

፳፰ ጉባዔ ምሳሌያተ ወገገሪ ተዝካር፡

፳፱ ጉባዔ ምሳሌያተ እስመ ለቀደምት፡

፴ ጉባዔ ምሳሌያተ ወእመቦ ፀራቢ ዕፀ ዘያስተርኢ፡

፴፩ ጉባዔ ምሳሌያተ ወአንተሰ አምላክነ ኄር፡

፴፪ ጉባዔ ምሳሌያተ በረድኒ ወአስሐትያ ቆሙ ወጸንዑ፡

፴፫ ጉባዔ ምሳሌያተ ለእንታክቲ ሌሊት አእመ ርዋ አበዊን፡

፴፬ ጉባዔ ምሳሌያተ ቃለ መክብብ፡

፴፭ ጉባዔ ምሳሌያተ ቦ ለኮሎ ዘመን፡

፴፮ ጉባዔ ምሳሌያተ ዕቀብ እገሪከ፡

፴፯ ጉባዔ ምሳሌያተ ይኒይስ ስም ሠናይ እምቅብዕ መዓዛ፡

፴፰ ጉባዔ ምሳሌያተ ነዓ ብላእ ኅብስተከ፡

፴፱ ጉባዔ ምሳሌያተ አሌ ለኪ ሀገር እነተ ንጉሥኪ ወሬዛ፡

የመጽሐፈ ዳንኤል ጉባዔ

፩ ጉባዔ ታሪክ፡

፪ ጉባዔ መሀሎ አሐዳ፡

፫ ጉባዔ ኢመ ሠላሳ ዓመተ መንገሥት፡

፬ ጉባዔ በካልዕ ዓመተ ዓመት መንገሥት፡

፭ ጉባዔ አመ አሠርቱ ወሰመንተ፡

፮ ጉባዔ መቆመ አዛርያ፡

፯ ጉባዔ ወኢሕደጉ ወዓልት፡

፰ ጉባዔ ይቤ ናቡከደነዖር፡

፱ ጉባዔ ብልጣሶር ገብረ ለመገብቱ፡

፲ ጉባዔ ወዳርዮስ ሚዶናዊ ነግሠ፡

፲፩ ጉባዔ በቀዳሚ ዓመተ መንግሥቱ ለብልጣሶር፡

፲፪ ጉባዔ ወአመ አሠርቱ ወሠለ ስቱ ዓመተ መንግሥቱ ለብልጣሶር፡

፲፫ ጉባዔ በቀዳሚ ዓመተ መንግሥቱ ለዳርዮስ፡

፲፬ ጉባዔ በሠላስ ዓመተ መንግሥቱ ለቂርስ፡

፲፭ ጉባዔ ታሪክ ወአነ በዓመት ቀዳሚ ዘዳርዮስ፡

፲፮ ጉባዔ ወወለተ አንስትያ ትትውኅብ፡

፲፯ ጉባዔ ወውለተ አሚረ ይትነ ማእ ሚካኤል መልአክ፡

፲፰ ጉባዔ እምድገሪ ሞተ እስጥ ያኪስ፡

መጽሐፈ ኢዮብ

መቅደም ፤

ኢዮብ ማለት አበባ ፣ ጨረቃ ማለት ነው፡፡ አሕዛብ ለልጆቻቸው ስም ሲያወጡ በአማራ በአማራ ነገር ነውና፣ ይህም ኢዮብ አብርሃምን የሚመስል በት፣ ከአብርሃም የሚበልጥበት ግብር አለው፣ አብርሃምን የሚመስልበት አብርሃም እንግዳ ይቀበል ነበር፣ ኢዮብም እንግዳ ይቀበል ነበር ።

ወለኮሎ ዘመጽአ ርገው አንቀጸ ቤትየ ፣

ኅግተ ቤትየም ይላል፣ ወበአፍአ ኢጎደረ ነግድ ብሎ እንዲያመጣው ከአብርሃም የሚበልጥ በት ግብር አብርሃም ሚስቱ ማራ ሳለች ከአጋር እስማኤልን ወልዷል፣ ሚስቱ ከሞተች በኋላም ከኪጡራ ጌ ልጆች ወልዷል፣ ኢዮብ ግን ሚስቱ፣ ባርኮ ለእግዚአብሔር ወሙት፣ ብላ በዚህ ምክንያት ብትቀሠፍበት እንደ ዘመነ ሐዲስ በአንዲት ፀንዖ የሚኖር ሁኗል ፣ ይህም ኢዮብ ጥመት የሌለበት ቅን፣ ኃጢአት የሌለበት ንጹሕ፣ ሐሰት የሌለበት እውነተኛ፣ እግዚአብሔርን የሚፈራፈራ፣ የሚያመልክ በፍጹም ለቡናው ከክፉ ሥራ ሁሉ የሚርቅ ደግ ሰው ነበር ጌ ወንዶች ልጆች ፣ ሴቶች ልጆች

ነበሩት፣ አሁን ግምብ ተንዶ አጠፋቸው የሚል ነውና እንደ አር እስት ተናግሮታል፣ ጌ ሺህ የከብት መንጋ ነበረው ፣ አንድ ሁለት ብሎ ቆጥሮ፣ አንድም በረቱን ቆጥሮ ፣ ሺህ የበግ መንጋ ነበረው ፣ አንድ ሁለት ብሎ ቆጥሮ፣ አንድም በረቱን ቆጥሮ ፣ ፩፻ ግመል፣ ፩፻ ጥማድ በሬ፣ ፩፻ ባዝራ ወደልጋዝም ይሉታል ፣ ይህን ያህል ገንዘብ ነበረው፣ ባርቹም እጅግ ብዙ ነበሩ፣ አሳርሶ አስነግዶ የሚያገኘው እጅግ ብዙ ነበር ፣ አንድም ጎታው ፣ ጎተራው፣ እራቁ ብዙ ነበር ፣

ወውለቱሰ ብእሲ ኄር በብሔረ ጽባሕ በምሥራቀ ፀሐይ ፣

ኢዮብ ግን በፀሐይ መውጫ በምሥራቅ የሚኖር ደግ ሰው ነበር፣ አንድም እምሥራቀ ፀሐይ ይላል፣ በፀሐይ መውጫ ከነበሩ ሰዎች ይልቅ በብሔረ ጽባሕ የሚኖር ደግ ሰው ነበር ፣

ወየሐውሩ ደቂቁ ወይትጋብኡ ጎቡረ፣ ልጆቹ ሐደው በአንድነት ይሰበሰቡ ነበር፣ ከባለጌ ልጅ ሲለይ ነው፣ የባለጌ ልጅ የሆነ እንደሆነ አንዱ ሲወጣ አንዱ ሲገባ ነው፣ እሱ ግን ሠርቶ፣ ቀጥቶ አሳድ ንቸዋልና በአንድነት ይወጡ ይገቡ ነበር ፣

ወይገብሩ ምሳሕ ኩሎ አሚረ ፣
ሁል ጊዜ ምሳ ጋሬዳ ያደርጉ
ነበር፤ የኢዮብ ልጆችስ ምሳ
ጋሬዳ አያደርጉም ብሎ ሠርቀ
ወርኅን ያደርጉ ነበር ፤

ወይነሥሎ ሠላሳ አገቲሆን ይብልዓ
ወይስተያ ምስሌሆሙ ፣

ከነሱ ጋራ ይበሉ ይጠጡ ዘንድ
ሦስቱን እህቶቻቸውን ይዘው
ይሔዱ ነበር፤ አንድም ሦስቱን
እህቶቻቸውን ይዘው ይሔዱ
ነበር፤ ከነሱ ጋራ እንደነሱ ይበሉ
ይጠጡ ነበር ፤

ወተፈጸሞ መዋዕለ ግዕዝም ይፌን
ምሙ ኢዮብ ቅድመ እግዚአብሔር፣

በዓል የሚያደርጉበት ቀን ከተ
ፈጸመ በኋላ ኢዮብ በእግዚአብ
ሔር ፊት ያሰናብታቸው ነበር፤

ወያስተሠራ ሎሙ ፣

ኃጢአታቸውን ያስተሠርደላ
ቸው ነበር፤ ወይገይሥ በጽባሕ
የተላለፈ ነው ፤

ወያበውዕ መሥዋዕተ በእንቲአሆሙ
ቡኑልቆሙ ፣ ወ፩ደ ላህመ በእንተ
ኃጢአተ ነፍሱ ፣

የኔ የኢዮብ ልጆች ሠርቼ ቀጥቼ
አሳድጌያቸው ይበድላሉን ምንም
በገበር ኃጢአት ባይሠሩ በሐ
ልዮ ሳይሠሩ አይቀሩም ብሎ
፲፩ በነግህ፣ ፲፩ በሠርክ ይሰዋ

ነበር፤ እሱ ከነሚስቱ ፩ድ ይሰዋ
ነበር፣ ቡኑልቆሙ ያለውስ አይ
መችም ብሎ ለሰዎች ይሰጧል
ጌቱ ወንዶች ልጆች ከነሚስቶ
ቻቸው፣ ፲፬ት ሴቶች ልጆቹ
ከነባሎቻቸው፣ እሱ ከነሚስቱ
፳፪ ፣ ፳፪ በነግህ ፳፪ በሠርክ
ይሰዋ ነበር ፤

ወይገይሥ በጽባሕ ወያበውዕ መሥ
ዋዕተ ወያስተሠራ ሎሙ ፣

ወይፌንምሙ ቅድመ እግዚአብ
ሔር ሲል ነው ፤

ወእምድኅረ ይአቲ ዕለት መጽኤ መላ
እክተ እግዚአብሔር ወቆሙ ቅድመ
እግዚአብሔር ፣

ከዚች ቀን በኋላ መላእክት
መጥተው በእግዚአብሔር ፊት
ቆሙ፤ ሰይጣንም መጥቶ ከነሱ
ጋራ በቦታው ቆመ፤ ለሰይጣን
ምን ቦታ አለው ቢሉ እነሆ
ዛሬ ለቋሚ ለለጓሚ ኅሱር ቦታ
እንዳለው ኅሡር ቦታ አለውና፤
እግዚአብሔር ሰይጣንን ከወዴት
መጣህ አለው፤ ሰይጣን የመጣ
በት ለጌታ ጠፍቶት አይደለም፤
ሊያናግረው ነው እንጂ፣ ሰይ
ጣንም መለሰ፣ እንዲህ አለ፤ ከሰ
ማይ በታች አራቱን ማዕዘን
ዞሬ ሁሉን ኃጢአት አሠርቼ፣
ጣዖት አስመልኬ ወዳጅ፣ አሳጥ
ቼህ መጣህ አለው፤ እግዚአብ
ሔርም ነገሩ በኢዮብ እንደሆነ

የውቃልና ሁሉን ብታስት በወ
ዳጄ በኢዮብ ላይ ክፉ ነገር እን
ዳታደርግ እወቅ አለው፤ ሰይጣ
ንም መለሰ፣ እንዲህ አለ፣ ኢዮብ
በከንቱ ያመለከኝ ይመስልሃል?
አለው ፤ ገንዘቡን በዚህ ዓለም
አብዝተህለታልና ስለዚህ ነው
እንጂ፣ በከንቱ ያመለከኝ ይመ
ስልሃልን፣ ነገር ግን እደ መዓት
ህን አምጥተህ ገንዘቡን ሁሉ
አጥፋበትና ፤

እመ ውስተ ገጽክ ኢባረከክ ፣

ፊት ለፊት ባይሰድብህ ታይ፤
ይሰድብሃል እንጂ አለው፤ ከዚህ
በኋላ ያለውን ገንዘቡን ሁሉ
ሰጥቼሃለሁ፤ ነገር ግን እሱን አት
ንካ አለው፤ ሰይጣንም እንደተ
ሾመ፣ እንደተሸለመ ደስ እያለው
ወጣ ፤ ከዚህ በኋላ በአሕዛብ
አድሮ ገንዘቡን ያጠፋበት
ጀመር ፤

ወመጽአ ዘይዜንዎ ለኢዮብ ፣

ለኢዮብ ወሬ የሚነግረው መጣ
በሬዎችህ ተጠምደው ሲያርሱ፣
ባዝሮችህ በአጠገባቸው ተሰማ
ርተው ሳለ የሚማርኩ ሰዎች
መጥተው ማረኳቸው፣ ብላቴኖ
ችህንም በሰይፍ ገደሉ ፤ እኔ
ብቻዬን ቀረሁ፤ ይህን ልነግርህ
መጣህ አለው ፤ ጃን ገበሩን
መስሎ መጥቶ ነግሮታል ፤

ወእንዘ ዘንተ ይዜንዎ መጽአ ካል
ዕመ ዘይዜንዎ ፣

ይህን ሲነግረው ሁለተኛ ወሬ
የሚነግረው መጣ፤ እሳት ከሰ
ማይ ወርዳ በጎችህን አቃጠ
ለቻቸው፤ ብላቴኖችህን አጠፋ
ቻቸው አለው ፤ እኔ ብቻዬን
ዳንኹ፤ ይህን ልነግርህ መጣህ፤
በግ መልከኛውን መስሎ መጥቶ
ነግሮታል ፤

ወእንዘ ዘንተ ይዜንዎ መጽአ ሣል
ስመ ዘይዜንዎ ፣

ይህን ሲነግረው ሦስተኛ ለኢዮብ
ወሬ የሚነግረው መጣ፤ በፈረስ
የተቀመጡ ፫፱ት ጭፍራዎች
ብዙ ሠራዊት ላሞችህን ግመ
ሎችህን ከበው ማረኳቸው፣ ብላ
ቴኖችህን በሰይፍ መትተው
ገደሏቸው፣ እኔ ብቻዬን ቀረሁ፣
ይህን ልነግርህ መጣህ አለው፣
ላም ራሱን መስሎ መጥቶ ነግ
ሮታል ፤

ወእንዘ ዘንተ ይዜንዎ መጽአ ራብ
ዕመ ዘይዜንዎ ፣

ይህን ሲነግረው ፬ኛ ወሬ የሚ
ነግረው መጣ፤ ወንዶች ልጆችህ
ሴቶች ልጆችህ፣ በታላቅ ወን
ድማቸው ቤት በአንድነት ሲበሉ
ሲጠጡ ድንገት ዕነዕ ነፋስ
ከምድረ በዳ ተነሥቶ አራት
ማእዘን ያለውን ቤት ገፍቶ
ጣለው፣ ይህን በአንድ ወገን
ያሉት ይቀራሉ ብሎ አራቱን

ማእዘን ገፍቶ ጣለው፤ በልጆችህ ላይ ወደቀ ሞቱ፤ እኔ ብቻ ዳንሁ፤ ይህን ልነግርህ መጣሁ አለው፤ ሰይፍ ጃግሬውን መስሎ መጥቶ ነግሮታል፤ ከዚህ በኋላ ኢዮብ ይህን በሰማ ጊዜ እግዚአብሔር ቢሸረኝ አልሻርም እላለሁ ? ብሎ ልብሱን ቀደደ አሰለበ፤ ወይቤ ዕራቅዮ ወፃዕኩ እምከርሠ እምዮ ወዕራቅዮ እገብእ ውስተ ምድር፤ ጥንቱን ከናቴ ማጎፀን ለአንገቴ ፈትል፤ ለወገቤ ጨርቅ ሳልይዝ ተወለድሁ፤ ዛሬም ለአንገቴ ፈትል ለወገቤ ጨርቅ ሳልይዝ ወደ መቃብር እመለሳለሁ፤ እግዚአብሔር ሰጠ፤ እግዚአብሔር ነሳ፤ እኔ ምን ዕዳዮ የሰጠ ቢነሣ የለውም ወቀሳ እንዲሉ፤ ወእምዝ እምድገረ ይእቲ ዕለት መጽኑ መላእክተ እግዚአብሔር ወቆሙ ቅድሚሁ፤ እግዚአብሔር ወሀብ ወእግዚአብሔር ነሥአ ካለባት ቀን በኋላ ትእግሥቱን ለማሳረግ መላእክት መጥተው በፊቱ ቆሙ፤ ሰይጣንም መጥቶ በፊቱ ቆመ፤ አራቱን መዓዝን ሠሬ ኃጢአት አሠርቼ፤ ጣዖት አስመልኬ፤ ወዳጅ አሳጥቼህ መጣሁ አለው፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሰይጣን ሁቅኬ ላዕለ ኢዮብ ቀላልዳዮ፤ እግዚአብሔር ሰይጣንን በወዳጅ በኢዮብ ላይ ክፉ ነገር እንዳታ

ደርግ እወቅ አለው፤ በዚህ ዓለም እንደሱ ያለ ኃጢአት የሌለበት ንጹሕ፤ ሐሰት የሌለበት እውነተኛ፤ ወዳዲ የዋህ፤ ዳግመኛም እንደሱ ያለ ዕጉሥ የለምና፤ አንተሰ ትቤ ታገጉሎ ንዋዮ በከንቱ እመ ኢያእኩተከ፤ አንተ ግን እንደ አሕዛብ ደም አፍሰሶ፤ ስብ አጢሶ ባያመሰግንህ ገንዘቡን ታጠፋበት ዘንድ ላጥፋበት አልህ፤ ውተሰጥዎ ሰይጣን ለእግዚአብሔር ወይቤ ማዕስ ቤዛ ማዕስ፤ ሰይጣን መለሰለት፤ እንዲህ አለ፤ ቁርበት ለቁርበት ቤዛው ነው፤ ጫማ ለጠጠር፤ ጋሻ ለጠር እንዲሉ፤ እንደዚህም ሁሉ ኢዮብ እንጂ በገንዘቤ ከእግዚአብሔር ጋራ ታረቅሁበት አለህ አለው፤ ወባሕቱ ፈኑ እዴከ ወግሥሥ አእዕ ምቲሁ ወሥጋሁ፤ ነገር ግን እደ መዓትህን አምጥ ተህ ሥጋውን የሚያሳብጥ፤ አጥንቱን የሚቀጠቅጥ ደዌ አምጣ በትና ፊት ለፊት ባይሰድብህ ታያለህ አለው፤ ናሁ መጠውኩከ ውስተ እዴከ ሥጋሁ ወዳዕሙ ነፍሶ ሁቅ፤ ሥጋውን ሰጥቼሃለሁ፤ ነገር ግን ነፍሱን ከሥጋው እንዳትለይ እወቅ አለው፤ ደስ እያለው ወጣ፤

ወአገዝ ለኢዮብ ዝልጋሴ እምእግሩ እስከ ርእሱ፤ ከዕለታት አንድ ቀን በአደባባይ ተቀምጦ ነገር ሲሰማ ይህስ ጊዜውም አይደል ብሎ በአዳራሽ ተገኝቶ ሲያበላ፤ ሲያጠጣ ብሂሞትን መስሎ ከአፋ፤ ከአፍንጫው እንደ ጢስ ያለ ትጉልጉል እያለ መጥቶ እፍ አለበት፤ ከእግሩ እስከ ራሱ ደዌ ሥጋ እንደ ቀሚስ አለበሰው፤ ወነሥአ ገልፀ ወአገዝ ይሕክክ ቀሩሎ፤ ጥፍሩ ውልቅ ውልቅ እያለ ቢወድቅበት ገል አንሥቶ ቀሩሎን ያክ ጀመረ፤ ወነበረ አፍአ እም ሀገር፤ ከከተማ ወጥቶ በአፍአ ተቀመጠ፤ ስለምን ቢሉ ያለፈ ያገደመውን፤ የወጣ የወረደውን መድኃኒት ለመጠየቅ ነው፤ ወሰሚሦሙ ፎቱ አዕርክቲሁ ለኢዮብ ኩሎ ዘረከሶ ለኢዮብ፤ ሦስቱ ወዳጆቹ ኢዮብን ያገኘውን መከራ ሰምተው በከብቱ ጥፋት እግዚአብሔር ይርጠብህ፤ በልጆቹ ሞት እግዚአብሔር ያጥናህ፤ ከደዌህ ይፈውስህ ለማለት መጡ፤ ነጻርዎ እምርኑቅ ወኢያእመርዎ፤ ከሩቅ አይተው አላወቁትም ልብልብ ግንድ መስሏልና ሰባት

ቀን ዝም ብለው ሰነቡቱ፤ እጅግ ዕነዕ የሆነ መከራውን አይተዋልና፤ ወእምድገረዝ ከሠተ ኢዮብ አፋሁ፤ ኢዮብ ከሰባት ቀን በኋላ ነገር ጀመረ ወከሠተ አፋሁ ጴጥሮስ እንዲል፤ ወረገማ ለዕለት እንተ ባቲ ተወልደ፤ የተወለደባትን ቀን ረገማት፤ ዕለቲቱን ቢረገማት የምትገዳ፤ ባይረገማት የምትጠቀም ሁኖ አይደለም፤ ዕንዓ ገዝን ያናግረዋል እንጂ፤ አንድም እግዚአብሔርን ባማ ክህደት፤ መላእክትን ባማ ኃጢአት ይሆንብኛል ብሎ የተወለደባትን ቀን ረገመ፤ ከዚህ በኋላ በከብቱ ጥፋት እግዚአብሔር ይርጠብህ፤ በልጆቹ ሞት እግዚአብሔር ያጥናህ ለማለት መጥተው ነበር፤ ሰይጣን ልቡናቸውን ወደ ጥመት መልሶት ሦስቱም ወዳጆቹ እየተፈራረቁ ይከራከሩታል፤ ኢያርመምኩ ወኢያዕረፍኩ ትላለህ እንጂ፤ ተዘከር ከመ አልሶ ንጹሕ ዘተገጉላ፤ የጠፋ ጻድቅ ንጹሕ ሰው እንደ ሌለ አስብ፤ ሎጥን፤ ኖጎን፤ አብርሃምን ጠፋ አለው፤ ሶበሁ ሰብእ ወእቱ ዘይትዋቀሰኒ እምሐርነ ገቡረ ውስተ ዓውድ፤ የሚከራከረኝ ሰው ቢሆን አንድነት ወደ አደባባይ በሔድን

ነበር፤ ሶበሁ ቦ ዕሩዮ ዘይፈትሕ ለነ፣ አስተካክሎ የሚፈርድልን ቢኖር ፤

ወያዎምዕ ማዕከሉን እምተአተተ ዝንቱ በትር እምኔየ ፤

በሁለታችን መካከል የሚሰማ ዳኛ ቢኖር፣ ቀኝና ግራ ሁነን ተከራክረን ይህ ደዌ ለኢዮብ አይገባውም አሰኝቼ መከራው ከኔ በራቀልኝ ነበር ይላል፤ ኢዮብ ራሱን አርቆ እነዚያ ሲናገሩ እሱ ሲመልስ እንደ ሰለቹት አይቶ ፤

መኑ እምጸሐፎ ለነገርዮ ወይልክም ውስተ መጽሐፍ ዘለዓለም ፤

ነገሬን ለዘለዓለሙ በብራና ማን በጻፈው ነበር ፤

ወውስተ ምጽሐለ ሐፂን ወዐረር ፤

በብርት በብርት ሰሌዳ ማን በጻፈልኝ?፣ በብርት በብርት የተጻፈ እንዳይጠፋ፣ እንዳይጠፋ አድርጎ ማን በጻፈልኝ ነበር ፤ እንዲህ ሲል ሰምቶ ኤልዩስ ጽፎታል፤ ኤልዩስ የእኅቱ ልጅ ነው፤ አንድም ጋሻ ጃግሬው ነው ፤

ውነደገ ኢዮብ ነገር ወአርመሙ እሱ ፎቱ አዕርክቲሁ ፤

ኢዮብ ነገሩን ተወ ፣ ሦስቱ ወዳጆቹም ዝም አሉ ፤

እስመ ይጸደቅ ኢዮብ በቅድሚያ ሆሙ ፤

ኢዮብ በፊታቸው ይመጸደቅ ነበርና ተዉት ይመጸደቅበት ብለው ዝም አሉ ፤ አንድም ይረታቸው ነበርና አልመለሱለትም ፤

ወተምዐ ኤልዩስ ወልደ ብርክያል፣ የብርክያል ልጅ ኤልዩስ ተቆጣ፣ ወተምየ ለኢዮብ በሐቁ ፤

ኢዮብን ለምን ጻድቅ ነኝ ፣ ንጹሕ ነኝ ትላለህ ብሎ በጥቂቱ ተቆጣው ፤

ወተምየሙ ጥቀ ለፎቱ አዕርክቲሁ፣ እናንተስ ጻድቅ ሰው ኢዮብን እንደ ሌባ፣ እንደ ቀማኛ ኃጥእ ነህ ለምን ትሉታላችሁ ? በገቢር ባትሠራ በሐልዮ ሳትሠራ ቀረህ? በሉት እንጂ ብሎ ፎቱን ወዳጆቹን እጅግ ተቆጣቸው ፤ ጌታም የነዚያን ነገር ሲጠላ የእሱን ነገር ተቀብሎታል ከዚህ በኋላ፤

ወተስአሎ እግዚአብሔር ለኢዮብ በደመና ወበዓውሎ ፤

እግዚአብሔር ኢዮብን በደመና በነፋስ አድሮ ተናገረው፤ መጀመሪያ በዮርዳኖስ ተጠመቅ አለው፤ ተጠመቀ፤ ከደዌው ተፈውሷል፣ በሁለተኛው ኃይሉ ጸንቷል ፣ በሦስተኛው እንደ እከክ ያለው

ረግፎለታል፤ የሚጠይቅ እየመ ሰለ ብዙ ስነ ፍጥረት ነግሮታል፤

ቅንት ሐቄክ ከመ ብእሲ ፤

ኢዮብ እንደ ሰው ሁኖ አግኝቼው ተከራክሬው ብትል እኔም እንደ ሰው ሆኜ መጥቻለሁና በዓለ አእምሮ እንደ መሆንህ ወገብ ልቡናህን አጽና ማለት መጣሁልህ ታጠቅ አለው ፤

ወተሰጥም ኢዮብ ለእግዚአብሔር ወይቤ አአምር ከመ ኩሎ ትክል ወኩሎ ይትከሃለክ ወአልቦ ዘይሰዓ ነክ ፤

ኢዮብ ለእግዚአብሔር መለሰ፤ እንዲህ አለ፤ ሁሉ እንዲቻልህ የሚሳንህ እንደሌለ አውቃለሁ አለው፣ ከዚህ በኋላ የቀደመ ገንዘቡን ሁሉ እጥፍ እጥፍ አድርጎ ሰጥቶታል፤ ከብቱ ጂሺህ ነበር ቆይ ከ፬ ሺህ ሁኗል፤ በጎቹ ፫ ሺህ ነበሩ፣ ጂ ሺህ ሁነዋል፤ ጥማዱ ፭፻ ነበር፣ ሺህ ሁኗል፤ ባዝሮቹ ፭፻ ነበሩ፣ ሺህ ሁነዋል፤ ግመሎቹ ፭፻ ነበሩ፣ ሺህ ሁነዋል፤ ጂ ወንዶች ልጆች፣ ፫ ሴቶች ልጆች ተወለዱለት፤ ልጆቹን ግን እጥፍ አድርጎ አልመለሰለትም፤ ስለምን ቢሉ በነፍስ ሕያዋን ስለሆኑ፤ ኋላም የሚያስነሣቸው ስለሆነ፣ ኢዮብ ከተ

ፈወሰ በኋላ ፻፸ ዘመን ኖረ፤ የኖረው መላ ዘመን ፪፻፵፰ ዘመን ነው ፤

ወርእዮ ኢዮብ ደቂቆ ወደቂቀ ደቂቁ ፤

ኢዮብ የልጅ ልጁን አይቶ በተፈጥሮ የተሰጠውን ዘመኑን ፈጽሞ አርፏል ፤

ወከመዝ ትርጓሜሁ እመጽሐፈ ሦርያ ፤

ትርጓሜ ስሙ ይላል፤ ከሦርያ ቋንቋ ወደ ዕብራይስጥ የተመለሰው ይህ ነው፤ ሙሴ ምድያምን በወጋ ጊዜ የደገኛው የኢዮብ መጽሐፍ ከዚህ አለ አሉት፤ እሱ ከሦርያ ወደ ዕብራይስጥ መልሶታል ፤ አንድም ዳዊት ኤደምያስን በወጋ ጊዜ የደገኛው የኢዮብ መጽሐፍ ከዚህ አለ አሉት፤ እሱ ከሦርያ ወደ ዕብራይስጥ ቋንቋ መልሶታል፤ ስሙንም ሳይቀር እጥፍ አድርጎለታል፤ ኢዮብ ማለት አበባ ጨረቃ ማለት ነበር ፤ ፍሬ ፀሐይ ሲል ኢዮብ ብሎታል ፤ ወሐምስ ውእቱ ኢዮብ እምአብር ሃም፣

ይኸውም ኢዮብ ለአብርሃም ጅኛ ትውልድ ነው፤ አብርሃምን ትቶ ይስሐቅ፣ ኤሳውን፣ ኤሳው ራጉኤልን ፣ ራጉኤል ዛራን ፤

ሕፍትም ኢዮብን የትዕግሥት አብነት እያደረጉ ወስደውታል፤ ይህንንም ጻፈው አለው፤ ተጽፎ ሲነበብ፣ ሲተረጉም ከነቢያት እስከ ሐዋርያትም ደረሰ፤ ሐዋርያትም ለቀሌምንጦስ ሰማንያ አንዱን መጽሐፍ ቆጥረው ሲሰጡት አንድ መጽሐፈ ኢዮብ ብለው አስረክበውታል፤ ይህም መጻፉ ለከንቱ አይደለም፤ እኛ ልንገሠዕበት እኛ ልንመክርበት ነው፤ ወኮሉ ዘተጽሕፈ ለተግሣዕ ዚአነ ተጽሕፈ ከመ በትዕግሥትነ ወበተወክሎ መጽሐፍ ንር ከብ ተሰፋነ እንዲል፤ ይህ አርእስት ነው፤ ፫፫ ለመጻሕፍት አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፤ እሱ ግን ነገሩን ወሀሎ ፩ ብእሲ ብሎ ያመጣል ።

ምዕራፍ ፩

አንደኛው ምዕራፍ ይህ ነው።

፩፣ ወሀሎ ፩ ብእሲ በብሔረ አውስ ጢድ ዘስሙ ኢዮብ ፣

አውስጢድ በሚባል አገር ስሙ ኢዮብ የሚባል ፩ ድ ሰው ነበር፤ ስለምን በዋዌ ጀመረ ቢሉ መጻሕፍት ይቀድሙታልና አንዱ መጽሐፍስ ላንዱ መጽሐፍ ዋዌ አይሆነውም ብሎ መጽሐፍ ምሥጢር ይጠነቅቃል እንጂ አንድና

ብዙ ፣ ሩቅና ቅርብ ፣ ሴትና ወንድ አይጠነቅቅምና፤ ወሀሎ ፩ዱ ብእሲ ዘእምነ አርማቴም ዘእም ደብረ ኤፍሬም ዘመሴፋ ዘስሙ ሕልቃና ፣

ወሀሎ ፩ ብእሲ በሀገረ ባቢሎን ዘስሙ ኢዮአቄም እንዲል አውስጢድ ከተማው ነው፤ መላው ኤዶም ያስ ይባላል፤ በሀገረ ዖጽ፣ ኦስ ይላል ፤

ወውለቱ ብእሲ ራትዕ ፣

ይኸውም ጥመት የሌለበት ቅን፣

ወንጹሕ ፣

ኃጢአት የሌለበት ንጹሕ ፣

ወጻድቅ ፣

ሐሰት የሌለበት ዕውነተኛ ፣

ወፈራሄ እግዚአብሔር ፣

እግዚአብሔርን የሚፈራፈሩ፣ የሚያመልክ ፩ ሰው ነበር ፤

ወይትገሐሥ ምስል ልቡ እምኮሉ ምግባር እኩይ ፣

ከክፉ ሥራ ሁሉ ከልቡ ፈጽሞ የሚርቅ፣ ሰው በልቡ በነ ቢሆን በአፉ፣ በአፉ በነ ቢሆን በልቡ በነ አይሆንምና ምግባሩን ጨምሮ ጻፈ፤ ይህ የመጣበት መከራ ለፈተና ነው እንጂ በኃጢአቱ አይደለምና ፤

፪፣ ወቦቱ ፯ቱ ደቂቅ ወሠላስ አዋልድ ፣

፫ት ሴቶች ልጆች፣ ፯ት ወንዶች ልጆች ነበሩት ፤

እንስሳሁኒ ፸፫ ፣

፯ት ሺህ ላም ነበረው፣ አንድ፣ ሁለት ፣ ሦስት ብሎ ቁጥሮ ፣ አንድም በረቱን ቁጥሮ ፤

፫፣ ወአግግሁኒ ፱ ምዕት ፣

፫ት ሺህ የበግ መንጋ ነበረው አንድ ፣ ሁለት ፣ ሦስት ብሎ ቁጥሮ አንድም በረቱን ቁጥሮ፤

ወአግግሁኒ ፳፫ ፣

፭ት፫ቶ ግመል ነበረው፣ አንድ፣ ሁለት ፣ ሦስት ብሎ ቁጥሮ ፣ ጽምዶ አልሕምቲሁኒ ፳፫ ፣

አምስት መቶ ጥማድ በሬ ነበረው፤

አእዱጊሁኒ አዕነስ ፳፫ ፣

አምስት መቶ ባዝራ ነበረው፣ አንድ ፣ ሁለት ፣ ሦስት ብሎ ቁጥሮ ፣ አንድም መንጋውን ቁጥሮ ፤

፬፣ ወብዙጎ አግብርቲሁ ጥቀ ፣

ባሮቹ እጅግ ብዙ ነበሩ፣ አንድም ወብዙጎ ግበረሁ ይላል፣ አራሹ ብዙ ነበር ፤

ወዓቢይ ተግባሩ በዲበ ምድር ፣

ደርቡ ግምቡ ብዙ ነበር፣ አንድም አሣርሶ አስነግዶ የሚያገኘው

ገንዘቡ ብዙ ነበር፣ ባለጸግነቱን ሁሉ ቁጠረ፣ ይህን ሁሉ ቢያጠፋበት አልካደም ለማለት ፤

ወውለቱ ብእሲ ንር በብሔረ ጽባሕ በምሥራቀ ፀሐይ ፣

ጽባሕና ምሥራቅ አንድ ወገን ነው፤ ይኸውም በፀሐይ መውጫ የሚኖር ደግ ሰው ነበር፣ አንድም እምኮሉ ደቂቀ ጽባሕ ፣ ከምሥራቅ ሰዎች ይልቅ ደግ ሰው ነበር፣ አንድም በደወለ ኤዶም ያስ ዘአረብም ይላል ፤

፭፣ ወየሐውሩ ደቂቁ ፣

የተላለፈ ነው፣ ልጆቹ ይሔዱ ነበር ፤

ወይትጋብዑ ነቡረ ወይገብሩ ምላሕ ኮሎ አሚረ ፣

አንድ ሁነው ተሰብስበው ሁል ጊዜ ምሳ ጋሬዳ ያደርጉ ነበር፣ የኢዮብስ ልጆች ምሳ ጋሬዳ አያደርጉም፤ አንድ ጊዜ በልተው፣ አንድ ጊዜ ጠጥተው ነው የሚኖሩ ብሎ በዓል ያደርጉ ነበር ፤

ወይነሥኡ ሠላስ አኃቲሆሙ ይበልዓ ወይስትያ ምስሌሆሙ ፣

፫ቱን እጎቶቻቸውን ይዘው ከነዚያ ጋር ይበሉ ይጠጡ ነበር፣ አንድም ይብልዓ ወይስትያ ይላል ከነዚያ ጋር ይበሉ ይጠጡ ዘንድ፣

፮፣ ወተፈጸሞ መዋዕለ ግዝአሙ ፣

በዓል የሚያደርጉበት ቀን ከተፈጸመ በኋላ ፤

ይፈንዎሙ ኢዮብ ቅድመ እግዚአብሔር ፣
 ኢዮብ ወደ ቤተ እግዚአብሔር ይሰዳቸው ነበር ፤
 ወያሰተሠሪ ሎሙ ፣
 ኃጢአታቸውን ያስተሠርይላቸው ነበር ፤
 ወይገይሥ በጸባሕ ፣
 የተላለፈ ነው ገሥግሦ ይሔድ ነበር ፤
 ወያሰውእ መሥዋዕተ በእንቲአሆሙ በኑልቆሙ ፣
 ስለላቸው በቀጥራቸው ፲፩ በነገህ ፲፩ በሠርክ ይሠዋ ነበር፤ አንድም ፳፪ በነገህ፣ ፳፪ በሠርክ ይሠዋ ነበር፣ ወይገይስ በጸባሕ ወያሰውእ መሥዋዕተ በኑልቆሙ ወያሰተሠሪ ሎሙ ወይፈንዎሙ ቅድመ እግዚአብሔር ብሎ መግጠም ነው፤ ከዚያ በኋላ ኃጢአታቸውን ያስተሠርይላቸው ነበር ፤
 ፯፣ ወ፩ደ ላሕመ በእንተ ነፍሱ ፣
 ስለሚስቱና ስለሱ አንድ ላም ይሠዋ ነበር ፤
 ፰፣ ወይብል ኢዮብ ለእመቦ ዘይሄልዩ ደቂቅዩ እኩዩ ላዕል እግዚአብሔር ፣
 የእኔ የኢዮብ ልጆች ቀጥቼ ሠርቼ አሳድጌያቸው ይበድላሉን ምንም በገቢር ባይበድሉ

በሐልዮ ሳይበድሉ አይቀሩም ብሎ ፲፩ በነገህ፣ ፲፩ በሠርክ ይሠዋ ነበር ፤
 ወከመዝ ይገብር ኢዮብ በኩሉ መዋዕል ሕይወቱ ፣
 ኢዮብ በሕይወት በኖረው ዘመን ሁሉ ፲፩ በነገህ ፲፩ በሠርክ ይሠዋ ነበር ፤
 ፱፣ ወእምድጎረ ይእቲ ዕለት መጽኤ መላእክተ እግዚአብሔር ፣
 በዓል ከአደረገባት ቀን በኋላ መሥዋዕቱን ጸሎቱን ለማሳረግ መላእክት መጡ ፤
 ወቆሙ ቅድመ እግዚአብሔር ፣
 በእግዚአብሔር ፊት ቆሙ ፣
 ወመጽአ ሰይጣን ወቆመ ምስሌ ሆሙ ፣
 በመካኑ ሰይጣንም መጥቶ ከነዚያ ጋር በቦታው ቆመ፤ ለሰይጣን ምን ቦታ አለው ቢሉ ዛሬ በነገሥታት ቤት ለቋሚ፣ ለላኛሚ የሚቆምበት ኅሠር ቦታ እንዳለው ለሱም ኅሠር ቦታ አለውና፤ አንድም በሐልዮ መጣ፤ አንድም በአስሕቶ ፀና ፤
 ፲፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሰይጣን እምአይቲ መጻእክ ፣
 እግዚአብሔር ሰይጣንን ከወዴት መጣህ አለው፣ ጠፍቶት አይደለም፣ ሊያናግረው ነው እንጂ፤ አንድም ለምንት መጸ

እከ ምንት እምጽእከ ለምን መጣህ? ምን አመጣህ አለው፣
 ወተሰጥዎ ሰይጣን ለእግዚአብሔር ወይቤሎ ፣
 ሰይጣን ለእግዚአብሔር መለሰለት፣ እንዲህ አለው ፣
 ያድክዋ ለኩላ ምድር ወአንሰሰውኩ ታሕተ ሰማይ ፣
 ከሰማይ በታች ያለች ይችን ዓለም ዞሬ፣ ኃጢአት አሠርቼ፣ ጣዖት አስመልኬ ፣ ወዳጅ አሳጥቼህ መጣህ አለው ፣
 ፲፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሰይጣን ውቅኬ አልቦ ዘትሔሊ ላዕል ተሩልዔዩ ኢዮብ ፣
 ነገሩ በኢዮብ እንደሆነ ያውቃልና እግዚአብሔር ሰይጣንን በወዳጄ በኢዮብ ላይ ክፉ ነገር እንዲታሰብ እወቅ አለው ፣
 እስመ አልቦ ዘከራህ በዲቦ ምድር ፣
 በዚህ ዓለም እንደሱ ያለ ሌላ የለምና ፣
 ብእሲ ንጹሕ ወጸድቅ ፣
 ኃጢአት የሌለበት ንጹሕ ፣
 ሐሰት የሌለበት እውነተኛ ፣
 ወፈራራ እግዚአብሔር ፣
 እግዚአብሔርን የሚፈራ የሚያመልክ ፣
 ወይትገሔሥ እምኩሉ ምግባር እኩይ፣
 ከክፉ ሥራ የሚርቅ እንደሱ ያለ ሌላ የለምና ፣

፲፪፣ ወተሰጥዎ ሰይጣን ቅድመ እግዚአብሔር ፣
 ሰይጣንም በእግዚአብሔር ፊት መለሰ ፣
 ወይቤ ቦኑ በከንቱ ያመልኮ ኢዮብ ለእግዚአብሔር ፣
 በውኑ ኢዮብ በከንቱ እግዚአብሔርን የሚያመልከው ይመስልሃል ማለት በከንቱ የሚያመልከኝ ይመስልሃል ፣
 እኮኑ እስመ አንተ መላእክ ሎቱ ፣
 አንተ ገንዘቡን መልተህለታልና ስለዚህ ነው እንጂ ፣
 እምውስጡ ፣
 እንደ ጎንደር ያለውን ፣
 ወእምአፍአሁ ቤቶ ፣
 እንደ ጠዳ ያለውን ቤቱን፣ እንድም እንደ ጎንደር እንደ ጠዳ ያለ ቤቱን መልተህለታልና ፣
 ወኩሎ ዘዓውዶሂ ፣
 እንደ አሪንጎ፣ እንደ ይባባ ያለውን መልተህለታልና ፣
 ወባረክ ተግባሩ እደዌሁ ፣
 አሳርሶ፣ አስነግዶ የሚያገኘውን አብዝተህለታልና ፣
 ወአብዛኝክ እንሰሳሁ በዲቦ ምድር፣
 በዚህ ዓለም ከብቱን አብዝተህለታልና ስለዚህ ነው እንጂ በከንቱ ያመልከኝ ይመስልሃልን፣

፲፫፡ ወባሕቱ ፈኑ እዴክ ፤
ነገር ግን እደ መዓትህን አም
ጣባትና ፤

ወግሥሥ ኩሎ ዘቦ ፤
ያለውን ገንዘቡን ሁሉ አጥፋብ
ትና ፤

ዳዕሙ እመ ውስተ ገጽክ ኢባረከከ፤
ፊት ለፊት ባይሰድብህ ታያለህ
ይሰድብሃል እንጂ፤ አንድም ፊት
ለፊት ባይሰድብህ ታይ ዘንድ
ግሥሥ ኩሎ ዘቦ፤ አንድም በአፉ
እንጂ ባይሰድብህ በልቡ ያማሃል፤

፲፬፡ ወእምዝ ይቤሎ እግዚአብሔር
ለሰይጣን ናሁኔ ኩሎ ዘቦ መጠ
ውኩክ ውስተ እዴክ ፤

ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሰይ
ጣንን እነሆ ገንዘቡን ሁሉ ሰጥ
ቼሃለሁ ፤

ዳዕሙ ኪያሁ ኢትግሥሥ ፤
እሱን ብቻ አትንካ አለው፤ አን
ድም እሱን ብቻ አትንካ እንጂ
ገንዘቡን ሰጥቼሃለሁ ፤

ወመጽአ ሰይጣን እምነብ እግዚአብ
ሔር ፤

እንዘ ይትፈሳሕ ያለበት ነው፤
ሰይጣን እንደ ተሾመ፤ እንደ
ተሸለመ ደስ እያለው፤ ከእግዚአ
ብሔር ዘንድ ወጣ፤ ከዚህ በኋላ
በአሕዛብ እያደረ ገንዘቡን ሁሉ
ያጠፋበት ጀመረ ፤

፲፭፡ ወሀለዉ በይእቲ ዕለት ደቂቁ
ለኢዮብ ወአዋልዲሁኒ ይበልዑ ወይ
ሰትዩ በቤተ እኑሆሙ ዘይልሕቅ ፤

በዚች ቀን የኢዮብ ልጆች ሴቶ
ችም ወንዶችም በታላቅ ወንድ
ማቸው ቤት ይበሉ ይጠጡ
ነበር ፤

፲፮፡ ወመጽአ ዘይዜንዎ ለኢዮብ ፤

ለኢዮብ ወሬ የሚነግረው መጣ፤

ወይቤሎ ዕምደ አልሕምቲክ እንዘ
የሐርሱ ፤

በሮችህ ተጠምደው ሲያርሱ፤

ወአእዱቲከኒ አዕኑስ እንዘ ይትርዓዩ
ጥቃሆሙ ፤

አህዮችህ በአጠገባቸው ተሰማር
ተው ሳለ ፤

፲፯፡ ወመጽአ እለ ይዲውዉ ወማህ
ረከዎሙ ፤

የሚማርኩ ሰዎች መጥተው ማረ
ኳቸው ፤

ወቀተሉ ደቂቀክ በመጥባሕት ፤

ብላቴኖችህን በሰይፍ ገደሉ፤

ወአነ ባሕቲትዮ ተረፍኩ ወመጸእኩ
እዜኑክ ፤

እኔ ብቻዬን ዳንኩ፤ ይኸን ልነግ
ርህ መጣሁ፤ ጃን ገበኙን መስሎ
ነግሮታል፤ አንድም እሱ ብቻ
ቀርቶ ነበርና መጥቶ ነግሮ
ታል ፤

፲፰፡ ወእንዘ ዘንተ ይዜንዎ መጽአ
ካልዕመ ዘይዜንዎ ፤

ይህን ሲነግረው ሁለተኛ ወሬ
የሚነግረው መጣ ፤

ወይቤሎ ለኢዮብ እሳት ወድቀት
እምሰማይ ወዓውአየት ዓባግዲክ ፤

ኢዮብን እሳት ከሰማይ ወርዳ
በጎችህን አጠፋቻቸው ፤

ወበልዓቶሙ ለኖሎትከኒ ጎቡረ ፤

እረኞችህንም በአንድነት አጠ
ፋቻቸው አለው ፤

ወአነ ባሕቲትዮ ተረፍኩ ወመጸእኩ
እዜኑክ ፤

እኔ ብቻዬን ቀረሁ፤ ይህን ልነግ
ርህ መጣሁ አለው፤ በግ መልክ
ኛውን መስሎ ነግሮታል፤ አንድም
እሱ ብቻ ቀርቶ ነበርና መጥቶ
ነግሮታል፤ ለሰይጣን እሳት ማው
ረድ ይቻለዋል? ቢሉ እሱ ካለ
አዎን ይቻለዋል ፤

፲፱፡ ወእንዘ ዘንተ ይዜንዎ መጽአ
ሳልሰመ ዘይዜንዎ ፤

ይህን ሲነግረው ሦስተኛ ወሬ
የሚነግረው መጣ ፤

ወይቤሎ ለኢዮብ መስተዕዕናነ አፍ
ራስ ፎቱ ወሠራዊት ብዙንን አገቱ
አልሕምቲክ ወአግማሊክ ፤

በፈረስ የተቀመጡ ፫ ቤት
ጭፍራ ብዙ ሠራዊት ግመሎ
ችህን ላሞችህን ከበቡ አለው ፤

እግዚአብሔር ቢጣላኝ ነው
እንጂ በፈረስ የተቀመጡ ፫
ቤት ጭፍራ ድል ይነሱኝ ነበር?
አንድም በፈረስ የተቀመጡ ፫
አበጋዞች ብዙ ሠራዊት ላሞች
ህን ከበቡ አለው፤ እግዚአብሔር
ቢጣላኝ ነው እንጂ በፈረስ
የተቀመጡ ፫ አበጋዞች ላንድ
ለኔ ያመጣብኝ ነበር? አለ ፤

ወማህረኩ ወቀተሉ ደቀክ በመጥባ
ሕት ፤

ከብትህን ማረኩ፤ ብላቴኖችህን
በሰይፍ ገደሉ ፤

ወአነ ባሕቲትዮ ተረፍኩ ወመጸእኩ
እዜኑክ ፤

እኔ ብቻዬን ዳንሁ፤ ይህን ልነግ
ርህ መጣሁ አለው፤ ላም ራሱን
መስሎ መጥቶ ነግሮታል፤ አን
ድም እሱ ብቻ ቀርቶ ነበርና
መጥቶ ነግሮታል ፤

፳፡ ወእንዘ ዘንተ ይዜንዎ መጽአ
ራብዕመ ዘይዜንዎ ፤

ይህን ሲነግረው አራተኛ ወሬ
የሚነግረው መጣ ፤

ወይቤሎ ለኢዮብ ደቂቅክ ወአዋል
ዲክ እንዘ ይበልዑ ወይሰትዩ በቤተ
እኑሆሙ ዘይልሕቅ ፤

ኢዮብን እንዲህ አለው፤ ወንዶች
ልጆችህ ሴቶች ልጆችህ በታ
ላቅ ወንድማቸው ቤት ሲበሉ
ሲጠጡ ፤

ግብተ መጽአ ዓቢይ ነፋስ እምነጻም ወጉድኦ ለቤት እንተ ፱ቱ መዓዝ ኒሁ ፤

ከምድረ በዳ ዕኑዕ ነፋስ ድንገት ተነሥቶ አራት መዓዝን ያለውን ቤት ነቀነቀው፡ አንድም በአራት መዓዝኑ ነቀነቀው፡ በአንድ ወገን ያሉት ያመልጡኛል ብሎ ፡

፳፩፡ ወወድቀ ቤት ዲበ ደቅከ ወሞቱ ፤

ቤቱ በልጆችህ ላይ ወደቀ ፤ ሞቱ ፤

ወአነ ባሕቲትዮ ድንገኩ ፤

እኔም ብቻዬን ዳንሁ፣ ይህን ልነ ግርህ መጣሁ፣ የታላቅ ልጄን ሰይፍ ጃግሬ መስሎ መጥቶ ነግሮታል፡ አንድም እሱ ብቻ ተርቶ ነበርና መጥቶ ነግሮታል፡ ሰይጣን በዚህ ሁሉ መመስል ይቻለዋል? ቢሉ አዎን እሱ ካለ ይቻለዋል ፡ አንድም ሠራዊተ ዲያብሎስ ብዙ አይደለምን አንዱ በአንዱ ፣ አንዱ በአንዱ ይመሰሳል፣ ስለምን አንድ ጊዜ ያልነገረው ቢሉ ኃዘን ይዕናበት ብሎ አንድ ጊዜ ቢነገረው ኃዘን አይዕናበትም ነበርና፣ ስለምን የገንዘቡን ጥፋት በፊት፣ የልጆቹን ሞት በኋላ ነገረው ቢሉ ኃዘን ይዕናበት ብሎ በፊት የልጆቹን ሞት ነግሮ ኋላ የገንዘቡን ጥፋት ቢነገረው ገንዘብ

መሰብሰቡ ለልጅ አልነበረም ብሎ ኃዘን አይዕናበትም ነበርና፡

፳፪፡ ወእምዝ ሶባ ሰምአ ኢዮብ ዘንተ ነገረ ተንሥአ ኢዮብ ፤

ከዚህ በኋላ ኢዮብ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ ተነሣ ፡

ወገደፈ ሐሜለቶ ፤

ሻሻን መሐረሙን ጣለ ፡ አንድም አክሊሎ ይላል፡ ዘውዱን አወረደ ፡

ወሠጠጠ አልባሲሁ ወላዎ ስእርተ ርእሱ ፤

ልብሱን ቀደደ አሰለበ፣ ራሱን ላጨ ፡

ወወድቀ ዲበ ምድር ወሰገደ በገጹ፣

እግዚአብሔር ቢሸረኝ አልሻርም እላለሁ ብሎ በምድር ተንከባ ለለ፣ ሰገደ፣ ዛሬ የተሻረ ሰው ሰግዶ እንዲሔድ፡

፳፫፡ ወይቤ ዕራቅዮ ወግዕኩ እምክ ርወ እምዮ ወዕራቅዮ እገብእ ውስተ ምድር ፤

ጥንቱን ለአንገቱ ፈትል፣ ለወገቤ ጨርቅ ሳልይዝ ከኖቴ ማሕዐን ወጣሁ፣ ዛሬም ለአንገቱ ፈትል ለወገቤ ጨርቅ ሳልይዝ ወደ መቃብር እወርዳለሁ፡ አንድም ለአንገቱ ፈትል ለወገቤ ጨርቅ ሳልይዝ ከኖቴ ከምድር ተገኘሁ፡ ዛሬም ለአንገቱ ፈትል ለወገቤ

ጨርቅ ሳልይዝ ወደ መቃብር እወርዳለሁ አለ ፡

እግዚአብሔር ወሀበ ወእግዚአብሔር ነሥአ ፤

እግዚአብሔር ሰጠ እግዚአብሔር ነሣ ፤ እኔ ምን ዕዳዬ ፡

ወኮነ ከመ እግዚአብሔር ፈቀደ ፤

እግዚአብሔር በኔ እንደ ወደደ ሆነ፣ ጌታ ሁን እንዳሻህ ትሆን እንዲሉ፡ አንድም እግዚአብሔር እንደ ወደደ መከራው ተደረገ ብኝ፣ አንድም እግዚአብሔር የወደደው መከራ ተደረገብኝ ፤

ወባሕቱ ይኩን ቡናከ ስሙ ለእግዚአብሔር ፤

የእግዚአብሔር ስሙ ክቡር ምስጉን ይሁን ፤

፳፬፡ ወባዝ ኩሉ ዘረከሶ አልሶ ዘአበሰ ኢዮብ ቅድመ እግዚአብሔር፣

በዚህ ባገኘው መከራ ሁሉ ኢዮብ በእግዚአብሔር ፊት የበደለው የለም፤ አንድም ወኩሉ ዘረከሶ ይላል፣ ይህ ያገኘው መከራ በኃጢአቱ አይደለም ለፈተና ነው እንጂ፤

ወኢወሀበ ዕባደ ለእግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔርን ጠላቱን አይጎዳ ወዳጁን አይጠቅም አላለም ።

ምዕራፍ ፪

ሁለተኛው ምዕራፍ ይህ ነው፡

፩፡ ወእምዝ እምድኅረ ይእቲ ዕለት መጽኡ መላእክተ እግዚአብሔር ወቆሙ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

እምዝና እምድኅረ አንድ ወገን ነው፡ እግዚአብሔር ወሀበ ወእግዚአብሔር ነሥአ ካለባት ቀን በኋላ ትዕግሥቱን ለማሳረግ መላእክት መጥተው በእግዚአብሔር ፊት ቆሙ ፤

ወመጽአ ሰይጣን ወቆመ ምስሌሆሙ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ሰይጣንም ከነዚያ ኃራ መጥቶ በእግዚአብሔር ፊት ቆመ ፡

፪፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሰይጣን እምአይቴ መጸእከ አንተ፣

እግዚአብሔር ሰይጣንን አንተ ከወዴት መጣህ አለው ፤

ወይቤ ሰይጣን ሶቤሃ ቅድመ እግዚአብሔር ሖርኩ መትሕተ ሰማይ ወአንሰሰውኩ ኩለሄ ወመጸእከ ፤

ሰይጣን በእግዚአብሔር ፊት ያን ጊዜ እንዲህ አለ፣ ከሰማይ በታች አራቱን መዓዝን ዞሬ ኃጢአት አሠርቼ ጣዖት አስመልኬ ወዳጅ አሳጥቼህ መጣሁ አለ ፤

፫፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሰይጣን ዑቅኔ ላልገላጽ ቀዳሳዎች ፡

እግዚአብሔር ሰይጣንን በወዳጅ በኢዮብ ላይ ክፉ ነገር እንዳታደርግ እወቅ አለው ፡

እስመ አልቦ ዘከግዑ በዲባ ምድር ብእሲ የሞህ ፡

በዚህ ዓለም እንደሱ ያለ ደግሰው የለምና ፡

ጸድቅ ወንጹሕ ፡

ኃጢአት የሌለበት ንጹሕ ፡ ሐሰት የሌለበት እውነተኛ ፡

ወፈራኔ እግዚአብሔር ፡

እግዚአብሔርን የሚፈራ የሚያመልክ ፡

ወይትገሥ እምኮሎ እኩይ ፡

ከክፉ ነገር የሚርቅ እንደሱ ያለ ሌላ የለምና ፡

ወዓዲ የሞህ ፡

ዳግመኛም ዕጉሥ ፡

ወአንተሰ ትቤ ታገጥሎ ንሞቶ በከንቱ እመ ኢያሌተክ ፡

አንተ ግን በከንቱ ገንዘብን ታጠፋበት ዘንድ ባያመሰግንህ እስቲ ታያለህ አልህ፡ አንድም እንደ አሕዛብ ኃጢአት ሠርቶ ጣዖት አምልኮ ባያመሰግንህ በከንቱ ገንዘብን ታጠፋበት ዘንድ ግሥሥ ኮሎ ዘቦ አልህ፡ አንድም ራት

ለፊት ባያመሰግንህ ታይ ዘንድ ላጥፋበት አልህ ፡

፬፡ ወተሰጥሞ ሰይጣን ለእግዚአብሔር ወይቤ ማዕስ ቤዛ ማዕስ ፡

ሰይጣን ለእግዚአብሔር መለሰ እንዲህ አለ ቁርባት ለቁርባት ቤዛው ነው ፡ ጫማ ለጠጠር ፡ ኃሻ ለጦር እንዲሉ ፡

ኮሎ ዘአጥሪሮ ስብእ ይሁብ ቤዛ ነፍሱ ፡

ሰው በገንዘብ ሰውነቱን ይቤዝዋል፡ እንደዚህም ሁሉ ገንዘብ ለሰውነቱ ቤዛ ሆነኝ አለህ ፡

፭፡ ወባሕቱ ፈኑ እደክ ፡

ነገር ግን እደ መዓትህን አምጣ በትና ፡

ወግሥሥ አእዕምቲቱ ወሥጋቡ ፡

አጥንቱን የሚቀጠቅጥ ሥጋውን የሚያሳብጥ ደዌ አምጣበትና ፡

ዳዕሙ እመ ውስተ ገጽክ ኢባረከክ፡

ሬት ለሬት ባይሰድብህ ታያለህ ይሰድብሃል እንጂ ትርንሚው እንዳለፈው ነው፡

፮፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሰይጣን ናሁ መጠውከክ ሥጋው ወዳዕሙ ነፍሱ ዑቅ ፡

እግዚአብሔር ሰይጣንን እነሆ ሥጋውን ሰጥቼሃለሁ ነፍሱን ከሥጋው እንዳትለይ እወቅ አለው ፡

፯፡ ወወጽአ ሰይጣን እም ኅብ እግዚአብሔር ፡

ሰይጣን ከእግዚአብሔር ዘንድ ደስ ብሎት ወጣ ፡

ወአግዞ ለኢዮብ ዝልጋሴ እኩይ እምእግሩ እስከ ርእሱ ፡

በአደባባይ ተቀምጦ ነገር ሲሰማ፡ አንድም በአዳራሽ ተቀምጦ ሲያበላ፣ ሲያጠጣ ይህስ ጊዜው አይደለም ብሎ በከብቱ ጥፋት እግዚአብሔር ይርጠብህ፣ በልጆቹ ሞት እግዚአብሔር ያጥናህ የሚለው ሰው ሲወጣ ሲገባ አይቶ ይህስ ተደላ ደስታ ሆነው ብሎ ብሔሞትን መስሎ ከዓይኑ፣ ከአፍንጫው እንደ ጢስ ያለ ትጉልጉል እያለ ሔዶ እፍ አለ በት፣ ኢዮብንም ከእግሩ እስከ ራሱ ድረስ ጽኑዕ ደዌ ያዘው ፡

፰፡ ወነሥአ ገልፀ ወአግዞ ይሕክክ ቀዳሳው ፡

ጥፍሩ ውልቅ ውልቅ እያለ ቢወድቅበት ገሉን አንስቶ ቀዳሳውን ያክ ጀመረ ፡

ወነበረ አፍአ እም ሀገር ፡

ከከተማ ወጥቶ በአፍአ ኅጅ ሰርቶ ተቀመጠ፣ በከብቱ ጥፋት እግዚአብሔር ይርጠብህ፣ በልጆቹ ሞት እግዚአብሔር ያጥናህ ፣ ከደዌህ ይፈውስህ የሚለው ሰው ሲወጣ ሲገባ አይቶ ይህም ተደላ

ደስታ ሆነው ብሎ ቀዳሳውን እንዲሸት አደረገበት፡ ከከተማ ወጥቶ በአፍአ፡ ኅጅ ሠርቶ ተቀምጧል፡ አንድም ከወጣ ከወረደው ሰው መድኃኒት ለመጠየቅ ፡

ወስከበ ውስተ መሬት ወሐመድ ፡ አመድ ነስንሰው ገል ደቁሰው በግጥን አድርገው አስተኝተው ታል፡ አንድም ደዌው አመድ ያስመስለዋልና፡

፱፡ ወነሊፎ ብዙኅ መዋዕል ትቤሎ ብእሲቱ ዓዲኑ ትግንሐ በየውገት ፡

ከብዙ ዘመን በኋላ ሚስቱ እንዲህ አለችው፡ በሞኝነት ግንብ ዳግመኛ ደጅ እጠናዋለሁ ትላለህ ፡

ባርኮ ለእግዚአብሔር ወሙት ፡

ስትዞር ውላ የሰውን ልቡና ሰይጣን አጽንቶባት ስትመለስ የቀደመ ብላቴን ጌታዋን መስሎ ሰይጣን ሲንከባለል አገኘችው፡ ምን ሁነሃል አለችው፡ የእኔ ያስደንቅሻልን ዐሐይ አያይሽ የነበር የኢዮብስ ሚስት ስንኳ እንዲህ ሁነሻል፣ ቢሆን ያደንሃል ያለዚያ ይገድልሃል እግዚአብሔርን ስደበውና ሙት በደው አላት፣ ቢሆን ያደንሃል ያለዚያ ይገድልሃል እግዚአብሔርን ስደበውና ሙት አለችው ፡ በዚህ ምክንያት ተቀሥፋለች ፡

እስከ ማዕዘኑ ትትጫገሥ ፤
 እስከ መቼ ድረስ ትታገላለህ፤
 ወትብልኑ እጸንሕ መዋዕል ኅዳጠ፤
 ጥቂት ቀን ደጅ እጠናዋለሁ
 ትላለህን ፤
 ወዓዲ እትጫገሥ ፤
 ዳግመኛም መከራውን እታገሠ
 ዋለሁ ትላለህን ፤
 ወእሴፎ ሕይወትዮ ፤
 ሕይወትን አገኝ ዘንድ ተስፋ
 አደርጋለሁ ትላለህን ፤
 ፲፣ ናሁ ማሰነ እምድር ዝክርክ ፤
 አንተ አለህልኝ እንዳልል እነሆ
 አጠራርህ ከዚህ ዓለም ጠፋ ፤
 ደቂቅየኒ ወአዋልድየኒ ሞቱ ፤
 ልጆች አለኝ እንዳልል ወንዶች
 ልጆቼ ፤ ሴቶች ልጆቼ ሞቱ ፤
 ከርወ ዚአየ ሐመ በሕማመ ማኅ
 ምም ፤
 በከንቱ አማጥሁ ፤
 ወሠራሕኩ ወዓመውኩ በከንቱ ፤
 ላልረባ፣ ላልጠቅም በከንቱ ደከ
 ምሁ ፤
 ፲፩፣ ወአንተሂ ትነብር ውስተ መግል
 ወዕዲያት ፤
 አንተም በመግል ተውጠህ በዕ
 ዔያት (በትሎች) ተከበህ ትኖ
 ራለህ ፤

ወኩሎ ሌሊተ ታንዖርር ፤
 ሌሊቱን ሙሉ ትዛብራለህ ፤
 ወእነሂ አዓውድ ወእተሃል ፤
 እኔም እየዞርሁ እቀላውጣለሁ፤
 አንድም ተለል ተለል እላለሁ፤
 ወእሐውር እምብሔር ብሔረ ወእም
 ቤት ቤተ ፤
 ከአንዱ ሀገር ወደ አንዱ ሀገር፣
 ከአንዱ ቤት ወደ አንዱ ቤት
 እሔዳለሁ ፤
 ወእጸንሕ እምነግህ እስከ የዓርብ
 ዐሐይ ፤
 ከነግህ ጀምሮ ዐሐይ እስኪገባ
 ድረስ እቆያለሁ አገኛለሁ የሚል
 ሰው ይዘገያልና ፤
 ከመ አእርፍ እምሞዮ ወእምሕማምዮ
 ዘላዕሊዮ ይእዜ ፤
 በኔ ላይ ካለ ከድካሜ ከደዌዮ
 አርፍ ዘንድ ከታማሚው አስታ
 ማሚው እንዲሉ፣ አንድም ከረ
 ኃብ አርፍ ዘንድ፣ አንድም ከድ
 ካም፣ ከመከራ አርፍ ዘንድ ፤
 ወባሕቱ ንብብ ቃለ ላዕል እግዚአብ
 ሔር ወሙት ፤
 ነገር ግን እግዚአብሔርን ስደበ
 ውና ሙት ፤
 ፲፪፣ ወነጸራ ፤
 በዓይነ መዓት አያት፣ አንድም
 አስተውሎ አያት፣ ከአፍ ጠለፍ፣
 አድርጎ መናገር አይገባምና ፤

ወይቢላ ከመ አሐቲ፣ እም አብዳት
 አንስት ተናገርኪ ፤
 የኔ የኢዮብ ሚስት ቀጥቼ ሠርቼ
 አሳድጌሽ ነበር፤ ከሰነፎች ሴቶች
 እንደ አንዲቱ ሴት ተናገርሽ ፤
 አንድም ሥርዓት ካልተሠራላ
 ቸው ከአሕዛብ ሴቶች እንደ
 አንዲቱ ተናገርሽ ፤
 ሠናይቶሰ ነግዕነ እምነብ እግዚአብ
 ሔር ወእኪቶሰ ሰባ በጽሐተነ ኢንት
 ዔገሥኑ ፤
 ተድላውን ደስታውን ከእግዚአ
 ብሔር ዘንድ አገኘኝ፣ መከራውስ
 በመጣ ጊዜ አንታገሥምን፣ አን
 ድም ድኅነቱን ፣ ጤናውን አገ
 ኘን ፣ ደዌውን አንቀበልምን ፤
 ወበኩሉ ዝ ዘረከዐ አልዐ ዘአበሰ
 ኢዮብ ቅድመ እግዚአብሔር ፤
 በዚህ ባገኘው መከራ ሁሉ ኢዮብ
 በእግዚአብሔር ፊት የበደለው
 በደል የለም፣ አንድም ወኩሉ
 ዘረከዐ ይህ ያገኘው መከራ በኃ
 ጢአቱ አይደለም፣ ለፈተና ነው
 እንጂ ፤
 ፲፫፣ ወሰሚዖሙ ፤ቱ አዕርክቲሁ
 ኩሎ እኩዮ ዘረከዐ ለኢዮብ መጽሐ
 ኅቤሁ እምብሔርሙ ፤
 ሦስቱ ወዳጆቹ ኢዮብን ያገኘ
 ውን መከራ ሰምተው ከሀገራ
 ቸው ወደሱ ሊጠይቁት መጡ፤

እሉ እሙንቱ ኤልፋዝ ቱሚናዊ
 ንጉሥ ፤
 የቱሚን ንጉሥ ኤልፋዝ ፤
 ወበልዳዶስ አውኬናዊ መስፍን ፤
 የአውኬን ሹም በልዳዶስ ፤
 ወሳፍር አሚናዊ ፤
 የአሚን ሰው ሳፍር እነዚህም
 ኤልፋዝ በልዳዶስ ሳፍር ናቸው፤
 ወመጽሐ ኅቤሁ ኅብረ ከመ የሐው
 ዕም ወይናገዝም ፤
 በከብቱ ጥፋት እግዚአብሔር
 ይርጠብህ፣ በልጆቹ ሞት እግዚ
 አብሔር ያጥናህ፣ ከደዌህ ይፈ
 ውስህ ብለው ያረጋገት፣ ያዕና
 ኑት ዘንድ አንድ ሁነው ወደሱ
 መጡ ፤
 ፲፬፣ ወርእይም እምርኑቅ ወኢዮ
 እመርዎ ፤
 ከሩቅ አይተው አላወቁትም፣
 መልኩ በደዌ ተለውጧልና ፤
 ወአውደወ በዓቢይ ቃል ወጸርሐ
 ወበከዩ ፤
 ቃላቸውን አሰምተው ጮኹ
 አለቀሱ ፤
 ወሠጠጡ አልባሰሆሙ ወወደዩ
 ሐመደ ዲበ ርእሶሙ ፤
 ልብሳቸውን ቀደዱ፣ አሰለቡ፣
 ትቢያ በራሳቸው ላይ ነሰነሱ፤

፲፮፣ ወንበሩ ሰቡዓ መዋዕለ ወሰቡ ለያልዮ ፣

፯ት መዓልት ፯ት ሌሊት ተቀመጡ ፣

ወአልቦ ዘነበበ እምኔሆሙ ፣

ከነዚያ የተናገረ የለም ፣

እስመ ርእዩ መቅደሱ ዓቢዮ ጥቀ፣

እጅግ ጽኑዕ ጭንቅ የሆነ ደዌ ውን አይተዋልና ።

ምዕራፍ ፫

ሦስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው፣

ጉባዔ

፩፣ ወእምድናሪዝ ከሠተ ኢዮብ አፋሁ ፣

፯ት ቀን ሳይናገሩ ሰንብተዋል፣ ከ፯ት ቀን በኋላ ሰይጣን ልቡናቸውን ከበጎነት ወደ ክፋት መልሶት ያለ ኃጢአቴ ለምን አመጣብኝ ትላለህ፣ በገቢር ባት ሠራ በሐልዮ ሳትሠራ ቀረህ፣ ያመጣብህ በኃጢአትህ ነው አሉት ፣ ከዚህ በኋላ ኢዮብ ነገር ጀመረ፣ ወከሠተ አፋሁ ጴጥሮስ እንዲል ፣

ወረገማ ለዕለት እንተ ባቲ ተወልደ፣ መላእክትን ባማ ኃጢአት፣ እግ ዚአብሔርን ባማ ክህደት ይሆ

ንብኛል ብሎ የተወለደባትን ቀን ረገማት ፣

፪፣ ወይቤ ለትጥፋዕ ይእቲ ዕለት እንተ ባቲ ተወለድኩ ፣

የተወለድኩባት ቀን ትጥፋ አለ፣

ወሌሊታኒ እንተ ባቲ ይቤሉ ተባዕት ውእቱ ፣

ለናቴ ለባሱራስ ወንድ ልጅ ተወለደልሽ ብለው የተናገሩባት ሌሊቷም ትጥፋ አለ ፣

፫፣ ለትጽልም ይእቲ ዕለት ወአይ ትገሠግ እግዚአብሔር በላዕሉ ፣

ይኝ ዕለት ትጥፋ በሰማይ ያለ እግዚአብሔር ከዕለታት አይቀጥራት ፣

ወአይምጸእ ብርሃን ውስቴታ ፣

ብርሃን አይምጣባት ፣

፬፣ ወይርከባ ጽልመት ወይድፍና ጽላሎተ ሞት ፣

ኃዘን ጽኑዕ መከራ ያግኛት ፣

ወይምጸእ ቆባር ፣

ጭጋግ ይምጣባት ፣

ርግምተ ለትኩን ይእቲ ዕለት ፣

ይህኝ ዕለት የተረገመኝ ትሁን፣ ምነው እሷ ትጉዳለች? እንዲህ ያለ ቢሉ ፣ ያልሆነ ያልሆነ ነገር የሚያናግር ደዌ ይዞት ሳለ አልካደም ለማለት ፣

፭፣ ወይምጸእ ጽልመት ለይእቲ ሌሊት ፣

በዚኝ ሌሊት መከራ ይምጣባት ፣

አተሀሉ ውስተ መዋዕለ ዓመት ፣

ዓመቱ ፫፻፳፮ ቀን ተብሎ ሲቈጠር አትቈጠር ፣

ወአትትጉለቀሩ ምስለ መዋዕለ አውራጎ ፣

ከ፯ቱ ዕለታት፣ ከ፴ው ቀን ጋራ አንድ ሁና አትቈጠር ፣

፮፣ ለይእቲ ዕለት ገዕር ለይርከባ ፣

ይኝን ቀን ጭንቅ መከራ ያግኛት ፣

ወአይምጸእ ውስቴታ ፍሥሐ ወሐሄት ፣

ተድላ ደስታ አይደረግባት ፣

፯፣ ዳዕሙ ይርግማ ዘረገማ ለይእቲ፣

ጥንቱን የረገማት እግዚአብሔር ጨርሶ ይርገማት እንጂ ባይረግማትማ እኔ እገኝባት ነበርን፣ አንድም አዳምና ሔዋን ዕፀ በለስን የበሉባትን ቀን የረገማት እግዚአብሔር ጨርሶ ይርገማት እንጂ፣ አንድም ዕለተ ዓርብን የረገማት እግዚአብሔር ጨርሶ ይርገማት እንጂ፣ አዳምና ሔዋን ዕፀ በለስን የበሉባት ቀንና ዕለተ ዓርብ አንድ ነው፣ አንድም ዕለተ ምጽአትን የረገማት እግዚአብ

ሔር ጨርሶ ይርገማት እንጂ አጋንንት መናፍቃን ፍጻ ይቀበሉባታልና ፣

ዘሀሎ ይምትሮ ለዓቢይ አንበሪ ፣

ብሔሞትን ያሳልፈው ዘንድ ያለው፣ አንድም አናምርት ይላል፣ ብሔሞትን፣ ሌዋታንን ያሳልፋቸው ዘንድ ያለው፣ አንድም ክርስቶስ ዲያብሎስን በመስቀል ድል ይነግሳው ዘንድ ያለው፣ አንድም ለዓቢይት አናምርት ይላል፣ አጋንንትን ያጠፋቸው ዘንድ ያለው እግዚአብሔር ይርገማት እንጂ ፣

፰፣ ለይጸለሙ ከዋክብቱሃ ለይእቲ ሌሊት ፣

የዚኝ ሌሊት ከዋክብቶቿ ይጥፋ፣

ወይንበሩ ንብ አይሬእዩ ብርሃን ፣

ብርሃን ከማያዩበት ቦታ ይነፋ፣ አንድም አይሬእዩ ብርሃን ይላል፣ ብርሃንን ከማያዩበት ቦታ ይነፋ፣

፱፣ እስመ አፀፀላ አንቀጸ ከርግ ለእምዮ ፣

የናቴን ማገፀን አልዘገምና እንደ ቦአስጥቄስ፣ ቦአስጥቄስ የሚባል ፈላስፋ ነበረ፣ ባሏ ከንግድም፣ ከዘመቻም እንደሆነ ሔዶ ሳለ ከጉልማላ ሚስት ደረሰ፣ ፀነሰች፣ በሚወለድበት ወራት ሌሊት ወጥቶ ቢያይ ኮከቡ ከገሡር ቦታ ሆኖ አየው፣ ይህን ጊዜ የሚወለ

ደው ጎሡር ይሆናል ብሎ ጭንፍ ጭንፍን ገጥሞ አሥሮ ተዋት፤ ፪ኛ ወጥቶ ቢያይ ከክቡር ቦታ ሆኖ አየው፤ ይህን ጊዜ የሚወለደው ክቡር ይሆናል ብሎ ፈታት፤ ቢወለድ ሽቅብ ቀሩልቀሩል የሚያይ ሆኗል፤ ይኸውም እስክን ድር ነው ይላሉ፤

ወኢይርአዩ ቤዘ እንዘ ይሠርቅ፤ ኢይርአዩ ቤዘ ቤዝ እንዘ ይሠርቅ ብሎ መግጠም ነው፤ ኮከብን አይዩ፤ አንድም ኮከብ ሲወጣ አይዩ፤

ዘኢያለተቱ ሕግመ እምአዕይንትዮ፤ መከራውን ከኔ ያላራቁ፤

፲፡ ለምንት በውስተ ከርሥ ኢሞትኩ፤ በናታቸው ማጎፀን የሞቱ ሕፃናት ብዙ ናቸው፤ በናቴ ማጎፀን ለምን ያልሞትሁ፤ አንድም በናቴ ማጎፀን ብሞት ባማረ በተገባ ነበር፤ አንድም በናቴ ማጎፀን ብሞት ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘኝኝም ነበር፤

ወወዲያ እምከርሥ ዘኢተሀጉልኩ ሶሲሃ፤

ይህማ እናትህን ትዳፋት የለም ትሉኝ እንደሆነ፤ ከናቴ ማጎፀን በወጣሁ ጊዜ ለምን ያልሞትሁ፤ ብሞት ባማረ በተገባ ነበር፤ አንድም ብሞት ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘኝም ነበር፤

፲፩፡ ለምንት ፀንፀ ብረክዮ፤

ሲድሁ የሞቱ ብዙ ናቸው፤ ስድህ ለምን ያልሞትሁ፤ አንድም ስድህ ብሞት ባማረ በተገባ ነበር፤ አንድም ስድህ ብሞት ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘኝም ነበር፤

ወለምንት ተሐፀንኩ በጥብ፤

የናታቸው ጡት አንዝቧቸው የሞቱ ሕፃናት ብዙ ናቸው፤ የእናቴ ጡት አንዝቧ ለምን ያልሞትሁ፤ አንድም የእናቴ ጡት አንዝቧ ብሞት ባማረ በተገባ ነበር፤ አንድም ብሞት ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘኝም ነበር፤

፲፪፡ ሶባ ሰከብኩ አሜሃ እምአርመ ምኩ ወሶበሂ ኖምኩ አሜሃ እም አዕረፍኩ፤

ሰከብኩና ኖምኩ፤ አሜሃና አሜሃ፤ አርመምኩና አዕረፍኩ፤ አንድ ወገን፤ ብሞት ያን ጊዜ ከመከራው በአረፍኩ ነበር፤

፲፫፡ ምስለ ነገሥት እለ መከሩ እኩዮ በምድር፤

ምነዋ ቢያነግሥህ ትሉኝ እንደሆነ በዚህ ዓለም ክፉ ምክር ከመከሩ ነገሥታት ጋራ ለምን ያልሞትሁ፤ ብሞት ባማረ በተገባ ነበር፤ አንድም ብሞት ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘኝም ነበር፤ ስለትሕትና እለ መከሩ እኩዮ አለ፤

ወኩነኑ በመጥባሕት፤

በመባሕትም ይላል፤ በሥልጣን ከሚገዙ ከሚሠሩ፤

፲፬፡ አው ምስለ መላእክት፤

አለቃ ቢያደርግህ ምነዋ ትሉኝ እንደሆነ፤ ከአለቆች ጋራ ለምን ያልሞትሁ ብሞት በአማረ በተገባ ነበር፤ አንድም ብሞት ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘኝም ነበር፤

ወአብዕልትኒ እለ አብዝነዎ ለወርቅ ወመልዑ አብያተሆሙ ብሩረ፤

ባለጸጋ ቢያደርግህ ምነዋ ትሉኝ እንደሆነ፤ ቤታቸውን ብር ከመሉ፤ ወርቅን ከአበዙ ከባለጸጎች ጋራ ለምን ያልሞትሁ፤ ብሞት ባማረ በተገባ ነበር፤ አንድም ብሞት ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘኝም ነበር፤

፲፭፡ ወሶበኒ ኮንኩ ከመ ሃዕሃዕ ዘአድጎቶ ማጎፀነ እሙ፤

የናቴ ማጎፀን አስወርዳ እንደጣለችው እንደ ጭንጋፍ ብሆን በአማረ በተገባ ነበር፤

፲፮፡ ሆይ የጎድጉ ኃጥአን ድንጋዬ፤

ኃጥአን ድንጋዬን በመቃብር ይተዋሉ፤ መቃብር እንጂ በጎነገር ነው፤ አንድም ድንጋዬን በሰው ልቡና ይተዋሉ፤ እገሌ ፈርዖን ነው፤ እገሌ ሰናክራም

ነው ማለትን፤ አንድም አደንግዖት ያቶሙ ይላል፤ ሰው ማስደንገጣቸውን በመቃብር ይተዋሉ፤ የሥጋውን አልፈውታልና፤

ወይውዕዩ በመቅሠፍተ መዓቱ፤

ተቆጥቶ በአመጣው መቅሠፍት ይጠፋሉ፤

፲፯፡ ወሆየ የዓርፉ እለሂ ተዕዕሩ በሥጋሆሙ ጎብረ እምፍጥረተ ዓለም፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ በሥጋቸው የተጨነቁ ሰዎች በመቃብር ያርፋሉ፤

፲፰፡ ንዑሳንሂ ወዓቢያን ሆይ ሀለዉ የዓርፉ፤

ታናሹም ታላቁም በመቃብር አሉ፤

ሕፃናትሂ እለ ኢርአዩ ብርሃነ፤

ተወልደው ብርሃን ሳያዩ የሞቱ ሕፃናት፤ አንድም ዘኢፈለጡ ብርሃነ ይላል፤ ይህ የፀሐይ ብርሃን ነው፤ ይህ የእሳት ብርሃን ነው፤ ብለው የማይለዩ ሕፃናት በመቃብር አሉ፤

ወኢሰምዑ ድምፀ ዘያንሶሱ ሆይ ሀለዉ፤

የሚመላለስ የሰውን ድምፅ ያልሰሙ ሕፃናት በመቃብር አሉ፤

ጉብርሂ ዘአድለወ ለእግዚአብሔር ሆይ ሀለዉ፤

አተላው ለኔ፤ ጥሩው ለጌታዬ፤ ብሎ የሚያደላ ባርያ በመቃብር አለ፤ አንድም ጉብርሂ ግዑዝ እም

እግዚአብሔር ይላል፤ ከጌታው ነፃ የወጣ ባርያ በመቃብር አለ፤ አንድም ለጌታው የሚያደላ ጻድቅ በመቃብር አለ፤ ይኔይሰነ ናድሉ ለእግዚአብሔር እምነ አድልዎ ለሰብእ እንዲል፤ አንድም ግዑዝ እምእግዚአብሔር ኃጢአት ቢሠራጣዎት ቢያመልክ ጌታው ይሆን ከነበረ ከዲያብሎስ ነፃ የወጣ ምዕመን በመቃብር አለ፤ መቃብር እንጂ በጎ ነው።

፲፱፡ ለምንት ወሀብኩሙ ብርሃነ ለምሩሩን።

ለጎዘናን ሲል ነው፤ በከብታችን ጥፋት በልጆቻችን ሞት እርር ምርር ብለን ለአዘነ ለኛ ደስታውን ለምን ሰጠኸን፤ በዛሬው መከራ የቀድሞው ተደላ ደስታ፤ በቀድሞው ተደላ ደስታ የዛሬው መከራ ያልተጨመረበት፤ ወሕይወት ለጸዑራነ ነፍስ።

ልቡናችን ለአዘነ ለኛ ሕይወትን ለምን ሰጠኸን።

ጳ፡ እለ ይትሚነይዎ ለሞት ወኢይ ረከብዎ።

ሞትን ለምን ለምን ለማናገኘው።

ወይፍርሀዎ ከመ መድፍን።

የተቀበረውን ወርቅ በመነጥር በጠልሰም በአልሰጣላብ እንዲፈልጉ ለምንፈልገው።

ወይትፌሥሐሉ ለእመ አድምዕዎ። ብናገኘው ደስ ለሚለን ደስታውን ለምን ሰጠኸን።

ዕረፍቱ ለሰብእ ሞት።

የሰው እረፍቱ ሞት ነው፤ ሞት የሰው ዕረፍቱ ነው፤ ሞት እንጂ በጎ ነገር ነው ለማለት።

ወዓዎም እግዚአብሔር እምነሁ።

ሞትን ከኔ አራቀው ገንዘብ መስሎት።

ጳጳ፡ ወእምድኅረ ማዕረርያ ረከብተኒ መቅዎፍት።

በከብት፤ በንብረት ከተዘጋጀሁ በኋላ መከራ አገኘችኝ፤ አንድም እምድኅረ ምረርያ ይላል፤ በከብቱ ጥፋት እርር ምርር ብዬ ካዘንሁ በኋላ የልጆቼ ሞት አገኘኝ፤ አንድም በልጆቼ ሞት እርር ምርር ብዬ ካዘንሁ በኋላ የአካሌ ጥፋት አገኘችኝ፤ አንድም እምቅድመ ተአርሮትየ ይላል፤ በሞት ከመታጨዴ አስቀድሞ የከብቱ ጥፋት፤ የልጆቼ ሞት፤ የአካሌ ጥፋት አገኘችኝ፤ አንድም እምቅድመ ማዕረር ይላል፤ ገንዘቤ ተመልሶልኝ ከደዌዬ ተፈውሼ ደስ ከሚለኝ አስቀድሞ፤ አንድም ኋላ በመንግሥተ ሰማይ ደስ ከሚለኝ አስቀድሞ የልጅ የአካሌ ጥፋት አገኘችኝ።

ጳጳ፡ እበኪ በእንተ ግሩም ዘረከበኒ።

የከብት ጥፋት ስለአገኘኝ።

ወፍርሃት እንተ ኢተኃዘብኩ።

ያልጠረጠርኋት የልጅ ሞት ስለአገኘችኝ።

ወእንተ ኢሐለይኩ ተጻደቀተኒ።

ያላሰብኋት የአካሌ ጥፋት ስለአገኘችኝ አለቅሳለሁ።

ጳ፫፡ ኢያርመምኩ።

ከጸሎት፤ ከአኩቴት ዝም አላልሁም።

ወኢያዕረፍኩ።

ከመሥዋዕት፤ ከምጽዋት አላረፍኩም፤ አንድም ኢያርመምኩ፤ ከመሥዋዕት ከምጽዋት ዝም አላልሁም።

ወኢያዕረፍኩ።

ከቀዊም ከሰጊድ አላረፍሁም።

ወኢድገንኩ።

ነገር ግን ከመከራው አልዳንሁም።

ወበጽሐኒ መቅዎፍት።

የከብት ጥፋት ደረሰብኝ፤ ወመንሱት፤ የልጅ ጥፋት ደረሰብኝ፤ አንድም የልጅ ጥፋት፤ የአካሌ ጥፋት ደረሰብኝ።

ምዕራፍ ፬

አራተኛው ምዕራፍ ይህ ነው፤ ጉባዔ

፩፡ ወተሰጥዎ ኤልፋዝ ቴሚናዊ ወይቤ።

የቴምና ሰው ኤልፋዝ እንዲህ አለ።

፪፡ ኢታብዝነ ነቢ በ እንዘ አንተ በፃፃ።

አንተ በመከራ ተይዘህ ሳለ መቀባጠርን አታብዛ።

አብዝኖ ንባብ ምንት ይበቀሩኝ።

አንተ በመከራ ተይዘህ ሳለ ነገር ማብዛት ምን ይረባሃል? ምን ይጠቅምሃል።

፫፡ አንተ በእምገሠዕኩሙ ለብዙኃን።

አንተ ብዙ ሰዎችን ስትገሥፃቸው፤ አንድም ብዙ ሰዎችን ትገፅፃቸው ዘንድ ይገባህ የነበረ አንተ እንዲህ ያለ ነገር ትናገራለህ? አንድም እመ ገሠዕኩሙ ዝቡሉ እምኢረከበኩ፤ ብትገሥፃቸው ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘህም ነበር።

ወእምናዘዘኩ ሰደወ ድኩማን።

ድኩማን አእምሮን ስታረጋጋቸው፤ አንድም ታረጋጋቸው ዘንድ ይገባህ የነበረ አንተ እንዲህ ያለ ነገር ትናገራለህ? አንድም

እመ ናዘዝከሙ ብታረጋጋቸው ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘህም ነበር ፤

፱፡ ወእምአንግዕስሙ በነገርክ ለድውያን ፤

ድውያን አእምሮን በነገርህ ክታነሳቸው ፤ አንድም ታነሳቸው ዘንድ ይገባህ የነበረ አንተ እንዲህ ያለ ነገር ትናገራለህ ? አንድም እመ አንግዕስሙ ብታነሳቸው ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘህ ነበር ፤

ወእምአጽናዕክ ብርክ ሥዑናን ፤

ስዑናን አእምሮን ክታፀናቸው፡ አንድም ታፀናቸው ዘንድ ይገባህ የነበር አንተ እንዲህ ያለ ነገር ትናገራለህ? አንድም እመ አዕናዕከሙ ብታፀናቸው ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘህም ነበር ፤

፳፡ ወይእኔሰ እስመ መጽአክ ሕማም፤

ዛሬ ግን መከራ መጥቶብሃልና፤

ወግሠዕክ ለከ ለሊክ ተዐንብዝ ገባ እከ እንከ ፤

ቀሩስለ መከራ ደርሶብሃልና አእምሮህን ታጣ ዘንድ አእምሮ ወደግጣት ተመለስህ ፤

፳፩፡ ቀጻሚሁ አኮኑ ዕበድ ውእቱ ፍርኃትክ ወተስፋክ ፤

ጥንቱስ አባቶችህ የሚያመልኩትን አምላክ አመልከዋለሁ፤ እፈራዋለሁ ማለትህ ተስፋህ ከንቱ አይደለምን ፤

ወእኩይ ፍኖትክ ፤

ሥራህም ክፉ ነው ፤

፳፪፡ ተዘከር ከመ ንጹሕ አልቦ ዘተጋጉሉ ፤

ያለ ኃጢአቱ አመጣብኝ ይላልና ንጹሕ ሰው የጠፋ እንደሌለ አስብ፤ ኖላን፤ ሎጥን አብርሃምን ጠፉ ? ፤

ወኢይጠፍኡ ጻድቃን ወኢይሠረዉ፤ ኢያርመምኩ ወኢያዕረፍኩ ብሎ ነበርና ጻድቃንስ ፈጽመው አይጠፉም ፤

፳፫፡ ወበከመሰ ርኢን እለ የሐርስዋ ለኃጢአት ፤

እንደ አየን፤ እንደ ሰማን መጠን ኃጢአትን በሐልዮ የሚሠሯት፤

ወይዘርዕዋ መቅሠፍተ የአርፋ ሎሙ፤

በገቢር የሚሠሯት ሰዎች መከራን ይቀበላሉ ፤

፳፬፡ ወይትጋጉሉ በትእዛዝ እግዚአብሔር ፤

በእግዚአብሔር ትእዛዝ በሥጋ ይጎዳሉ ፤

ወይማሰኑ በመቅሠፍተ መግቱ ፤

ተቈጥቶ በአመጣው መቅሠፍት በነፍስ ይጠፋሉ ፤

፳፭፡ ጣጎረ አንበሳ ፤

የኢዮብ መፈራት ፤

ወንቃወ አንበሳዊት ፤

የሚስቱ መፈራት ፤

ወግርማ አክይስት ጠፍ። ፤

የመኪንንንቱ መፈራት ጠፋ ፤

፲፩፡ ሰኪዕትኒ ሐልቀ ኃጢአ ዘይበልዕ ፤

የሰውን ገንዘብ የሚበላ ገብረ ጉንዳን የሚበላው አጥቶ ጠፋ፤ አንተም የሰውን ሁሉ ገንዘብ እየዘረፍህ በላህ፤ በዚህ ምክንያት መጣብህ ሠራዊቶችህም ጠፉ ፤

ወዕጉላ አናብስትኒ ተነለቁ በበይና ቲሆሙ ፤

ጣጎረ አንበሳ ወንቃወ አንበሳዊት ብሎ ነበርና የኢዮብ ልጆች አንገት ለአንገት ተያይዘው አለቁ፤ አንድም ወመጽአ ነፋስ ግብተ ብሎ ነበርና የኢዮብ ልጆች ግምብ ተጭኗቸው አለቁ ፤

፲፪፡ ሶበስ አሐተ ጽድቀ ገበርክ ገዙሉ እምኢረከበከ ፤

ኢያርመምኩ ወኢያላረፍኩ፤ ትላለህ እንጂ አንድ በጎ ሥራ ሠርተህ ቢሆን ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘህም ነበር፤ በኅይዮ ነገር ይትነሳለ፤ በኔ ዘንድ ነገር ይጀመራል፤ ነገር ጀማሪ ኤልፋዝ ነውና፤ አንድም በኅይዮ ነገር

ይትነሳለ፤ በአንተ ዘንድ ነገር ይጀመራል ይለዋል ኤልፋዝ ኢዮብን፤ ነገር ጀማሪ ኢዮብ ነውና፤ ወትሰምዕ ዕዝንዮ ቃለ እምኔሁ፤ እምኔከ ሲል ነው፤ ኤልፋዝ ኢዮብን ጀርዬ ካንተ ነገር ትሰማለች ይለዋል፤ አንድም ኢዮብ እኔ አንተን መስየሃለሁ? ጀርዬ ነገርን ከእግዚአብሔር ትሰማለች፤ አንድም ኢዮብ እኔ እንዳንተ ጠለፍ አድርጌ እናገራለሁ ? ዕዝነ ሥጋዬ ከዕዝነ ልቡናዬ ነገርን ትሰማለች ፤

ቀጻሚሁኒ ኢየአምኖ ለዘይነግረኒ ፤

ጥንቱንም ኢዮብ ጸደቀ ብሎ የነገረኝን አላምነውም ነበር፤ አባይ ዋሾ የቦለዱ የዛሬ ልጅ ኢዮብ ጸደቀ እለው ነበር ?

፲፫፡ ግርማ ሌሊት ወመጽአዎ ይመጽአ ለሰብእ ግብተ ፍርኃት ፤

አጋንንት መከራ ፍርኃት ግርማ ሌሊት ድንገት መጣብህ ፤

፲፬፡ ወአኅኒ ድንጋዬ ወረዳድ ፤

የደዌህን ጽናት ባየሁ ጊዜ ድንጋዬ ፍርኃት ያዘኝ ፤

ወበሐቁ አንቀልቀሉ አለዎትዮ ፤

አጥንቶቼ ፈጽመው ተነዋወጡ፤

፲፭፡ ወነለፈት ነፍሰዮ እምገጽዮ ፤

አእምሮዬ ከገጸ ልቡናዬ ጠፋች፤

ወአንሰጠጠኒ ሥዕርተ ርእሰዮ፤
 የራሴ ጠጉር ስግግር ስግግር ስግግር
 አደረገኝ ፤
 ፲፮፡ ተንግላኩ ወኢያላመርኩክ ፤
 ከሀገሬ ተነሥቼ መጣሁ፤ አላወቅሁም ፤
 ነጻርኩክ ወኢጠየቁክ ፤
 አየሁህ አልተረዳሁህም ፤
 ነጻርኩክ ወአልብከ ራይይ ቅድመ አዕይንትዮ ፤
 አየሁህ በራቴ መልክ የለህም መልኩ ተለውጧልና ፤
 ዳዕሙ ጽላሎተክ እሬኢ ፤
 ቢጋርህን አያለሁ እንጂ፤ አንድም በጥላ መመስልህን፤ አንድም በወርቅ በመስለት ምስል መመስልህን አያለሁ እንጂ ፤
 ወቃላክ እሰምዕ ፤
 ቃልህን እሰማለሁ እንጂ ፤
 ፲፯፡ ወባሕቱ ዓይኑ ወላጅ መዋቲ ዘይነጽሕ በቅድመ እግዚአብሔር ፤
 ነገር ግን ፈራሽ በስባሽ የሚሆን ሰው በእግዚአብሔር ፊት የሚነጻ ማነው ? ፤
 ወዓይ ሰብእ ዘይጸድቅ በተግባሩ ፤
 በሥራው የከበረ ሰው ማነው፤
 ፲፰፡ ለላዕኪ ጥቀ ኢይትአመኖሙ፤ መላእክትን ስንኳ ለቡናቸው፤ አንድም ንጽሕናቸው የማይታመናቸው ከሆነ ፤

ወለመላእክቲሁኒ ዕፁብ ይትሂዠሙ፤
 ለመላእክት ለቡናቸው ንጽሕናቸው ከተጠራጠራቸው የተጠራጠራቸው ፤
 ፲፱፡ እጩ ለእለ ይነብሩ አብያተ መሬት ፤
 በሥጋ በዚህ ዓለም ለሚኖሩ ሰዎች እንደምን አይጠራጠራቸው ? አንድም በመቃብር ለምንኖር ለኛ እንደምን አይጠራጠረን ?
 ወንሕነኒ እምነ ፩ዱ ጽብር ፤
 ከአንድ ከአዳም፤ ከአንድ ከመሬት ለተፈጠርን ለኛ እንደምን አይጠራጠረን ?
 ወይረክሰሙ ብልዑተ ዕዳ ፤
 የዕይ አበላል የሚያገኛቸው፤ አንድም የዕይ አበላል ያገኘናል ፤
 ፳፡ ወኢይሂልወ እምነግህ እስከ ሠርክ ፤
 ኑ በአላቸው ጊዜ ከነግህ እስከ ሠርክ አይቆዩም፤
 እስመ ስዕኑ አድጎኖ ነፍሶሙ ወረዳኦ ርእሶሙ ተነገሩ ፤
 ሰውነታቸውን ማዳን ራሳቸውን መርዳት ተስፏቸዋልና አይቆዩም፤ አንድም ሰውነታቸውን ማዳን ራሳቸውን መርዳት ተስፏቸዋልና ጠፉ ፤

፳፩፡ ወነፍሱሙ ነፋስ ወተነገሩ ፤
 ነፋሱ፤ አንድም መከራ መጣባቸው፤ ጠፉ ፤
 እስመ አልሰሙ ጥበብ ፤
 የሚድኑበት ጥበብ የላቸውምና፡፡

ምዕራፍ ፮

አምስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው፡፡
 ፩፡ ጸውዕ እስከ እመሀ ዘይሥእከ፤
 ከጸድቅ ሰው መልአክ አይለይም ለሙሴ መልአክ ገጽ እየነገረው ከፋሌን እንደጻፈ፤ አንድም ከመላእክት ጸድቅ ነኝ ብሎ የሚመልስህ አለ እንደሆነ እስቲ ተጣራ፤ አንድም ንጽሕ ነኝ ብሎ የሚመልስህ አለ እንደሆነ እስቲ ተጣራ ፤
 ወእመሀ እመላእክቲሁ ቅዱሳን ዘትሬኢ ፤
 ዘትሰምዕ ሲል ነው፤ ከቅዱሳን መላእክት ጸድቅ ነኝ፤ ንጽሕ ነኝ ሲል የምትሰማው አለ እንደሆነ፤
 ፪፡ እስመ ለአብድ መዓት ይቀትሉ ፤
 ሰነፍን የራሱ ቀጣይ ይገድለዋልና እንደ አኪጠፊል፤
 ወዕቡድኒ ይመውት በቅንዓት ፤
 የሰነፍ ሰነፍ ባልንጀራዬ ተሾመ ተሾሰመ ብሎ በቅንዓት ይሞታል ፤

፫፡ አንሰ ርኢኩ በቁለ ሥርዎሙ ለአብዳን ፤
 የሰነፍች የአባትነታቸውን ጽናት እኔ አየሁ ፤
 ወበጊዜሃ ጠፍዐት ንብረቶሙ ፤
 ለጊዜው እንዲህ አልሁ እንጂ አፏፏራቸው ያን ጊዜ ጠፋች ፤
 ወወጽኦ እምሕይወቶሙ ፤
 ከሕይወታቸው ተለዩ ፤
 ፬፡ ወለውሉደሙኒ ይኩርዕምሙ በእናቅጽ ፤
 ለጆቻቸውንም በእደባባይ ራስ ራሳቸውን ይቀጠቅጧቸዋል ፤
 ወያመነገዝምሙ ወአልቦ ዘያድን ኖሙ፤
 አጽንተው ይይዟቸዋል፤ የሚያድናቸው የለም ፤
 ፭፡ ዘእመንጉቱ ዘገቡ ጸድቃን ይበልዑ ፤
 ይኸውም ልማድ ነው፡፡ ኃጥአን የሰበሰቡትን ጸድቃን ይበሉታል፤
 ወሎሙስ ትዑብም እኪት ፤
 እነሱን ግን መከራ ታጠፋቸዋለች ወይትመስው ኃይሎሙ የነልቅ ብዕሎሙ ይደክም ኃይሎሙ ሲል ነው፤ ባለጸግነታቸው ይጠፋል፤ ኃይላቸው ይደክማል፤

፮፡ እስመ አኮ እምድር ዘይወጽእ ሃማ ፤

በደዌ መድከም ከምድር የሚ ገኝ አይደለምና ፤

ወእኮ እምድርተ አድባር ዘይበተሩል ሕማም ፤

መከራ ከተራራ የሚገኝ አይደለምና ማለት ከምድር እንደ ሰርዶ ከሰማይ እንደ በረዶ የሚ ገኝ አይደለምና ፤

፯፡ ሰብእሰ ይትወለድ ለሥራሕ ፤

ሰው ግን መከራ ሊቀበል ይፈጠራልና በኃጢአትህ የመጣብህን መከራ አንተ ተቀበለው እንጂ ማን ይቀበልላል ፤ አንድም በደዌ መድከም ከምድር ከባሕር ይዋ የሚገኝ አይደለምና፣ መከራም ከተራራ ከባሕር ይዋ የሚ ገኝ አይደለምና፣ ሰው ግን በተሰማሚ ሰውነቱ መከራ ሊቀበል ተፈጥሯልና፣ በተሰማሚ ሰውነትህ አንተ ተቀበለው እንጂ ማን ይቀበልላል ፤

ወዕጉል አዕዋፍ ያሌዕሉ ያፈ ፤

ወአዕዋፍ ያሌዕሉ ዕጉል ያፍ ሲል ነው፤ አዕዋፍ የሰውን ገንዘብ እየዘረፉ ልጆቻቸውን ያሳድጋሉ፤ አንተም የሰውን ገንዘብ እየዘረፍህ በልተህ በዚህ ምክንያት መከራ መጣብህ ፤

፰፡ ወባሕቱ ለእግዚአብሔር እስዕሎ፣

ነገር ግን ኢዮብ እኔ እንዳንተ አይደለሁም፤ እግዚአብሔርን እለምነዋለሁ፤ አንድም ለእግዚአብሔር፣ እግዚአብሔርን እለምነዋለሁ በል ፤

፱፡ ወእጼውያ ለእግዚአ ኩሉ ለዘገብረ ዓቢያተ ወክቡራተ ወመንክራተ ዘአልቦ ፀወር ወአልቦ ጉሩልቀ፣

ቀፋጥር ስፍር የሌለው ድንቅ ድንቅ፣ ክቡር ክቡር፣ ዕነዕ ዕነዕ ሥራ የሠራ አሠረ ባሕርዩ የማይመረመር የሁሉ ጌታ እግዚአብሔርን እለምነዋለሁ፤ አንድም እለምነዋለሁ በል ፤

፲፡ ዘይሁብ ዝናመ ላዕል ምድር ፤

ዝናሙን በምድር ላይ የሚያዘንም እሱ ነው ማለት በደመና ቋጥሮ፣ በነፋስ ጭኖ የሚያመጣው እሱ ነው ፤

ወይፌኑ ማየ መትሕተ ሰማይ ፤

ዝናሙን ከሰማይ በታች በዚህ ዓለም ያዘንማል ፤

፲፩፡ ዘያሌዕሎሙ ለትሑታን ፤

ትሑታን ሰዎችን ከፍ ከፍ የሚያደርጋቸው እሱ ነው፤ አንድም አዘርእትን፣ አትክልትን ከፍ ከፍ ቅሚያደርጋቸው እሱ ነው፤ አንድም ዝናማትን እንዲዘንሙ የሚያደርጋቸው እሱ ነው ፤

ወይነሥሥሥ ለግዳፋን ፤

በመከራ የወደቁትን ሰዎች የሚያነግቸው እሱ ነው፤ አንድም አዘርዕትን፣ አትክልትን የሚያነግቸው እሱ ነው፤ አንድም ዝናማትን እንዲዘንሙ የሚያደርጋቸው እሱ ነው ፤

፲፪፡ ወይመይጥ ምክሮሙ ለእለ በጉሕሉት ፤

በጉሕሉት (በክዳት በተንኩል) ያሉትን ሰዎች ምክራቸውን የሚለውጥ እሱ ነው፤ ወለእመኒ ለቢያር ዕጉል ጉሕሉት አሦር ይጼውያ እንዲል፤

ወኢይጉብራር ቱፋን እደቂሆሙ ፤

እደ ልቡናቸው የቀና ሥራ አይሠራም ፤

፲፫፡ ዘይእኅሙ በምክሮሙ ለጠቢባን ፤

በምክራቸው ምክንያት አዋቆች ነን የሚሉትን በፍዳ የሚይይዛቸው እሱ ነው ፤

ወያጠፍዕ ሕሊናሆሙ ለእለ ይጸፍርዋ ለምክር ፤

ምክርን አጽንተው የያዙ ክፉ አሳባቸውን የሚያጠፋ እሱ ነው፤

፲፬፡ መዓልተ ይረክቦሙ ጽልመት፣

በአፍላ ባለጸግነት ሳሉ መከራ ያገኛቸዋል ፤

ወያረመስሱ ቀትረ ከመ ዕውር ወከመ ሌሊት ፤

ደህነኛ በሌሊት፣ ዕውር በቀን እንዲዳብስ ይዳብሳሉ ፤

ወይትጉጉሉ በውስተ ቀትል ፤

በሰልፍ ይጠፋሉ ፤

፲፭፡ ወየመስጥ ድኩም እምእደኃያል ፤

እንደዚህም ሁሉ አንተ ጠፍተህ ህልት ደካማው ከኃይለኛ እጅ ይድናል ፤

እስመ ዕቡስኒ ቦቱ ተስፋ ፤

ለዕቡስኒ ሲል ነው፤ ለደካማው አለኝታ አለውና ፤

ወይትፈጸም አፋሁ ለዓማላ ፤

የሸፋጭ አፋ ይዘጋል ፤

፲፮፡ ወባሕቱ ብፀዕ ብእሲ ዘእግዚአብሔር ገሠያ ፤

ነገር ግን እግዚአብሔር መከራ አምጥቶ የገሠጸው ሰው ንዑድ ነው ክቡር ነው፤

ወኢታስተዕልብ ተግማጸ እግዚአብሔር ፤

ተግማጸ እግዚአብሔርን አታቃል ፣ አትናቅ ፤

፲፯፡ እስመ ውእቱ ያቄስል ፤

እሱ በመከራ ያቆስላልና ይኸን አይሻውም ፤

ወካዕበ ይፈውስ ፣
 ዳግመኛ ያድናልና ፣
 ይቀሥፍሂ እዴሁ ወይሠላ ፣
 በሥልጣኑ ይገርፋል ፣ ይቅር
 ይላል ፣
 ፲፰፣ ስድስ ያድናክ እመንሱት ፣
 ስድስት ጊዜ ከሞት ያድንሃል ፣
 ወበላብዕት ኢትገሥወክ እኪት ፣
 በ፯ኛው ከደዌህ ያድንሃል ፣
 ስንክሣር ፴ዘመን አለ ፣ ከዚህ
 ፯ ዘመን አለ ፣ አይጣላም ቢሉ
 አይጣላም፣ ከዚያ መላ ዘመኑን፣
 ከዚህ የፀናበትን ለይቶ ተናገረ፣
 አንድም ፴ው ፯ ፣ ፭ ይሆናል
 አንድ ነው፣ አንድም በጎደሎ
 ትዕግሥትህ ከደዌህ ያድንሃል፣
 በፍጹም ትዕግሥትህ ከሞት
 ያድንሃል ፣ አንድም ወደፊት
 ያመጣዋል፣
 ፲፱፣ እመሂ ረጋብ ያድናክ እሞት፣
 ቀጠናም ቢመጣብህ ከሞት ያድ
 ንሃል እንጂ ፣
 ወበውስተ ፀብእሂ ያነገፈክ እምእደ
 ኩናት ፣
 እምአፈ ኩናት ሲል ነው፣ በሰ
 ልፍም ጊዜ ከጦር አንደበት
 ያድንሃል ሁለት ፣
 ፳፣ ወይሁረክ እመቅሠፍተ ልሳን፣
 ከነገረ ሠሪ አንደበት ይሠውር
 ሃል ፣ ሦስት ፣

ወኢትፈርኅ እምእኪት እንተ ትመ
 ጽእ ፣
 ከምትመጣብህ መከራ አትፈ
 ራም ፣ አራት ፣
 ፳፩፣ ወትሱሕቆሙ ለጋጥአን ወለግማ
 ዕያን ፣
 በጋጥአን፣ በግማዕያን ትዘብት
 ባቸዋለህ ፣ አምስት፣
 ወኢትፈርኅ እምአራዊተ ሐቅል ፣
 ከምድረ በዳ አራዊት የተነሣ
 አትፈራም ማለት ከአሕዛብ
 የተነሣ አትፈራም ፣ ስድስት
 ያለው ይህ ነው ፣
 ወይሰነዓወክ አራዊተ ገዳም ፣
 የምድረ በዳ አራዊት ከአንተ
 ጋራ ይስማማሉ ማለት አሕዛብ
 ይገዙልሃል፣ ሳብዕም ያለው ይህ
 ነው ፣
 ፳፪፣ ወሶቤሃ ተአምር ከመ ዳንን
 ቤትክ ፣
 ወገንህ ደሀና እንደሆነ ያን ጊዜ
 ታውቃለህ ፣
 ወአልፀ ዘይትነክይ እምንብረትክ ፣
 ከገንዘብህ የሚጠፋ የለም ፣
 ፳፫፣ ወትጤይቅ ከመ ብዙኅ ዘርዕክ፣
 የልጅ ልጅህ ብዙ እንዲሆን
 ትረዳለህ ፣

ምዕራፍ ፯

ስድስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው፡
 ገባዔ

ወደቂቅኪኪ ከመ ግዕረ ሂዖት ሥሙር፣
 ልጆችህም እንደ አማረ እንደ
 መስክ ሣር ይሆናሉ፣ ያ እንዲ
 ወደድ ይወደዳሉ ፣
 ፳፬፣ ወተአቱ መቃብሪክ ዘሁሉክ ፣
 በብዕል ሲል ነው፣ በባለጸግነት
 ሳለህ ሳታጣ ትሞታለህ ፣
 ከመ ዕክል ማዕረር ሥሙር ፣
 እንደ አማረ፣ እንደ በጀ መከር
 እህል ፣
 ወከመ ክምር ዘኩሉ ጊዜ ይነሥኡ
 ጸምኔሁ ፣
 ሁል ጊዜ እየዘረፉ የሚወስዱት
 ክምር እንደማያልቅ ሳታጣ ትሞ
 ታለህ ፣
 ፳፭፣ ናሁ ዝ አሠር ዘአቅጻዕነ ወዝንቱ
 ዘሰማዕነ ፣
 እነሆ ያስወጋነው ወግ የሰማነው
 ወሬ ይህ ነው፣ ጋጥአን እንዲጠፉ
 ጻድቃን እንዳይጠፉ ፣
 ወአንተ ባሕቱ አእምር ዘገበርክ ፣
 ነገር ግን አንተ ያደረግኸውን
 እወቅ ማለት በጋጢአቱ መጣ
 ብኝ በል፣ አንድም ጻድቅ ሰው
 እንዳይጠፋ ጋጥእ እንዳይጠፋ
 እወቅ ።

፩፣ ወእደ ተናገረ ኢዮብ ተሰጥወ
 ወይቤ ፣
 ኢዮብ ከተናገረ ዘንድ መለሰ፣
 እንዲህ አለ ፣
 ፪፣ ናሁ ፩ዱ እምኔክሙ ይደልዋ
 ለመቅሠፍትየ ፣
 እነሆ ከናንተ አንዱ ኤልፋዝ
 ለመከራየ ይገባታል ፣
 ወይነሥአ ገብረ በመዳልው ለሕማ
 ምየ ፣
 ከናንተ ፩ዱ ልቡናውን እንደ
 ሚዛን አድርጎ ቢመዘናት እን
 ዲህ ባላላችሁኝም ነበር፣ ስለምን
 እንዲህ አለ፣ የተናገረው ኤልፋዝ
 አይደለም ቢሉ እነዚያም እንዳ
 ይተውት ያውቃልና፣ አንድም
 ከናንተ አንዱ ኤልፋዝ በሰውነቱ
 ቢቀበላት እንዲህ ባላላኝም ነበር፣
 አንድም ከናንተ አንዱ ኤልፋዝ
 በሰውነቱ ሊቀበላት ትገባዋለች፣
 እስመ ይከብድ እምኖሃ ባሕር፣
 ነገራችሁ ከባሕር አሸዋ ይከብ
 ዳልና ፣
 ፫፣ ወባሕቱ ሐሰተ ይመስል ነገርየ
 ዘእሙን ፣
 ነገር ግን የታመነው ነገራ ሐሰት
 ይመስላል፣ የሰው ቀላሰል የግንድ
 ይመስል እንዲሉ ፣

ናሁ አሕፃሁ ለእግዚአብሔር ላዕለ ሥጋዮ ፣

የእግዚአብሔር አሕፃ መዓቱ በሰውነቴ ላይ ነው ፤ አንድም አሕፃው ዕዜ በሰውነቴ ላይ ነው፤

ወጎምዙ ይሰርበኒ ደምዮ ፣

ጎምዘ መዓቱ ፤ አንድም ጎምዙ ዕዜ ደሚን ያደርቀዋል ፤

ሶበ እእገዝ እንብብ ይደገውኒ ሥጋዮ፣

ልናገር በጀመርሁ ጊዜ ሰውነቴን ይወጋኛል፣ አላናገር ይለዋልና ፤

፱፡ ቦኑ ለከንቱ ይነቁ ሐለሰትዮ በውስተ ሐመልማል አኮኑ እንዘ የጎሥሥ ዘይበልዕ ፣

ረድኤተ እግዚአብሔር ሳይለየው ተለዮኝ፣ በኃጢአቱ መጥቶበት ሳለ ያለ ኃጢአቱ አመጣብኝ ይላል ይሉታልና፣ የምድረ በዳ አህያ በልምላሜ መካከል ሳለ በውኑ በከንቱ ይጮኻልን፣ የሚበላው ሲሻ አይደለምን ፤

ወይነቁኑ ላሕም እንዘ ይበልዕ ውስተ ጎል ወይቀምሕ ፣

በበረት የሚበላው፣ የሚቅመው ሳለ (በሬ) ጎም በከንቱ ይጮኻልን፣ ያለ ኃጢአቱ ቢመጣብኝ ረድኤተ እግዚአብሔር ቢለዮኝ ነው እንጅ ፤

፳፡ ወይትበላዕኑ እክል ዘእንበለ ዔው፣ እህል ያለ ጨው ይበላልን፣ መበላትስ እንዳይበላ የለም፤ በውኑ ጣዕም አለው? ለኔስ ነገር ጣዕም አለው? ፤

ወቦኑ ጣዕም ለሐሪፈ ሐመልማል ዘይሰመይ ሕጥሜ ፣

በሌላ ቋንቋ ሕጥሜ ለሚባል ለጎመን ዘር ጭማቂ በውኑ ጣዕም አለው? እንደዚህስ ሁሉ ረድኤተ እግዚአብሔር ሳይለዮኝ ተለዮኝ እላለሁ ፤ ፤

ወቦኑ ጣዕም ለነገር ከንቱ ፣

ለከንቱስ ነገር ጣዕም አለው? ያለ ኃጢአቱ ቢመጣብኝ ረድኤተ እግዚአብሔር ቢለዮኝ ነው እንጂ ፤

፳፡ ኢይክል አእርፎ ነፍስዮ ፣

ሰውነቴን ከመከራ ማሳረፍ አልችልም፤ አንድም ሰውነቴ ከመከራ ማረፍ አይቻላትም ፤

ወእሬዒ ንስሐተ ሥጋዮ ከመብሕባሔ አንበሳ ፣

እንደ አንበሳ ክርፋት የሆነ የሰውነቴን ክርፋት አያለሁ ፤ አንድም እንደ አንበሳ ኃይል የሆነ የሰውነቴ ኃይል ወደ ድካም መመለሱን አያለሁ ፤

፳፡ ሶበ ይመጽኦኒ ጸሎትዮ ፣

አትታገሥም ይሉታልና ልመናዬ ደዌን ይዞ ሲመጣ እንደ

ምን ልታገስ፤ አንድም ልመናዬ ዋጋዬን ይዞ ሲመጣኝ ልታገሥ እንጂ እንደምን ልታገሥ ፤

ወይሁቢ እግዚአብሔር ተስፋዮ ፣

ዝም አትልም ይሉታልና ተስፋዬ ደዌን ሲያመጣብኝ እንዴት ዝም ልበል፤ አንድም ተስፋዬ ድኅነቴን በአመጣልኝ ጊዜ ዝም ልበል እንጂ ፤

፳፡ ወአኅዘ እግዚአብሔር ወፈጸመ፣ ተዘከር ከመንጽሕ አልቦ ዘተኅጎ ጉላ ብሎ ነበርና እግዚአብሔር በኔ ጀምሮ በኔ ጨረሰ፤ አንድም አኅዘ፣ በከብቴ ጥፋት፣ ወፈጸመ በልጆቼ ሞት፣ አንድም አኅዘ በልጆቼ ሞት፣ ወፈጸመ፣ በአካሌ ጥፋት ጨረሰ፣ ወቀተለኒ ለዝሉፋ፣ ፈጽሞ አጠፋኝ ማለት ከከብት፣ ከልጅ፣ ከአካል ለዮኝ፤

፱፡ ወሶበ ተሐንዐ ዝህርዮ ፣

መቃብር ሲቆፈርልኝ እንዴት ዝም ልበል፤ አንድም መቃብር በተቆፈረልኝ ጊዜ ዝም ልበል እንጂ፤ አንድም ወሶበ ተሐንዐ ዓውድዮ ይላል፣ ዙሪያዬ ሲቆፈር እንዴት ዝም ልበል ማለት የከብት፣ የልጅ፣ የአካል ጥፋት ሲያገኘኝ ፤

ወእትመደዮጥ ውስተ ዓረፋቲሁ ፣

በሣጥኑ ስመላለስ፤ አንድም በዘንግ ይለኩታልና፤ አንድም ከፍና ዝቅ ያደርገታልና ፤

ወኢይምሕክ ፣

ያለ ኃጢአቱ አመጣብኝ ማለትን፤ አንድም መሐሪ ወመስተ ማህል ነው ማለትን አልሸልማም ፤

እስመ ኢሐሰውኩ ቃለ አምላኪዮ ቅዱስ ፣

ክቡር የሚሆን የፈጣሪዬን ሕጉን አላፈረስሁምና፤ አንድም መሐሪ መሆኑን አልካድሁምና ፤

፲፡ ምንትኑ ኃይልዮ ከመ እትግሥ፣

ዝም በል ይሉታልና ዝም እል ዘንድ ኃይሌ ምንድ ነው፤

ወምንትኑ መቀዕልዮ ከመ ታስተ አዝዝ ነፍስዮ ፣

ሰውነቴ ትጽናና ዘንድ ዘመኔ ምንድ ነው ፤

፲፩፡ ቦኑ ኃይል ዕብን ኃይልዮ ፣

መከራውን እታገሥ ዘንድ በውኑ ኃይሌ የደንጊያ ኃይል ነው?፤

ወሚመ ዘብርትኑ ሥጋዮ ፣

መከራውን እታገሥ ዘንድ ሥጋዬ የብርት ወገን ብረት የብረት ወገን ብርት ነው? ያ እሳቱን፣ ፍላቱን፣ መደሻውን መታገሥ ይቻለዋል፣ መከራውም እንደዚያ ነውና፤

፲፪፡ አኮኑ ቦቱ ተወክልኩ ፣

በሱ ያመንሁ አይደለሁም፤ አንድም በሱ አምኛለሁና ፤

ርጎቀ እምነዩ ረድኤቱ ፣
 ለምንት ርጎቀ ሲል ነው፣ ረድኤቱ ከኔ ለምን ራቀ ፣
 ፲፫፣ ወተሐዩዩ ሣህሉ ፣
 ይቅርታውስ ለምን ቸል አለኝ፣
 ወኢነጸረኒ እግዚአብሔር ወኢሐወ ወኒ፣
 እግዚአብሔር በዓይነ ምሕረት ለምን አላዮኝ? አልተመለከተኝ? በረድኤት ለምን አልጎበኘኝ?
 ፲፬፣ አገሣዳዮህ ኢያሌመሩኒ ፣
 ነጸርዎ ወኢያሌመርዎ ፣ ብሎ ነበርና ዘመዶቼም አላወቁኝም፣
 ከመ ውኒዝ ዘነጽፈ ወከመ ማዕበል ዘኃለፈ፣
 ኮንኩ ይቤ ያለበት ነው፣ ጎርፍ ማዕበል ለጊዜው እንዲያስፈራራ ጎሳ እንዲያስፈራራ ፣
 እልክቱ እለ ይፈርዱኒ እሙንቱ ይስሐቱኒ ፣
 ይፈሩኝ የነበረ እነዚህ ይዘብቱ ብኛል ፣
 ፲፭፣ ከመ በረድ ወከመ አስሐትዎ ዘሰገዐ ፣
 በረድ፣ ውርጭ እንዲረጋ ረግቶ እንዲሰነብት ፣
 ወእምዞ ተመስጦ መዋቶ ወኢተአውቶ ነበ ነበረ ፣
 ከዚህ በጎሳ ቀልጦ እንዲጠፋ፣ የነበረበት እንዲይታወቅ ፣

፲፮፣ ከማሁ አነሄ ወጸእኩ እምኮሉ ወተነጉልኩ ፣
 እንደዚህም ሁሉ እኔም ከልጅ፣ ከከብት ተለዮሁ፣ ጠፋሁ፣
 ወወጸእኩ እምቤትዮ ፣
 ወነበረ አፍኦ ብሎ ነበርና ከቤቴ ወጣሁ ፣
 ፲፯፣ ተአምሩ ግዕዝሙ ለቴሚሩን ፣
 ኤልፋዝን ይነካል፣ በኃጢአትህ መጣብህ ይሉታልና ፍዳ መቀበል በኃጢአትህ ከሆነ የቴሚሩን ሰዎች ግብረቶቹን ታውቁታላችሁ ፣
 ወእኩዮሙ ለሳባን ፣
 ሳፍርን ይነካል፣ የሳባንን ሰዎች ክፋታቸውን ታውቁታላችሁ፣
 ወተዓውሮቶሙ ፣
 ሕገ እግዚአብሔርን ቸል ማለታቸውን ታውቁታላችሁ፣
 ፲፰፣ ወርቱዕስ ይትሐፈሩ እለ ይትዊከሉ በንግድሙ ወበአብዮቲሆሙ ፣
 አገባብስ በገንዘባቸው፣ በቤታቸው የሚታመኑ ሰዎች ይፈሩ፣
 ፲፱፣ ከመ አንትሙ መጸእከሙ ዘእንበል ምሕረት ፣
 እናንተ ያለ ርጎራኔ መጥታችሁ ፣

ወርእየከሙ ቀሳልዮ ወኢፈራኅከሙ፣
 ቀሳሌን አይታችሁ አልፈራችሁም ፣
 ፳፣ በእንተ ምንት ቦሁ ዘሰዓልኩከሙ፣
 እንዲህ የምትሉኝ ስለምን ነው? እርዱኝ ብዬ የለመንኋችሁ መለመን አለ ?፣
 ወሚመ ኃይለ ዚአከሙ ተመነይኩ፣
 ወይስ ብዕላችሁን፣ ሠራዊታችሁን ተመኘሁን ፣
 ከመ ታድኅኒ እምርዮ ወታንግፋኒ እምእደ ዘይኒይሉኒ ፣
 ከሰላቴ ታድኅኝ ዘንድ፣ ከሚበረ ታቱብኝ እጅ ታስጥሉኝ ዘንድ፣
 ፳፩፣ መሐሩኒ ወእነ አጸምእከሙ፣
 ይቅር በሉኝ፣ አንድም ንግሩኒ የበደለሁት አለ እንደሆነ ንገሩኝ፣ አደምጣችኋለሁ ፣
 ወእመዞ ዘስሐትኩ አጠይቁኒ ፣
 የበደለሁት አለ እንደሆነ አስረዱኝ ፣
 እስመ ሐሰተ ይመስለከሙ ነገርዮ ዘእመን ፣
 የታመነው ነገራ አሰት ይመስላችኋልና ፣
 ፳፪፣ ዘአኮ ቡንቤከሙ ዘእስዕል ኃይለ፣
 ከኛንተ ዘንድ ሠራዊትን፣ ብዕልን የምለምን አይደለሁም፣

ወነብይ ነገርከሙ ኢያስሐተኒ ፣
 የነገራችሁም ማረጋጋት ደስ አያሰኝኝም ፣
 ወኢይሔውዘኒ ማዕዳ ቃልከሙ ፣
 ጣዕመ ቃልከሙ ሲል ነው፣ እኛ እንጂ የከተማ ሰዎች ነን፣ ነገር አከናውና መናገር ይቻላል ማለታችሁ ደስ አያሰኝኝም ፣
 እስመ ሰሐትሙ ዲበ ዕንል ማውታ፣
 እናት አባቱ ጥለውት በሞተ ዘብታችኋልና ፣
 ወተሳለቅሙ ላዕል ርእስከሙ ፣
 በወዳጃችሁ በኔ ዘብታችኋልና፣
 ፳፫፣ ወይእኔ ነጸርዮ ገጸከሙ እንዘ ኢይኒስወከሙ ንበሩ ዳዕሙ ወኢተዓምዑ ፣
 አሁንም ፈታችሁን አይቼ ሳልፈራችሁ ተቀመጡ እንጂ አትበድሉ አልኋችሁ ፣
 ወበጽድቅ ካዕበ ተናገሩ ፣
 ዳግመኛ እውነት ተናገሩ ፣
 ፳፬፣ እስመ አልቦ ቃለ ዓመግ ውስተልሳዮ ፣
 በአንደበቴ ሐሰት ነገር የለምና፣
 ወጥበበ ይነገር አፋዮ ፣
 አፊም ጥበብ የሚሆን ነገር ይናገራል ።

ምዕራፍ ፯

ሰባተኛው ምዕራፍ ይህ ነው፡

፩፡ ቀዳሚው አኮኑ ጽላሎት ውለቱ ሕይወቱ ለሰብእ ዲበ ምድር ፣

አኮኑ ጽላሎተክ እሬዲ ብሎ ነበርና ማን አሰት ብሎሃል ጥን ቱንም ሰው በዚህ ዓለም ለወርቅ ለብር የመሰሉት ሰም ነው፤ ጥላ ጧት ይረዝማል፣ ኋላ ያጥራል ደግሞ ይረዝማል፣ ደግሞ ያጥ ራል ፤

ወንብረቱኒ ከመ አሳብ ዘለለሰሉ፣

አነዋወሩም እንደ ዕለት ምንደኛ ነው፣ የዕለት ምንደኛ ቀኑ በደ ረሰ ጊዜ ልዋል ልደር እንዳይል፤ አንድም እኔ ከገባሁ ገንዘብ በዛ ብሎ ልውሰድ እንዳይል፣ ሰውም ከከፈን በቀር ምንም ይዞ አይሔድም ፤

፪፡ ወእመ አኮ ከመ ገብር ዘአድለወ ለእግዚአ ወያጸምዕ ጸሎቶ ፣

ይህም ባይሆን መናኛው ለኔ፣ ማለፊያው ለጌታዬ፣ አተላው ለኔ፣ ጥሩው ለጌታዬ ብሎ የሚ ያደላ ባርያ ለጌታው ሹመት፣ ሽልማት ስጥልኝ ብሎ እንዲ ለምን፣ በተሾመ ጊዜ ምንም ምን እንዳያስበው፣ ሰውም በሞተ ጊዜ ከገንዘብ ምንም ምን ይዞት የሚ ሔድ የለም፤ አንድም ጽላሎቶ

ይላል ጌታው ጥላ ሰፍሮ እንዲ ልከው ከዚያ እልፍ እንዳይል ሰውም ና ባለው ጊዜ አይውልም አያድርም ፤

አው ከመ ገባኢ ዘይሴፎ አስቦ ፣

ወይስ ደመወዙን አገኛለሁ ብሎ ተስፋ እንደሚያደርግ ምንደኛ፤

፫፡ ከማሁ አነሂ ተገገሙኩ አውራጃ ከንቶ ፣

እንደዚህም ሁሉ ከንቱ የሆኑ አውራጃን ታገሥሁ፣ እሱ ከንቱ ስለሆነባቸው ነው ፤

ሌሊተኒ ተውገበኒ ሊተ ገዕር ፣

ሌሊት ቀርጥማት ተሰጠኝ፣ ሰው ቀን ሲጽር፣ ሲግር እንዲውል እሱም ሌሊት ሲጽር ሲግር ያድ ራልና ፤

፬፡ እመ ናምኩ እብል ማዕዜ ይጸ ብሕ ፣

በተኛሁ ጊዜ እንጂ መች ይነጋ ይሆን እላለሁ፣ ብርሃን ቢያይ፣ ከሰው ጋራ ቢነጋገር ይሻለው ይመስለዋልና ፤

ወእመ ነቃሕኩ እብል ካዕበ ማዕዜ ይመሰ ፣

በተነሣሁ ጊዜ ዳግመኛ መች ይመሽ ይሆን እላለሁ፣ ብርሃን ማየቱን፣ ከሰው ጋራ መነጋገሩን ብተወው ይሻለኝ ይመስለዋልና፤

፭፡ ጸጉበኩ ሕማመ እምነግህ እስከ ሠርክ ፣

ከነግህ እስከ ሠርክ ድረስ መከ ራውን ጠገብሁ ፣ ምነው ፴ ዘመን አይደለምን ቢሉ፣ ያው እየመሸ እየነጋ ነውና ፤

ወቡተጥኩ ሥጋዬ በዕይያት ወመግል፣ ሥጋዬ በዕይያት ተከቦ በመግል ተውጦ ሸተተ፣ ከረፋ ፤

ወሐለቁ እንዘ አሐክክ ጸውብ ወእም ጳንጼ ፣

የጎረቤውን ስልጥ፣ ያበጠውን ሳፈርጥ ደከምሁ ፤

ወሐመደ ኮንኩ ፣

አመድ ሆንሁ ፣ ገል ደቁሰው፣ አመድ ነስንሰው በሣጥን አድር ገውታልና ፣ አንድም ደዌው አመድ ያስመስለዋልና ፣

፮፡ ቀሊላ ኮነት ሕይወትዬ ከመ ነገር ዘየለንም ፣

አኗኗሬ እንደ ነገረ ሠሪ ነገር የተናቀች ሆነች፣ አንድም የነገረ ሠሪ ነገር እንዲናቅ የተናቀች ሆነች ፤

ወተነጉልኩ በተሰፍኖ ከንቱ ፣

ከንቱ ነገርን ተስፋ በማድረግ ጠፋሁ ፤

፯፡ ተዘከር ከመ ነፋስ ይእቲ ሕይወ ትዮ ፣

ሰውነቴ እንደ ነፋስ እንደሆነች አስብ፣ በደዌ ፈጥኖ ጠፍታለችና፤

ወኢትገብእ እንከ ዓይንዬ ትርአይ ሠናያተ ፣

ዓይኔ ተድላውን ፣ ደስታውን ታይ ዘንድ እንግዲህ ወዲህ አት መለስም ፤

፰፡ ወአይሬአ ዓይነ ዘይሬእየኒ ፣

የሚያየኝን ሰው ዓይን አላይም፣ አንድም የሚያየኝ ሰው ዓይን በቀደመ መልኬ ፣ አያየኝም መልኩ በደዌ ተለውጧልና ፤

ወእመሂ ነጸረኒ አይሄሉ እንከ ፣

ቢያየኝም በቀደመ መልኬ አል ገኝም፤ አንድም ይህ ደዌ ከኔ ጋራ አይኖርም ፤

፱፡ ከመ ደመና ዘተነጽሐ እምሰማይ አይገብእ ፣

የተበተነ፣ ከሰማይ የወረደ ዝናም እንዳይመለስ ፤

እስመ እምከመ ወረደ ሰብእ ውስተ መቃብር አያዳርግ እንከ ፣

ሰው ወደ መቃብር ከወረደ በኋላ አይመለስም ፤

፲፡ ወአይገብእ ውስተ ቤቱ ወአየአ ምር እንከ መካኖ ፣

ወደ ቤቱ አይመለስም፣ ቦታ ውን በመኖር አያውቀውም ፤

፲፩፡ ወበእንተዝ አነሂ ኢምሀከ አፋዮ፣

ስለዚህ እኔም ማረኝ ማረኝ ማለ ትን አልተውም ፤

ወአኑብብ ዓዕረ መንፈስየ ወእከሥት ምረረ ነፍስየ ዘላዕሊየ ፤
 የሰውነቴን መከራ የልቡናዬን ንዝን ገልጬ እናገራለሁ ፤
 ከመ ባሕር ኮነ አንብዕየ ፤
 እንባዬ እንደ ባሕር ሆነ ፤
 ፲፪: ባሕርነ አነ ወሚመ ቀላይ ፤
 እኔ ባሕር ነኝ? ወይስ ወንዝ ነኝ? ባሕር ወንዝ ማዕበሉን፣ ሞገዱን ይችላል እንደዚያ መከራውን እችለዋለሁን ፤
 እስመ አዘዝከ ዓቃቤ ላዕሊየ ፤
 አምጸእከ ሲል ነው ፤ ደዌ አም ጥተህብኛልና ፤
 ፲፫: እቤ አራትዮኑ እንጋ ይናገዘኒ፣ አልጋዬ ያረጋጋኝ ይሆን እንጂ አልሁ፣ ወያልሕዮኒኑ ምስካብየ፣ ምኝታዬ ያሳርፈኝ ይሆን፤ እንድም ወያልሕበኒሁ ይላል፣ ምኝታዬ ያልበኝ ይሆን ደርበው ደራርበው ያለብሱታል አይሞቀው ምና ፤
 ፲፬: ወትጌርመኒ በሕልም ፤ በሕልም ታስፈራኛለህ፣ ብሔሞ ትን የላከው እሱ ነውና፣ ወታደ ነግፀኒ በራእይ በነጽርተ አጋንንት ታስደነግጠኛለህ ፤
 ፲፭: ወኮነ ሥልጣን ለነፍስየ እመን ፈስየ፣ ከነፍሴ ለሥጋዬ ሥልጣን ተሰጠው፣ ቀድሞ ነፍስ እለይ እለይ

ትል ነበረ፣ ዛሬ ግን ሥጋው እለይ እለይ ትላለችና፣ እንድም፡ ወኮነ ሥሉጠ ይላል፣ ዲያብሎስ በነፍስ በሥጋዬ የሠለጠነ ሆነ፡ በሥጋው ደዌ አምጥቶበታል፡ በነፍሱ ባርኮ ለእግዚአብሔር ብሎታልና፤
 ወአ ሞቶን ለአዕይንትየ ፤ ዓይኖቼንም በዕንባ አፈሰሳቸው ዕንባ፣ እንድም ደዌ ሥጋ ዓይን ያጠፋልና ፤
 ቦኑ ለዓለም አሐዩ ከመ እትግገሥ ፤ መከራውን እታገሥ ዘንድ በውኑ ለዘለዓለም እኖራለሁ ? ፤
 ርጎቀ እምኔየ ከንቱ ውእቱ ሕይወትየ ፤ ከንቱ የሚሆን አኗኗሪ ጠፋ፡ እንድም ረድኤቱ ከኔ ራቀ፡ እንድም እምሕይወትየ ሕይወቴ ከእግዚአብሔር ራቀ ፤
 ፲፮: ምንትኑ ውእቱ ሰብእ ከመ ታዕብዮ ፤ ሰውን ታከብረው ዘንድ ምንድነው ፤
 ወከመ ተሐውዖ ልቦ ፤ ልቡናውን ትመረምረው ዘንድ፡ ፲፯: አው ከመ ትቀህዮ እስከ ይበጽሕ ኅቤከ ፤ ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ እስቲል ድረስ፣ እንድም በረድኤት ወደ አንተ እስቲመጣ ድረስ ፤

አው ከመ ትኩንኖ በውስተ አራቱ፣ በደዌ ዳኛ፣ በአልጋ ቁራኛ ይኑር ብለህ ትፈርድበት ዘንድ ሰው ምንድን ነው ፤
 ፲፰: እስከ ምንትኑ ኢታሴሎተኒ ፤ የማታግርፈኝ ምን እስቲሆን ድረስ ነው? አንድም እስከ ማዕ ዜኑ፣ የማታሳርፈኝ እስከ መቼ ድረስ ነው ? ፤
 እስከ እውህጥ ምራቅየ እንዘ የሐን ቀኒ ፤ ምራቁን እስክውጥ ድረስ ሲያን ቀኝ ነው? ፤ አንድም ሲያንቀኝ ምራቁን እስክውጥ ድረስ ነው? ፤
 ፲፱: ወእመሂ አነ አበስኩ ምንተ እንከ እክል ገቢረ ለከ ፤ ብበድልስ ለአንተ ምን ማድረግ ይቻለኛል ፤
 ኦ ዘተአምር ልቦ ዕንል እመሕዮው ለምንት ረሰይከኒ ለመቅወፍት ለከ፣ የሰውን ልቡና መርምረህ ለምታውቅ ለአንተ ስገዛ በከንቱ ለመከራ ለምን ሰጠኸኝ ? ፤
 ወለምንት ፈጠርከኒ በአምሳሊከ ፤ ንግበር ሰብእ ብለህ በአንተ አምሳል ለምን ፈጠርኸኝ ? ፤
 አነሁ ዳዕሙ ከበድኩከ ፤ ብዙ ኃጥአን በዚህ ዓለም ይኖራል፣ ከብዙ ኃጥአን እኔ በዮኑ ብህ ? ፤

፳: ወለምንት ኢገበርከ በዜይትረሳእ ኃጢአትየ ፤ ኃጢአትስ ብሠራ ኃጢአቱ እንዲዘነጋልኝ ለምን ያላደረግህ? ፤ ወበዜይነጽሕ ጌጋይየ ፤ እምጌጋይየ ሲል ነው፡ ከኃጢአቱ በምንጸ ገንዘብ ፤ ወይእይስ እወርድ ውስተ ምድር ኅብ ኢይነቅሕ እንከ ፤ ዛሬ ግን ወደማልመለስበት ወደ መቃብር እወርዳለሁ ።

ምዕራፍ ፮

ስምንተኛው ምዕራፍ ይህ ነው፡ ጉባዔ

፩: ኅብ ተናገረ በልዳዶስ አውኬናዊ ወይቤ ፤ አውኬናዊ በልዳዶስ ከተናገረ ዘንድ እንዲህ አለ ፤
 ፪: እስከ ምንትኑ ትኑብብ ከመዝ መንፈስ ነቢብኑ ውስተ አፉከ ፤ ምን እስቲሆን ድረስ ትናገራለህ፣ አንድም እስከ ማዕዜኑ ይላል፣ እስከ መቼ ድረስ ትናገራለህ፣ ቀባጥር ቀባጥር የሚል ጋኔን አድሮብሃል? አንድም እውቀትህ በአፍህ ነው እንጂ በልብህ የለምን? ፤
 ፫: ቦኑ እግዚአብሔር ይኳንን በዓመጣ፣ ያለ ኃጢአቱ አመጣብኝ ይላልና በውኑ እግዚአብሔር ያለ ኃጢአት በሐሰት ይፈርዳልን ፤

ወፈጣሪ ኩሉ የሀውኩን ለጻድቅ ፣
ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር
ጻድቁን በመከራ ያውከዋልን፤

፬፡ እመሰኪ ደቂቅክ አበሱ ቅድሚሁ
ወፈነው በእንተ ኃጢአቶሙ ፣

ልጆችህ በፊት በድለው እንደ
ሆነ ስለ ኃጢአታቸው ፍዳውን
አመጣባቸው፤ አንድም በኃጢ
አታቸው ፍዳውን አምጥቶባ
ቸው እንደሆነ ፤

፭፡ ወእንተሰ ጊሥ ኅበ እግዚአብሔር
ወጸሊ ፣

አንተ ግን በጸሎት ወደ እግዚ
አብሔር ገሥግሥ ለምን፤

፮፡ እመ ጻድቅ ወንጹሕ አንተ ይሰም
ዓክ ስዕለተክ ፣

አንተ ጻድቅ ጉጹሕ ከሆንህ ልመ
ናህን ይሰማሃል ፤

ወየግሥዮክ ፍጡን ፍዳ ጽድቅክ ፣

የምግባርህን ዋጋ ፈጥኖ ይሰጥ
ሃል ፤

፯፡ ወእመ ውሁድ ቀዳሚትክ አልቦ
ኅሩልቶ ለደኃሪትክ ፣

የቀደመው ገንዘብህ ጥቂት ኖሮ
እንደሆነ ኋላ የሚሰጥህ ገንዘብ
ቀሩጥር ስፍር የለውም፤ አንድም
የቀደመው ዘመን ተድላ አንሶህ
እንደሆነ ኋላ የሚሰጥህ ዘመን
ተድላ ቀሩጥር ስፍር የለውም ፤

፰፡ ወከመዝ ይብል ኢዮብ ይትከሃለ
ኒኑ እዕርግ ሰማዮ ወእስርቅ መዛግብ
ቲሁ ወዕመቀ ምድር፣

ኢዮብ ወደ ሰማይ ወጥቼ ወር
ቁን፣ ብሩን፣ ወደ ጥልቅ ምድር
ወርጄ ኅታውን፣ ኅተራውን እወ
ስድ ዘንድ ይቻለኛል? አለ ብሎ
ከጌታ ጋራ ያጣላዋል፣ የወታደር
አነጋገር ነው ፤

ከማሁ ተሰዓሎሙ ለቀደምት አበው፣

አሁን እንደተናገርሁት ከአንተ
አስቀድመው የነበሩትን አእሩግ
የጻድቃንን የኃጥአንን ዜና ጠይ
ቃቸው ፤

ወሕትቶሙ ለአበው በበሕዘቢሆሙ፣

በየወገናቸው አበውን መርምራ
ቸው ፤

፱፡ ሣሬት ንሕነ ወኢነአምር ፣

እኛ እንደ ሸረሪት ወተር ነን፣
እንኖር እንሞት አናውቅም ፤

ወጽላሎት ውእቱ ሕይወትክ በዲቦ
ምድር ፣

አኗኗራችን በዚህ ዓለም እንደ
ጥላ ነው፣ ጥላ ጥዋት ይረዝማል
ማታ ያጥራል ፤

፲፡ ወእመንቱ ይሚህሩክ ወይንግሩክ፣

እኒህ ያስተምሩሃል ይነግሩሃል፤

ወያወጽኡ ለክ ነገረ እምልቦሙ ፣

ነገሩን ከልቡናቸው አውጥተው
ይነግሩሃል ፤

፲፩፡ ይበቀሉኑ ሣዕር ዘእንበለ ማይ
ወይልሕቅኑ ሐመልማል ዘእንበለ ይስ
ቅይዎ ፤

አልተማርሁምና ተሠዓሎሙ
ትለኛለህ ትለኝ እንደሆነ፣ ሣር
ያለ ውሀ ይበቅላል? ተክልስ ውሀ
ሳያጠጡት ይለመልማል? አንተስ
ሳትማር ማወቅ ይቻላል ?

፲፪፡ ወእንዘ ሀሎ ውስተ ሥርወ ዘእ
ንበለ ይግምድዎ ኩሉ ሣዕር ዘኢይ
ሰቲ ማዮ ይደብስ ፣

ውሀ የማይጠጣ ሣር ሁሉ ከሥሩ
ጋራ ሳለ እንዲደርቅ አእምሮ
ጠባይዕ ቀንቶለት ሳለ አእምሮ
ጠባይውን አጥሞ የማይማር ሰው
እንዲጠፋ ፤

፲፫፡ ከማሁ ደኃሪቶሙ ለኩሎሙ እለ
ይረሥዕዎ ለእግዚአብሔር ፣

እንደዚህም ሁሉ ክፉ መልካም
ለይተው የሚያውቁበት ዕውቀት
ተሰጥቷቸው ሳለ እግዚአብሔ
ርን የሚዘነጉ ሰዎች ይጠፋሉ ፤

ወትጠፍእ ተስፋሆሙ ለረሲዓን ፣

ሕገ እግዚአብሔርን የዘነጉ ሰዎች
አለኝታቸው ትጠፋሉኝ፤

፲፬፡ ምዝቡር ውእቱ ቤቱ ወሣሬት
ይከውኖ ማኅደሮ ፣

ቤቱ ማኅደሩ አንድ ወገን ነው፤
ቤቱ የፈረሰ ይሆናል፤ አንድም
ማደሪያው የሸረሪት ወተር ይሆ
ናል ፤

፲፭፡ ወእመሂ አዕንዮ ለቤቱ ኢይቀ
ውም ፣

ቤቱን በከብት ላይ ከብት ጨምሮ
ቢያጻናው አይፀናም፤

ወዘወጠነሂ ኢይፌጽም ፣

የጀመረውን መንግሥት አይፈ
ጽምም ፤

፲፮፡ ወሰሕቡብ ውእቱ ቤቱ በታሕተ
ፀሐይ ፣

ወሣሬት ይከውኖ ማኅደሮ ብሎ
ነበርና ከፀሐይ በታች ያለ ቤቱ
ይሻግታል ማለት የተፈታ ይሆ
ናል ፤

ወውስተ ገነቱ ልምላሜሁ ይደብስ፣

በተክሉ ውስጥ ያለ ልምላሜው
ይደርቃል ማለት ተድላው ደስ
ታው ይጠፋል ፤

፲፯፡ ወበእኩዩ የጎልቅ ኃይሉ ፣

በክፋቱ ኃይሉ ይደክማል፤ አን
ድም ባለጸግነቱ ይጠፋል፤

ወማዕከለ ያላዕት ይበይት ፣

ወወጽእ አፍእ ብሎ ነበርና በሣ
ጥን ይኖራል ፤

ወውስተ ሐዝሐዝ የሐዩ ፣

በእዝኅ ረግረግ ተውጦ ይኖራል፤

፲፰፡ ወእመሰ ውሀጦ ምድር ወሐሰዎ
ኢርኢኩ ዘከመዝ ፣

አገር የተቀበለው እግዚአብሔርን
የካደው እንደ አንተ ያለ አላየ

ሁም፤ አንድም መቃብር ከተቀበለው በኋላ ያዳነው እግዚአብሔርን የካደው እንደ አንተ ያለ አላየሁም ፤

እስመ ከግሁ ይትገፈትሁ ረሲዓን፤

ሕገ እግዚአብሔርን የዘነጉ ሰዎች አሁን እንደ ተናገርሁት ይጠፋሉ፤ አንድም እንዲህ ይጠፋሉና ፤

፲፱፡ ወካልዕ ይበቀላል እምድር ፤

በዚህ ዓለም እሱ ሙቶ ሌላ ይነግራል ፤

፳፡ ወእግዚአብሔርሰ ኢይገድፎ ለየዋህ ፤

እግዚአብሔር ግን ደጉን ሰው በመከራ አይጥለውም ፤

ወኢየሀንስ እደ እኩያን ፤

የኃጥአንን የክፉዎችን ሰዎች ሥልጣን አያፀናም ፤

ወኢይትሚጦ መባዓ ኃጥአን ፤

የኃጥአንን መባ አይቀበልም ፤ አንድም የኃጥአንን ጸሎታቸውን አይቀበልም ፤

፳፩፡ ወአፈ ራትዓን ይመልሶ ሰሐቀ፤

ወሰሐቅሙ ብሎ ነበርና እውነት ነው፤ የቅኖች ሰዎች አፋቸው ደስ ይለዋል ፤

ወየአንግ ከናፍሪሆሙ ፤

ይያብባ ሲል ነው፤ ከንፈሮቻቸውም ያመሰግናሉ፤

ወጸላዕቶሙኒ ይለብሱ ኅፍረተ ፤

ጠላቶቻቸውም ኃፍረት እንደ ልብስ ይለብሳሉ ፤

ወይጠፍዕ ቤተ ኃጥአን ፤

የኃጥአን ወገን ይጠፋል ።

ምዕራፍ ፱

ዘጠነኛው ምዕራፍ ይህ ነው፤

ገባዔ

፩፡ ወእደ ተናገረ ኢዮብ ተሰጥወወይቤ ፤

ኢዮብ ከተናገረ ዘንድ እንዲህ አለ፤ አንድም ሲገባው ሲመልስ እንዲህ አለ ፤

፪፡ አግን አአምር ከመ ከመገወቅቱ ፤

እውነት ነው፤ ኃጥአ እንዲጠፋ ጻድቅ እንዳይጠፋ አውቃለሁ፤

ወእፎ ይከውን ንጹሐ በቅድመ እግዚአብሔር ፤

ጻድቅ ነኝ፤ ንጹሕ ነኝ የሚል ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንደምን ጻድቅ፤ ንጹሕ ይሆናል፤

፫፡ ወእመሃ ፈቀደ ይትዋግዕ ኢይ ሠጠዎ አሐተ ቃለ እም ፱ ፤

ሰው ከእግዚአብሔር ሊከራከር ቢወድ ከሰው እልፍ ውርድ እግዚአብሔር አንድ ጭብጥ ቃል አይመልስለትም፤ ነገሩን ይንቅበታል፤ አንድም ሰው ከእግዚአብሔር ጋራ ሊከራከር ቢወድ ከእግዚአብሔር እልፍ ውርድ ሰው አንድ ጭብጥ ውርድ ቃል መመለስ አይኾንለትም ፤

፬፡ ጠቢብ ምክር ውእቱ ወወቢየ ኃይል ፤

ምክር አዋቂ ይባላል፤ ገናኖ ኃይል ይባላል ፤

መኑ ውእቱ እኩየ ከዊኖ ዘቆመ ቅድሚቱ፤

ክፉ ሆኖ በፊቱ የቆመ ማነው? ሰብአ ትካትን፤ ሰብአ ሰዶምን ናቸው ?

፭፡ ዘየንተለቅሎሙ ለአድባር ወኢይ ሬእይዎ ፤

ተራሮችን የሚያነዋውጣቸው እሱ ነው፤ በምን ኃጥአታችን ነው አይሉትም፤ አንድም ነገሥታቱን የሚያነዋውጣቸው እሱ ነው ፤ ረቂቀ ባሕርይ ነው ፤ ሲያጠፋ አይታይም ፤

ወይገፈትዎሙ በመጥቱ ፤

ተቆጥቶ የሚያጠፋቸው እሱ ነው ፤

፮፡ ወየድለቀልቃ እመሠረታቲሃ ለምድር ፤

ምድርን ሥር መሠረቷን የሚያነዋውጣት እሱ ነው ፤

፯፡ ወለሰማይ የሀውኮን ለአዕማዲሃ፤

አዕማዲሃ ለሰማይ ሲል ነው፤ እሉ እሙንቱ አእማደ ሰማይ፤ የሚላቸውን የሚያሳልፋቸው እሱ ነው ፤

፰፡ ወየሐውር መልልተ ባሕር ከመ ዘዳበ ምድር ፤

በምድር ምሉዕ እንደሆነ በባሕር ምሉዕ ነው፤ አንድም ፴፫ ዓመት በምድር ላይ እንደሔደ በባሕር ጥብርያዶስ ሔደ ፤

ዘሰፍሐ ለሰማይ ባሕርቱ ፤

ሰማይን ብቻውን የዘረጋው እሱ ነው፤ አንድም ያለ ምስሶ ያፀናው እሱ ነው ፤

፱፡ ዘይብላ ለወርኅ ኢትሥርቲ ፤

ጨረቃን በጠፍ ጊዜ እንዳታበራ የሚያደርጋት፤ አንድም የሚያሳልፋት እሱ ነው ፤

ወገጸ ከዋክብት የሐትም ፤

ከዋክብትን የፈጠረ፤ አንድም ከዋክብትን የሚያሳልፋቸው እሱ ነው ፤

ዘጉበሮ ለትርያ ወእስተጋበእ ፤

ዓቢይ ኮከብን የፈጠረ፤ ገንዘብ ያደረገው እሱ ነው ፤

ወለደብራንሂ ፣
 ንዑስ ኮከብን የፈጠረው እሱ ነው፤ አንድም ዘገብሮ ለትርያ ፈጣን ኮከብን የፈጠረ እሱ ነው ወለደብራንሂ፤ ዳተኛ ኮከብን የፈጠረ እሱ ነው፤ አንድም ዘገብሮ ለትርያ፤ የአጥቢያ ኮከብን፤ አስታርቦሽሽ ኮከብን የፈጠረ እሱ ነው፤ አንድም ዘገብሮ ለትርያ እነሦስቶን፤ ወለደብራንሂ እነስድስቶን የፈጠረ እሱ ነው፤
 ወይኋልቆሙ ለከዋክብተ ጽባሕ ፣
 በምሥራቅ ያሉትን ከዋክብት የሚቆጥራቸው እሱ ነው ፤
 ፲፣ ዘይገብር ዓቢያተ ዘአልቦ ጎልቶ፤
 ቀፋጥር ስፍር የሌለው ድንቅ ድንቅ ሥራ የሚሠራ እሱ ነው፤
 ፲፩፣ እመሂ ተዓደወኒ ኢይሬእዮ ፣
 ከወደ ኋላዬ መጥቶ ቀድሞኝ ቢሔድ አላየውም ፤
 ወእመሂ ጎሳፈ ኢየአምሮ ፣
 ከወደፊቴም መጥቶ አልፎኝ ቢሔድ አላውቀውም ፤
 ፲፪፣ ወእመሂ ውእቱ አዕተተ መኑ ያገብዕ ፣
 እሱ በሞት ቢያርቅ በሕይወት የሚመልስ ማንው፤

ወመኑ ዘይብሎ ምንተ ገብርክ ፣
 ምን አደረግህ የሚለው ማንው? አንድም ማን ብሎ ፤
 ፲፫፣ ወእግዚአብሔር ውእቱ ኢተመይጦ እመቅሠፍትዮ ፣
 ኢኑ ኦግቢአብሔር በኔ መከራ ከማምጣት አልተመለሰም ፤
 ወእምኔህ ተቀጽዑ አናምርት ዘበታሕተ ሰማይ ፣
 ከሰማይ በታች ያሉ ብሂሞት ሌዋታን በሱ ትእዛዝ ተወሰኑ፤
 ፲፬፣ እርኪ ይሰምዒ ቃልየ ወይፌ ክሮ ፣
 ውርድ የሚነዛ ጭብጥ የሚመልስ ማንው ፤
 ፲፭፣ ወእመሂ ጸዋዕኩ በጽድቅ ወኢይ ሰምዒ እስዕል ፍትሐ ዚአሁ፣
 በእውነት ብለምነው ባይሰማኝ ቸርነቱን እለምናለሁ እንጂ ሌላ ምን አደርጋለሁ ?
 ፲፮፣ ወእመሂ ጸዋዕኩ ወአውሥአኒ ኢየአምን ከመ ሰምዒ ፣
 ብለምነውም ቢሰማኝ በምግባሬ እንደ ሰማኝ አላምንም ፤
 ፲፯፣ ዓውሎሁ ይቀጠቅጠኒ ፣
 እሱ አጠፋኝ እንጂ ማን አጠፋኝ? አንድም ረቂቅ መቅሠፍቱ አጠፋኝ እንጂ ማን አጠፋኝ ? ወመጽአ ነፋስ ብሎ ነበርና ፤

፲፰፣ ወብዙኃ አቀሩለኒ በከንቱ ወኢ ጎደገኒ ከመ አዕርፍ ፣
 በከንቱ ኃጢአቴ ብዙ መከራ አመጣብኝ፤ ከመከራው አርፍ ዘንድ አልተወኝም ፤
 ወእጽገበኒ ጎምዘ ፣
 ጎምዘ መዓቱን አጠገበኝ ፤
 ፲፱፣ እስመ ዕኑዓ ይእገዝ መኑ ይትቃወማ ለኮነኔህ ፣
 አያያዘ ዕኑዕ ነውና ፍርዱን የሚቀዋወማት ማንው ?
 ወእመሂ አመፀ አፋዮ እምጽድቅ ፣
 አፌ ከእውነተኛው ሕግ ወጥቶ ቢበድል ፤
 ወእመሂ አሕዕዕኩ ዕውብ ይረክበኒ፣
 ሕገ እግዚአብሔርን ባፈርስ ጭንቅ መከራ ያገኘኛል፤ አንድም ዕውፍ ይላል፣ ዕዕፍ መከራ ያገኘኛል ፤
 ፳፣ ንጹሕ አነ ወኢየአምር ነፍስየ ፣
 እኔ ንጹሕ ነኝ፣ ሰውነቴ የምትሠራውን አላውቅም፤ አንድም እንዳዒ ለነፍስየ ይላል፣ ሰውነቴ የምትጠራጠርበት ዕዳዋን አላውቅሁትም ፤
 ዳዕሙ ጠፍአት ሕይወትየ ፣
 አነዋወሬ ጠፋች እንጂ ፤

፳፩፣ ወባሕቱ እቤ ዓቢይ ወኃያል ይፌኑ መቅሠፍተ ፣
 ነገር ግን ገናኛ ኃያል የሚሆን እሱ መቅሠፍትን ያመጣል ፤
 እስመ እኩይ ሞቶሙ ለኃጥአን ፣
 የኃጥአን ሞታቸው ጽኑዕ ነውና፤ ወይስሕቅዎሙ ለጻድቃን ፣
 ከዚህ አስቀድሞ በጻድቃን ይዘብቱባቸዋል ፤
 ወይገብዑ ውስተ እደ ኃጥአን ፣
 ጻድቃን በኃጥአን እጅ ይወድቃሉ ፤
 ወይከድንዋ ገጸ መደልዋን ፣
 ግብዣች ኃጥአን ምድርን በብዛት በኃጢአት ይሸፍኗታል ፤
 ወለምንትኑ አነ ፣
 እኔ ምንድን ነኝ? ከመሠወራቸው ወይስ ከብዛታቸው ነኝ ?
 ፳፪፣ ወሕይወትየኒ ትቀልል እምረዊቦ እለ አምሠጡ ወኢይረክበሙ እንከ ፣
 ከመ ዘአምሠጡ እምረዋዕያን ኮነት ሕይወትየ ሲል ነው፤ ሰውነቴ ከአዳኞች ከአመለጡ ከሚዳቋ፣ ከፌቆ ይልቅ ትቀላለች፣ እንግዲህ ወዲህም እንደማላገኛቸው ፣
 ፳፫፣ ወእመፀሐ መር አሠረ ፍኖቱ ኢይትአመር ፣
 በባሕር የሚሔድ መርከብ የሔደበት እንዳይታወቅ ፤

አው ንስር ዘይወርር ወዮነሥሥ ዘይ በልዕ ፤

የሚበላውን የሚሻ በአየር የሚ ሔድ አሞራ የሔደበት ፍለጋው እንዳይታወቅ፤ ከግሁ ኮነት ሕይ ወትየ ወጠፍአት አኗኗሪ እንደ ዚህ ጠፋች ፤

ጳ፬፡ ወእመሂ ነበብኩ አልቦ ዘይበ ቀሩዕ ፤

ብናገርም የሚረባኝ የሚጠቅመኝ የለም ፤

ወድቀ ገጽዮ በገዳር ፤

ገጸ ልቡናዬ አዘነ ፤

ወአንቀልተሉ ኩሉ መለያልይዮ ፤

ሕዋሳቶቼ ሁሉ በመከራ ተነዋ ወጡ ፤

አእመርኩ እንከሰ ከመ ኢዮነድገኒ ከመገዛ ፤

እንግዲህ ወዲህስ በመከራ እን ዳይተውኝ እንዲያድነኝ አወቅሁ፤

ጳ፭፡ እመሰኪ ኃጥዕ አነ ለምንት ኢሞትኩ ፤

ኃጥእ ነህ ይሉታልና ኃጥእስ ብሆን ለምን ያልሞትሁ ?

ጳ፮፡ እመኒ ተሐወብኩ ወነጸሐኩ ከመ በረድ ፤

በማየ ንስሐ ታጠብሁ ፤ እንደ በረድ ነጸሁ ባልሁ ጊዜ ፤

ጳ፯፡ ወእንጸሐኩ እደውየ በሐቁ ትጠ ምዃኒ ውስተ ርስሐት ፤

ቃሌን ከመበደል እጄን ከመግ ደል አነጸሁ ባልሁ ጊዜ ፈጽሞ ኃጢአተኛ /አደፈኛ/ ተባልሁ፤ አንድም መከራ ተቀበልሁ ፤

ወአስቆረረኒ ልብስዮ ፤

ልብሴ ተጸየፈኝ ማለት ልብስኛ ቁስል አይስማማምና፤ አንድም ልቡናዬ ተጸየፈኝ ፤

ጳ፰፡ ሶበሁ ሰብእ ውእቱ ዘይትዋ ቀሰኒ እምሐርነ ውስተ ዓውድ ፤

መከራ አምጥቶ የሚከራከረኝ ሰው ቢሆን ወደ አደባባይ ብን ሔድ ?

ጳ፱፡ ወሶበሁ ቦ ኅሩይ ዘይፈትህ ለነ፤ የሚፈርድልን የተመረጠ ዳኛ ቢኖር፤ አንድም ዕሩዮ ይላል፤ አስ ተካክሎ የሚፈርድ ዳኛ ቢኖር? ወያጸምዕ ማዕከል ፎኤነ ፤

ሁለታችንን ቢሰማን ?

እምተአተተ ዝንቱ በትር እምኔዮ ፤

ይህ ደዌ ለኢየሱስ አይገባውም አሰኝቼ በእግዚአብሔር ባስፈረ ድሀብት ነበር፤ መከራውም ከኔ በራቀ ነበር ፤

፴፡ ወእምኢ መጽአኒ ግርማሁ ፤

ግርማ መዓቱም ባልመጣብኝም ነበር፤ አንድም ወእምኢ ሰብዓኒ ግርማ መዓቱ ባላጠፋኝም ነበር፤

፴፩፡ ወእነግር እንከ ወኢይፈርኅ ፤

ግሬን መናገር አልፈራም፤ ወአ ልቦ ዘአእምር በዘትዌዓር ነፍስዮ ሰውነቴ በምትጨነቅ ገንዘብ የምትጨነቅበትን አላውቅም ።

ምዕራፍ ፲

አሥረኛው ምዕራፍ ይህ ነው፤

፩፡ በዘትዌዓር ነፍስዮ እምዕቡብ አወ ሥእ ቃልዮ ፤

ሰውነቴ በምትጨነቅበት ገንዘብ በጭንቅ እናገራለሁ ፤

ወእነብብ እንዘ ትጠወቅ ነፍስዮ መሪሪ ፤

ሰውነቴ በመከራ እየተጨነቀኝ እናገራለሁ ፤

፪፡ ወእቤሌጌ ለእግዚአብሔር ኃጥእ ኢትምሕርኩ ወለምንት ከመዝ ኩነ ንከኒ፤

እግዚአብሔርን ኃጥእስ ብሆን አትምረኝም? ሳልበድል ለምን ፈረድህብኝ እለዋለሁ ፤

፫፡ ይሄንዮከሁ እመ አበስኩ ፤

ብበድል ይሻልሃልን ሳልበድል መከራ ያመጣህብኝ፤ አንድም ሠናይኔ፤ ብበድል ይሻልሃልን መከራ ሲፀናበት ይበድላልና ፤ አንድም ሠናይኔ ሶበ ትገፍዕ ገፋዒ፤ ብትባል ይሻልሃልን ፤

እስመ ፤ ተሐዮይከ ተግባረ እደዊከ ወነጸርከ ምክረ ረሚአን ፤

የሰይጣንን ምክር ሰምተህ የእ ጅህ፤ የቃልህ ፍጥረት የምሆን እኔን ቸል ብለኸኛልና ፤

፬፡ ቦኑ ዓይነ ሰብእ ለከ ፤

በውኑ የሰው ዓይን አለህ ?

ወከመ መዋቲ ትኔጽር ወትሬዒ ፤

እንደ ሰው አስተያየት ታያለህን ሰው በዓይን ጥቅሻ፤ በከንፈር ንክሻ ጠላቱን ይጎዳል ፤

፭፡ ወመዋዕሊከኒ ከመ ዘ ሰብእኑ ውእቱ ፤

ዘመንህስ እንደ ሰው ዘመን ነውን ሰው ሳይቀድመኝ ልቅደመው ይላል ፤

ወዓመቲከኒ ከመ ዘዕንል እመሕዮው፤

ዘመንህስ እንደ ሰው ዘመን ነውን ሰው ዛሬ ላጥፋው እንጂ ኋላማ እሞት የለም ይላል፤ አንተም እንደዚያ ነህን፤

ከመ ትኅሥሳላ ለኃጢአትየ ወትሕትት ጌጋይዮ ፤

ኃጢአቴን፤ በደሌን ትሻ ትመ ረምር ዘንድ ፤

፮፡ ተአምር ከመሰ አእበስኩ ፤

እንዳልበደልሁስ ታውቃለህ ፤ ወባሕቱ መኑ ውእቱ ዘያመስጥ እምዴከ ፤

ነገር ግን ከሥልጣንህ የሚያመ ልጥ ማነው ፤

፯፡ እደዊከ ፈጠራኒ ወገብራኒ ፣
 አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ በነ
 ፍስ በሥጋ ፈጠሩኝ፤ አንድም
 ፈጠራኒ በነፍስ በሥጋ፣ ገብራኒ
 ገንዘብ አደረጉኝ ፤
 ወእምዝ አፍለስኪ ወነጻሕኪ ፣
 ከዚህ በኋላ በደዌ ለወጥኸኝ በመ
 ከራ ጣልኸኝ ፤
 ፰፡ ተዘከር ከመ እምዕብር ፈጠርኪ
 ወታገብዓኒ ካዕበ ውስተ መሬት ፣
 ከመሬት፣ አንድም ከአዳም እንደ
 ፈጠርኸኝ ዳግመኛ ወደ መሬት
 እንድትመልሱኝ አስብ ፤
 ፱፡ ወከመ ሐሊብ ሀለብኪ ወከመ
 ግብነት አርጋዕኪ ፣
 እንደ ወተት አለብኸኝ፣ እንደ
 እርሳ አረጋኸኝ ማለት ከዚህ
 ቀድሞ ካባቴ አብራክ ወደ እናቴ
 ማኅፀን እንድጣል አደረግኸኝ፤
 ፲፡ ወአልበስኪ ሥጋ ወማዕስ ፣
 ሥጋ ቁርባት አለበሰኸኝ፣ በነፍስ
 መደብ ቁሞ እንዲህ አለ ፤
 ወአሠርከ በአሥራው አዕምትዮ ፣
 አጥንቴንም በአሥራው አፀናህ፤
 ፲፩፡ ወወሀብኪ ሣህለ ወምሕራተ ፣
 በናቴ ማኅፀን ይቅርታን፣ ቸርነ
 ትን ሰጠኸኝ ማለት እናቴ የበላ
 ችው ተጭኖ፣ የጠጣችው አንገዝ
 እንዳይገድለኝ አደረግኸኝ ፤

ወሐውዖትከ ዐቀባኒ መንፈስዮ ፣
 በረድኤት መጎብኘትህ ሰውነ
 ቴን ጠበቀኝ ፤
 ፲፪፡ ወዝንቴ ኮሎ ቡንቤከ ሀሎ አእ
 ምር ከመ ኮሎ ትክል ፣
 እንዲህ አድርጎ መጠበቅ ከአንተ
 ዘንድ አለ፣ ዛሬም ብትጠብቀኝ
 ይቻልሃል፤ አንድም ይህ የአካሌ
 መቆረጥ ከአንተ ዘንድ አለ፣ አሁ
 ንም ብታድነኝ ይቻልሃል፤ አን
 ድም ይህን ሁሉ መከራ ኋላ
 በሥጋ ትቀበለሃለህ ፤
 ወአልቦ ምንትኒ ዘይሰአነከ ፣
 ምንም ምን የሚሳንህ የለም ፤
 ፲፫፡ ወሶበሂ አበስኩ እምአይቀብኪ፣
 ብበድልስ ባልታገሥኸኝም ነበር፤
 ወእምኢአንጻሕኪ እምኃጢአትዮ ፣
 ኃጢአትስ ብሠራ ባላነጻኸኝም
 ነበር ፤
 ፲፬፡ ወእመሂ አበስኩ አሌ ሊተ ፣
 አልበደልሁም እንጂ ብበድልስ
 ለኔ ወዮልኝ እንጂ አንተ ምን
 ትጎዳለህ ?፤
 ወእመሂ ጸደቁ ስዕንኩ አንቃዕድዎ፣
 እውነተኛ ሆንሁ ባልሁ ጊዜ ወደ
 አንተ አቅንቶ ማየት ተሳነኝ ፤
 ጸገብክዋ ለኃሣር ፣
 መከራን ጠገብኋት ፤

፲፭፡ ከመ እንበሳ ዘተሠግረ ወዘተ
 ቀትላ ዘኢይትነከር ከግሁ ኮንኩ ፣
 በወጥመድ የተዖዘ፣ የሞተ አን
 በሳ እንዳይደነቅ፣ እኔም እንደ
 ዚያ ሆንሁ፣ ምን አንክሬ እንዲሉ፤
 ወካዕበ ተአትተኒ በሞት ወበሕቁ
 ትጠስዩኒ፣
 ዳግመኛ በሞት ታርቀኛለህ ፣
 ፈጽመህ ታጠፋኛለህ ፤
 ፲፮፡ ወእምጥንቴ ካዕበ ተሐትተኒ ፣
 ዳግመኛ ከጥንቴ ጀምሮ ትመ
 ረምረኛለህ ማለት ከወዴት ነበ
 ርህ፣ ምን አደረግህ ትለኛለህ፤
 ወእምጸእከ ሳዕሌዮ ዓቢዮ መቅሠፍተ
 ወፊኖከ ሳዕሌዮ መንሱተ ፣
 ሳዕሌዮና ሳዕሌዮ አንድ ወገን ፣
 በኔ ሳይ ጽነዕ መቅሠፍት ጥፋት
 አመጣህብኝ፤ አንድም መቅሠ
 ፍት የልጆቼን ሞት ወመንሱት
 የአካሌን ጥፋት አመጣህብኝ ፤
 ፲፯፡ ለምንት እንከ ኢሞትኩ ሶበ
 ታወጽአኒ እምከርሠ እምዮ ፣
 እንዲህ ከሆነ ከናቴ ማኅፀን ባወ
 ጣኸኝ ጊዜ ለምን አልሞትሁ ፤
 ወኢትርአዩኒ ዓይን ፣
 ዓይን ክታዮኝ፤ አንድም ዓይን
 እንዳታዮኝ ፤
 ወእኩን ከመ ኢተፈጠርኩ ፣
 ስፈጠር፣ አንድም እንዳልተፈጠ
 ርሁ ስሆን ፤

፲፰፡ ወለምንት ተፈጠርዮ ውስተ
 መቃብር ዘኢወረድኩ ፣
 ከተፈጠርሁ በኋላ ወደ መቃ
 ብር ለምን አልወረድሁ፣ ብወ
 ርድ ይህ ሁሉ መከራ ባላገኘኝም
 ነበር ፤
 ወወጸአዮ እምከርሠ ዘኢተነጉልኩ
 ሶቤሃ ፣
 ከናቴ ማኅፀን በወጣሁ ጊዜ ያን
 ጊዜ ለምን አልሞትሁ፤ አንድም
 ያን ጊዜ ብሞት ይህ ሁሉ መከራ
 ባላገኘኝም ነበር ፤
 ፲፱፡ አኩ ውሁድ መዋዕለ ሕይወ
 ትዮ ጎድገኒ አዕርፍ ሕቀ ፣
 በሕይወቴ የምኖረው ዘመን
 ጥቂት ነውና ጥቂት አርፍ ዘንድ
 ተወኝ ፤
 ፳፡ ዘእንበለ እሑር ኅበ ኢይገብዕ
 ብሔረ ጽልመት ወቆባር ብሔረ ጽል
 መት ዘለዓለም ኅበ አልቦ ብርሃን፣
 ብሔረ ጽልመትና ብሔረ ጽል
 መት አንድ ወገን፣ ብርሃን ወደ
 ሌለበት ጨለማ፣ ጭጋግ ወደ
 አለበት ወደ መቃብር ሳልሔድ፤
 ወኢይሬዔ ብርሃነ ወሕይወተ መዋቲ፣
 የሞተ ሰው ብርሃንን የማያይ
 በት ሕይወትን የማያገኝበት ።

ምዕራፍ ፲፩

አሥራ አንደኛው ምዕራፍ
ይህ ነው ፤
ጉባዔ

፩፡ ወእደ ተናገረ ሳፍር አሜናዊ ወይቤ ፤

ሳፍር ከተናገረ ዘንድ መለሰ ፤ እንዲህ አለ ፤

፪፡ በከመ ብዙነ ትነብብ ከግህ ትሰምዕ ፤

አንተ እንደምትናገረው ያለ ብዙ ነገር ትሰማለህ ፤

በብዙ፣ ነቢዮቹ ዘትጸድቅ ይመስለኝ ፤

ነገር በማብዛት የምትረታኝ ይመስልሃል ? አንድም በነገር ብዛት የምትረታኝ ይመስልሃል፤

፫፡ ቡሩክ ዘይትወለድ እምአንስት ዘጎጃጥ መዋዕሊሁ ፤

ዘመኑ ጥቂት የሆነ ከሴቶች የሚወለድ ሰው ርጉም ነው፤ አንተም ርጉም ነህ ፤ አያ ? ምን ርጉም ነህ ? ምን ጥፋ ነህ ?

ኢታብዝነ ነቢ በ እስመ አልቦ ዘይት ይቀመስ ፤

ሶቡ ሰብእ ዘይትዋቀሰኒ ብሎ ነበርና የሚከራከርህ የለምና መቀባጠርን አታብዛ፤ አንድም እንደ አልቦ፣ የሚከራከርህ ሳይኖር ነገር አታብዛ ፤

፬፡ ወኢትበል ንጹሕ አነ በምግባር የወጸድቅ አነ በቅድሚሁ ፤

ወእመኒ ተሐፀብኩ ወነጻሕኩ ብሎ ነበርና በሥራዬ ንጹሕ ነኝ በፊቱ ጸድቅ ነኝ አትበል ፤

፭፡ እፎመ ይትናገረክ እግዚአብሔር ወይከሥት ከናፍሪሁ ምስሌክ ፤

ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ያልህ እግዚአብሔር ከንፈፍን ገልጦ ከአንተ ጋራ እንደምን ይናገራል ?

ወይነግረክ ኃይላ ለተባብ ፤

ዓለሙን እንደፈጠረ ውርድ ብትጠይቀው ጭብጥ እንደምን ይመልስልሃል ?

እስመ ዕፅዋ ውእቱ ዘላዕሊክ ፤

በአንተ ላይ ያለ መከራ ዕፅዋ ድርብ ነውና እንዲህ ትላለህ እንጂ፤ አንድም ዕፅብ ይላል፤ በአንተ ላይ ያለ ደዌ ጭንቅ ነውና ፤

፮፡ ሶቡ ተአምር ከመ ረከበክ ዘይ ደልወክ እምነበ እግዚአብሔር በኃጢ አትክ ፤

ብታውቅስ ከእግዚአብሔር ታዞ ያገኘህ ይህ መከራ በኃጢአትህ ነው፤ አንድም በኃጢአትህ ከእግዚአብሔር ታዞ ያገኘህ መከራ የሚገባህ ነው፤ አንድም በኃጢአትህ ያገኘህ ይህ መከራ ከእግዚአብሔር ታዞ ነው፤ አንድም

ይህ የመጣብህ መከራ በኃጢአትህ እንደሆነ ብታውቅስ ፤

ወአሠሮሂ ለእግዚአብሔር ትረክብ፤

አሠረ ፍትሐን ታውቃለህ፤ አንድም መከራ እንዳገኘህ ብታውቅስ አሠረ ባሕርዩን መርምረህ ታገኛለህ ፤

ሀሎከኑ ቀዲሙ አመ ይፈጥር ዓለመ ወልዑለ ሰማየ ወትሐተ ምድረ ፤

ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ያልህ ዓለምን፣ ሰማይን፣ ትሐት ምድርን በፈጠረ ጊዜ ኖረሃልን ፤

፯፡ ወምንተ ትሬሲ ፤

ምን ታደርግ ኑሯል ?

ወምንተ ተአምር ፤

እኛ የማናውቀው ምን ታውቃለህ ?፤

ዕመቃ ለቀላይ ፤

የቀላይ ጥልቅነቷን ምን ታውቃለህ? አንድም የቀላይ ጥልቅነቷን ምን ታውቅ ነበር? አንድም የቀላይን ጥልቅነት ታውቃለህን፤

፰፡ ወኑኃ ለሰማይ ፤

የሰማይ ምጥቅነቷን ?

ወስፍሐ ለምድር አውራጃ ለባሕር፤

የምድርን ወርዲን፣ ቁመቷን፣ የባሕርን ስፋቷን ምን ታውቅ ነበር ? አንድም ምን ታውቃለህ ?

ለህ ? አንድም የምድር ወርዲን የባሕር ስፋቷን ታውቃለህን ፤

፱፡ ወእመ ገፍትዎ ለኮሎ መኑ ምንተ ገበርክ ዘይብሎ ፤

ሁሉን ቢያሳልፈው ምን አደረግህ የሚለው ማነው፤ አንድም ማን ብሎ ፤

፲፡ እስመ ለሊሁ የአምር ግብረ ኃጥ አን ወእመ ርእዮ ዓመፃ ኢያረምም፤

የኃጥአንን ሥራ እሱ ያውቃልና ክፉ ነገርንም ቢያይ ከመፍረድ ዝም አይልም ፤

ወብእሲ ለባዊ ይሌብም ፤

አንተ ልብ ባታደርግ እኔ ልብ አደርገዋለሁ ፤

፲፩፡ ሰብእሲ ኃምሌ ንባብ ውእቱ ፤

ሰውስ ነገር ፈላጊ፣ ነገር ወዳጅ ነው፤ አያ ምን ነገር ፈላጊ ነገር ወዳጅ ነህ ?

መዋቲ ዘይትወለድ እምአንስት ከመ አድግ ይመስለኒ ፤

ከሴቶች የሚወለድ ሚች ሰው አህያ ይመስለኛል ፤ አንተም አህያ ነህ ፤

፲፪፡ ወአንተሰ ትብል ንጹሕ ልብየ ወተዓቢ እዴክ ነቤሁ ፤

አንተ ግን ልቤ ንጹሕ ነው ትላለህ ፤ ወዲህም ቃልህን ወደሱ ከፍ ከፍ ታደርጋለህ ፤

፲፫፡ ሶበሰ ዓመፃ ኢሀሎ ውስተ
 እደከ ፤
 በእጅህ መግደል በቃልህ መቤ
 ደል ባይኖር ፤
 ወእመ ኢያንበርክ ጽልሁተ ውስተ
 ልብክ ፤
 በልቡናህ ቂም ተንኮል ካላኖርህ፤
 አሜሃ ይበርህ ገጽክ ከመ ዘተሐጽቦ
 በማይ ንጹሕ ፤
 ጽፋይ ሲል ነው ፤ በጠራ ውህ
 እንደ ታጠቦ ፊትህ ያበራል ማለት
 ቀጋህን ያን ጊዜ ይሰጥሃል ፤
 ፲፬፡ ወትከውን ስቀዩ እማይ ፤
 ከማዩ ረድኤቱ የረካህ ትሆና
 ለህ ፤
 ወአእትት ርስሐተ ወኢትፍራህ
 እንክ ፤
 ኢትፈርህ ሲል ነው፤ ኃጢአቱን
 አንተ አርቅ እንግዲህ ወዲህ መክ
 ራውን አትፈራውም ፤
 ፲፭፡ ወትረሰዓ ለሕማምክ ከመ ሞገድ
 እንተ ኃለፈት ወኢትደምዕ እንክ ፤
 መከራኸን ትዘነጋታለህ፤ ጎርፍ
 ፈጥና እንድታልፍ እንዳትሰማ
 መከራህን ትረሳታለህ ፤
 ወጸሎትከሂ ከመ ኮከብ ጽባሕ ፤
 ልመናህም እንደ አጥቢያ ኮከብ
 ነው፤ ያ ደስ እንዲያሰኝ ደስ የሚ
 ያሰኝ ቀጋ ይዞ ይመጣልሃል፤ በዚህ
 ዓለም የሚያገኘው ክብር ነው ፤

ወትራርቅ ሕይወትክ ከመ መዓልት፤
 ትመጽእ ሲል ነው፤ ሕይወትህ
 እንደ ፀሐይ ደስ በማሰኘት ትመ
 ጣለች ማለት በወዲያው ዓለም
 የሚያገኘው ክብር ነው፤
 ፲፮፡ ወትትአመን ከመ ትረከብ ተስ
 ፋክ ፤
 አለኝታህን እንድታገኝ ታምና
 ለህ ፤
 ወትነብር ጸህነ ዘእንበለ ንዘን ወት
 ካዝ ፤
 ያለኝዘን ያለ ትካዝ በተድላ በደ
 ስታ ትኖራለህ ፤
 ፲፯፡ ወተአርፍ እንክ ወአልቦ ዘይቦ
 ብዓክ ፤
 እንግዲህ ወዲህ ከመከራው አር
 ፈህ ትኖራለህ፤ የሚጣላህ የለም፤
 ወይመጽኡ ብዙኃን ወይገንዩ ለክ ፤
 ብዙ ሰዎች ይመጣሉ፤ ለአንተ
 ይገዙልሃል ፤
 ፲፰፡ ወተኃልቅ መድኃኒቶሙ ለኃጥ
 አን ፤
 የኃጥአን ድንኳታቸው ትጠፋ
 ለች፤
 ወየኃጥሉ ተስፋሆሙ ፤
 ይህም ልማድ ነው፤ ባለጸግነታ
 ቸውን ያጣሉ ፤
 ወይትመሰቀ አዕይንተ ረሲዓን ፤
 ሕገ እግዚአብሔርን የዘነጉ ሰዎች
 ዓይናቸው በሞት ይጠፋሉ ።

ምዕራፍ ፲፪

አሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ
 ይህ ነው ፤
 ፩፡ ወእደ ተናገረ ኢዮብ ወተሰጥወ
 ወይቤ ፤
 ኢዮብ ከተናገረ ዘንድ መለሰ
 እንዲህ አለ፤ አንድም ሲገባው
 ሲመልስ እንዲህ አለ ፤
 ፪፡ አንትሙኒ ሰብእ አንትሙ ፤
 ሰብእስ ኃሣሄ ንባብ ከመ አድግ
 ብሎ ነበርና እናንተም ሰዎች
 ናችሁ፤ አህያ ናችሁ፤ አንድም
 እናንተም ሰዎች ናችሁን ከሰው
 ትቆጠራላችሁ ?
 ወበገቤከሙኑ ጻዕሙ ተሠልጠት
 ጥብብ ፤
 ጥብብ ስትመጣ ስትመጣ በና
 ንተ ተከማችታለች ? አንድም
 ጥብብስ በናንተ ዘንድ ጨርሳ
 ጠፍታለች ?
 ፫፡ ወአነሂ ብዩ ልብ ከማክሙ ፤
 እኔም እንደናንተ ዕውቀት አለኝ፤
 እስመ አልቦ ከመ እግዚአብሔር ፤
 እንደ እግዚአብሔር ያለ ፈታሒ
 በጽድቅ ኩናኒ በርትዕ የለምና፤
 አንድም እንደ እግዚአብሔር
 ያለ ንጹሐ ባሕርይ የለምና ፤
 አንድም እንደ እግዚአብሔር
 ያለ መሐሪ ወመስተሣህል የለ
 ምና ፤

ሰሐቀ ለቢጹ ይከውን ፤
 በኃጢአቱ እግዚአብሔር ፈርዶ
 በት አንዱ ላንዱ መዘበቻ ይሆ
 ናል፤ አንድም ከደዌዬ ተፈውሼ
 ለዘመዶቼ ተድላ ደስታ እሆናለሁ፤
 ወሰሐቀ ጻድቅ ንጹሕ ፤
 በኔ በኢዮብ መዘበት ከውነት
 ንጹሕ ነው፤ አንድም በኔ ተድላ
 ደስታ መዘበት ከሐሰት ንጹሕ
 ነው ፤
 ፬፡ ብእሲ ጻድቅ ወንጹሕ ሥላቀ ኮነ
 በዕድሜ መዋዕሊሁ ፤
 ጻድቅ ንጹሕ የሚሆን ኢዮብ ባለ
 በዘመኑ ሁሉ መዘበቻ ሆነ፤ አን
 ድም ኢዮብ ቢኖር ቢኖር መዘ
 በቻ ሆነ ፤
 ፭፡ ወአጽንሕዎ ያርስሕዎ ባዕዳን ፤
 ያስርሕዎ ያሕዝንዎ ይላል፤ ያሳዝ
 ኑት ዘንድ ሰነርች የሰድብ መጠን
 አቆዩት፤ ንጉሥ በመጣ ጊዜ ለል
 ማዱ ፍሪዳው ማፍ ይቆዩው
 ነበር፤ ለኔ ግን የሰድብ መጠን
 አቆዩኝ ፤
 ወከመ ያውድቁ ቤቶ ኃጥአን ፤
 አሕዛብ ቤቱን ገንዘቡን ያጠፋ
 ዘንድ፤ አንድም አጋንንት ቤተ
 ምግባሩን ያፈርሱ ዘንድ፤
 ፮፡ ወባሕቱ እኩያን ኢይቡሉ ኑራን
 ንሕነ እለ ያምዕዕዎ ለእግዚአብሔር፤
 ነገር ግን እግዚአብሔርን የሚያ
 ሳዝኑ እኒህ ክፉዎች በጎ ሰዎች
 ነን አይባሉ ፤

አኮኑ ውላቱ ወደሐትቶሙ ፣
 በኅ ሰዎች ነንማ እንዳይሉ እሱ
 የሚመረምራቸው አይደለምን፤
 ፯፣ ተሰአሎሙ ለእንስሳሄ ለእመ ይነ
 ግሩከ ፣
 እኔንስ አሀያ ብለኸኛልና ይነግ
 ፋህ እንደሆኑ እንስሳትን ጠይ
 ቃቸው ፣
 ወለአዕቀፈ ሰማይኒ ለእመ ያየድዑከ፣
 አዕቀፍን ጠይቃቸው ይነግሩህ
 እንደሆነ፤ አንድም እስቲ እነዚ
 ያን ጠይቃቸው ይነግሩህ እንደ
 ሆነ፣ አሀያ ያልኸኝ እኔ እነግ
 ርሃለሁ እንጂ ፣
 ፰፣ ተናገራ ለምድር ለእመ ትፈክር
 ለከ ፣
 ምድርንም ጠይቃት ፣ ውርድ
 ብትጠይቃት ጭብጥ ትመል
 ስልህ እንደሆነ ፣
 ወለእመ ይነግሩከ ዓሣተ ባሕር ፣
 ዓሣተ ባሕርም ይነግሩህ እንደሆነ
 ጠይቃቸው ፣
 ፱፣ መኑ የአምር ዘንተ ኩሎ ከመ
 እደ እግዚአብሔር ገብረ ፣
 ይህን ሁሉ መከራ ያመጣብህ
 ሥልጣን እግዚአብሔር እንደ
 ሆነ ማን ያውቃል ፣
 ፲፣ እስመ ውስተ እዴሁ ነፍስ ኩሎ
 ሕያው መንገድ ስሉ ሰብእ፣
 የሰው ሁሉ ልቡና የሰው ሁሉ
 ሰውነት በሱ እጅ በሱ ሥልጣን
 ተይሏልና ፣

፲፩፣ ዕዝን ነገረ ይፈልጥ ወጉርዔ
 እክለ ይጥዕም ፣
 ጆሮ ነገርን ይለያል፣ ጉሮሮ የእ
 ህል ጣዕም ያውቃል ፣ የነገር
 ጣዕም በጆሮ ፣ የእህል ጣዕም
 በጉሮሮ እንዲሉ ፣
 ፲፪፣ በብዝሃ ዓመታትኑ ትትረከብ
 ጥበብ መብብዝሃ ንብረት ትምህርት፣
 እንደዚህስ ሁሉ ዘመን በማብዛት
 ብዙ ዘመን በመኖር ጥበብ ትም
 ህርት ትገኛለችን፤ አንድም ሳይ
 ማሩ ብዙ ዘመን በተማሪ ቤት
 ቢኖሩ ጥበብ ትምህርት ትገኛ
 ላችን ፣
 ፲፫፣ ወባሕቱ ኩሎ እምነብ እግዚአ
 ብሔር ፣
 ነገር ግን ሁሉ ከእግዚአብሔር
 ዘንድ ይገኛል፣
 ወሎቱ ምክር ወአእምሮ ወኃይል ፣
 ምክር ዕውቀት ኃይል የሱ ገን
 ዘብ ነው ፣
 ፲፬፣ ወለእመ ውላቱ ነውተ መኑ
 የሐንፅ ፣
 በሞት ቢያፈርስ በሕይወት የሚ
 ያድን ማንው ፣
 ወለእመኒ አወላ ሳዕለ ሰብእ መኑ
 ያርኑ ፣
 በመቃብር ቢዘጋ ከፍቶ የሚያ
 ወጣ ማንው ፣

፲፭፣ እመ ክልዐ እምሰማይ ዝናመ
 ያየብሳ ለምድር ፣
 እንደ ኤልያስ ጊዜ ዝናሙን ከሰ
 ማይ ቢከለክል ምድርን ያደርቃ
 ታል ፣
 ወእመ ኃደጋ ትማሰን ወትትገፈታዕ፣
 ዝናሙን ማዝነም ቢተዋት ፈጽማ
 ትጠፋለች፤ አንድም እንደ ማየ
 አይጎ ጊዜ አብዝቶ ቢያመጣባት
 ፈጽማ ትጠፋለች ፣
 ፲፮፣ እስመ እምነቤሁ ኃይል ወጽ
 ንዕ ፣
 ኃይል ጽንዕ መገኛው ከሱ ነውና፣
 ወእንቲአሁ ጥበብ ወምክር ፣
 ጥበብ ምክር የሱ ገንዘብ ነው፣
 ፲፯፣ ወይሬስዮሙ ለመካርያን ወይዔ
 ወዉ ፣
 የጦር ምክር እናውቃለን የሚ
 ሉትን እንዲማረኩ የሚያደርጋ
 ቸው እሱ ነው ፣
 ወይወስደሙ ለመኳንንተ ምድር ፣
 መኳንንቱን አስማርኮ የሚወስ
 ዳቸው እሱ ነው ፣
 ፲፰፣ ወያነብሮሙ ለነገሥት ዲበ መና
 ብርት ፣
 ነገሥታቱን በዙፋን ላይ የሚ
 ያስቀምጣቸው እሱ ነው፤ እንደ
 ሕዝቅያስ ፣

ወየቀንቶሙ ቅናተ ዘኃይል ውስተ
 ሐቋሆሙ ፣
 ኃይልን እንደዝናር የሚያስታ
 ጥቃቸው እሱ ነው፣
 ፲፱፣ ወይሬንዎሙ ለማርያን ወይዔ
 ወዉ ፣
 ሚርተኞችን ተማርከው እንዲ
 ሂዱ የሚያደርጋቸው እሱ ነው፣
 ወይገፈትዎሙ ለኃያላነ ምድር ፣
 ኃያላነን የሚያጠፋቸው እሱ
 ነው ፣
 ፳፣ ወይመይጥ ምክሮሙ ለመሐይ
 ምናን ፣
 የእስራኤልን ነገራቸውን በሚለ
 ውጡ በነሰናክሬም መዓት፣ መቅ
 ሠፍት ያመጣባቸዋል፤ አንድም
 ለእስራኤል አስበ ጸሎታቸውን
 የሚሰጣቸው እሱ ነው ፣
 ወየአምር ምክረ ሊቃናት ፣
 የአለቆችን ምክር የሚያውቅ
 እሱ ነው ፣
 ፳፩፣ ወያመጽእ ለሙ ኃሣረ ለመላ
 አክት ፣
 በነሰናክሬም አለቆች ጉስቁልና
 የሚያመጣባቸው እሱ ነው ፣
 ወይሠላሎሙ ለትሑታን ፣
 ትሑታን እስራኤልን ይቅር የሚ
 ላቸው እሱ ነው ፣

፳፪፣ ወይከሥት ዕሙቃተ እምጽላ መት ፣

የተሠወረውን መርምሮ የሚያውቅ እሱ ነው ፣

ወያወጽሎ ውስተ ብርሃን እምጽላ መት ወጽላሎተ ሞት ፣

ሞት ጽኑዕ መከራ ካለበት ወደ ተድላ፣ ወደ ደስታ የሚያወጣቸው እሱ ነው ፣

፳፫፣ ወየአወክክሙ ለአሕዛብ ወይት ኃጉሎ ፣

አሕዛብን በሞት ተግ ተግ የሚያደርጋቸው ፣ አንድም የሐውከሙ ቢል የሚያውካቸው እሱ ነው፣ ይጠፋሉ ፣

ወይሠርዮሙ ለአሕዛብ ወይመርሆሙ፣ አሕዛብን ለጥፋት ይሠራቸዋል ወደ ጥፋት ይመራቸዋል ፣

፳፬፣ ወይመይጥ ምክሮሙ ለመላእክተ ምድር ፣

ያለቆችንም ምክር ይለውጥባቸዋል ፣

ወያዕይሎሙ ፍኖተ ዘኢያእመሩ፣ የማያውቁትን ጎዳና ያዞራቸዋል እንደ እስራኤል ፵ ዘመን ይዞሩ እንደነበሩ ፣

፳፭፣ ወያመረሰሱ ውስተ ጽልመት ወአኮ ውስተ ብርሃን ፣

በተድላ በደስታ ያይደለ በመክራ ተይዘው ይዳብሳሉ ፣

ወይተንትኑ ከመ ስኩር ፣ እንደሰከረ ሰው በመክራ ይፍገ መገማሉ ።

ምዕራፍ ፲፫

አሥራ ሶስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፣

፩፣ ናሁ ዝ ዘርእየት ዓይንዮ ፣

እነሆ ዓይኔ ያየችው ይህ ነው፣ አለ በዘመኑ የተደረገው ፣

ወዘሰምዓት ዕዝንዮ ፣

ጆሮዮም የሰማችው ይህ ነው አለ፣ ከሱ በፊት የተደረገው፣

፪፣ ወአእምር ዘከመ ተአምሩ እንትሙ ፣

ውብእሲ ለባዊ ይሌብዎ ብሎ ነበርና እናንተ እንደምታውቁት ዕውቀት አውቃለሁ ፣

እምኔክሙስ ኢየዓብድ ፣

ከናንተ ግን አልሰንፍም ፣

፫፣ ወባሕቱ አንሰ ኅበ እግዚአብሔር እነግር ፣

ነገር ግን በደሌን ለእግዚአብሔር እናገራለሁ ፣

ወእትዋቀስ ቅድሚኔ እመ ፈቀደ፣ ቢወድልኝ በፊቱ እከራከራለሁ፣

፬፣ አንትሙስ ዓቀብተ ሥራይ ዘዓመፃ ፣

እናንተስ እንደማያውቅ ባለመድኃኒት ናችሁ፣ እንገም፣ እንተከስ

እያሉ ሰውን እንደሚያውኩ ናችሁ፣ አንድም የናንተስ መድኃኒታችሁ ዐመፅ ነው ማለት በኃጢአቱ መጣብኝ በል ማለት ነው ፣

ወመናዝዛን ለእኪት ኮልከሙ ፣

ሁላችሁም ለበጎ ነገር ያይደለ ለክፉ ነገር የምታረጋጉ ናችሁና፣

፭፣ ኢይረትዓኒ አጽምዕከሙ ፣

ነገራችሁን እሰማችሁ ዘንድ ደስ አያሰኘኝም ፣

እስመ ጠፍዓት ጥበብ እምኔከሙ፣

ጥበብ ከናንተ ጠፍታለችና ፣

፮፣ ስምዑኒ ቅስተ አፋዮ ፣

ካፌ የወጣ ጠብ ክርክርን ስሙ፣

ወአጽምዑኒ ፍትሐ ከናፍሮ ፣

ካፌ የወጣውን ፍርድ ስሙኝ፣

፯፣ ወይእዜኒ አኮኑ ቅድመ እግዚአብሔር ትነብቡ ወታዮድኡ ጉሕሎተ ቅድሚኔ ፣

እግዚአብሔርን እንወደዋለን ትላላችሁ፣ ወዲህ ተንኮል የሚሆን ነገር በፊቱ ትናገራላችሁ፣

አንድም እንወድሃለን ትሉኛላችሁ፣ ወዲህ ጽድቄን ትሠውራላችሁ ፣

ወትትገኃሙ እምኔሁ ፣

ከሱ ትርቃላችሁ ፣

እስኩ ለሊክሙ ፍትሐ ፣

እስኪ እናንተ ፍረዱት ፣

፰፣ ሠናይሰ ሶበ የሐትቱክሙ ፣

ሳይጠይቋችሁ ሳይመረምሯችሁ ትናገራላችሁ እንጅ ሲጠይቋችሁ ሲመረምሯችሁስ ብትመልሱ በጎ ነገር ነበር፣ አንድም ሠናይኑ ሥላሴ፣ እንደኔ ያለ መክራ አምጥተው ቢመረምሯችሁ መልካምን ነው ?

እንዘ ኮሎ ትገብሩ ኪያሁ ተኃሥሙ፣ ይህን ሁሉ እያደረጋችሁ እናመልክዋለን ትላላችሁ ፣

፱፣ በምንትኑ ታስተማሰልዎ ከመትትዋቀሱ ሎቱ ፣

ትከራከሩለት ዘንድ በምን ትመሰሉታላችሁ ባላዋቂ ነው ?

ለገጽሰ ታደልዉ ወለፌ ተኃብቡ ፣

እናመልክዋለን ትላላችሁ ወዲህ ኃጢአት ትሠራላችሁ፣ አንድም እንወድኻለን ትላላችሁ ወዲህ ምግባሬን ትሠውራላችሁ ፣

፲፣ ቀዳሚሁ አኮኑ ኃይሉ ያፈርሀከሙ ፣

ጥንቱን ኃይሉ የሚያስፈራችሁ አይደለም ?

ወይመጽአክሙ ግሩም እምነቤሁ ፣

ግሩም የሆነ መዓት፣ መቅሰፍት ይመጣባችኋል ፣

፲፩፡ ዘለፋክሙሂ ኃላፊ ከመ ሐመድ፣ የምትሳደቡት ስድብ እንደ አመድ ነው፤ አንድም አመድ እንዳይረባ እንዳይጠቅም አይረባም ፤

ወሥጋክሙኒ መሬት ፣

ሥጋችሁም ፈራሽ በሰባሽ ነው፤ እንደ አመድም ዝርው ነው፤

፲፪፡ ተጽመሙ እንብብ ወእስሐት እምሕምዝ ፣

ዝም በሉ፣ ተናግሮ ከመከራው ልረፍ፣ ብናገር የሚሻለኝ ይመስለዎልና ፤

፲፫፡ ወአስተጋብዕ ሥጋዬ በሰንዖ ፣ ሥጋዬን በጥርሴ ይገባታለሁ፣ ነፍሴን በጥርሴ ይገባታለሁ እንዲሉ፤ ወአጠውቃ ለነፍስዬ በእዴዬ ፣

ሰውነቴን በእጄ አስጤንቃታለሁ ፤

፲፬፡ ወእመ ተመጠውክዋ በኃይል ወእመ አኮሰ እምኢተንሥአት ፣

ተዕናንቼ ላስነሳት ባልተነሳችም ነበር ፤ አንድም እምተነሥአት ነፍሴ ከሥጋዬ በተለየች ነበር ፤ አንድም እምተነሥአታ ሥጋዬን ነፍሴ በተለየቻት ነበር ፤

ወእመ አኮ እነግር ወእመቅስ ቅድሚላ፣ ነገር እንደኔ ከሆነ፣ እንደናንተ ካልሆነ እናገራለሁ ፤ በፊቱ እከራከራለሁ ፤

፲፭፡ ወዝንቱ ይኩነኒ መድኃኒተ እስመ ኢይበውዕ ቅድሚሁ ትምይንት ፣

ይህ መከራው መድኃኒት ይሁነኝ በፊቱ ተንኮል የለምና ፤

፲፮፡ ስምዑኒ ቃልዩ አነ እነግረክሙ እንዘ ታፀምዑኒ ፣

እመ ታፀምዑኒ ሲል ነው፣ ብታደምጡኝ እነግራችኋለሁ ፣ ነገራን ስሙኝ ፤

፲፯፡ ናሁ አነ ቀረብኩ ኅብ ፍትሕዬ፣

እነሆ እኔ ይፈርድልኛል ወደማለት ቀረብሁ ፤ አንድም ዳኛ አግኝቼ ተከራክሬ ወደማለት ቀረብሁ፤

ወአአምር አነ ከመ ታስተርኢ ጽድቅዬ ፣

ምግባራ ዋጋዬን እንድታሰጠኝ አውቃለሁ ፤

፲፰፡ ወመኑ ውእቱ ዘተዕለረ ከማዩ ከመ እበመም ወአርምም ይእዜ ፣

ዝም በል ይሉታልና ዛሬ ዝም እል ዘንድ እንደኔ በመከራ የተጨነቀ ማነው ?

ወእከውን ከመ ዓብድ ወእትኃባዕኑ እምገጽከ ፣

እንግዲህስ እንደ አላዋቂ እሆናለሁ? ከገጸ መዓትህ እሰወራለሁን ፤

፲፱፡ አእትት እምኔዩ እዴከ ወኢዮጥ ውቀኒ ግርማከ ፣

እደ መዓትህን ከኔ አርቅ፣ ግርማ መዓትከ እንዳያስጨንቀኝ ፤

፳፡ ወትዔውዓኒ ወአነ እሰጠወከ ፣

በሞት ትጠራኛለህና እኔንም ና ባልከኝ ጊዜ እመጣለሁ ፤

ወእመሂ ተናገርከኒ ወአነ አወሥአከ፣

ምንተ ገበርከ ባልከኝ ጊዜ እኔ እመልስልሃለሁ ፤

፳፩፡ ወሚመጠን እማንቱ ኃጣውእዩ ወአበላዩ አርዕዩኒ ምንት እማንቱ ፣

ኃጢአቶቼ ምን ያህል ናቸው ምን ያህል እንደሆኑ ግለጽልኝ፤ አንድም ንግረኒ ፣ ምን ያህል እንደሆኑ ንገረኝ፤

፳፪፡ ወለምንት ትሜውር እምኔዩ ወትሬስዩኒ ዐላዒከ ፣

ከኔ ከወዳጅህ ዕዳዩን ለምን ትሠውራለህ፣ ወዳጅህ እኔን እንደጠላት ለምን ታደርገኛለህ፤ አንድም ረድኤትህን ከኔ ለምን ትሠውራለህ ፤

፳፫፡ ከመ ቁጽል ዘይትነገፍ እምነፋስ ተሐፍሰኒ ፣

ከነፋስ የተነሣ ቅጠል እንዲረግፍ በመከራ ታጠፋኛለህ ፤

፳፬፡ ወከመ ነፋስ ታሠርረኒ ፣

እንደ ነፋስ ብር ብር ታደርገኛለህ ፤

ነፃራኑ ውብርዓ ዘይዩብስ ትዴግን፣

የሚደርቅ ሳር ገለባን ትከተላለህን ? ያ እንዲደርቅ የምጠፋ አይደለምን ፤

፳፭፡ እስመ ጸሐፍከ እከይዩ ላዕልዮ፣

ኃጢአቴን ቆጥረህብኛልና ፤

ወዓቀብከ ሊተ ኮሎ ኃጢአተ ዘእም ንዕስዩ አቅነትከኒ ፣

በሕፃንነቴ የሠራሁትን ኃጢአቴን አስበህብኛልና፣ አስጉረጉ ስኸኝ፣ አንድም ደዌውን እንደዝናር አስታጠቅኸኝ ፤

ወአቀምኩን ለእገርዬ ውስተ ዳሕዕ፣

እግርጌን በመከራ አቆምኸኸው፤

፳፮፡ ወሚምከ ኮሎ ምግባርዬ ፣

ሥራዬን ሁሉ አሰብህ ፤

ወሶበ ቆመት እግርዬ ውስተ ዳሕዕ ኃደገኒ ፣

እግረ ልቡናዬ በሕግ ዐና ባልሁህ ጊዜ በመከራ ጣልከኝ፤

፳፯፡ ወአብለይከኒ ከመ ዝቅ አው ከመ ልብስ ዘተበልዓ እምተኑንቀኔ፣

እንደ አረጀ እርዋት አደረግኸኝ ወይም ብል እንደበላው ልብስ አጠፋኸኝ ።

ምዕራፍ ፲፬

አሥራ አራተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፣ መዋቲ ዘይትወለድ እምእንስት፣

ከሴቶች የሚወለድ ሚች ሰው ርጉም ነው ፤

ወገዳጥ መዋዕሊሁ ወምሉዕ መቅሠ ፍቱ ፤

ዘመኑ ጥቂት፣ መቅሠፍቱ ብዙ ነው ፤

፪፣ ወይፈሪ ከመ ጽጌ ወይወድቅ ወየኃልፍ ከመ ጽላሎት ወኢይሄሉ እንክ ፤

እንደ አበባ ይረግፋል፣ እንደ ጥላ ያልፋል፣ ከዚያ በኋላ አይኖርም፤

፫፣ ለዝኒ አንተ ሐተትኮ ወሎቱኒ አባዕኮ ቅድሚክ ይትዋቀስ ፤

እንዲህ የሚሆን ሰውን በመከራ መረመርከው እሱን ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ እንዲል አደረግኸው ፤

፬፣ ወመኑ ይነጽሕ እምርስሐት ወኢ መኑሂ ፤

ማንም ማን ከኃጢአት የሚነፃ ማነው ፤

ወዘአሐተ ዕለተ ሐይወ በዲበ ምድር፣

ከተወለደ ጀምሮ ኃጢአት ሳይሠራ የሚኖር ማነው ? ከተወለደስ ጀምሮ ኃጢአት አይሠራም

ብሎ ለኃጢአት ከበቃ በኋላ ፣ አንድም ኃጢአት ሠርቶ አንድ ቀን የሚውል ማነው ፤

፭፣ እስመ ጉላቄ አውራጊሁ በጎ ቤክ ፤

የዘመኑን ቀላጥር አንተ ታውቀዋለህና ፤

ወትሁቦ ዕድሜሁ ወኢየኃልፍ እም ኔሁ ፤

ይህን ያህል ዘመን ኖረህ ፣ ና ፣ ብለህ ታዘዋለህ ፣ ከትእዛዝህ እልፍ አይልም ፤

፮፣ ረኃቅ እምኔሁ ከመ ያዕርፍ ፤

አርፍ ዘንድ መከራውን አርቅልኝ ፤

ወይትግቀባ ለሕይወቱ ከመ አሳብ፣

ሰውነቱን እንደ ዕለት ምንደኛ ይጠባበቃታል ፤

፯፣ ዕዕኒ ቡቱ ተስፋ ተገዢ ጥ ጸግመ ይፈሪ ወይሠርዕ ኃይሉሂ ኢየኃልቅ፣

ለዕዕኒ ሲል ነው ፣ እንጨትም ከተቈረጠ በኋላ ዳግመኛ ያፈራል ፣ ይለመልማል ፣ ልምላሚውም አይደርቅም ፣ ፍሬውም አያልቅ ተብሎ ተስፋ አለው ፤

፰፣ ወእመሂ ረስአ ውስተ ምድር ሥርው ፤

ሥሩ በምድርም ቢያረጅ ፤

እመሂ ሞተ በውስተ ኩኩሕ ፤

በዐለቱ ደንጊያ ውስጥ ቢደርቅም ፤

እመዓዛ ማይ ይሠርዕ ወይፈሪ ከመ ሐዲስ ተክል ፤

ከለቆው ዝናም፣ ከውሀ ጥልላት የተነሣ እንደ አዲስ ተክል ይለመልማል ያፈራል ተብሎ ተስፋ አለው ፤

፱፣ ሰብእስ እምከመ ሞተ ይጸይዕ፣

ሰው ግን ከሞተ በኋላ ይሸታል፤

ወእምከመ ሞተ መዋቲ ኢይሄሉ እንክ ፤

ከሞተ በኋላም እነሣለሁ ብሎ ተስፋ አያደርግም ፤

፲፣ ባሕርኒ ቦ ተስፋ ሰባ ይቀብል ወፈለግኒ ይነጽፍ ወይየብስ ፤

ለባሕርኒ ሲል ነው ፤ ባሕርም ከጎደለ በኋላ ይመላል ተብሎ ፈላሽ ውሀ ከደረቀም በኋላ ይፈላል ተብሎ ተስፋ አለው፤

፲፩፣ ሰብእስ እምከመ ኖመ ኢይነ ቅሕ እንክ እስከ አመ የኃልፍ ሰማይ፣

ሰው ግን ከሞተ በኋላ ሰማይ እስኪያልፍ ድረስ አይነሣም፤

ወይነቅሑ እምንዋሞሙ ፤

ተኝቶ እንደ መነሣት ዘግይቶ እንደ መክበር ከምድር ይነሣሉ፤

፲፪፣ እምሐየሰኒ ሰባ ውስተ መቃብር ንቀብከኒ ፤

ከዚህ ሁሉ መከራ በመቃብር አነረህ ብትጠብቀኝ በተሻለኝ ነበር ፤

ወእምኃባዕከኒ እስከ ይቁርር መግትክ፣ መግትህ እስቲርቅ ድረስ በመቃብር ብትሠውረኝ በተሻለኝ ነበር ፤

ወእምግቀብከኒ እስከ አመ ትዜከረኒ፣ በትንሣኤ ዘጉባኤ እስክታስቡኝ ድረስ በመቃብር በጠበቅኸኝ በተሻለኝ ነበር፤ መቃብር እንጂ በጎ ነገር ነው ለማለት ፤

፲፫፣ ሰባሰ የሐዩ ሰብእ እምድገሪ ሞተ ፈጸሞ መዋዕል ሕይወቱ እምተግሳ ሥኩ እስከ አመ እትወለድ ዳግመ፤

ሰው ዘመኑን ፈጽሞ ከሞተ በኋላ የሚነሣ ቢሆን ዳግመኛ እስክፈጠር ድረስ መከራውን በታገስሁ ነበር ፤

፲፬፣ ወእም አውሳዕከክ ጊዜ ጸዋዕከኒ፣ ና ባልኸኝ ጊዜ በመጣሁ ነበር፤

ወኢትመንን ተግባረ እደዊክ ፣ የእጅህ ፣ የቃልህ ፍጥረት የምሆን እኔን አትናቅ ፤

፲፭፣ ጉላቄኑ ኃጢአትየ አሐተኒ አልቦ ዘረሣዕከ ሊተ ኃጢአትየ ወእበሳየ ፣ ኃጢአቱን ቆጠርህ፣ ከኃጢአቱ ከበደሌ አንዲትስ ስንኳ የዘነጋ ሕብኝ የለም ፤

፲፮፡ ወሐተምኩ ውስተ ቁናማቲስ ጌጋይዮ ወኮሎ ዘአበሰኩ ዘላዕሌዮ፤

በኔ ላይ ያለ የበደልሁትን በደል ሁሉ ኃጢአቴን በልቡናህ ቆጠርህ ፤

፲፯፡ ከመ ደብር ዘንህል ወወድቀ ፤

ኮንኩ ያለበት ነው፤ እንደፈረሰ አምባ ሆንኩ፤ አንድም ኃጢአቴን እንደፈረሰ ግንብ አድርግልኝ፤ አንድም እንደፈረሰ አምባ መሆኔን አይተህ ይቅር አልከኝ፤

ወኩኩሕኒ ይበላ በውስተ ምንባ፤

ዐለቱም ደንጊያ በቦታው ያረጃል፤ መሸበቱ ማርጀቱ ነው ፤ ይህን ሁሉ መከራዬን አይተህ ኃጢአቴን እንደዚህ አድርግልኝ ፤

፲፰፡ ዕብንኒ ይለምዕ እማይ ፤

ደንጊያም ከውሀው የተነሣ ያድግል፤ ማዳጠ ማርጀቱ ነው ፤

ማይሂ ይደፈን በማዕከል ምድር ልዑል፤

ግዙፍ ሲል ነው፤ ውሀውም ከፍ ባለ ምድር መካከል ውስጥ ለውስጥ ይሂዳል፤ ውስጥ ለውስጥ መሂዱ ማርጀቱ ነው፤ እንደዚህም ሁሉ መከራዬን አይተህ ኃጢአቴን እንደዚያ አድርግልኝ፤

ወአገጉልክ ትዕግሥቶ ለሰብእ ፤

ትዕግሥቴን አይተህ አልራራህ ልኝም ፤

፲፱፡ ወተአትቶ ለገለፉ ወይማስን፤ በሞት ታርቀዋለህ፤ ፈጽሞ ይጠፋል ፤

ወሚጥክ ገጸክ ነቤሁ ወመሰጥክ ፤

ገጸ መዓትህን ወደሰ መለስህ፤ በሞት ወሰድኸው ፤

፳፡ እመኒ ደቂቁ በገዢ ኢይሬዕዮሙ፤

ልጆቼም ቢበዙ አያያቸውም ፤ ሙተዋልና ፤

ወእመሂ ኅዳጣን ኢየአምሮሙ ፤

ጥቂቶችም ቢሆኑ በመኖር አያውቃቸውም ፤

፳፩፡ ዳዕሙ ሥጋሁ የማስን ነፍሱሂ ለሕይወት ፤

ሥጋው ይጠፋል እንጂ ነፍሱ ለሕይወት ትሆናለች ።

ምዕራፍ ፲፭

አሥራ አምስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፡ ወተሠጥወ ኤልፋዝ ቴሚናዊ ወይቤ ፤

የቴሚን ሰው ኤልፋዝ መለሰ፤ እንዲህ አለ ፤

፪፡ ቀዳሚሁ ለጠቢብ ያወሥእ ዘይሂሊ መንፈስ ፤

ያወሥእ መንፈስ ዘይሂሊ መንፈስ ብሎ መግጠም ነው፤ የብልህ ሰው መጀመሪያ ነገሩ ልቡናው

ያሰበውን ይናገራል፤ እንደ አንተ ጠለፍ አድርጌ አልናገርም፤ አንድም የብልህ ሰው ነገሩ እንዲህ ነው ፤ ልቡናው ያሰበውን ነገር ይናገራል ፤

ወአጸገብካ ፃዕረ ለከርሥነ ፤

አንተ ስትናገር እኛ ላንተ እንመልስ ስንል ሰውነታችንን መከራ አጠገብኻት ፤

፫፡ ወትወቅስ ነገረ ከንቶ ወትነብብ ዘኢይባኑዕ ፤

በከንቱ ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ነበር እያልኸ የማይረባ ነገር ትናገራለህ ፤

፬፡ እኩ ለሊክ ኢፈራህክ ከመትንብብ ዘከመገብ ነገረ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

እንዲህ ያለ ነገር በእግዚአብሔር ፊት ትናገር ዘንድ አልፈራህምና ፤

፭፡ መጠንክ እምቃለ አፉክ ፤

ከአፍህ የሚወጣ ነገር መጠንህ አይደለም ነገርህ ሲበዛ ነው፤ አንድም ኢመጠንክ ፤ መጥነህ አልተናገርህም፤ አንድም ኢመጠንክ መጠንህ አይደለም ፤

ወኢፈለጥክ ነገረ ፃዕይት ፤

የደጋጎችን የነአብርሃምን ነገር ለይተህ አላወቅህም ፤

፮፡ ወይዘልፈክ ቃለ አፉክ ወአኮ አነ ፤

ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ማለትህ ይዘልፍሃል፤ እኔ የምዘልፍህ አይደለም ፤

ወከናፍሪክ ማንተትክ ፤

ከከንፈርህ የወጣ ነገር ያስፈርድብሃል ፤

፯፡ ቦኔ እምሰብእ ቀደምክ ተፈጥሮ፤

ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ያልህ ከሰው ሁሉ አስቀድመህ በውኑ ተፈጥረሃልን ፤

አው ከመ አስሐትያኑ ጠጋዕክ ፤

ወይስ እንደ ውርጭ ረግተህ ተገኝተሃልን ፤

፰፡ ወትእዛዙ እግዚአብሔርኑ ሰማዕክ ፤

ለይኩን ብርሃን ሲል ሰምተሃልን ፤

በነቤክኑ ተዘግበት ጥበብ ፤

ጥበብስ ስትመጣ ስትመጣ ባንተ ዘንድ ተከማችታለች ?

፱፡ ወምንተ ተአምር ዘኢነአምር ንሕነ ፤

እኛ የማናውቀው አንተ ምን ታውቃለህ ?

ወምንተ ትሌቡ ዘኢንሌቡ ንሕነ፤

እኛ ልብ የማናደርገው አንተ ልብ የምታደርገው ምንድን ነው?

፲፫፡ ወሬዛኒ ፣

የሕፃን አዋቂ ብትል ኤልዩስ አለ ፤

ሌሊቅኒ ፣

የሽማግሌ አዋቂ ብትል ሳፍር አለ ፤

ወአዕሩግኒ በጎቤነ ሀለዉ ፣

ኤልፋዝ በልዳዶስ በኛ ዘንድ አሉ ፤ አንድም የሕፃን አዋቂ ብትል ሳፍር አለ ፤ የሽማግሌ አዋቂ ብትል፣ ኤልፋዝ አለ፣ ወአዕሩግኒ በጎቤነ ሀለዉ በልዳዶስ ኤልፋዝ አሉ ፤

ወዘይረስዕ እምአቡከ በመዋዕሊሁ ፣ በዘመኑ ካባትህ የሚበልጥ ኤልፋዝ አለ ፤

፲፩፡ ወእመሂ አበስከ ተቀዋፍከ ጎዳጠ፣

ጥቂትም ብትበድል በዚያው መከራ ተቀበልህ ፤

ወኢኮነ ዝ ነገር ዘነቡብከ በአምጣንከ፣ ይህ የተናገርኸው ነገር መጠንህ አይደለም ፤

፲፪፡ እጭኑ እንከ ተሀበለ ልብከ ከመ ትትዋሳዕ በቅድመ እግዚአብሔር ፣

ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ እያልኸ ልቡናህ እንደምን ደፈረ ፤

ወምንተ ርእያ አዕይንቲክ ፣

ከመ ትትዋሳዕ በመዓት ቅድመ እግዚአብሔር፣ በመዓት ተቆጥቶ መዓት ቢያመጣብህ በእግዚአብሔር ፊት ትከራከር ዘንድ ዓይኖችህ ምን አዩ ፤

ወዘከመዝ ነገረ ታወጸእ እምአፋክ፣

ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ብለህ ትናገር ዘንድ ፤

፲፫፡ መኑ መዋቲ ዘይነጽሕ እምኃጢአት ወመኑ ጸድቅ ዘይትወለድ እምአንስት ፣

ወዲያውስ ንጹሕ ነኝ፣ ጸድቅ ነኝ የምትል ከኃጢአት የሚነፃ ሰው ማነው? ከሴቶችስ የሚወለድ ጸድቅ ማነው ?

ለቅዱሳን ጥቀ ኢይትአመኖሙ ፣

ለመላእክትስ ስንኳን ንጽሕናቸው አይታመናቸውም ፤

ሰማይኒ ኢኮነ ንጹሐ በቅድሚሁ ፣

ሰማይም በፊቱ ንጹሕ አይደለም እለፍ ቢለው በምን ኃጢአቱ አይልም ፤

፲፬፡ ጎድግሳ ሰብአ ርኩሰ ወርሱሐ ዘይሰርባ ለኃጢአት ከመ ስታይ ፣

ኃጢአትን እንደመጠጥ አብዝቶ የሚሠራት ሕሡር ርኩሰ የሚሆን ሰውንስ ተውና፣ አንድም ይትኃደግሰ ሰብእ ርኩሰ ይላል፤

ኃጢአትን አብዝቶ የሚሠራት ጎሡር ርኩሰ የሚሆን ሰውስ ይቅርና ለመላእክትስ ስንኳን ንጽሕናቸው አይታመናቸውም፤

፲፭፡ ስምዒ እንግርክ ወአይድዕከ ዘርኢኩ ወዘነገሩ ጠቢባን ፣

ጠቢባን የተናገሩትን ፣ እኔ ያሆሁትን እንግርህ ዘንድ ስማኝ ፣

ወኢኃብው ለውሉዶሙ አበዋሆሙ፣

አባቶቻቸው ለልጆቻቸው ሊሆን ያልሠወሩትን እንግርህ ዘንድ ስማኝ ፣

እስመ ለባሕቲቶሙ ተውሀበት ምድር፣

ደቂቀ ሴት ናቸው፣ ምድር ለነሱ ብቻ ተሰጥታቸው ነበርና ፤

ወኢኃለፈ ካልዕ ሕዝብ እምኔሆሙ፣

ከሳቸው አስቀድሞ ሌላ ወገን አልነበረምና ፤

፲፮፡ ኩሉ መዋዕሊሁ ለኃጥእ ይትኅዘብ ፣

ኃጥእ ባለ ዘመኑ ሁሉ ይጠራ ጠራል ፤

መዋዕሊሁኒ ወዓመታቲሁኒ በጉላቀኔ ይትወሀቦ ፣

ቀኑም ዘመኑም በቀሩጥር ይሰጠዋል ፤

፲፯፡ ለኃያል ትግርምቱ ያወደቆ ፣

የእግዚአብሔር ግርማ መዓቱ ኃይለኛውን ያጠፋዋል፤ አንድም

ኃይለኛ ሰው በሰው ዘንድ መገረሙ ራሱን ያጠፋዋል፤ የነምር ጅራት አይዘም፣ ከያዘም አይለቁም እንዲሉ ፣ አንድም ሌላውን ያጠፋል ፤

እመ ተሰፊወ ዳህ፣ ይነብር ይትገፈታዕ ፣

በተድላ በደስታ ይኖር ዘንድ ተስፋ ባደረገ ጊዜ ይጠፋል ፤

፲፰፡ ወአልቦ ተስፋ ወእእ እምጽል መት ፣

ከመከራ የሚወጣበት ተስፋ የለውም ፤

ወተአዘዘ ወድዓ ውስተ እደ ሐፂን፣

ሞቱ በጦር ይሆን ዘንድ ፈጽሞ ታዘዘ፤ አንድም ሞቱ በደዌ ይሆን ዘንድ ደዌውን እድ አለው ፤

ጨምድዶ ይይዘዋልና ፤

፲፱፡ ወተውሀበ መብልዓ ለአንስርት፣

ለዕፄያት ምግብ ሁኖ ተሰጠ፤ አንድም ገንዘቡ ለአሕዛብ ተሰጠ የልጆቹ ሥጋ አልተቀበረምና ፤

ወኢየአምር ለሊሁ ከመ ድቀት ትፀንሐ ዕለተ መቅሰፍት ወጽልመት ፣

ድቀት ያለውን መቅሠፍት፣ ጽልመት አለው፤ ጽኑ መከራ ደጅ እንዲጠናው አያውቅም፤

፳፡ ወያጸድፎ ሕማም ወምንጸቤ ከመ መልአክ ዘይቀድም ተሰይሞ ወዮኃ ሥር፣

መከራ ፀዋትወ መከራ እንዲያጠፋው አያውቅም፤ አስቀድሞ

የተሾመ ስማያዝ እንደጎሰቄለ፤
አንድም ዲያብሎስ እንደ ጎሰ
ቁለ ፤

እስመ አዕበየ እዴሁ ቅድመ እግዚ
አብሔር ፤

ስማያዝ ፡ አንድም ዲያብሎስ
በእግዚአብሔር ፊት ቃሉን ከፍ
ከፍ አድርጓልና ፡

ወአግዛፈ ክሣዶ ቅድመ እግዚአብሔር
ዘኮሎ ይመልክ ፤

ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር
ፊት ክሣዶ ልቡናውን አጽንቷ
ልና ፡

ጳጅ፡ ወትረውዕ ኃሣፍ ቅድሚሁ ፤

ጉስቀሩናው ተገልጣ በፊቱ
ትገናኘዋለች፡ አንድም ትል
በፊቱ ትመላለሳለች ፡

ወውስተ ራህበ ዘየኑ ኃይሉ ፤

የትል ሠራዊት በጀርባው ይመ
ላለሳሉ ፡

ጳጅ፡ ወይከድኖ ሞት ለገጹ በኃሊ
ፎቱ ፤

ሞት እግር መንገዱን መጥቶ
ፊቱን ይሸፍናዋል ፤ አንድም
ለአኅልፎቱ እሱን ለማሳለፍ
መጥቶ ፤

ወይጠብቆ ውስተ ሐቋሁ ፤

ደዌ አስጨንቆ ይይዘዋል ፡

ወይነብር ውስተ አህጉረ ሐቅል ፤
ወነበረ አፍአ ብሎ ነበርና በም
ድረ በዳ ይኖራል ፤ አንድም
በሣጥን አስተኝተውታልና ፡

ወይበይት ውስተ አብያት ምዝቡር፤
በፈረሰ ቤት ያድራል ፤
ወዘውሎቱ አስተዳለው ባዕድ ይበልዩ፤
እሱ ያዘጋጀውን ሌላ ይበላዋል፡
ጳጅ፡ ይብዕልሂ ወኢይጎኑዲ ብዕሉ፤

ይከብራል ባለጸግነቱ አይዘገ
ይም ፡

ወኢይገብር ጽላሉተ በዲበ ምድር፤
በዚህ ዓለም አምሳል መርገፍ
አያደርግም ማለት ልጅ አይተ
ካም ፤

ጳጅ፡ ወኢያመሥጥ እምጽልመት ፤
ከመከራ አያመልጥም ፡

ለሥርወሂ ነፋስ ያየብሳ ፤
አባትነቱን መዓት መቅሰፍት
ያጠፋዋል ፡

ጳጅ፡ ወይወድቅ ፍሬሁ ወኢይሴፎ
ሐይወ ፤

ልጁ ይጠፋል በሕይወት አይኖ
ርም ፤

ጳጅ፡ ወዘተሰፈወሂ ያመሥጥ ወይጠ
ፍዕ ትውክልቱሂ በጊዜሁ ፤

ዘተሰፈወና ትውክልት ሿድ ወገን
ነው፤ የታመነው ባለጸግነቱ በጊ
ዜው ጊዜ ፈጥኖ ይጠፋል፤

ጳጅ፡ ወይነብር ውስተ አህጉረ ሐቅል ፤
ወነበረ አፍአ ብሎ ነበርና በም
ድረ በዳ ይኖራል ፤ አንድም
በሣጥን አስተኝተውታልና ፡

ወይበይት ውስተ አብያት ምዝቡር፤
በፈረሰ ቤት ያድራል ፤
ወዘውሎቱ አስተዳለው ባዕድ ይበልዩ፤
እሱ ያዘጋጀውን ሌላ ይበላዋል፡
ጳጅ፡ ይብዕልሂ ወኢይጎኑዲ ብዕሉ፤
ይከብራል ባለጸግነቱ አይዘገ
ይም ፡

ወኢይገብር ጽላሉተ በዲበ ምድር፤
በዚህ ዓለም አምሳል መርገፍ
አያደርግም ማለት ልጅ አይተ
ካም ፤

ጳጅ፡ ወኢያመሥጥ እምጽልመት ፤
ከመከራ አያመልጥም ፡

ወኃይሉሂ ኢይጸንዕ ፤

ኃይሉም አይጸናም ፤

ጳጅ፡ ወይትበላዕ ቆሁ በምዕር ወይወ
ድቅ ከመ ፍሬ ዘይት ፤

በሕፃንነቱ ሳለ ይቀሰፋል ፤ አን
ድም ልጁ ይቀሰፋል እንደ ዘይት
ፍሬ ይጠፋል ፤

ጳጅ፡ ማኅተቶሙ ለኃጥአን ሞት ፤

ኃጥአንን እየመረመረ የሚያጠ
ፋቸው ሞት ነው፤ አንድም ማኅ
ተቶሙ ለኃጥአን ይላል፡ የኃጥ
አን ሞታቸው ተድላ ደስታ
ነው ፤

እሳት ያውዲ ቤተ እለ ይነሥኡ ሕል
ያነ በዓመፃ ፤

እሳት ወድቀት እምስማይ ብሎ
ነበርና ማማለጃ የሚቀበሉ ሰዎ
ችን ቤት በእሳት ያጠፋዋል ፤

ጳጅ፡ ይፀንሱ ፃዕረ በከርሃሙ ፤

በገበር፤ በሐልዮ፤ ኃጢአት ይሠ
ራሉ ፤

ወትመልዕ ከርሃሙ ጉኅሉተ ፤

ፍዳ ይቀበላሉ ፡፡

ምዕራፍ ፲፮

አሥራ ስድስተኛው ምዕራፍ
ይህ ነው ፡

ገብኢ

፩፡ ገብ ተናገረ ኢዮብ ተሰጥወ ወይሴ፤

ኢዮብ ከተናገረ ዘንድ መለሰ፤
እንዲህ አለ፡ አንድም ሲገባው
ሲመልስ እንዲህ አለ ፡

፪፡ ብዙኃ ሰማዕኩ ዘከመዝ መናዝሳ
ለእኪት ፤

እንደ እናንተ ለክፉ ነገር የሚያ
ጽናና አላየሁም፡ አንድም ጻድቅ
እንዳይጠፋ ኃጥእ እንዳጠፋ
ሰማሁ፤ አንድም ሁላችሁ ለክፉ
ነገር የምታጽናኑ ናችሁ ፡

፫፡ ወኮልክሙ ኮሎ ዘመጽእከሙ
ትነብሱ ዘእንበለ ናትም ፤

ሁላችሁም ያለመጠን አገኝ ባጣ
ትናገራላችሁ ፡

ወምንተ አጽሐብኩከሙ ከመ ትትቀ
ሥዑኒ ፤

ትከራክሩኝ ዘንድ ምን ስጡኝ
ብዬ ዘበዘብኋችሁ ፡

፬፡ እነሂ ዘከመ ትብሉ አወሥእከሙ፤
እኔም እንደተናገራችሁት እመ
ልሰላችኋለሁ ፤

በነፍሰክሙኑ ትቤዝወቀ ለነፍስየ ፤
ሰውነቴን በሰውነታችሁ ታድኗ
ታላችሁን፤ አንድም ምን አልኋ

ችሁ፣ ሰውነቴን በሰውነታችሁ አድኗት አልኋችሁ ?

፩፣ ወእነግረክሙ ነገረ ወአሐውስ ርእሰየ ለክሙ ፣

እንዘ አሐውስ ሲል ነው፣ ራስ ለነገር ያግዛልና ራሴን እየነቀነ ቅሑ ነገር እናገራለሁ፣

፪፣ ወሰቡ ብዩ ኃይል ውስተ አፋዩ እምኢምህኩ ከናፍርዩ ፣

ዕውቀት ባፌ ቢኖር በከንፈሬ መናገርን ባልሸለግሁም ነበር፣

ወእምኢሃዮስኩ ዘእነብብ ፣

አሻሽየ በተናገርሁ ነበር ፣

፫፣ ወእመሂ ነበብኩ ኢይጥኢ ቀሩስ ልዩ ፣

ብናገርም ከደዌዬ አልፈወስም፣

ወእመሂ አርመምኩ ይብዕሰኒ ሕማ ምዩ ፣

ዝምም ብል ደዌዬ ይብስብኛል፣

፬፣ ይእዜሰ ግግዳተ ዓብድ ወቅንጣ ባተ ረሰይከኒ ፣

ዛሬ ግን የሰነፍ አባል የአጣሪ ቅንጣቢ አደረግኸኝ ፣

፭፣ ወኮነት ስምዓ እኒህትዩ ፣

በመከራ መያዜ ለኃጢአቴ ምስ ክር ሆነኝ ፣

ወተንሥአት ላዕሌዩ ሐሰትዩ ፣

ኃጢአቴ መከራ ይዛ በጠላት ነት ተነሣችብኝ ፣

ወተዋቀሰተኒ ቅድመ ገጽዩ ፣

በፊቴ ተከራከረኸኝ ፣

፲፣ ወተምዒዬ በመዓቱ ነጽሐኒ ፣

ተቆጥቶ በመከራ ጣለኝ ፣

ወሐቀዩ ስነኒሁ ላዕሌዩ ፣

ትእምርተ ፀብዕ ነው፣ አጽንቶ ተጣላኝ፣ በኔ ላይ ጥርሱን አፋጨ፣

ወአሕዓሁኒ በዲቤዩ አመከረ ፣

አጎዓ መዓቱን በኔ ላይ ፈተነ ፣

፲፩፣ ለከዋኒ አዕይንትዩ ፣

ዓይኖቼ ብርሃን አጥተው ፈዘዘብኝ ፣

ወጎቡረ ሮዱኒ አሕዛብ ፣

ዕዪያት ፣ አንድም አጋንንት አንድ ሁነው ከበቡኝ ፣

፲፪፣ ወመጠወኒ ውስተ እድ ዘይትኔ ዘበኒ ፣

ከዛሬ ነገ ያጠፋናል ብለው ለሚ ጠራጠሩኝ ለአሕዛብ ሰጠኝ ፣ አንድም ይስትን አይስትን ብለው ለሚጠራጠሩኝ ለአጋንንት ሰጠኝ ፣

ወበሕቁ አጽደፈኒ በብረክዩ ፣

ፈጽሞ በጉልበቴ ጣለኝ፣ በጉል በቱ የወደቀ እንዳይድን የማ ልድን ሆንሁ ፣

፲፫፣ ወገደፈኒ እግዚአብሔር እንዘ ዳህነ እነብር ፣

በተድላ በደስታ እኖራለሁ ስል እግዚአብሔር በመከራ ጣለኝ ፣

ወገደፈኒ እግዚአብሔር ለፀዋጋን ፣

እግዚአብሔር ለአሕዛብ ፣ አን ድም ለዕዪያት ለአጋንንት ሰጠኝ፣

ወበሥእርተ ድማገዩ መሐወኒ ፣

ማኸል ራሴን ነቀለኝ ፣ ማኸል ራሴን የተነቀለ እንዳይድን የማ ልድን ሆንሁ ፣

ወአቀመኒ ከመ መጠራ ወከመ ቃፍ አስተሐይዕ ከመ ሰብእ ዓይን፣

እንደ ትከሻ፣ እንደ ጊጤ ሕጉን እንደ ጉበኛ ስመለከት፣ አንድም ሕጉን እንደ ትከሻ እንደ ጊጤ ስመለከት እንደ ጉበኛ በዓይነ መዓት ተመለከተኝ ፣

፲፬፣ እስመ በኩያንው ወግዓኒ ፣

በዕዪ ወግቶኛልና ፣

ወይረግዙኒ ኩልያትዩ ወኢይምሕሩኒ፣ አሕዛብ አጋንንት ኩላሊቴን ይወ ጉኛል አያዝኑልኝም፣ ኩላሊቴን የተወጋ እንዳይድን እኔም የማ ልድን ሆንሁ ፣

ወተክዕወት ውስተ ምድር ሐሞትዩ፣

ሐሞቴ በምድር ላይ ፈሰሰኸ፣ ሐሞቴ የፈሰሰ ሰው እንዳይድን እኔም የማልድን ሆንኸ ፣

፲፭፣ ወበጽሐኒ ድቀት በዲቤ ድቀት፣

በመከራ ላይ መከራ መጣብኝ በከብት ጥፋት ላይ የልጆች ሞት፣

ወሮዱ ላዕሌዩ ኃያላን ፣

ዕዪያት አሕዛብ አጋንንት በኔ ላይ ሰለጠኑ ፣

፲፮፣ ወቀ አስተጣበቀ ላዕላ ማዕስዩ፣

ደዌውን በሰውነቴ ላይ አስታ ጠቅኸኝ፣ አንድም ከመ ወቅ ዘአ ስተጣበቁ፣ ደዌው እንደማቅ ይኩ ሰኩሰዋልና ፣

ወተሠልጠት ሕማምዩ በውስተ መሬት ፣

ደዌዬ በመሬት ሰለጠነኸ፣ ገል ደቀሰው፣ ትቢያ ነስንሰው በሣ ጥን አድርገውታልና ፣

፲፯፣ ትነድድ ከርሥዩ በብካይ ፣

ሰውነቴ በልቅሶ ተናደደኸ ፣

ወውስተ ቀራንብትዩ ጽላሎተ ሞት እሬኢ ፣

በቅንድቤም የሞትን ጥላ አዩ ለሁ፣ ብሄሞትን መስሎ ይታየ ኛልና ፣

፲፰፣ ወአልቦ ዓመግ ውስተ እደውዩ፣

በእጄ መግደል፣ በቃሌ መበደል የለም ፣

ወንጹሕ ጸሎትዮ ፤
 ጸሎቴም ከቂም ከበቀል ንጹሕ ነው ፤
 ፲፱፡ መሬትኑ ይከድኑ ሥጋዬ ፤
 አፈር እንደሆንሁ እቀር ይሆን፤
 ወይትከዓው ደምዮ ፤
 ደሜ እንደፈሰሰ ይቀር ይሆን፤
 ወኢይረክብኩ ብሔረ ሶባ አአወዩ ፤
 ለምኔ የምድንበት አገር አላገኝ ይሆን ? አገርማ ምነዋ ግፌን የምነግረው ሰው አላገኝ ይሆን?
 ፳፡ ይእዜኒ ናሁ ሰማዕትዮ ውስተ ሰማይ ፤
 አሁንም ምስክራ በሰማይ ያለ እግዚአብሔር ነው ፤
 ወየአምር ሊተ ዘውስተ አርያም ፤
 በሰማይ ያለ እግዚአብሔር ግፌን ያውቅልኛል ፤
 ፳፩፡ ኃለፈት ጸሎትዮ ንባ እግዚአብሔር ፤
 ልመናዬ ከእግዚአብሔር ዘንድ ደረሰኝ ፤
 ወታንጸፈጽፍ ዓይንዮ ቅድሚኑ ፤
 ዓይኔም በፊቱ ዕንባን ታፈሳ ለኝ ፤
 ፳፪፡ ሶባሁ ያስተዋቅሥዎ ለሰብእ ምስለ እግዚአብሔር ከመ ዕንላ እመ ሕያው ምስለ ቢፀ ፤
 ሰው ከባልንጀራው ጋራ እንዲ ከራክር ሰውን ከእግዚአብሔር ጋራ የሚያከራክር ቢኖር ፤

ይመጽአኒ ዓመታት ኅሉቃት ፤
 ይህ ደዌ ለኢዮብ አይገባውም ተብሎ የተቆጠሩ ብዙ ዘመናት በመጡልኝ ነበረ ፤

፳፫፡ ወአሐውር ፍኖተ ንባ ኢይገብዕ ፤

ወደማልመለስበት ወደ መቃብር እሔዳለሁ ።

ምዕራፍ ፲፯

አሥራ ሰባተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፡ ያሄዕረኒ ዘያወጽአ ለነፍስዮ ፤
 ነፍሴን ከሥጋዬ የሚለያት ዕፄ፤
 አንድም መልአክ ሞት ያስጨንቀኛል፤ አንድም ነፍሴን የሚለያት ጌታ ነው ፤

እትሜነዮ ለመቃብር ወኢያደምእ፤ መቃብርን እመኘዋለሁ አላገኘውም ፤

፪፡ እንዘ እልሕሰ ሠራሕኩ ፤
 ከኤና በደዌ፤ ከሕይወት በሞት ሰሰደድ ደከምሁ ፤

ወምንተ እሬሲ ፤
 ምን አደርጋለሁ ፤

ሰረቁኒ ነኪራን ንዋይዮ ፤
 ዕፄያት አካሌን፤ አሕዛብ ገንዘቤን ፤ አጋንንት ምግባሬን ሰረቁኝ ፤

፫፡ ወመኑ ውእቱ ዘይመይጣ ለእዴዮ ፤

አሕዛብን ላጥፋቸው ባልሁ ጊዜ ሥልጣኔን የሚመልሳት ማነው አንድም ልስጥ ልመጽውት ባልሁ ጊዜ እጄን የሚመልሳት ማነው፤

፬፡ እስመ ኅብዕዎ ለልቦሙ እምሠናይ ፤

ልቡናቸውን ከበኅ ነገር መልሰውታልና ፤

ወበእንተዝ ኢያሌዕሎሙ ፤

ስለዚህ ነገር ከፍ ከፍ አላደርጋቸውምና እንዲህ ይሉኛል እንጂ አንድም በክብር በአእምሮ ከፍ ከፍ አላደርጋቸውምና ፤

፭፡ ወይሚህርዎ እከዮ ለልቦሙ ፤
 ለልቡናቸው ክፉ ነገር ያስተምሩታል ፤

ወተመስዋ አዕይንትዮ በእንተ ደቂቅዮ ፤

ወመጽአ ዓቢይ ነፋስ ብሎ ነበርና ስለ ልጆቼ ሞት ሳለቅስ ዓይኖቼ ጠፉ ፤

፮፡ ወረሰይከኒ ነገረ ለአሕዛብ ወኮን ከምሙ ሰሐቀ ወሥላቀ ፤

ለአሕዛብ ተረት አደረግኸኝ መሳቂያ መዘበቻ ሆንኋቸው፤

፯፡ ወዖራ አዕይንትዮ እምአንብዕ፤ ዓይኖቼ ከእንባ የተነሣ ከማየት ተከለከሉ ፤

ወፈድፋድ አስቈረረኒ ኩሉ ፤
 ሰው ሁሉ ፈጽሞ ተጸዮፈኝ ፤

፰፡ ወተአመንክዋ ለዛቲ ወቀብወተኒ ፤

ባለጸግነቴን ታመንኻት፤ ወዲያው አጣኋት፤ አንድም ጸሎቴን ታድነኛለኝ ብዬ ታምኛት ነበር አላዳነኝኝም ፤

ወርቱዕስ ትግባዕ ላዕለ ኃጥአን ፤

አገባብስ ይኝ መከራ ወደ ኃጥአን ትመለስ ዘንድ ይገባል ፤

፱፡ ወባሕቱ እትአመን ከመ እገብዕ በፍኖትዮ ፤

ነገር ግን በሠራሁት ሥራዬ ወደ ባለጸግነት እንድመለስ አውቃለሁ ፤

እስመ ንጹሐት እደውዮ እረከባ ለትፍሥሕትዮ ፤

ቃሌ ከመበደል ፤ እጆቼ ከመማደል ንጹሐን ናቸውና ተድላዬን ደስታዬን አገኛታለሁ ፤

፲፡ ወሀለወክሙ ትርአዩኒ ኩልክሙ ወትምጽኡ ኅቢዮ ፤

ረድኤት ስትሹ መጥታችሁ ገንዘቤ ተመልሶልኝ ከደዌዬ ተፈውሼ ታዩኝ ዘንድ አላችሁ ፤

እስመ አልቦ ርትዕ ዘእረክብ ንቤክሙ ፤

በናንተ ዘንድ የማገኘው የቀና ነገር የለምና ፤

፲፩፡ ውነልቃ መዋዕልየ እንዘ ጽዮ አት ፤

ዘመኖቼ ሸትተዉ ከርፍተዉ ጠፉ፣ እሱ ስለሸተተባቸው ነው፤ ወተበትከ ሥርወ ልብዬ ፤

የልብናዬ ሥር ተቆረጠ ፣ ሥሩ የተቆረጠ እንዳይድን የማልድን ሆንሁ ፤

፲፪፡ መዓልት ሌሊተ ኮነኒ ፤

ቀኑ ሌሊት ሆነብኝ ማለት ደጅ ዘግተውበት ይሔዳሉና ፤

ወጽልመት ውስተ ገጸ ብርሃን ገብ ዓኒ ፤

ጨለማው ብርሃን ወደመሆን ተመለሰብኝ አለ፤ ዕንቅልፍ አይ ወስደውምና ፤

፲፫፡ ወእመሂ ጉንደይኩ ዳዕሙ መቃ ብር ቤትየ ፤

በዚህ ዓለም ብዘገይ ነገር ግን መቃብር ቤቴ ነው፤ ውሎ ውሎ ከቤት፣ ኑሮ ኑሮ ከመሬት እን ዲሉ ፤

ውስተ ጽልመት ተነጽፈ ምስካብየ፣ መኝታዬ በጨለማ ሆነ ፤

፲፬፡ ለሞትሂ አቡየ እብሎ ፤

ሞትን አባቴ እለዋለሁ፤ አባት እንዲወደድ እወደዋለሁ ፤

እምየሂ ወአኃውየ ዕፄያት እሙንቴ፤

እናት ወንድም እንዲወደድ ዕፄ ያትን እወዳቸዋለሁ አለ፤ ዋጋ

ያሰጡታልና ፤ አንድም እናት ወንድም ከበው እንዲያስታምሙ ከበው ይዘውታልና ፤

፲፭፡ አይቴ ውእቴ እንከ ተስፋየ ፣ እንግዲህ ወዲህ አለኝታዬ ወዴት ነው ፤

እሬእያኑ ዓዲ ለሠናይትየ ፤

ዳግመኛ ተድላ ደስታዬን አያት ይሆን ፤

፲፮፡ ወትወርድኑ ጎብረ ውስተ መሬት ምስሌየ ፤

ከኔ ጋራ ወደ መቃብር ትወርድ ይሆን ፤

ወንደፈንኑ ጎብረ ውስተ መሬት ፣

አንድ ሁነን በመቃብር እንቀ በር ይሆን ማለት ሳላጣ እሞት ይሆን ።

ምዕራፍ ፲፰

አሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

ጉባዔ

፩፡ ጎበ ተናገረ በልዳደስ ተሰጥወ ወይቤ ፤

በልዳደስ ከተናገረ ዘንድ መለሰ እንዲህ አለ ፤

፪፡ እስከ ምንትኑ ኢታሪምም ፤

ዝም የማትል ምን እስቲሆን ድረስ ነው? አንድም ዝም የማ ትል እስከ መቼ ድረስ ነው ፤

ተአገሥ ንንግርከ ንሕነሂ ፤

እኛም እንንግርህ ዘንድ ዝም በል ፤

፫፡ ለምንትኑ ከመ እንስሳ አርመምን ትድሚክ ፤

በሬትህ እንደ እንስሳ ዝም ያልን ልንመስልህ ነው እንጂ ላንመስ ልህ ዝም ያልን ይመስልሃል? ፤

፬፡ ይደልዋ ለመቅሠፍትክ ፤

መከራ ባንት ልትመጣ ይገባ ታል፡ አንድም ትደልዋ ለመቅ ሠፍትክ ለመከራህ ትገባታለህ አንድም ይደልወክ መቅሠፍትክ መከራ ባንት መምጣት ይገባ ዋል ፤

ምንትኑ አንተ ለእመ ሞትክ ፤

ለሞትሂ አቡየ እብሎ ብሎ ነበርና አንተ ብትሞት ምንድነው? አንድም አንተ ሞትክና ምን ይሁን? ምን ይደረግ? ፤

አልቦኑ ዘይኔይስ እምነክ በታሕተ ሰማይ ፤

ለሞትሂ አቡየ እብሎ እምየሂ ወአኃውየ ዕፄያት ብሎ ነበርና ከሰማይ በታች በዚህ ዓለም ካንተ የሚበልጥ የለምን ፤

ይወድቁኑ አድባር እመሠረቶሙ ፤

አንተ ሞትህና ተራሮች ያልፋ ሉን፤ አንድም ይደቁኑ ፤ አንተ ሞትህና ተራሮች ያልፋን? አን

ድም ስንኳን አንተ ተራሮች ያልፋሉ ፤

፭፡ ወይጠፍዕ ብርሃን ኃጥአን ፤

የኃጥአን ተድላ ደስታቸው ይጠ ፋል፤ ያንተም እንደዚያው ጠፋ፤

ወኢይትከበት እከዮሙ ፤

ክፋታቸው አይሠወርም ፤

፮፡ ወብርሃኖሙ ጽልመተ ይከው ኖሙ ፤

ተድላቸው ደስታቸው በመከራ ይለወጥባቸዋል ፤

ይኒግጹ ወማኅቶቶሙ ትጠፍዕ ፤

ተግ ተግ ይላሉ፤ ተድላ ደስታ ቸው ትጠፋለች፤ አንድም ማኅ ተቶሙ ይላል፤ ከዚህ ይህ ቀረ እያሉ ኃጢአት መሥራታቸው ትቀራለች ፤

፯፡ ወይነሥኡ ንዋዮ ትሑታን ፤

እሱ ሙቶ ገንዘቡን በለዶች ይወስዱታል ፤

ወትድላዕ ምክሩ ፤

ምክሩ ትጠፋለች ፤

፰፡ ወትወርድ እግሩ ውስተ መሥገርት ወትትአሠር በመሥገርት ፤

ውስተ መሥገርትና በመሥገርት አንድ ወገን ነው፤ ሰውነቱ በመከራ ትያዛለች ፤

፱፡ ወይመጽእ መሥገርት ላዕሌቡ፤
 መከራ ይመጣበታል ፤
 ወይመጽኡ ጽኑዓን ላዕሌቡ ፤
 ጠላቶቹ ፡ አንድም አጋንንት
 ወደሱ ይመጣሉ ፤
 ፲፡ ወገቡዕ ውስተ ምድር ሐብሉ ፤
 አንጋዳው በመሬት የተሠወረ
 ነው ማለት መከራ በሰውነቱ
 የተሠወረ ነው ፤
 ወይስሕብም እምናፍቱ ፤
 ከጉዳናው እየጉተቱ በሞት ይወ
 ስዱታል ፤
 ፲፩፡ ወይመጽኡ ሕማም እምሞድ፤
 መከራው ወገኖቹን ያጠፋል፤
 ወመጽኡ ብዙኃን ታሕተ እገራሁ በዓ
 ቢይ ረሀብ ፤
 ብዙ ሰዎች በጽኑ ረሀብ ተይ
 ዘው ያበላናል ያጠጣናል ብለው
 መጡ፤ ሳታበላ ሳታጠጣ ሰደድ
 ካቸው፤ አንተም በዚህ ምክን
 ያት መከራ መጣብህ ፤
 ፲፪፡ ወጽኑሕ ሎቱ ኃግር ዕቡብ ፤
 ጽኑ መከራ ደጅ ይጠናዋል፤ የእ
 ግሩ አገዳ ይበሰብሳል ፤
 ፲፫፡ ወይበልዎ ሞት ምስናዮ ፤
 ገንዘቡን አሕዛብ፤ ሰውነቱን ዕዪ
 ያት፤ ምግባሩን አጋንንት ያጠ
 ፋታል ፤

፲፬፡ ወይነቅቡ እምሥጋቡ ዕዪያት፤
 ዕዪያት ከአካሉ ይፈስሳሉ ፤
 ወትፀንዕ ምንዳቤሁ ወይትቤቀሉ
 እግዚአብሔር ፤
 መከራው ትፀናለች፤ እግዚአብ
 ሔር ይበቀለዋል ፤
 ፲፭፡ ወይትአዎ ውስተ ቤቱ በሌሊት፤
 በሌሊተ መከራ ተይዞ ሳለ፤ አን
 ድም በመቃብር ይዘጋል፤
 ወይዘርም ምስናዮ ፈጣሪው ፤
 ፈጣሪው ገንዘቡን፤ አንድም ሥጋ
 ውን ያጠፋዋል ፤
 ፲፮፡ ወይየብስ ሥረዊሁ እምታሕቴ፤
 አባትነቱ ይጠፋል ፤
 ወይወድቅ ፍሬሁ እምላዕሌሁ ፤
 ልጁ፤ የልጅ ልጁ ይጠፋል ፤
 ፲፯፡ ወይመጽኡ እምድር ዝክሩ ፤
 አጠራሩ ከዚህ ዓለም ይጠፋል፤
 ይኸውም ልማድ ነው፤ ያንተም
 እንዲህ ይጠፋል ፤
 ወይርሕቅ ስሙ ነዋሃ ፤
 ስሙ ፈጽሞ ይጠፋል ፤
 ፲፰፡ ወይፈልስም እምብርሃን ውስተ
 ጽልመት ፤
 ከተደላ ከደስታ ወደ መከራ
 ወደኃዘን ይወስዱታል ፤

ወአልቦ ዘይምሕሮ እምሕዝቡ ፤
 ከወገኖቹ ለሱ የሚረራሉት የለም፤
 አንድም እሱ ለወገኖቹ አያዝ
 ንም ፤
 ፲፱፡ ወኢይድገን ቤቱ በታሕተ
 ሰማይ ፤
 ከሰማይ በታች ያለ ቤቱ፤ አን
 ድም ወገኑ ይጠፋል ፤
 ወባዕድ ይዴሎ በንዋዩ ዚአሁ ፤
 በሱ ገንዘብ ሌላ ተድላ ደስታ
 ያደርግበታል ፤
 ፳፡ ወገዓረ ነዳይ በእንቲአሁ ፤
 ኅቤሁ ሲል ነው፤ ድኃው ያበላ
 ኛል ያጠጣኛል ብሎ በሱ ጮኸ
 በት ፤
 ወአንከርም ዓበይትሂ ፤
 ደጋኅችም አደነቁት ፤
 ፳፩፡ ከመዝ ውእቱ ቤተ ዓማዕያን፤
 ሕገ እግዚአብሔርን ያፈረሱ
 ሰዎች ቤታቸው፤ ወገኖቸው እን
 ዲህ ይጠፋል ፤
 ወዝውእቱ ግዕዙ ለእሉ ኢየሐምርም
 ለእግዚአብሔር ፤
 እግዚአብሔርን በሕግ በአምል
 ኮት የማይውቁት ሰዎች ግብራ
 ቸው ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፲፱

አሥራ ዘጠነኛው ምዕራፍ
 ይህ ነው ፤
 ገብዔ

፩፡ ገብ ተናገረ ኢዮብ ተሰጥወ ወይቤ፤
 ኢዮብ ከተናገረ ዘንድ መለሰ፤
 እንዲህ አለ ፤
 ፪፡ እስከ ምንትኑ ታዲርዋ ለነፍስየ፤
 ሰውነቴን ምን እስቲሆን ታደክ
 ሟታላችሁ፤ አንድም እስከ መቼ
 ድረስ ታስጨንቋታላችሁ ፤
 ወትቀትሉኒ በነገርከሙ ፤
 ምንትኑ አንተ ለእመ ሞትከ
 ብሎ ነበርና በነገራችሁ እስከ
 መቼ ድረስ ታጠፋኛላችሁ ፤
 ፫፡ አእምሩ ዳዕሙ ከመ እግዚአብ
 ሔር ዘንተ ይፈስዩኒ ፤
 እንዲህ ያደረገኝ እግዚአብሔር
 እንደሆነ እወቁ እንጂ፤ አንድም
 ነገር ግን እግዚአብሔር እንደ
 ሆነ እወቁ፤
 ትትላኩዩኒ ወኢተሐፍሩ ትቁሙ
 ላዕል ነፍስየ ፤
 ትከራከሩኛላችሁና በጠላትነት
 ስትነሱብኝ አታፍሩም ፤
 ፬፡ አሆ እንከ እነ አበሰኩ አማን ፤
 ይህ ሁሉ ኃጥእ ነኝ በል ብላ
 ችሁ አይደለም የምታደክሙኝ
 እነሆ እኔ በእውነት በደልሁ ፤

ወንብዮ ኃደረት እበድ ወነብብኩ ቃለ
 ዘኢየሱሳ ፤
 ስንፍና በኔ አደረች፡ ከእግዚአ
 ብሔር ጋራ በተከራከርሁ ብዬ
 ተናገርሁ ፤
 ወንገርየኒ ዕበድ ወአኮሰ ዘእዘልፍ ፤
 ነገሬ የስንፍና ነገር ነው፤ እናን
 ተን የምነቅፍ አይደለም ፤ እን
 ድም ነገር ግን እናንተን ደስ
 ይበላችሁ ብዬ ነው እንጂ ራሴን
 የምዘልፍ አይደለም ፤
 ጅ፡ አሌ ሊተ በላዕሊዮ ዳዕሙ ተዓ
 ብዩ አፋክሙ ፤
 ኃጢአትስ ብሠራ እኔ ወዮልኝ፤
 እንጂ እናንተ ምን ዕዳችሁ ፤
 እንድም አንደበታችሁን ከፍ
 ከፍ አድርጋችሁ ትናገራላችሁና
 ለኔ ወዮልኝ ፤
 ወትትቁናደዩ ብዩ ወትዘረክዩኒ ፤
 ትጫወቱብኛላችሁ፤ ትሰድቡኛ
 ላችሁና ወዮልኝ ፤
 ጅ፡ አእምሩ ዳዕሙ ከመ እግዚአብሔር
 ዘሆከኒ ፤
 ነገር ግን በመከራ ያወከኝ እግ
 ዚአብሔር እንደሆነ ዕወቁ፤
 ወአንሐ መዓቶ ላዕሊዮ ፤
 መዓቱን በኔ ላይ አበዛ፤ አፀና፤
 ጅ፡ ናሁ እሠርሐ ቡኒስ ፤
 እነሆ በዑብ በክርክር ደከምሁ፤

እነግር ወአዓወዩ ወአለቦ ዘይፈትሕ
 ሊተ ፤
 ግሬን እናገራለሁ፤ እጮኻለሁ
 የሚፈርድልኝ የለም ፤
 ጅ፡ ወተሐንዐ ዓውድዮ ፤
 ኩራያዬ ታነዐ ፤
 ወአልብዩ ምኅላፍ ፤
 መቃብሩን የሚያሳልፈኝ የለም፤
 እንድም ተሐፅረ ዓውድዮ ይላል
 የከብት፤ የልጅ ጥፋት አገኘኝ፤
 መከራውን የሚያርቅልኝ የለም፤
 ወአንጦልዓ ወስተ ገጽዮ ጽልመት፤
 መከራ ፈቱን ሸፈነኝ ፤
 ሆ፡ ወሰለበኒ ትርጫትዮ ፤
 ሸልማቴን ገፈፈኝ፤ ደዌና ሸል
 ማት አይስማማምና ፤
 ወአእተተ አክሊልዮ እምርእሰዮ ፤
 ዘውዴን ከራሴ አራቀ፤ እንድም
 ተድላውን ደስታውን ከኔ አራቀ፤
 ፲፡ ወመሐወኒ እንተ ኮለኔ ወእል
 ሕስ ፤
 እንዘ እልሕስ ሲል ነው፤ ከጥዲና
 በደዌ ፤ ከሕይወት በሞት ስሰ
 ደድ ፤ በልጅ፤ በከብት ጥፋት
 ነቀለኝ ፤
 ወዝማ ከመ ዕዕ ለሕይወትዮ ፤
 ሰውነቴን እንደ እንጨት ቆረ
 ጣት ፤

፲፮፡ ወረሰየኒ ለኃያል መቅዓፍት ፤
 ለጽኑ መከራ አሳልፎ ሰጠኝ ፤
 እንድም ኃያል እግዚአብሔር
 ለመከራ ሰጠኝ ፤
 ወረሰየኒ ከመ ዐር ፤
 እኔን ወዳጁን እንደጠላት አደ
 ረገኝ ፤
 ፲፯፡ ወኅብረ መጽአ ላዕሊዮ መዓቱ፤
 መዓቱ በኔ ላይ እንድ ሆኖ መጣ፤
 የልጅ፤ የከብት የራሱ ጥፋት፤
 ወዓገቱኒ ወስተ ፍናውዮ እለ ይጸን
 ሐኒ ፤
 ከዛሬ ነገ ያጠፋናል ብለው የሚ
 ጠብቁኝ አሕዛብ ከበቡኝ፤ እን
 ድም ዕዲያት ከበቡኝ፤ እንድም
 ይስትን አይስትን ብለው የሚ
 ጠብቁኝ አጋንንት ከበቡኝ፤
 ፲፰፡ ወአኃውየኒ ተናከሩኒ ወአብደሩ
 ነኪረ እምኔዮ ፤
 ወንድሞቼም ባዕድ ሆኑኝ፤ ከኔ
 ይልቅ ሌላውን ወደዱ ፤
 ወአዕርክትየኒ ኢመሐሩኒ ፤
 ወዳጆቼም አላዘኑልኝም ፤
 ፲፱፡ ወአዝማድየኒ ኢያኸሩኒ ፤
 ዘመዶቼም መከራዬን አይተው
 አላደነቁኝም ፤
 ወእለኒ የአምሩ ስምዮ ረሰቡኒ ፤
 ስሜን የሚያውቁ ሁሉ ዘነገኝ፤

፲፮፡ ወእለኒ ቅሩባንዮ ኢይፈቅዱ
 ይርእዩኒ ፤
 አቅራቢያዎቼ የሚሆኑ ሁሉ
 ሊያዩኝ አይወዱም ፤
 ወከመ እምክልዕ ሕዝብ ያመስሉኒ፤
 ከሌላ እንደተወለድኩ ያስመስ
 ሉኛል ፤
 ፲፯፡ ለነባሪየኒ እዲውያሙ ወይጸመ
 ሙኒ ፤
 ቤተሰቦቼን ውሀ በቅል፤ እሳት
 በገል ያመጡልኝ ዘንድ እጠ
 ራቸዋለሁ፤ ቸል ይሉኛል ፤
 ፲፰፡ ለብእሲትየኒ እትጋነይ ላቲ
 ወእየውግ ፤
 ሚስቴንም እማልዳታለሁ፤ አለ
 ዝባታለሁ፤ ቸል ትለኛለች፤
 ፲፱፡ ወአሰተባሩዮሙ ለደቂቀ ገዛዕዮ
 ወአስተምሀር ለሙ ወቀብውኒ ለዓ
 ለም ፤
 የቤተሰቦቼን ልጆች እማልዳቸ
 ዋለሁ፤ እለምናቸዋለሁ፤ ፈጽመው
 ቸል ይሉኛል፤ ተስፋ ቆረጡብኝ፤
 ወሶበኒ እትነግሉ የሐምዩኒ ፤
 ተኝቼም በተነግሁ ጊዜ ሲያሙኝ
 አገኛቸዋለሁ፤ እንድም ተበረታ
 ትቼም ብነግ ይህ ዘብዛባ ተነግ
 ይሉኛል ፤
 ፲፱፡ ወእለኒ የአምሩኒ ያስቁርሩኒ፤
 የሚያውቁኝ፤ የሚወዱኝ ሁሉ
 ይጸዩኛል ፤

እለሂ አፈቅሮሙ ተንሥኡ ላዕለ ነፍስየ ፤

የምወዳቸውም ሰዎች በሰውነቴ ላይ በጠላትነት ተነሡ ፤

፳፮፡ ወይትቤፀል ማዕደየ ምስለ ሥጋየ ፤

የነዚያስ ይቅርና ሰውነቴ እየተቆራረጠ ወደቀ ፤

የሐቅየኒ አዕዕምትየ ፤

አጥንቴን ይፈጨኛል ፤

፳፯፡ መሐፍኒ መሐፍኒ አዕርክትየ እስመ እደ እግዚአብሔር ውእቱ ዘገሠሠኒ ፤

በመከራ የዳሰሰኝ የእግዚአብሔር እጅ ነውና ፤ ወዳጆቼ ይቅር በሉኝ ፤ ይቅር በሉኝ ፤

፳፰፡ ለምንት ታሠርሐኒ አንትሙ ከመ እግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔር በመከራ እንዳደከመኝ ለምን ታደክሙኛላችሁ ፤

ወኢትጸግቡኑ እምሥጋየ ፤

ምንት አንተ ለእመ ሞትክ ብሎ ነበርና ብሞት ሥጋዬን የምት በሉኝ ነው፤ አንድም ብታሙኝ ብታሙኝ አትጠግቡምን፤ አንድም ገንዘቤን ብትወስዱ ብት ወስዱ አይበቃችሁም ፤

፳፫፡ መኑ እምጸሐፎ ለነገርየ ወይል ክዖ ውስተ መጽሐፍ ዘለዓለም ውስተ ምጽሐለ ሐሂን ወዓረር ፤

ሲሰለቹት አይቶ ነገሬን ለዘለዓለም በሚኖር፤ በርሳስ በብረት ሰሌዳ ማን በጻፈው ነበር፤ በዚህ ጊዜ ኤልዩስ ተነሥቶ ጽፎታል፤

፳፬፡ ወእመ አኮ ይገልፍዎ ውስተ ኩኩሐ፤

ይሕም ባይሆን ባለት ደንጊያ ማን በቀረፀው ነበር፤ በብረት፤ በደንጊያ የተቀረፀ እንዳይጠፋ አድርጎ ማን በቀረፀልኝ ነበር ፤

፳፭፡ አእምር ባሕቱ ከመ ኢያገምር ቤት ለዘሀለዎ ይፈውሰኒ ሕያው ፤

ነገር ግን በሥጋ ያድነኝ ዘንድ ያለው እግዚአብሔር የሚሰጠኝን ገንዘብ ቤት እንዳይቸለው አውቃለሁ ፤ አንድም በነፍስ ያድነኝ ዘንድ ያለው እግዚአብሔር በሰውነቴ እንጂ በመለኮቱ ዓለም እንዳይወስነው አውቃለሁ፤

ዘይቀውም ድገረ ውስተ ምድር ፤ በዚህ ዓለም ኋላ የሚደረግ ፤

፳፮፡ ወእንዘ ሀሎኩ ዓዲ ዲበ ምድር ይትዌለጥ ማዕደየ ፤

ዳግመኛ በዚህ ዓለም ሳለሁ ሰውነቴ በሕይወት ይለወጣል፤

ዝኒ እምነበ እግዚአብሔር መጽሐኒ፤ ይህ ሀብተ ትንቢቱ ከእግዚአብሔር ዘንድ መጣልኝ፤ አንድም

ዝኒ መጽሐኒ እምነበ መጽሐኒ ይላል፤ ይህ ሀብተ ትንቢቱ ከመጣልኝ ከእግዚአብሔር ሀብተ ፈውስ መጣልኝ ፤

፳፯፡ ዘለልየ አእምር ፤

እኔ የማውቀው ከሱ በቀር ሰውነቴን የሚያውቀው ሌላ የለምና፤

ዘዓይንየ ርእየት ወአኮ ባዕድ ፤

ትንቢቱን የተናገርሁ እኔ ነኝ ሌላ የተናገረው አይደለም ፤

ሠለጡኒ ኩሎ ውስተ ሕዕንየ ፤

ሥላሴ ብዕሉንም ደዌውንም አስገብረኩሱኝ ፤

፳፰፡ እመስ ትብሉ ምንተ ንነግር ቅድሚሁ ፤

በፊቱ ምን እንናገራለን ትሉ እንደሆነ ፤

ወንረክብ ሥርወ ነገር ሎቱ ፍርህዎ አንትሙ ለኃግር ፤

ታሪክ ተርከን፤ ጥቅስ ጠቅሰን የምንነግረው ወዴት እናገኛለን ትሉ እንደሆነ መከራውን ፍሩት እናንተም ለኃግር ትሆናላችሁ፤

፳፱፡ እስመ መቅወፍት ትመጽእሙ ለኃጥአን አሚሃ የአምሩ ኩሎ እኩሙ እምአይቱ ዘበጽሐሙ ፤

በኃጥአን መከራ ትመጣባቸዋለችና ያን ጊዜ መከራውን ሁሉ ከየትም እንዳመጣባቸው ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፳

ሐያኛው ምዕራፍ ይህ ነው፡

ገባዔ

፩፡ ገበ ተናገረ ሳፍር ተሰጥወ ወይቤ፤ ሳፍር ከተናገረ ዘንድ መለሰ፤ እንዲህ አለ፡ አንድም ሲገባው ሲመልስ እንዲህ አለ ፤

፪፡ ኢኃዘብኩክ ትንብብ ከመዝ ፤ እንዲህ ያለ ነገር ትናገራለህ ብዬ አሳሰብሁም እንዲህ ያለ አዋቂ ነህ ?

ወአልቦ ዘትኔይስ እምኔየ አእምር፤ ነገር ግን በዕውቀት ከኔ አትበልጥም፤ አንድም ምንም ከኔ አትበልጥም፤ አንድም ነገሩ እንዲህ አላዋቂ ነህ ?

፫፡ ስምዔኒ ጥበብ ትምህርትየ ፤ በትምህርት ያገኘሁትን ጥበቤን ስማኝ ፤

ወየወሥኒኒ መንፈስ ሕሊናየ ፤ የልብናዬ ዕውቀት ይመልስልኛል ማለት እንደ አንተ ጠለፍ አድርጌ አልናገርም ፤

፬፡ ቦኑ ዘተአምር ዘከመዝ እምቅድሚክ ወእምአሚክ እምአመ ተፈጥረሰብኢ ዲበ ምድር ፤ ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ያልሕክ ከአንተ አስቀድሞ

ወኢያደምእ ፍትወቶ ፤
 የሚወደው ባለጸግነቱን አያገኘ
 ውም ፤
 ፳፩፡ ወአልቦ ትራፍ ለብዕሉ ፤
 ከገንዘቡ የሚቀርለት የለም ፤
 አንድም ከገንዘብህ የሚቀርልህ
 የለም ፤
 ርእነተዝ ኢትዎምር ሠናይቱ ፤
 ስለዚህ ተድላ ደስታው የበጀች
 አትሆንም፤ አንድም ባለጸግነቱ
 አትፀናም ፤
 ፳፪፡ ወአመ ይቤ ሠለጥኩ አሜሃ ይት
 መነደብ ፤
 ፈጽሜ ከበርሁ ባለ ጊዜ ያን
 ጊዜ በመከራ ይጨነቃል ፤
 ወይመጽአ ኩሉ ሕግም ዘያጸግባ
 ለከርሡ ፤
 ሰውነቱን የሚያስጨንቅ መከራ
 ይመጣበታል ፤
 ፳፫፡ ወይትዌስክ መቅዎፍተ መዓቱ፤
 የጌታ መዓቱ መቅዎፍቱ ቀጥሎ
 ቀጥሎ ይመጣበታል ፤
 ወይተግህ ላዕሌሁ ዘየሐምም ፤
 መከራ የሚያፀናበት ሰይጣን ዕዩ
 አሕዛብ በሱ ላይ ይተጋል ፤
 ፳፬፡ ወኢያመሥጥ እምእደ ኩናት፤
 እምአፈ ኩናት ሲል ነው ፤
 ከጦር አንደበት አያመልጥም፤

ወይበረብር ቀስተ ብርት ፤
 ቀስት ይነድፈዋል ፤ አንድም
 ትል ይበላዋል ፤
 ፳፭፡ ወየጋልፍ ሐፅ ውስተ ሥጋሁ፤
 በሰውነቱ ፍላግ ይወረወራል፤ አን
 ድም በሥጋው ትል ይፈላበታል፤
 ወያንሶሱ እኩይ ውስተ ነፍስቱ ፤
 በሰውነቱ ትል ይመላለስበታል፤
 ወበላዕሌሁ ዘያደነግዖ ፤
 የሚያስደነግጠው ብሔሞት
 ይመጣበታል ፤ አንድም ዕዩ
 ይመጣበታል ፤
 ፳፮፡ ወይጸንሐ ኩሉ ጽልመት ፤
 መከራ ደጅ ይጠናዋል ፤
 ወይበልዖ እሳት ዘአንደደ ፤
 የሠራው ኃጢአት ያጠፋዋል፤
 ወይትጋዩዖ ጎረቤቱ ፤
 በገንዘቡ ጎረቤቱ ያጌጥበታል ፤
 አንድም ጎረቤቱ ይለገድበታል
 ማለት ይዘብትበታል ፤
 ፳፯፡ ወይከሥት ሰማይ ጌጋዩ ፤
 ወወረደት እሳት እምሰማይ ብሎ
 ነበርና ሰማይ ኃጢአቱን ይገል
 ጥበታል ፤ አንድም ሰማያዊ
 እግዚአብሔር ኃጢአቱን ይገል
 ጥበታል ፤

ወምድርኒ ኢትነሥእ ፤
 ምድርም አትቀበለውም ማለት
 ልጆቹ አልተቀበሩምና፤ አንድም
 ምድርኒ ትትነማእ ላዕሌሁ ይላል
 አሕዛብ ገንዘቡን ይወስዱበታል፤
 ፳፰፡ ወሞት ይስሕባ ለቤቱ ለዝላፋ፤
 ሞት ወደቤቱ ተስቦ ይገባል ፤
 አንድም ወይስሕቦ ሞት እም
 ቤቱ፤ ሞት ከወገኖቹ ለይቶ ስቦ
 ኅትቶ ይወስደዋል፤
 ወትመጽአ ዕለተ መንሡት ፤
 ዕለተ መከራ ትመጣበታለች፤
 ፳፱፡ ዝውእቱ መክፈልቱ ለብእሲ
 ኃጥእ እምነበ እግዚአብሔር፤
 ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዞ የሚ
 መጣበት የኃጥእ ሰው ጽዋዓ ተር
 ታው፤ እድል ፈንታው ይህ ነው፤
 ወንዋዩሂ ዘአጥሪዮ እምነበ ፈጣሪሁ፤
 ትጠፍዕ ያለበት ነው፤ ከፈጣሪው
 ዘንድ ያገኘው ገንዘቡ ይጠፋል።

ምዕራፍ ፳፩
 ሐያ አንደኛው ምዕራፍ ይህ
 ነው ፤
 ገብዔ
 ፩፡ ወእደ ተናገረ ኢዮብ ወተሰጥወ
 ወይቤ ፤
 ኢዮብ ከተናገረ ዘንድ መለሰ፤
 እንዲህ አለ ፤

፪፡ ስምዑኒ ወአዕምዑኒ ነገርዮ ፤
 እኛ እናረጋጋዋለን እንዳትሉ
 ነገሬን ስሙኝ ፤ አድምጡኝ ፤
 ፫፡ ከመ ኢትበሉ ንሕነ ንናዝህ አር
 ምሙ እንግርክሙ ፤
 እኛ እናጽናናዋለን እናረጋጋዋ
 ለን እንዳትሉ እነግራችሁ ዘንድ
 ነገሬን ስሙ ፤
 እስመ ዘትስሕቁኒ ዘእኮ ሰብእ ዘይ
 ዛለፈኒ ፤
 ይህን የምትዘብቱብኝን ደዌ
 ያመጣብኝ እግዚአብሔር ነው
 እንጂ ሰው አይደለምና እነግራ
 ችሁ ዘንድ ስሙ ፤
 ወእጮ ዘኢይትመዓዕ ፤
 እንዴት አልቈጣ ፤
 ፬፡ ትነጽፍኒ ወታነክፍኒ ፤
 እኔን አይታችሁ ታደንቃላችሁ፤
 ወትትመላትሁ በእደዌክሙ ፤
 በእጃችሁ ትጠቃቀሱብኛላችሁ፤
 ፭፡ እመሂ ተዘክርኩ ተዘለፍኩ ፤
 ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከ
 ርሁ ብልም በዚያውም ፍጻዬን
 ተቀበልሁ፤
 ወጎዱር ውስተ ሥጋዩ ጎዕር ፤
 ቁርጥማት በሰውነቴ ጸንቶ ይኖ
 ራል ፤

፮፡ ለምንት ኃጥአን የሐይዉ ፣
 ፍዳ መቀበልማ በዚህ ዓለም ከሆነ ኃጥአን በተደሳ በደስታ ለምን ይኖራሉ ?
 ወይረስው ውስተ ብሰሎሙ ፣
 በባለጸግነታቸው እንደምን ፀንተው ይኖራሉ ፤
 ፯፡ እመሂ ዘርዑ ይሠምር በቅድሚያ ሆሙ ፣
 ቢዘሩስ በፊታቸው የበጀ ለምን ይሆናል ? ፤
 ወውሉዶሙኒ ይመልሱ ዓይነ በቅድሚያ ሆሙ ፣
 ልጆቻቸው በፊታቸው ምሉዕ ይሆናሉ ፤ አንድም ዓይን ሙሉ ልጅ ለምን ይወልዳሉ ፤
 ፰፡ ወአብያቲሆሙኒ ምሉዕ ፣
 ቤታቸው ባለጸግነትን መልቶ ለምን ይኖራል ፤
 ወአልቦ ዘያደነግሥ ፣
 ምንው የሚያስደነግግቸው የለም ፤
 ወኢይመጽአሎ መቅሠፍት እምነበ እግዚአብሔር ፣
 ምንው ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዞ መዓት መቅሠፍት አይመጣቸው ፤
 ፱፡ ወአልሐምቲሆሙኒ ኢይመክና፣ ምንው ላሞቻቸው አይመክኑ፤

ወጽኑላቲሆሙኒ ኢዮድኅግ ፣
 ምንው የፀነሱትን አያስወርዳቸው ፤
 ወይድኅና በኅርሶን ፣
 ምንው ባራስነት ሳሉ ይድናሉ፤
 ፲፡ ወይዘውሩ ከመ አባግዕ ዘለዓለም፣
 እንደ በግ ተጠብቀው ለምን ይኖራሉ ፤
 ወደቁቆሙኒ ይትዋነዩ ወይነበሩ ወይ ሰነቅዉ ፣
 ልጆቻቸውስ መሰንቆውን፣ በገናውን እየመቱ ለምን ይዘፍናሉ?
 ፲፩፡ ወይትፌሥሐ በቃለ ማኅሌቶሙ ፣
 በልጆቻቸው ዘፈን፣ አንድም በራሳቸው ዘፈን ለምን ደስ ይላቸዋል ፤
 ፲፪፡ ወፈጺሞሙ መዋዕሊሆሙ እንዘ ይትፌግዑ ውስተ ምስካበ ሲኦል ይነውሙ ፣
 ነገር ግን ለጊዜው እንዲህ አልሁ እንጂ ደስ ብሏቸው ሳሉ በተፈጥሮ የተሰጣቸውን ዘመን ጨርሰው በመቃብር ይጋደማሉ ፤
 ፲፫፡ ወይቤልም ለእግዚአብሔር ረኝቅ እምኔነ ፣
 እግዚአብሔርን ይወዱታል እንዳልል ከኛ ራቅ ይሉታል፤

ኢንፈቅድ ንርአይ ፍኖተከ ፣
 ሕግህን እንጠብቅ ዘንድ አንወድም ፤
 ፲፬፡ ምንተ ይክል ከመ ንትቀነይሎቱ ፣
 ለሱ እንገዛለት ዘንድ ምን ማድረግ ይቻለዋል ፤
 ወምንት ይበቀሉኝ ከመ ንሐር ኅቤሁ፣
 በሕግ በአምልኮት ወደሱ እንቀርብ ዘንድ ምን ይረባናል፣ ምን ይጠቅመናል ይላሉ ፤
 ፲፭፡ ወውስተ እደዊሆሙ ሀለወት ሠናይቶሙ ፣
 እንዲህ እያደረጉ ባለጸግነታቸው ፀንታ ትኖራለች ፤
 ወኢይኔጽር ምግባሮሙ ለኃጥአን ፣
 የኃጥአንን ባለጸግነታቸውን አያጠፋም ፤
 ፲፮፡ ወባሕቱ ትጠፍዕ ማኅበሮሙ ለረሲግን ፣
 ነገር ግን ለጊዜው እንዲህ አልሁ እንጂ ሕገ እግዚአብሔርን የዘነጉ ሰዎች ወገናቸው ትጠፋለች ፤
 ወትበጽሐሙ ዕልወቶሙ ፣
 ኃጢአታቸው መከራ ይዛ ትመጣቸዋለች ፤

ወይበጽሐሙ ምንዳቤ ወመቅሠፍት፣
 መከራ ፣ ፀዋትወ መከራ ትመጣቸዋለች ፤
 ፲፯፡ ወይከውኑ ከመ ሐሠር ዘቅድመ ገጸ ነፋስ ፣
 በነፋስ ፊት እንዳለ ገለባ ይሆናሉ ፤
 ወከመ ፀበል ዘይነሥእ ነፋስ ዓውሎ፣
 ነፋስ ዓውሎ እንደሚበትነው ትቢያ ይሆናሉ ፤
 ፲፰፡ ወኢይረከቡ ንዋየሂ ደቂቁ ፣
 የክፉ ሰው ልጆች ገንዘቡን አያገኙትም ፤
 ወይትቢቀሎሙ እግዚአብሔር ወየእምር ሰቤሃ ፣
 ጌታ ተበቅሎ ያጠፋቸዋል፣ ያን ጊዜ በኃጢአቱ እንደመጣበት ያውቃል ፤
 ፲፱፡ ወይሬእያ አዕይንቲሁ እንዘ ይረግዝዎሙ ለደቂቁ በቅድሚያ ፣
 ልጆቹን በፊቱ እየወጉ ሲጥሏቸው ዓይኖቹ ያያሉ፣ እንደ ሴዴቅያስ ፤
 ወእግዚአብሔርኒ ኢዮድኅኖሙ ፣
 እግዚአብሔርም አያድናቸውም፤
 እስመ እንተ ፈቀደ ይገብር በቤቱ ፣
 ሰው በቤቱ የወደደውን ያደርግ ነበርና፣ አንድም እግዚአብ

ሔር በወገኖቹ የወደደውን ያደርጋልና ፤

፳፮፡ ወይቀብላ እምኅልቁ አውራኒሁ ፤

ዘመኖቹ ከቀኑጥር ይገባሉ ፤ ሰባ፣ ሰማንያ ዘመን ተሰጥቶት ሳለ በሀያ ፣ በሠላሳ ዘመን ይቀሠፋል ፤

፳፯፡ ቀዳሚሁ አኮኑ እግዚአብሔር ውእቱ ዘይሚህር ምክረ ወጥበበ ፤

ጥንቱንስ ምክርን፣ ጥበብን የሚያስተምር እግዚአብሔር አይደለም ? ማን አሌ ብሎሃል ፤

ወውእቱ ይትቤቀሎ ለቀታሌ ነፍስ፣

ነፍስ ገዳይን ተበቅሎ የሚያጠፋው እሱ ነው ፤

፳፰፡ ወዘሰ ይመውት በብዝሃ የዋሃቱ እንዘ ይትፈሳሽ ወይዴሎ፣

በውስጥ በአፍአ ደስ ብሎት በበጎነት ሳለ የሚሞት ፤

ወበውስጡሃ ምሉዕ ስብሐ ፤

ወርቁም ብሩም በቤቱ መልቶ ሳለ ፤

ወይትከዓው አንጉዑ ፤

ማሩ ቅቤው ሲፈስ ፤ አንድም ባለጸግነቱ መልቶ ተርፎት ሲያበድር ፤

፳፱፡ ወይመውት በምረረ ነፍሱ ፤

ልቡ አዝኖ ሳለ የሚሞት አለ፤

እንዘ ኢይበልዕ ሠናየ ወኢምንተኒ፣ ምንም ምን የላመ፣ የጣመ ሳይቀምስ፣ የሞቀ የደመቀ ሳይለብስ የሚሞት አለ ፤

፳፻፡ ወኮሎሙ ጎቡረ ይነውሙ ውስተ ምድር ፤

ነገር ግን እንዲህ የሚያደርጉትም ሰጥተው መጽውተው በልተው ጠጥተው የሞቱትም ሁሉ በመቃብር ይጋደማሉ ፤

ወይደፍንዎሙ ዕዪያት ፤

ዕዪያት (ትሎች) ይከባቸዋል ፤

፳፻፡ ወይእዜኒ አእመርኩ ከመ ተሀ ቢለክሙ ትቁሙ ላዕለ ነፍስየ ፤

አሁንም ተደፋፍራችሁ በጠላት ነት በሰውነቴ ላይ እንድትነሡ አወቅሁ ፤

፳፻፡ ወትብሉ አይቱ ውእቱ ቤተ መልአክ ፤

ያለቃ የኢዮብ ቤት ወዴት ነው ትላላችሁ ፤

ወአይቱ ውእቱ ማኅደሪሆሙ ለአብድንተ ኃጥአን ፤

የልጆቹስ መቃብር ወዴት ነው ትላላችሁ ፤ አልተቀበሩምና ፤

፳፻፡ ተሰአልዎሙ ለኃላፍያና ፍኖት፣

ጌዳና የሚሄዱትን ጠይቋቸው፣ አንድም ከዚህ ዓለም በሞት የሚሄዱትን ጠይቋቸው ፤

ወትእምርቶሙ ኢይረከቡ ፤

ምልክቱን አያገኙም ፤ አንድም ምልክቱን አታገኙም ፤ መጠየቁም የለ፣ መመለሱም የለ ፤

፳፻፡ እስመ ዕለት እኪት ትጸንሐ ለኃጥእ ፤

ኃጥእን ሰው ዕለተ ሞት ዕለተ መከራ ትጠብቀዋለችና ፤

ወይወስድዎ ለዕለተ መንሡት ፤

ወደሚጠፋበት ይወስዱታል ፤

፳፻፡ መኑ ይዜንዎ ቅድሚሁ ፍኖቶ፣

ከሱ አስቀድሞ የሚሆነውን የሚነግረው ማነው፤ አንድም እምድ ጎሬሁ ይላል፤ ከሱ በኋላ ልጅህ አለቀሰ፣ ቤትህ አፈሰሰ ብሎ የሚነግረው ማነው ፤

ወመኑ ይፈድዮ ዘለሊሁ ገብረ ፤

ፍዳውን የሚያመጣ ማነው ቢሉ የሠራው ኃጢአቱ ነው፤ አንድም የፈጠረው ፈጣሪው ነው፤ አንድም ፍዳውን የሚያመጣው ማነው? የሠራው ኃጢአቱ፣ የፈጠረው ፈጣሪው አይደለምን ፤

፴፡ ወይወስድዎ ጎበ መቃብሩ ፤

ወደሚቀብሩበት ቦታ ይወስዱታል ፤

ወውስተ ነፍቁ ይተግህ ፤

በሣጥኑ ትል ይፈላል ፤

፴፩፡ ወያሰጥሞ ጎዝኃዘ ፈለግ ፤

የእዝኅ ረግረግ ያሰጥመዋል ፤ ወይወጽኡ ኩሉ ሰብእ ድኅሬሁ ወቅድሚሁኒ ዘአልቦ ጎሉቀኑ ፤

ቀኑጥር ስፍር የሌላቸው ሰዎች ዋይ ሸሸ ተበላሽ እያሉ በሬቱ በኋላውም ይሄዳሉ ፤

፴፪፡ ለምንትኑ በከ ትጌሥፁኒ ፤

በኃጢአቱ መጣብኝ በል እያላችሁ ለምን ትዘልፉኛላችሁ ፤

ቡኅቤክሙስ አልብዩ ዕረፍት ፤

በናንተ ዘንድ ዕረፍት የለኝም።

ምዕራፍ ፳፪

ሐያ ሁለተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

ጉባዔ

፩፡ ጎበ ተናገረ ኤልፋዝ ወተሰጥወ ወይቤ ፤

ኤልፋዝ ከተናገረ ዘንድ መለሰ፣ እንዲህ አለ ፤

፪፡ ቀዳሚሁ አኮኑ እግዚአብሔር ውእቱ ዘይሚህር ምክረ ወጥበበ ፤

ቀዳሚሁ አኮኑ እግዚአብሔር ዘይሚህር ምክረ ወጥበበ ብሎ ነበርና ጥንቱንስ ማን አሌ ብሎሃል ምክርን ጥበብን የሚያስተምር እግዚአብሔር አይደለም?

፫፣ ወምንተ ያጽሕቆ ለእግዚአብሔር ለእመ አንተ አንጻሕከ ምግባርከ ፣

አንተ ሥራህን ንጹሕ ካደረግሕ ባንተ መከራ ለማምጣት እግዚአብሔርን ምን ያተጋዋል? አንድም አንተ ሥራህን ንጹሕ ብታደርግ ለእግዚአብሔር ምን ግዳጅ ይፈጽምለታል? ለራስህ ነው እንጂ ፤

ወምንተ ይረብሐ ለእመ አንተ አርታዕክ ፍናዊክ ፣

አንተ ሥራህን ካቀናህ ባንተ መከራ ማምጣት ለእግዚአብሔር ምን ይረባዋል? ምን ይጠቅመዋል? አንድም አንተ ሥራህን ብታቀና ለራስህ ነው እንጂ ለእግዚአብሔር ምን ይረባዋል? ምን ይጠቅመዋል ?

፬፣ ይትሐሰበኩ ወይትዋቀወኩ ፣

ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርህ ያልህ ከምንስ ከምን ይቈጥርሃል? ካንተ ጋራ ይከራከራልን? ወየሐውርኑ ይላንን ምስሌክ ፣

ካንተ ጋራ ይከራከር ዘንድ ይሄ ዳልን ፤

፭፣ ቀዳሚሁ አኩ ብዙኅ ውለቱ እከ ይከ ፣

ጥንቱን ክፋትህ ብዙ ነውና ስለዚህ ነው እንጂ ፤

ወአልበሙ ጎራቀሩ ለኃጣውዲክ ፣ ኃጢአትህ ስፍር ቀሩጥር የለውምና ስለዚህ ነው እንጂ ፤

፮፣ ወአኃዝኮ በከንቱ ፣

ከእግዚአብሔር ጋራ ተከራክራ ማለትን በከንቱ አጽንተህ ያዝኸው ፤

ወሰለብኮ ልብሰ ለዕሩቅ ፣

ያለብሰኛል ብሎ ቢመጣ ድኃውን ልብሱን ገፍፈኸው፣ ከሆነ በኋላ ለዕሩቅ አለ ፤

፯፣ ማየ ጥቀ ኢያስተይኮ ለዕሙዕ፣

የተጠማውን ሰው ውሀ ስንኳ አላጠጣኸውም ፤

ውኔድኮ አፍዕሞቶ ለርኅብ ፣

የሚበላውን ቀማኸው ፣

ወብእሲ ዘይዘርዕ ሎቱ ምድረ ገጸ መዳልው ያነብር ውስቴታ ፣

ምድርን የሚዘራ ሰው ድምበር አያፈርስም አንተ ግን ድምበር አፈረስህ፣ በዚህ ምክንያት መከራ መጣብህ፣ አንድም ምድርን የሚዘራ ሰው አሥራቱን ይሰጣል፣ አንተ ግን አስቀረህ፣ በዚህ ምክንያት መከራ መጣብህ፣ አንድም ምድርን የሚጠመን ሰው የምድር ደሙን፣ ዕርቦውን ገመታውን ይሰጣል፣ አንተ ግን አስቀረህ ፣ በዚህ ምክንያት መከራ

መጣብህ ፣ አንድም ምድርን የሚያርስ ሰው የገበሬ አበሉን ሲሰውን ፣ ዕርቦውን ይሰጣል ፣ አንተ ግን ውረድ ከማማው፣ ውጣ ከአውድማው ብለህ ሰደድኸው፣ በዚህ ምክንያት መከራ አመጣብህ ፤

፰፣ ወዐ እላሂ አንከርከ ገጸሙ ፣

ፊታቸውን አይተህ ያደላህላቸው ባለጸጎች አሉ ፤

ወጸላእክ ነጻየ በዲበ ምድር ፣

በፍርድ ፣ በምጽዋት ጊዜ ድኃውን ጠላኸው ፤

፱፣ ወአውጸእኮን ዕራቆን ለዕቤራት፣

ያለብሰኛል ብለው ቢመጡ ባልቴቶችን ራቁታቸውን ሰደድኸው ፤

ወአጽዓርኮ ለእንላ ማውታ ፣

እናት አባቶቻቸው የሞቱባቸውን መከራ አጸናህባቸው ፤

፲፣ በእንተ ምንትኑመ ዓገተክ መሣግር ፣

ይህ ሁሉ መከራ የመጣብህ በምን ምክንያት ይመስልሃል፣ ወሮዱክ ፀባዒት ኃያል ፣

አሕዛብ፣ አንድም ዕዲያት የከበቡህ በምን ይመስልሃል? በኃጢአትህ አይደለም ?፤

፲፩፣ ብርሃንኪ ጽልመተ ኮነክ ፣ መዓልት ሌሊተ ኮነኒ ብሎ ነበርና ተድላህ ደስታህ በመከራ ተለወጠ ፤

ወደፈነክ ማይ እንዩ ትነውም ፣

ተኝተህ ሳለ የእዝኅ ውሀ አሰጠ መሀ ፤

፲፪፣ ኢኮህ ብውሀ ልዑል ዘፈቀደ ይግበር ፣

ልዑል እግዚአብሔር የወደደውን ያደርግ ዘንድ የሠጠን አይደለም፣ አንድም፣ ኢኮነኑ መባሕት ሎቱ ፣ የወደደውን ያደርግ ዘንድ ለልዑል እግዚአብሔር ሥልጣን የለውምን ?

ወየኃሥሮሙ ለፀዓልያን ፣

የሚሳደቡትን ሰዎች ያዋርዳቸዋል ፤

፲፫፣ ወትቤ ምንተ የአምር ኃያል፣

ኃያል እግዚአብሔር ምን ያውቃል አልህ ፤

ወበላዕለ ጽልመትኑ ይኳንን ፣

ባለ አዋቂነት ይፈርዳልን አልህ፣ አንድም ሳያውቁ በሠሩት ኃጢአት ይፈርዳልን፤

፲፬፣ ወደመና ይሄውሮ ፣

ደመና ይጋርደዋል አልህ ፤

ዓውደ ሰማይኑ የሐውር ፣
 አራቱን መዓዘን ይዞራል አልሀ፣
 አንድም በአራቱ መዓዘን የሚ
 ሠራ ኃጢአትን አያውቅም
 አልሀ ፣
 ፲፮፣ ፍኖቶሂ ዘለዓለም ተዓቅብ እንተ
 ኬድዋ ዕደው ጸድቃን ፣
 ጸድቃን እነ ኖጎ፣ እነ አብርሃም
 ፀንተው የኖሩባትን ሕጉን ትጠ
 ብቅን እንዲህ እያልህ ስደበው
 እንጂ ፣
 እለ ዓርጉ ዘእንበለ ይትዓወቅ ፣
 ምን ምን ኃጢአት ሳይታወቅባ
 ቸው የኖሩባት ፣
 ከመ ፈለግ ዘይውገዝ መሠረታቲ
 ሆሙ ፣
 አባትነታቸው በዝቶ ሳለ ፣
 ፲፯፣ ወእለ ይብሉ ምንተ ይፊስየን
 እግዚአብሔር ፣
 እግዚአብሔር ምን ያደርገን
 ይሆን የሚሉ ፣
 ወምንተ ያመጽእ ሳዕሌነ ዘኮሎ ይመ
 ልክ ፣
 ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር
 ምን ያመጣብን ይሆን የሚሉ፣
 መልዕ ሎሙ አብያቲሆሙ በረከተ፣
 ቤታቸው በረከትን የመላላቸው
 ጸድቃን ፀንተው የኖሩባት ሕግን
 ትጠብቅን እያልህ ስደበው
 እንጂ ፣

፲፯፣ ወምክረ ኃጥአንሰ ርጉቅ እም
 ኔሁ ፣
 የኃጥአን ምክር ግን ከሱ የራቀ
 ነው፣ እምኔሆሙ ቢል ለጸድቃን
 የኃጥአን ምክር ከጸድቃን የራቀ
 ነው ፣
 ፲፰፣ ወርእዮሙ ጸድቃን ሰሐቀ ወተ
 ሃለቀ ሳዕሌሆሙ ንጹሐን ፣
 ጸድቃን ንጹሐን አንድ ወገን ፣
 ንጹሐን ጸድቃን የኃጥአንን
 ጥፋት አይተው ደስ አላቸው፣
 ፲፱፣ ወጠፍዐ ንዋዮሙ ፣
 ገንዘባቸው ጠፋ ፣
 ዘተረፎሙኒ በልዓት አላት ፣
 አላት ወድቀት እምሰማይ ብሎ
 ነበርና የቀረውንም መዓት መቅ
 ሠፍት አጠፋው፣
 ፳፣ እስኩ ኩን እኩየ አመ ትፀንዕ
 ይሄንየክሁ ፣
 እመ አበስኩ ብሎ ነበርና ፀንተህ
 ትኖር እንደሆነ እስቲ ክፉ ሁን?
 ወእመሂ ይሄኒ ፍሬክ ፣
 ልጆችህ ይበዙ እንደሆነ ፣
 ፳፩፣ ሕትቶ ለነገረ አፋሁ ፣
 ይልቀኝን ይህን ትተህ ተናግሮ
 የሠራውን ሕጉን መርምር ፣
 ወደይ ቃሎ ውስተ ልብክ ፣
 ሕጉን በልቡናህ ያዝ ፣

፳፪፣ ወእመሰ ነሃእከ ወአሕመምከ
 ርእስከ ቅድመ እግዚአብሔር ፣
 በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ ገብ
 ተህ ራስህን ካሳዘንህ ፣
 ወአርኃቀ እምልብክ ዓመግ ፣
 ኃጢአትን ከልቡናህ ካራቅህ
 ሕጉን መርምር፣ አንድም በደ
 ልሁ ካልህ ፣
 ፳፫፣ ይተክለከ ዲበ ኩኩሕ ፣
 በጽኑ ረድኤት ይጠብቅሁል፣
 ወከመ ዕብነ ፈለግ ይሰፍፍ ፣
 እንደ ባሕር አሸዋ ይበዛል፣ አን
 ድም በባብና በፋርፋ እንዳለ
 ዕንቀኑ ይሆናል ፣
 ፳፬፣ ወይረድአከ እምዐርከ ዘኮሎ
 ይመልክ ፣
 ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር
 ከጠላቶችህ ይረዳሃል ፣
 ወያገብሐ ለከ ንጹሐ ከመ ብሩር
 ጽፋይ ፣
 ባለ ዕዳ ለአበዳሪው የጠራውን
 ብር እንዲሰጥ ዋጋህን ንጹሐ
 አድርጎ ይሰጥሃል ፣
 ፳፭፣ ወትረክብ ሞገሰ በቅድመ እግ
 ዚአብሔር ፣
 በእግዚአብሔር ፊት ባለሟልነ
 ትን ታገኛለህ ፣

ወትኔጽር ሰማየ ተፈሚሐክ ፣
 እመኒ ጸደቁ ስዕንኩ አንቃዕ
 ድም ብሎ ነበርና ደስ ብሎህ
 ወደሰማይ ታያለህ ፣
 ፳፮፣ ወዘጸለይከሂ ጎቤሁ ይሰምዐክ፣
 ከሱ ዘንድ የለመንኸውን ልመ
 ናህን ይሰማሃል ፣
 ወይሁበከ ተምኔተክ ፣
 የምትመኘውን ድኅነትን ይሰጥ
 ሃል ፣
 ፳፯፣ ወየዐሥየከ ፍዳ ጽድቅክ ፣
 የምግባርህን ዋጋ ይሰጥሃል ፣
 ወያበርህ ውስተ ፍናዊክ ፣
 በሠራኸው ሥራ ብርሃነ ረድኤ
 ቱን ያበራልሃል ፣
 ፳፰፣ እስመ አሕመመከ ትብል ተዐ
 በየ ፣
 መከራ አምጥቶ አሳዝኖሃልና
 ተዓብየ ትላለህ እንጂ ማለት
 ያለ ኃጢአቴ አመጣብኝ ትላ
 ለህና ስለዚህ ነው እንጂ፣
 ወያድኅኖ ለዘያቴሕት ርእሶ ፣
 ራሱን የሚያዋርደውን ያድነዋል፣
 ፳፱፣ ወይባልሐ ለንጹሕ ፣
 ንጹሕ ሰውን ያድነዋል ፣
 ወትድኅን በንጹሐ እደዊክ ፣
 በእጅህ መግደል በቃልህ መበ
 ደል ከሌለ ትድናለህ ።

ምዕራፍ ፳፫

ሐያ ሦስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፡

ገብዔ

፩፡ ጎበ ተናገረ ኢዮብ ወተሰጥወ ወይቤ ፣

ኢዮብ ከተናገረ ዘንድ መለሰ፣ እንዲህ አለ ፤

፪፡ አለመርኩ እምእዴየ ውእቱ ዘለፋየ ፣

ይህ የመጣብኝ መከራ በተናገርሁት ቃል እንደሆነ አወቅሁ፤

ወአክበደ እዴሁ ላዕልየ ወአግፃረኒ፣

እደ መዓቱን አፀናብኝ ፣ በመከራ አስጨነቀኝ ፡

፫፡ ምንት ውእቱ ዘኢየአምር ከመእርከብ ወእብጻኩ አስከ ለዝሉፋ ፣

ከጥንት ያደረግኩትን ኃጢአቴን አገኝ እመረምር ዘንድ የማላውቀው ምንድን ነው ?

፬፡ ወይንግረኒ እመቦ ዘገበርኩ ፣

የሠራሁት ኃጢአት አለ እንደሆነ ይንገረኝ ፤

ወኢየረምም አፋየ እንዘ እወቅሥ፣

ያለ ኃጢአቴ አመጣብኝ እያልሁ ስናገር አፌ ዝም አይልም ፤

፭፡ ወአአምር ሊተሂ ከመይሁበኒ ፈውሰ ፣

ድንኳንን እንዲሰጠኝ አወቅሁ፤

ወለበውኩ ዘይሁበኒ ፣

የሚሰጠኝ ዋጋዬን አወቅሁ ፡

፮፡ ወእመሂ በብዙኅ ኃይል ይመጽእ፣ ምስለ ብዙኅ ሲል ነው፡ ምንም ከብዙ መጋፋት ጋራ ተቆጥቶ ቢመጣ ፤

ወኢይገብር እንከ በመዓቱ ላዕልየ፣ ፈጽሞ አያጠፋኝም ፤

እስመ ሣህል ወጽድቅ በነቤሁ ፣

ይቅርታ ቸርነት በሱ ዘንድ ይገኛልና ፤

፯፡ ወየእርፈኒ ለዝሉፋ እምኩነኔየ፣ ከመከራዬ ፈጽሞ ያሳርፈኛል፤

፰፡ እስመ እገብዕ ጎበ ቀዳሙ ወኢይሄሉ እንከ ፣

ወደቀደመው ጥዲና እመለሳለሁና እንግዲህ ወዲህ በደዌ አልኖርም ፤

ወኢየአምር እንከ ደኃሪታ ፣

የዚችን ፍጻሜዋን አላውቅም፤

፱፡ እገብዕ እንከሰ መንገል ቦጋም ወኢያደምዕ ፣

በስሕተት የተሠራ ኃጢአት እንጂ፣ ይኖራል ብዬ እመረምራለሁ አላገኝም ፤

ወእትመየጥሂ መንገል የማን ወአልቦ ዘእራኢ ፣

ጽድቅ መስሎ የሚሠራ ኃጢአት እንጂ፣ ይኖራል ብዬ እመረምራለሁ ፣ የማገኘው የሌም ፤

፲፡ ወእደ አአምር ፍኖትየ ፣

ሥራዬን አውቅ እመረምር ዘንድ፣ አንድም ወድዓ አእመረ ፍኖትየ ሥራዬን ፈጽሞ አወቀ ፤

ወፈተነኒ ከመ ወርቅ ፣

እንደ ወርቅ በመከራ ፈተነኝ፤

፲፩፡ ወእወጽእ እምተግሣፁ ፣

ከቁጣው የተነሣ በሞት ከዚህ ዓለም እሂዳለሁ ፤

ወኢዓቀብኩ ፍኖዊሁ ወኢተጋሕኩ ወኢኃለፍኩ እምትእዛዙ ፣

ሕጉን ጠብቄ ነበረ፣ ከሕጉም አልወጣሁም ነበረ ፤

፲፪፡ ወኃባዕኩ ውስተ ሕዕንየ ነገር፣

ሕጉን በልቤ ይገዢ ነበረ፣ ስለምን መጣብኝ ይሆን ?

፲፫፡ ወመኑ ውእቱ ዘይትዋቀሰ በእንተ ኩነኔ እስመ ውእቱ ዘፈቀደ ይገብር ፣

ፈርዶ መከራ ቢያመጣ የሚከራከር ማነው? እሱ የወደደውን ያደርጋልና ፤

፲፬፡ ወበእንተዝ አነሂ በእንቲአሁ ጌጋዕኩ ፣

በእንቲአሁና በእንተዝ አንድ ወገን ነው፤ መሐሪ ወመስተሣባል መሆኑን አውቄ ስለዚህ ላመፈወስ ቸኮለሁ ፤

ወተገሢዕየ ሀለይኮም ፣

በመከራ ከተገሠጽኩ በኋላ ጌታን አሰብሁት ፤

፲፭፡ በእንተዝ ደንገጽኩ እምቅድመ ገጹ ፣

ከገጸ መዓቱ የተነሣ ስለዚህ ደንገጥኩ ፤

እኔልየሂ ወይጌርመኒ ፣

መከራዬን አስቦዋለሁ፣ ያስፈራኛል፣ ብሂሞትን የላከው እሱ ነውና ፤

፲፮፡ ወእግዚአብሔር መሰዎ ለልብየ፣ እግዚአብሔር ሌብናዬን በመከራ እንደ ሰም አቀለጠው ፤

ወዘተሎ ይመልክ አጉጉዓኒ ፣

ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር በሞት አስቸኮለኝ ፤

፲፯፡ በአይቱ አለመርኩ ከመ ትመጽአኒ ጽልመት ፣

መከራ እንድትመጣብኝ የት አውቅ ነበር ?

ወደፈነኒ ቆባር ውስተ ገጸየ ፣

ጽኑ መከራ ፊቴን ሸፈነኝ ።

ምዕራፍ ፳፬

ሐያ አራተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፡ ለምንት ይረሰድን እግዚአብሔር ለሰዓታትዮ ፤

እግዚአብሔር ዘመኖቼን ለምን ዘነጋቸው፣ እሱ ስለተዘነጋባቸው ነው፣ አንድም በጌቱ፣ በ፲፪ቱ፣ በ፳፬ቱ ጊዜያት የማቀርበው ልመናዬን፣ ጸሎቴን ለምን ዘነጋብኝ ፤

፪፡ ወተዳደዉ ኃጥአን እምወሰኖሙ፣ ፍዳ መቀበልማ በዚህ ዓለም ከሆነ ኃጥአን ከወሰነላቸው ትእዛዝ ለምን ወጡ ፤

ወመሠጡ ኖላዌ ምስለ መርዒቱ ፣ እረኛውን ከመንጋው ጋራ ነጠቀ፣ አንድም ጌታን ከሐዋርያት ጋራ ገደሉ ፤

፫፡ ወሂዱ አድገ ዕንላ ማውታ ፣ እናት አባቱ የሞቱበት እየሸመተ የሚያመጣበት አህያውንም ቀሙት ፤

ወአኅዙ ላህመ ዕቢር ፣

ረጅ ልጅ የሌላት የባልቴቲቱን ላም ቀሙ ፤

፬፡ ወሚጥምሙ ለድኩማን እምፍኖተ ጽድቅ ፤

ድኩማን አእምሮን ከውነተኛ ሕግ ለይዋቸው ፤

ወተጋብዑ ኅቡረ ፣

የውሃን ምድር በለዶች አንድ ሁነው ተሰበሰቡ ፤

፭፡ ወኮኑ ከመ አዕዱገ ገዳም ፣

እንደ ምድረበዳ አህያ ሆኑ ማለት ገዢ የለንም አሉ ፤

በእንቲአዮ ወጽኦ ፣

እኔን ስለመስደብ ወጡ ፤

ወነደጉ ምግባሮሙ ፣

ሥራቸውን ተዉ ፤

ወጥዕምሙ እክል በንዕሶሙ ፣

በሕፃንነታቸው እህል ጨው ጨው አላቸው፣ አንድም በሕፃነት አእምሮንት ሳሉ ኃጢአት ጨው ጨው አላቸው ፤

፮፡ አኮኑ ገራህተ ዘኢኮነ ዘአሆሙ አረፉ እምቅድመ ሰዓቱ ፤

እህል ጨው ጨው እንዳላቸው፣ አንድም ኃጢአት ጨው ጨው እንዳላቸው የሚያስረዳ ነገር ገንዘባቸው ያይደለውን ከጊዜው አስቀድሞ ዝርዝሩን ያጨዱ አይደለምን ? ወቅጠው አፍልተው ይጠጡታልና ፤

ወቀነይምሙ ለባሕታውያን ዓዕደ ወይኖሙ ዘእንበለ አስብ ወዘእንበለ ሲሳይ ተዓገልዎሙ ኃጥአን ፤

ቀነይምሙ ዘእንበለ ሲሳይ ተዓገልዎሙ ዘእንበለ አስብ ብሎ

መግጠም ነው፣ እናት አባት የሌላቸው ድሆችን ያለምግብ ገዟቸው፣ ያለዋጋ የወይኔን ቦታ ቀሟቸው ፤

፯፡ ወለብዙኃን ዕሩቃን አቤትምሙ ዘእንበለ ልብስ ፣

ብዙዎችን ሰዎች ያለልብስ ዕራቁታቸውን አሳደሩዋቸው፣

ወሰለብምሙ አራዘ ነፍሱቸው ፤

ነታቸውን (ምንጣፋቸውን)፣ አንድም ሰናፊላቸውን ልብሳቸውን ገፈፏቸው ፤

፰፡ ወአርሐሶሙ ነፍኒፍ ወጠለ ገዳም ፤

እንቀማለን ሲሉ ካፊያ የምድረ በዳ ጠል ያርሳቸዋል፣ ያረፈርፋቸዋል ፤

እስመ አልበሙ ከዳን ወተከድኑ ጸላዕተ ፤

ልብስ የላቸውምና ካፊያ ያርሳቸዋል፣ አንድም ልብስ የላቸውምና ዋሻውን ለብሰው አደሩ ፤

፱፡ ወመሠጡ ዕንላ ማውታ እምስተ ጥቡ ፤

እናት አባት የሌለውን ከጡቱ ለዩት ማለት አንዲት ላም ብትኖረው ወሰዱበት ፤

ወአሕመምዎን ለዕኑላት ፣

የዕኑላትን ሴቶች መከራ አፀኑባቸው ፤

፲፡ ወገፍዕምሙ ለዕኑላን ወነጽሕ ምሙ ፤

የተቸገሩትን ሰዎች ገፍተው ጣሏቸው ፤

ወሂድምሙ አፍዕሞቶሙ ለርኑባን፣

የተራቡትን ሰዎች የሚኅርሱትን ቀሟቸው ፤

፲፩፡ ወአስርሕምሙ ለምንዳባን ፤

በመከራ የተጨነቁትን አደከሟቸው ፤

ወተዓገልዎሙ ፣

ቀሟቸው ፤

ወኢያእመርዋ ለፍኖተ ጽድቅ ፤

የውነተኛውን ሕግ ሥራ አላወቋትም ፤

፲፪፡ ወሰደድምሙ እምሀገሮሙ ወእምአብያቲሆሙ ፤

ከሀገራቸው፣ ከቤታቸው አስወጥተው ሰደዱዋቸው ፤

ወአግዳሩ ነፍሱ ሕፃናት ፈድፋደ ፤

የሕፃናቱን ሰውነት አስጨነቀ፣ አንድም እነ ጌሮድስ ሕፃናቱን ገደሉ ፤

፲፫፡ ወእቱ እንከ ለምንት ኢገሠዎሙ ለእሉ ፤

መከራ መቀበል በኃጢአት ከሆነ እነዚህን ለምን አልገሠዋቸውም፤

አምጣነ ሀለዉ ዲበ ምድር ኢያላ መርዎ ፤

በዚህ ዓለም ሳሉ አላወቁትም፤ ወርእይዎ ለፍኖተ ርትዕ ወኢሌፍ ውስተ መርሀባ ፤

የቀናች ሕግን አውቀው በሥርዓቷ ፀንተው አልኖሩም፤

፲፬፣ አእሚር ምግባርሙ መጠዎሙ ውስተ ጽልመት ፤

ሥራቸውን አውቆ በመከራ ጣላቸው ፤

ወተረሲዮሙ ሌሊተ ከመ ሰራቂ ዘማውያን ፤

እንደ ሌባ ሌሊቱን ሽልማት አድርገው ኖሩ፤ አንድም ሌቦች ሌባ እንደመሆናቸው ሌሊቱን ሽልማት አድርገው ኖሩ ፤

፲፭፣ ዓይነ ዘማዊ ይጸንኦ ጽልመተ፤

ዘማዊ ጨለማውን ይጠብቃል፤ አንድም ሌባ ጨለማውን ይጠብቃል ፤

ወይብል አልቦ ዘይሬእየኒ ፤

ዘማዊ፣ አንድም ሌባ ሰው ስሰ ርቅ የሚያየኝ የለም ይላል፤

ወይሢወር እምገጽ ፤

ገጸ ይላል ወለም ወለም ይላል፤

፲፮፣ ወይከሪ አብየተ በጽልመት ፤

ዘማዊ በጨለማ ወንዳ ወንዴ ውን ያነሣል፤ አንድም ሌባ በጨለማ ቤቱን ይቆፍራል ፤

መዓልተሰ ይትጋብዑ ወኢይሬእየ ብርሃነ ፤

ዘማውያን፣ አንድም ሌቦች በመዓልት ግን ሰው እንዳያያቸው ይሠውራሉ ብርሃን አያዩም ፤

፲፯፣ ወእምከመ ጸብሐ ይመስሉሙ ጽልመተ ሌሊት ለኩሎሙ ፤

ከነጋ በኋላ ሁሉም ጭንቅ ይሆንባቸዋል ፤

እስመ የአምሩ ዘይከውን ሐከክ ፤

በሀገር የሚሆነውን ፀብ፣ ክር ክር ያውቃሉና ፤

ወይትገዘብ መዌተ ፤

ዘማዊ ፣ አንድም ሌባ ሞትን ይጠራጠራል ፤

፲፰፣ ወይጸላል ዲበ ገጸ ማይ ፤

ዘማዊ በጀጀባው ይሠውራል ፤

አንድም ዲበ ገጸ ማይ ይላል ፤

ሌባ በፊቱ ውሀ ይመላበታል፤

ርጉም መክፈልቶሙ በዲበ ምድር፤

ዘማውያን፣ አንድም ሌቦች በዚህ ዓለም እድል ፈንታቸው ርጉማን መባል ነው ፤

፲፱፣ ወይሬእየ እንዘ ይየብስ ተክሎሙ በዲበ ምድር ፤

ዘማውያን በዚህ ዓለም ልጆቻቸው ሲሞቱ ያያሉ ፤ አንድም ሌቦች እጃቸውን እግራቸውን ሲቆርጧቸው ያያሉ ፤

ወሰርበርዎ ለዕንላ ማውታ አስቦ ፤

እናት አባት የሞቱበትን ያለ ገንዘቡን በዘበዙት ፤

፳፦ ወእምዘ ይዜከራ ሎቱ ለኃጢአቱ ፤

ከዚህ በኋላ መከራ ሲመጣበት ኃጢአቱን ያስባታል ፤

ወይጠፍዕ ከመ ጊሜ ወጠል ፤

ጉም ጤዛ እንዲጠፋ ይጠፋል፤

ወይትፈደይ በከመ ገብረ ፤

እሱ እንደ አደረገ ፍዳውን ይቀበላል ፤

ወይትቀጠቀጥ ከመ ዕዕ ብዮብኑ ኩሉ ዓማጊ ፤

ዓመፀኛ ሁሉ እንደበሰበሰ እንጨት በመከራ ይቀጠቀጣል ፤

፳፩፣ ለመካንሂ ኢያሠነየ ፤

የሚረዳት ልጅ የላትም ብሎ ለመካኒቱ ይህ ልብስሽ ፣ ይህ ቀለብሽ ይሁን ብሎ በጎ ነገር አላደረገላትም ፤

ወለእንተ ትወልድሂ ኢመሐረ ፤

ለምትወልደውም ይህ ልብስሽ ይህ ላንች ይሁን ብሎ አላዘነላትም ፤

፳፪፣ ወአንኃሎሙ በመዓቱ ለዕኅላን፤

የተቸገሩትን ተቆጥቶ አጠፋቸው ፤

ወተንሢኦ ኢይትአመና ለሕይወቱ፤

ቢድንም ሰውነቱን አያምናትም፤

፳፫፣ ወእመሂ ደወየ ኢይሴፎ ሐይወ፤

ቢታመምም እድናለሁ አይልም፤

ዳዕሙ ይወድቅ ውእቱ በሐማም ፤

እሱ በመከራ ይያዛል እንጂ ፤

፳፬፣ ለብዙኃን አመንደቦሙ በሢመቱ ፤

በተሾመ ጊዜ ብዙ ሰዎችን አስጨነቃቸው ፤

ወይጸመሂ ከመ መሎኬ በውስተ ሐፋር ፤

እንደ ሶሪት ቅጠል እንደ አመድማዶ በመከራ ይጠወልጋል ፤

ወከመ ሠዊት ዘይወድቅ ለሊሁ እምቀሪሙ ፤

ከጫፉ እንደወደቀ ፍሬ ይሆናል ፤

፳፭፣ ወእመ አኮ መኑ ውእቱ ዘይብለኒ ሐማዊ አንተ ፤

ነገር እንደኔ ከሆነ እንዳንተ ካልሆነ እኔን ሐሰተኛ የሚለኝ ማነው ?

ወይሬስዮ ለነገርየ ከመ ወኢምንት፤

ነገሬን እንደ ኢምንት የሚያደርገው ማነው ?

ምዕራፍ ፳፭

ሐያ አምስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፡

ገባዔ

፩፡ ነበ ተናገረ በልዳዶስ ወአውሥአ በልዳዶስ አውኪናዊ ወይቤ ፤

በልዳዶስ ከተናገረ ዘንድ መለሰ፣ እንዲህ አለ ፤

፪፡ ቀዳሚው እኮነ በነቤሁ ወውእቱ ግርማ ዘጉበረ ኩሎ ዘውስተ አርያም፣

ጥንቱን መፈራት በሰማይ ያለውን ሁሉ የፈጠረ የሱ ገንዘብ አይደለምን ፤

፫፡ አልቦ ዘይመስል ከመቦ ዘይስሐት በነበ ሰራቂ ፤

በሌባ ፊት ያለ ገንዘቡን እንደ ሚስት የሚያስመስለው ሰው አይኑር ፤ እንደ ጎረቤት ሌባ ፤ አንድም የጠፋበትን ጊዜውን በማያውቅ ሰው የሚመስለው አይኑር፣ በቃ ቤት ያኖረውን ገንዘብ የጠፋበትን ጊዜውን አያውቅም፤ ባየው ጊዜ ያውቀዋል እንጂ ፤ አንድም እመቦ ይላል በሌባ ዘንድ ያለ ገንዘቡን የሳተ ሰው ቢኖር በዚያ የሚመስለው አይኑር ፤

ወለመኑሂ ዘኢበጽሐ እከዩ ፤

ኃጢአቱ መከራ ይዞ ያልመጣ በት ማነው ፤

፬፡ ወእር፣ ይከውን ጻድቅ ንጹሐ በነበ እግዚአብሔር ፤

ጻድቅ ነኝ ፤ ንጹሐ ነኝ የሚል ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ እንደምን ንጹሐ ይሆናል ፤

ወመኑ ዘያነጽሕ ርእሶ ዘተወልደ እም አንስት ፤

ከሴቶች የተወለደ ራሱን ከኃጢአት የሚያነፃ ማነው ፤

፭፡ ወርጎኒ ይትኃባዕ ወኢያበርህ ፤

ጨረቃ ሕፃዕ ያደርጋል፣ አያበራም ፤ አንተም በፊት መከራ ትቀበላለህ ፤ እንግዲህ ወዲህ ተድላ ደስታ ታደርጋለህ፤ አንድም ያበርህ ወኢይትኃባዕ ፤ ያበራል ሕፃዕ አያደርግም፣ አንተም በተድላ በደስታ ኖርህ ፤ እንግዲህ ወዲህ መከራ ትቀበላለህ ፤ አንድም ኢያበርህ ወይትኃባዕ አያበራም ፤ ሕፃዕ ያደርጋል፣ እንደዚህም ሁሉ በመከራ ትያዛለህ፣ ከዚያ በኋላ ተድላ ደስታ ታደርጋለህ ፤ አንድም ይትኃባዕኑ ወኢያበርህኑ ጨረቃ ሕፃዕ ካደረገ በኋላ አያበራምን አንተስ መከራ ከተቀበለህ በኋላ ተድላ ደስታ አታገኝምን፤ አንድም ጨረቃ ካላበራ፣ ከተሠወረ ያንተም ክፋትህ ይሠወራል፤ አንድም ስንኳን አንተ ጨረቃ ያልፋል ፤

ወከዋክብትኒ ኢኮነ ንጹሐነ በትድሚኒ ፤

ከዋክብትም በፊቱ ንጹሐን አይደለም ፤ እለፉ ጥፉ ቢላቸው በምን ዕዳችን አይለም ፤

፮፡ ሕድግስ ሰብአ መዋቱ ወዕይያተ፣

ፈራሽ፣ በስባሽ፣ ትል የሚሆን ሰውንስ ተውና ይትኃደግስ ሰብአ መዋቱ ፤ ፈራሽ በስባሽ ትል የሚሆን ሰውስ ይቅርና፣

ወዕንላ እመሕያው በድን ፤

በድን የሚሆን ሰውስ ይቅርና ከዋክብትስ ስንኳን ንጹሐን አይደለም ፤ እስመ አልቦ ንጹሐ በቅድሚኑ እንዲል ፤ በፊቱ ንጹሐ የለምና ንጹሐ ስለሌለ ንጹሐን አይደለምና ።

ምዕራፍ ፳፮

ሐያ ስድስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፡

፩፡ ነበ ተናገረ ኢዮብ ወይቤ መነ ትውውቅ ፤

ኢዮብ ከተናገረ ዘንድ እንዲህ አለ፣ ማነን ትደግፋለህ የሚደግፋት ደካማውን ነው እንጂ ብርቱውን ደደግፋታል ?

፪፡ ወመነ ትፈቅድ ትርዳዕ ፤

በነገርህ ማነን ልትረዳ ትወዳለህ ?

ቀዳሚው እኮነ ዘብዙጎ ኃይሉ ወግቢይ መዝራዕቱ ፤

እኮነ በነቤሁ ግርማ ብሎ ነበርና ጥንቱን ዕውቀቱ ብዙ የሆነ፣ ሥፊጡ ገናና የሆነ እርሱ አይደለምን ፤

፫፡ ወለመኑ ታመክር እኮነ ሎቱ ጥበብ ፤

ማነን ትመክራለህ፣ ጥበብ የሱ ገንዘብ አይደለምን ፤

ወለመኑ ትትኃወሥ እኮነ ጽኑዕ ኃይሉ ፤

ለማን ትከራከራለህ፣ ኃይሉ ዕኑዕ የሚሆን እሱ አይደለምን ፤

፬፡ ለመኑ ታዩድዕ ነገር መንፈስ ፤

የዕውቀትን ነገር ለማን ትናገራለህ ፤

ወመንፈስ መኑ ዘይወጽእ እምነከ፣

ካንተ የተገኘ ዕውቀት የማነው? አንድም ብልጭ ብልጭ የሚል ብህ ዕውቀት የሱ አይደለም ?

፭፡ እለ ያርብህኑ ገፍዑኒ ፤

እሱ በደለኝ እንጂ አርበኞች በደለኝ ?

ማይ ዘመትሕቱ ወዘውስቱቱ ፤

ውግ ከበታቸ፣ ያለው በውሀ በምልዓት ያለ እርሱ ነው ፤

፮፡ እኩነት እግዚአብሔር ከሁሉ ሲከለስ በቅድሚያ ፤

መቃብር ሞት በፊቱ የተገለጠ እግዚአብሔር አይደለም ?

ወምንትኒ አልቦ ዘይሆነው እምነው፤ ከሱ የሚሠወር ምንም ምን የለም፤ አንድም ሞትኒ አይሆነው ወር እምነው ሞትም ከሱ አይሰወርም ፤

፯፡ ዘሰጋጅ ለመስዕዳዊ ወላጆች፤ ጠፈርን በሕዋው የዘረጋው እሱ ነው ፤

ወሰቀላ ለምድር ዲባ ዕራቃ ፤ ምድርን ያለምስሶ ያጠናቅቅ እሱ ነው፤ አንድም ሰማይን ያለባላ ያጠናቅቅ እሱ ነው፤ ምድርንም ያለ አዝርዕት፤ ያለ አትክልት ያጠናቅቅ እሱ ነው፤

፰፡ ወየአቀሩ ለማይ ዲባ ደመና፤ ውሀውን በደመና ቋጥሮ የሚያመጣው እሱ ነው ፤

ወአይሠጠጥ ደመናው በታሕቲሁ ፤ ከበታቸ፤ ያለ ደመና እንዳይቀደድ የሚያደርግ ፤

፱፡ ዘውእቱ ብወህ ሎቱ ይንበር ዲባ መንበሩ ፤

በዙፋኑ ይቀመጥ ዘንድ የሠለ ጠነ እሱ ነው፤ አንድም በደመና በመዓልት ያለ እሱ ነው ፤ አንድም በደመና ይቀመጥ ዘንድ

ለዝናም ሥልጣን የሰጠ እሱ ነው ፤

ወይሠይም ላዕሊሁ ግብተ ለለሰዓቱ፤ በጊዜው ጊዜ ሊዘንም በደመና ላይ ዝናምን የሚያኖረው እሱ ነው ፤ አንድም ግብረ ይላል፤ ለዝናም ሥራን የሚሠጥ እሱ ነው፤ እንደ ወንፌት የተበሳሳ ደመና አለ ፤ ጥሩ ጥሩውን በዚህ አዝንጦ በረዱን ወስዶ በሰልጦን ያፈሰዋል፤ አንድም ጌታ በደመና በምልዓት ይኖራል ፤

፲፡ ወሐፀሮ ለማይ በትእዛዙ ፤ ውሀውን በትእዛዙ ወሰነው ፤ እስከ ዝዩ ብጽሒ ወኢትትዓደዊ እም ወሰንኪ ብሎ ፤

እስከ አመ የኃልቅ ይትባረይ ብርሃን ምስለ ጽልመት ፤

ዓለም እስቲያልፍ ድረስ ብርሃን ከጨለማ ጋራ ይፈራረቃል ፤

፲፩፡ ወግረረ አዕማደ ሰማይ ፤

እሱ እሙንቱ ፀቱ አዕማደ ሰማይ ያላቸውን አራቱን ነፋሳት የፈጠረ እሱ ነው ፤

ወድገወ እምትእዛዙ ፤

ከትእዛዙ የተነሣ ጠፈር በአድማስ ላይ አዘነበለ ፤ አንድም ምሕፀ ይላል፤ ከትእዛዙ የተነሣ ወደዚህ ዓለም ከመምጣት ሸሸ፤

ወይደነግዎ እምተግዛው ፤ ከተግዛው የተነሣ አሕዛብ አጋንንት ይደነግጣሉ ፤

፲፪፡ ወበኃይሉ አንድዓ ለባሕር ፤

ውቅያኖስን በኃይሉ አፀናው፤

ወነጽሐ ለአንበሪ በተግዛው ፤

ብሔሮችን በሥልጣኑ ወሰነው፤ አንድም ዲያብሎስን በመስቀሉ ድል የነሳው እሱ ነው ፤

፲፫፡ ወዓመተ ሲልልኒ አድለወ ሎቱ፤

ሂኖክ ፤ ኤልያስ አደሉለት ፤

በሞት ሞት፤ በመቃብር መቃብር ሀነውበታልና ፤ አንድም

ጻድቃን አደሉለት፤ ይኔይሰነናድሉ ለእግዚአብሔር ብለዋልና ፤ አንድም አጋንንት አደሉለት፤ አእመርናከ ከመ አንተ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ብለዋልና ፤

ወቀተሎ ለከይሲ ዓላዊ በተግዛው ፤

ብሔሮችን፤ አንድም ዲያብሎስን በሥልጣኑ ወሰነው፤ ዓላዊ አለው ገዥ የለኝም ብሏልና፤ አንድም ዲያብሎስ አነ ፈጣሪሆሙ ብሏልና ፤

፲፬፡ ናሁዝ መክፈልተ መዓቱ ፤

እነሆ ዕድል ፈንታው ይህ ነው፤

ወናዕምዕ ነገሮ እለ ተርፉ ፤

የቀሩትን ነገራት እንሰማ፤ እነግረክሙ ምንት ውስተ እደ እግ

ዚአብሔር፤ አንድም ብሔር እም ነበ ይወጽእ ብሩር ብሎ እንዲያመጣው ፤

ወድምዕ ፀዓቱ መኑ የአምር ጊዜ ይገብር ፤

የብልጭልጭታውን ድምዕ የሚሰማበትን ጊዜ የሚያውቅ ማነው ።

ምዕራፍ ፳፯

ሐያ ሰባተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፡ ወደገመ ዓዲ ኢዮብ ወይቤ ፤

ኢዮብ ዳግመኛ ተናገረ፤ እንዲህ አለ፤ ተራው የሳፍር ነበርና ዳግመ አለ ፤ አንድም ተናገረ ሲል ነው፤ ወደገሞን ዝናም ጌተ አውራጃ እንዲል፤ አንድም ዓዲ ዳግመ ሲል ነው፤ ዳግመኛ ሁለተኛ ተናገረ፤

፪፡ ሕያው እግዚአብሔር ዘኩነኒ ከመዝ ፤

እንዲህ አድርጎ የፈረደብኝ እግዚአብሔር ሕያው ነው፤ አንድም ሕያው እግዚአብሔር እንዲህ የፈረደብኝ ነው ፤

ወዘኩሎ ይመልክ ፤

የፈረደብኝ ዘኩሎ ይመልክ ነው ፤ አንድም ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ሕያው ነው ፤

ዘአምረራ ለነፍሱ ፣
 ሰውነቴን ያሳዘናት ሕያው እግ
 ዚአብሔር ነው ፤
 ፫፡ ሶበሁ ሀለወት ነፍሱ ፣
 አእምሮህ ሳለች ፤
 ወዓዲ መንፈስ እግዚአብሔር ዘያስ
 ተናግረኒ ፣
 ዳግመኛ የዕውቀትን ነገር የሚ
 ያናግረኝ መንፈስ ቅዱስ ሳለ
 እውነት ነገር ከመናገር ዝም
 አልልም ፤
 ከመ ኢይንብብ አፋዩ ዓመፃ ፣
 አንደበቴ ሐሰት ነገር እንዳይ
 ናገር ሕያው እግዚአብሔርን፤
 አንድም የሚያናግረኝ ሕያው
 እግዚአብሔር ነው ፤
 ወኢትትመሐር ነፍሱ ኃጢአተ ፣
 ሰውነቴ ኃጢአት የሚሆን ነገር
 እንዳትግር ሕያው እግዚአብ
 ሔርን፤ አንድም እንዳትግር
 የሚያደርጋት ሕያው እግዚአ
 ብሔር ነው ፤
 ፬፡ እትሐዘብሰ እምአርአይኩከሙ
 ጽድቅ ፣
 እውነት ነገር እንግራችኋለሁ ብዬ
 አሰባለሁ ፤
 እስመ እመውት ወኢየሁዳኃ ለሕይ
 ወትዩ ፣
 በሕይወት አልኖርምና ሰውነቴን
 በመከራ አልተዋትምና ፤

፭፡ እንዘሰ ጽድቅ እገብር ኢይትጋ
 ጉል ፣
 በኅ ነገር ሳደርግ አልጠፋሁም
 ነበር ፤
 እስመ ኢይትግዳቀኒ ዘገበርኩ እኩይ፣
 ያደረግሁት ክፉ ነገር አይታወ
 ቀኝምና ፤
 ፮፡ ወባሕቱ ሶበ ኮኑ ጸላእትዩ ከመ
 ድቀተ ኃጥአን ፣
 ነገር ግን ጠላቶቼ እንደ ሰብአ
 ሰናኦር ቢጠፉ ባማረ በተገባ
 ነበር ፤
 ወእላሂ ይትነሥኡ ላዕሌዩ ከመ
 ሞተ ዓማዕያን ፣
 በኔ ላይ በጠላትነት የሚነሱ
 ሰዎች እንደ ሰዶም፣ እንደ ገሞራ
 ቢሆኑ በአማረ በተገባ ነበር ፤
 ፯፡ ወምንተ ይጸንሕ ኃጥእ ከመ ይሰር
 ሐይወ ፣
 በሕይወት ይኖር ዘንድ ኃጥዕ
 ሰው ምን ምግባሩን ደጅ ይፀና
 ዋል፣ አንድም ኃጥእ በሕይወት
 ይኖር ዘንድ ለምን ደጅ ይፀናል፤
 ወዘኢተወከለ በእግዚአብሔር ይድኅ
 ንኑ እንጋ ፣
 በእግዚአብሔር ያላመነ ሰው
 ይድናልን እንጃ ፤
 ፰፡ ወይሰምዶኑ ጸሎቶ ፣
 ልመናውንስ ይሰማዋልን እንጃ፤

ወእመሂ መጽሐ ምንዳቤ ይረክብኑ
 እንጋ ገጸ ቡነቤሁ ፣
 መከራ ቢመጣበትስ በፊቱ ባለ
 ሚልነትን ያገኛል እንጃ፤
 ፱፡ ወእመሂ ፀውዖ ያውሥእኑ ፣
 ቢለምነውስ ይመልስለታል ?
 እንጃ ፤
 ፲፡ ወባሕቱ እንግረከሙ ምንት ውእቱ
 ዘውስተ እደ እግዚአብሔር፣
 ነገር ግን በእግዚአብሔር እጅ
 ያለው ምን ምን እንደሆነ እን
 ግራችኋለሁ ፤
 ወኢይኔሱ ዘሀሎ ቡነበ ዘኮሎ ይመ
 ልክ ፣
 ሁሉን በሚገዛ በሱ ያለውን ሁሉ
 ሐሰት አሳደርግም ፤
 ፲፩፡ ተአምሩ ኩልከሙ ከመ እኪት
 ትመጽእሙ ለእኩያን ፣
 በክፉ ሰዎች መከራ እንድትመ
 ጣባቸው ሁላችሁ ታውቃላችሁ፤
 ፲፪፡ ዝውእቱ መክፈልቱ ለብእሲ
 ኃጥእ እምነበ እግዚአብሔር ፣
 ከእግዚአብሔር ዘንድ ትእዛዝ
 የሚመጣበት የኃጥእ ሰው ዕድል
 ፈንታው ይህ ነው ፤
 ወይበጽሕ ንቤሁ ንዋዩ ዓበይት እም
 ንበ ዘኮሎ ይመልክ ፣
 ሁሉን ከሚገዛ ከእግዚአብሔር
 ዘንድ የሰብአ ትካት የሰብአ
 ሰዶም መቅሠፍት ይመጣበታል፤

፲፫፡ ወእመሂ በገዡ ደቂቁ ለሙስና
 ይከውኑ ፣
 ልጆቹም ቢበዙ ለጥፋት ይሆ
 ናሉ ፤
 ወእመሂ ፀንቡ ያስተፍዕሙ ፣
 ቢጸኑም ቀላውጦ ለመብላት ይዘ
 ራሉ ፤
 ፲፬፡ ወአልቦ ዘይሚሕሮን ለዕቤራቲ
 ሆሙ ፣
 ለባልቴቶቻቸውም የሚያዝንላ
 ቸው የለም ፤
 ፲፭፡ ወእመሂ አስተጋብእ ለብሩር
 ከመ መሬት ወከመ ዕቡር ወርቀ
 ዘገበ ፣
 ብሩን እንደ መሬት፣ ወርቀን
 እንደ ጭቃ ቢሰበስብ ፤
 ፲፮፡ ዘኮሎ ጸድቃን ይነሥዕም ፣
 ይኸን ሁሉ ጸድቃን ይወርሱ
 ታል ፤
 ወይረክብም ራትዓን ለንዋዩ ፣
 ገንዘቡን ቅንነት ያላቸው ሰዎች
 ያገኙታል ፤
 ፲፯፡ ወይከውን ቤቱ ከመ ሳሬት ፣
 ቤቱ እንደ ሸረሪት ወተር ይሆ
 ናል ማለት ይጠፋል፤ አንድም
 የሸረሪት መወተሪያ ይሆናል ፤
 ወከመ ብላፀ ቁንቁኒ ፣
 ነቀዝ፣ ብል እንደበላው ይሆናል፤

፲፰፡ ኖመ ባዕል ወአልቦ ነቂሕ ፣
ባለዐጋ በመከራ ተይዞ ድንገት
የለውም ፣

ወይከሥት አዕይንቲሁ ወያነክር ፣
ዓይነን ገልጦ ያያል ፣ መከራ
ውን ያደንቃል ፣

፲፱፡ ወይጠብቆ ሕማም ከመ ማይ፣
ውሀ ደሴቱን እንዲከብ መከራ
ይከበዋል ፣ መከራ ከቦ ያስጨ
ንቀዋል ፣

ወይነሥእ ዓውሎ በሌሊት ፣
በሌሊት መከራ ተይዞ ሳለ መቅ
ሠፍት ይመጣበታል ፣

፳፡ ወይመሥጦ ሐሩር ወየሐልፍ ፣
መቅሠፍት ይመጣበታል፣ ይሞ
ታል ፣

ወይልሕስ እምነ መንበሩ ፣
ከሚኖርበት ከሀገሩ ይሰደዳል፣

፳፩፡ ወይመጽእ ሳዕሌሁ ዘኢየሐምር
ወኢይምሕኮ ፣

የማያውቀው አሕዛብ ዲያብሎስ
ይመጣል አይራራለትም፣ እስመ
ኢየሐምር ሰብእ ዘይመጽእ ሳዕ
ሌሁ እንዲል፣ ሰው የሚመጣበ
ትን አያውቅምና ፣

ወያመሥጥ እምዕዴሁ ወየኃልፍ ፣
ከእጁ ያመልጣል ፣ ኋላ ግን
በሞት ይሄዳል ፣

፳፪፡ ወይጠፍሕ እደዊሁ በሳዕሌሁ፣
በነዚያ ላይ እጁን ይጸፋል፣ ቢነ
ደው ቢቆጨው ፣

ወይስሕቦ እምቤቱ ፣
ሞት ከቤቱ ስቦ ኅትቶ ያወጣ
ዋል ።

ምዕራፍ ፳፰

ሐያ ስምንተኛው ምዕራፍ
ይህ ነው ፣

ገባዔ

፩፡ ቦ ብሔር እምነበ ይወጽእ ብሩር፣
ብር የሚገኝበት አገር አለ፣ እንደ
ሸዋ፣ አንድም ምዕመናን የሚበ
ዘብት አገር አለ፣ እንደ እስክን
ድርያ ፣

ለወርቅኒ ቦ ብሔር እምነበ የአርርዎ፣
ወርቁን የሚለቅሙበት አገር
አለ ፣ እንደ እናሪያ፣ አንድም
ምዕመናን የሚበዘብት አገር
አለ እንደ እስክንድርያ ፣

፪፡ ሐገንሂ እምውስተ ምድር ይት
ገበር ፣

ብረትም ከምድር ይሠራል ፣
እንደ ዛኪና፣ አንድም ሰማዕታት
የሚበዘብት አገር አለ፣ እንደ
አንዶኪያ ፣

ለብርትኒ ከመ ዕብን ይፈጽሕዎ ፣
ብርቱንም እንደ ደንጊያ እየፈ
ለጡ ያወጡታል ፣

፫፡ ለጽልመትኒ አዘዘ ዕድሜሁ ፣
የጨለማውንም ሰዓት አዘዘ ፣
አሥራ ሁለት ሰዓት ሌሊት ይሁን
ብሎ፣ አንድም የጽልመተ ነፍስ
ጊዜው ፎሺህ ካፎመቶ ዘመን
ይሁን ብሎ አዘዘ ፣

ወለኩሉ ወእቱ የሐትቶ ዕብነ ጽል
መት ወጽላሎተ ሞት ፣

ሰውን ሁሉ ጽኑዕ መከራ አም
ጥቶ ይመረምረዋል ፣

፬፡ ከመ ስጥቀተ ፈለግ ውስተ መሬት፣
ከመ ስጡጥ ፈለግ ሲል ነው፣
ንፍቀ ታቦት ስጡተ ልብስ እን
ዲል፣ ውሀ በመሬት ውስጥ እን
ዲሂድ ያ መድከሙ ነው ፣

እለ ይረስዕዎ ለፍፍተ ጽድቅ ደክሙ
በኃጢአቶሙ ፣

ከማሁ ያለበት ነው፣ እውነተኛ
ሕግን የሚዘነገንት ሰዎች በኃጢ
አታቸው ምክንያት ደከሙ ፣

፭፡ ለምድርኒ ይወጽእ እምኔሃ እክል፣
እህል የሚሆንበት አገር አለ፣
ደንቢያ በረንታ፣ አንድም ዕክለ
ትምህርት የሚበዛበት ሰብእና
ጻድቃን አለ ፣

በመትሕቲሃኒ ጠብለላ በእሳት ፣

ከታች በእሳት ጠቀለላት፣ ከታች
ነፋስ ፣ ቀጥሎ እሳት ፣ ቀጥሎ
ውሀ፣ ቀጥሎ መሬት ነውና፣ እን

ድም ልበ መምህራንን በሁብተ
መንፈስ ቅዱስ አማሚቃት ፣

፮፡ ቦ ብሔር ዘዕብን ሰንገር ፣

ሰንገር የሚባል ዕንቀጥ የሚገኝ
በት አገር አለ፣ እንደ ሀንደኬ፣
አንድም ሊቃነ ጳጳሳት የሚበ
ዘብት አገር አለ፣ እንደ ሮም፣

ወርቃኒ ከመ መሬት ፣

ወርቋ እንደ መሬት ብዙ የሆነ፣
አንድም ምዕመናን የበዘባት፣

፯፡ ወፍፍት ዘኢርእያ የፍ ወኢነጸራ
ዓይነ ንስር ፣

የፍ ንስር አንድ ወገን፣ ዲያብሎስ
ያሳሳታት ሰብእና ጻድቃን፣ አን
ድም ዲያብሎስ ያልገባበት ገነት
መንግሥተ ሰማያት አለች ፣
አንድም ሰይጣን ያልጠበቃት
ሕግ አለች ፣ ሕግ መሠራቱ
ለሰው ነው እንጂ ለሰይጣን አይ
ደለምና ፣

፰፡ ወኢኬድዎ ደቂቅ ዝንሬን በእ
ግር ፣

ትዕቢተኞች፣ የትዕቢተኞች
ልጆች በእግር ያልረገጧት ማለት
አጋንንት ያሳሳቷት ሰብእና ጻድ
ቃን፣ አንድም አጋንንት ያልገቡ
ባት ገነት መንግሥተ ሰማያት
አለች፣ አንድም አጋንንት ያልጠ
በቋት ሕግ አለች ፣

ወኢሐሌ ኣንበሳ ውስቴታ ፣
 ዲያብሎስ ያልጠበቃት፣ ሕግ
 ያላሳታት ሰብእና ጸድቃን ኣለች፣
 ኣንድም ያልገባባት ገነት መን
 ግሥተ ሰማያት ኣለች ፣
 ፱፣ ወኣንሥኣ እዴቡ በእኒዝ ፣
 ለእኒዝ ሲል ነው፣ እኒን በመከራ
 ለመያዝ እደ መዓቱን አነሣ ፣
 ኣንድም ምስለ እዝን ፣ ከመቅ
 ሠፍቱ ጋራ ሥልጣኑን አነሣ ፣
 ወገፍትዮሙ ለእድባር እምሥርዎሙ፣
 ተራሮችን፣ ኣንድም ነገሥታቱን
 ሥር መሠረታቸውን አጠፋ፣
 ፲፣ ወሠጠቀ ኣንቅዕተ አፍላግ ፣
 የፈላሾችን ምንጭ የፈጠረ እሱ
 ነው፣ ኣንድም ሀብተ መንፈስ
 ቅዱስን መጥኖ መጥኖ የሚሰጥ
 እሱ ነው ፣
 ወርእየት ዓይንዩ ኮሎ ክቡራተ ፣
 ዓይኔ ክቡር ክቡር ነገርን አየች
 አለ፣ በዘመኑ የተደረገውን ፣
 ፲፩፣ ወሠጠቀ ቀላያተ ዘአፍላግ ፣
 ፈላሾች፣ ውሆች የሚሄዱበትን
 ወንዝ የፈጠረ እሱ ነው ፣ ኣን
 ድም ሀብተ መንፈስ ቅዱስን
 የሚሰጥ እሱ ነው ፣
 ወአርአዩ ኃይሎ ውስተ ብርሃን ፣
 በብርሃን ኃይሎን ገለጠ ማለት
 ለይኩን ብርሃን ብሎ ፈጠረ ፣

ኣንድም በወልድ ኃይሎን ገለጠ፣
 ወልድ እለ ውስተ ሲኦል ሃዑ
 ብሎ ኃይሎን ገለጠ ፣
 ፲፪፣ ወእምአይቴ ተረከበት ጥበብ፣
 ሕግ፣ ኣንድም ወልድ መንፈስ
 ቅዱስ ከወዴት ተገኘች ፣
 ወአይቴ ብሔራ ለጥበብ ፣
 የሕግ፣ ኣንድም የወልድ የመን
 ፈስ ቅዱስ አገሯ ወዴት ነው ፣
 ፲፫፣ ወኣዩአምራ መዋቲ ለፍኖታ ፣
 ሚች ሰው ሕግን አይዛትም የወ
 ልድ የመንፈስ ቅዱስን ባሕርይ
 ዋን አያውቃትም ፣
 ወኢሀለወት ንብ ዕጻለ እመኢያው፣
 ሕግ በሰው ዘንድ የለችም፣ አይ
 ጠብቃትም፣ ኣንድም መላእክት
 የወልድ የመንፈስ ቅዱስን ባሕ
 ርይዋን አያውቁምና ፣
 ፲፬፣ ቀላይኒ ትቤ ኢሀለወት ንቤየለ፣
 ቀላይም ሕግ ከኔ ዘንድ የለችም
 አለች፣ ሕግ መሠራቱ ለቀላይ
 አይደለምና ፣ ኣንድም ወልድ
 መንፈስ ቅዱስ በውሳኔ ከኔ
 ዘንድ የለችም አለች፣ ኣንድም
 መቃብር ከኔ ዘንድ የለችም
 አለች ተነሥቷልና ፣ ኣንድም
 ሲኦል ከኔ ዘንድ የለችም አለች፣
 በአካለ ነፍስ ወርዶ ነፍሳትን
 ባወጣ ጊዜ አጋንንት አልተቆራ
 ጉትምና ፣

ባሕርኒ ትቤ ኢነበረት ምስሌዩ ፣
 ባሕርም ሕግ ከኔ ጋራ የለችም
 አለች፣ ሕግ መሠራቱ ለባሕር
 አይደለምና ፣ ኣንድም ወልድ
 መንፈስ ቅዱስ በውሳኔ ከኔ
 ዘንድ የለችም አለች፣ ኣንድም
 መቃብር ሲኦል ከኔ ዘንድ የለ
 ችም አለች፣ ተነሥቷልና አጋን
 ንትም አልተቆራጉትምና ፣
 ፲፭፣ ወአልቦ ዘተረከቦ ዘከማሃ ፣
 እንደ ሕግ ያለ የተገኘ የለም፣
 ኣንድም እንደ ወልድ ፣ እንደ
 መንፈስ ቅዱስ የተገኘ የለም፣
 ወኢይደልዋ ብፍር ተውላጣ ፣
 ብር የሷ ለውጥ ሊሆን አይገባ
 ትም ፣
 ፲፮፣ ወኢትሠየጥ በወርቀ አፈር ፣
 በሀንድ ወርቅ አትሸጥም፣ ወርቅ
 ብር ተቀብሎ ሕግ ማፍረስ ፣
 ኣንድም ወልድ መንፈስ ቅዱ
 ስን መካድ አይገባም ፣
 ወኢበባላቅ ቅድው ወኢበሰንፔር ፣
 በአማረ ባላቅ ሰንፔር በሚባል
 ዕንቁሩ ልትሸጥ አይገባም ፣
 ፲፯፣ ወኢይትማሰላ ወርቅ ወማኅው፣
 ወርቅ ዕንቁሩ ዋጋዋ አይሆንም፣
 ወቤዛሃኒ ንዋዩ ወርቅ ፣
 የወርቅ ወገን ሁሉ ዋጋዋ ሊሆን
 አይገባም ፣

፲፰፣ ዝሉፍ ወእንቡዝ ኢይዜከርዋ፣
 ዝሉፍ እንቡዝ የሚባል ዕንቁሩ
 አይመስላትም፣ ኣንድም ዝሉፍ
 አውታታ እንቡዝ አእምሮውን
 የአጣ አያስባትም ፣
 ወሰሐባ ለጥበብ እምዕንቁሩ በአም
 ጣን ኃይልክ ፣
 ከዕንቁሩ ተሸለህ አሸለህ የሚቻ
 ላህ እንደሆነ በሚቻልህ መጠን
 ጥበብን ያዛት ፣
 ፲፱፣ ወኢይትኤሪዩ ተንከራ ዘኢትዮ
 ጽዮ ፣
 የኢትዮጵያ ሉል አይተካከላ
 ትም ፣
 ወኢትሠየጥ በወርቅ ጽፍይ ፣
 በጠራ ወርቅ አትሸጥም ፣
 ፳፣ ወጥበብ በአይቴ ተረከበት ፣
 ሕግ፣ ኣንድም ወልድ መንፈስ
 ቅዱስ ወዴት ተገኘች ፣
 ወአይቴ ውእቱ ብሔራ ለምክር ፣
 የሕግ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ
 አገሯ ወዴት ነው ፣
 ፳፩፣ እስመ ተረበዕት እምኮሎ ሰብእ፣
 ሕግ ከሰው ተዘንግታለችና፣ ኣን
 ድም ወልድ መንፈስ ቅዱስ ከሊ
 ቃነ አጋንንት ተዘንግታለችና ፣
 ውተነብዕት ዓዲ እምአዕዋፈ ሰማይ፣
 ዳግመኛ ከአዕዋፍ ተዘንግታለ
 ጉና ሕግ መሠራቱ ለሰው እንጂ

ለአዕዋፍ አይደለምና፤ አንድም ወልድ መንፈስ ቅዱስ ከሠራዊተ አጋንንት ተሠውራለችና ፤

፳፮፣ ሞትሃ ወሲኦል ይቤሉ ሰማዕና ድምፃ ፤

ሂኖክ ኤልያስ የሕግ መሠራቷን ሰማን አሉ፣ በሞት ሞት፣ በመቃብር መቃብር ሁነውበታልና፤ አንድም ጻድቃን የሕግን መሠራቷን ሰማን አሉ፤ አንድም አጋንንት ወልድ እለ ውስተ ሲኦል ዓዑ ማለቷን ሰማን አሉ፤ አንድም የመንፈስ ቅዱስን ዜና ኅድረቷን ሰማን አሉ፤

፳፯፣ ወእግዚአብሔር አሠነዩ ፍኖታ፣ ሂኖክ ኤልያስ የሚሞቱ በሰማዕትነት ነውና የወልድን ትንሣኤዋን አበጀ ፤

፳፰፣ ወውለቱ ለሊቡ የአምር ብሔራ፣ እንዲህ መሆኗን ያውቃል አለ፣ ከሙሴ በኢያሱ፣ ከኤልያስ በኢልሳዕ ማደሯን እሱ ያውቃል፤ አንድም የወልድን ባሕርይዋን ያውቃል ፤

ወውለቱ ይሬኢ ኩሎ ዘውስተ ሰማይ ወየአምር ኩሎ ዘውስተ ምድር ፤

በሰማይ በምድር ያለውን ሁሉ እሱ ያውቃል ፤

፳፩፣ ዘለሊቡ ገብረ ነፋሳተ በመጻፈው ፤

ነፋሳትን መጥኖ መጥኖ የፈጠረ እሱ ነው ፤

ወማየሂ በመስፈርት ፤

እስከ ዝዩ ብጽሒ ወኢትትዓደዊ እምወሰንኪ ብሎ ውህውን የወሰነ እሱ ነው ፤

፳፯፣ አመ ፈጠረ ከመዝኑ ጎለቋ ፤

እንዲህ አድርጎ ዓለምን በፈጠረ ጊዜ ሕግን ዐሥር ተብላ እንድትቆጠር አደረጋት ፤ አንድም በፎኸህ ካፎመቶ ዘመን ወልድ ሥጋ እንድትሆን፤ አንድም መንፈስ ቅዱስ በምዕመናን እንድታድር አውቆ ቆጠራት ፤

ወበፍኖት ያሚክርዎ ለቃል ፤

ፀሐይን በነጻና ጸናን አልጸናን ብለው ይፈታተኑታል፤ አንድም ፀሐይን በጥላ ያውቁታል የበቃ በኬክሮስ ያልበቃ በጥላ ፤ አንድም ሕግን ይፈታተኑታል፤ አንድም አይሁድ ጌታን ይፈታተኑታል፤ ተአምራቱ ምትሐት ነው፤ ትምህርቱ ሐሰት ነው እያሉ፤

፳፯፣ ወርእያ አሜሁ ፤

ያንጊዜ ሕግን ሠራት፤ አንድም ወልድ መንፈስ ቅዱስን ሰደዳት፤

ውጎለቋ ፤

ዐሥር ተብላ እንድትቆጠር አደረጋት፤ አንድም በፎ ኸህ ካፎ መቶ ዘመን ወልድ ሥጋ እንድትሆን መንፈስ ቅዱስ በሰው እንድታድር አደረጋት፤

ወአስተዳለሞሂ ፤

አዘጋጃት ፤

ወአክበራ ወሰሐባ ፤

ሕግን የያዘ ሰውን አከበረ፣ ሕግን የያዘ ሰውን ወደሱ አቀረበው ፤

፳፰፣ ወይቤሎ ለዕንላ እመሕያው ፈሪሃ እግዚአብሔር ውለቱ ጥበብ፤

እግዚአብሔር ሰውን ፈሪሃ እግዚአብሔር ይሉሃል ጥበብ ነው አለው፤ ጥበብ ይሉሃል እግዚአብሔርን መፍራት ነው ፤

ወተግህሃ እምእኩይ አዕምሮ ውለቱ፤

አዕምሮ ይሉሃል ከክፉ ነገር መራቅ ነው ።

ምዕራፍ ፳፱

ሐያ ዘጠነኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

ገብዔ

፩፣ ወደገመ ኢዮብ ዓዲ ቅድመ ወይቤ ፤

ኢዮብ ዳግመኛ ቀድሞ እንደተናገረው ተናገረ ፤

፪፣ መኑ እምአግብዓኒ ውስተ መዋዕለ አውራገዩ ዘትካት ፤

ቀድሞ ተድላ ደስታ አደርግ እንደ ነበረ ተድላ ደስታ አደርግ ዘንድ ወደቀደመ ዘመኔ ማን በመለሰኝ ነበር ፤

አመ ዐቀባኒ እግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔር በረድኤት በጠበቀኝ ጊዜ እኖር እንደ ነበረ ወደመሆን ማን በመለሰኝ ነበር፤ አንድም እኖር እንደነበረ እኖር ዘንድ ፤

፫፣ ከመ ከመ ይበርህ ማኅቶትዩ በትርጉም ፤

በራስጌዬ ፋና መብራት ይበራ እንደነበረ ጊዜ ወደመሆን፤ አንድም በራስጌዬ መብራት ይበራ እንደ ነበረ ጊዜ እኖር ዘንድ ፤

አመ አሐውር በብርሃኑ ውስተ ጽልመት ፤

በጨለማ ከአዳራሽ ወደዕልፍኝ በፋና እሔድ እንደ ነበረ ጊዜ ወደመሆን ፤ አንድም ከመከራ በብርሃነ ረድኤቱ በጠበቀኝ ጊዜ ፤

፬፣ አመ ሀሉኩ እነ ውስተ ኩሉ በረከት ፤

እኔ በበረከት ጸንቼ እኖር እንደ ነበረ ጊዜ ወደመሆን፤ አንድም እኔ በበረከት ጸንቼ እኖር ዘንድ ማን በመለሰኝ ፤

አመ እግዚአብሔር ይሔውጽ ቤትዩ፣ እግዚአብሔር ወገኖቼን በረድኤት በጎበኛቸው ጊዜ እኖር እንደነበረ ወደመሆን፤ አንድም እኖር እንደ ነበረ እኖር ዘንድ፤

፭፣ ወአመ ጽፋቅ ንዋይዩ ፤

ገንዘቤ በዝቶ ሳለ ፤

ወበዓውድዩ አግብርትዩ ፣
ባርቼ ዙሪያዬን ከበው ቁመው
ሳለ ፤

፮፣ ወአመ ይውገዝ ቅብዕ ውስተ
ፍፍውዩ ፤

ቅቤው በጎዳናዬ ይፈስ እንደ
ነበረ ጊዜ አለ ግብሩ ሲመጣ ፤
አንድም ተድላው ደስታው በዝቶ
ሳለ ፤

ወአመ ይትከወው ሀሊብ ውስተ አድ
ባርዩ ፤

ወተቱ በተራራ ይፈስስ እንደ
ነበረ ጊዜ ወደመሆን ግቱ ሲመጣ፤
አንድም ከጡቷ ሲነዛ፤ አንድም
ተድላ ደስታዬ ይበዛ እንደ ነበረ
ጊዜ ወደመሆን ማን በመለሰኝ፤

፯፣ አመ እገይሥ በግርማ ሀገርዩ ፤

በሀገሬ መፈራት በሂድሁ ጊዜ
የኤዶምያስ ነገሥታት የሰው
ደም እናፈስሳለን ሲሉ ቀይ
ግምጃ ይለብሳሉ፤ አንድም ድል
ነሥቼ ወደ ሀገሬ በመፈራት
በተመለስሁ ጊዜ ፤

ወአነብር ውስተ መርሀብ መንበርዩ፤

ዙፋኔን በአደባባይ በዘረጋሁ
ጊዜ ፤

፰፣ ወይሬእዩኒ ወራዙት ወይትጎ
ብዑ ፤

ወራዙተ ሆር፤ አንድም ሌቦች
እኔን አይተው ይሠወራሉ ፤

ወይጸንሐኒ ኩሎሙ ሊቃውንት ፣
ነገር የሚያውቁት ሁሉ ይጠ
ብቁኛል ፤

፱፣ ወኃዩላን ይትፈጸሙ ወኢይነብቡ፤
ኃያላነም ዝም ይላሉ፤ አይና
ገሩም ፤

ወያጠውቁ አፉሆሙ በእደዊሆሙ፤
እጃቸውን በአፋቸው ጭነው ዝም
ይላሉ ፤

፲፣ ወያስተበዕዑኒ እለ ይሰምዑኒ ፤
የሚሰሙኝም በአደነቁኝ ጊዜ፤

ወይጠግዕ ልሳኖሙ በጉርዔሆሙ ፤
አንደበታቸው ከጉርጌቸው በተ
ጣጋ ጊዜ ፤

፲፩፣ ወዕዞን ዘሰምዑተኒ ታስተበዕዔኒ፤
ስፈርድ ስተች የሰማችኝ ጆር
ታደንቀኝ ነበር ፤

ወዓይን ዘርእዩተኒ ትትሬስዩኒ ፤
ስፈርድ ስተች ያየችኝ ዓይን
አብነት ታደርገኝ ነበር፤ አንድም
ትትገኝሁኒ ይላል፤ ስፈልጥ ስቆ
ርጥ ታዋኝ የነበረ የሌባ የቀማኛ
ዓይን ትርቀኝ ነበረ፤

፲፪፣ እስመ አድኃኑ ነጻዩ እምእደ
ዘይትዔገሎ ፤

ደኃውን ከሚቀማው እጅ አድኜ
ዋለሁና ፤

ወረዳእኩ እንላ ማውታ ዘአልቦ ረዳእ፤
ረዳት የሌለው እናት አባቱ የሞ
ቱበትን ረድቼዋለሁና ፤

፲፫፣ ወደኃረኒ ዘሂ ይመውት ፤

የሚሞት ሽማግሌ ሁሉ ይመር
ቀኝ ነበር፤ ስለምን መጣብኝ
ይሆን የሚያልፍ ዝናም አይም
ታህ፤ የሚሞት ሽማግሌ አይር
ገምህ እንዲሉ፤

ወባረከኒ አፈ ዕቤራት ፤

የባልቴቶች አንደበት ይመርቀኝ
ነበር፤ ስለምን መጣብኝ ይሆን፤

፲፬፣ ወለበስክዋ ለጽድቅ ፤

እውነተኛ ሕግን ገንዘብ አደር
ጋት ነበር ፤ ስለምን መጣብኝ
ይሆን ፤

ወተረሰይኩ ርትዓ ከመ አጽፍ ፤

የቀና ፍርድን ገንዘብ አደርግ
ነበር ፤

ወተቀጸልክዋ ለፍትሕ ፤

ፍርድን እንደ ዘውድ ተቀዳጅ
ቻት ነበር ፤

፲፭፣ ወኮንክምሙ ዓይነ ለዕውራን ፤
ለዕውራን ዓይን እሆናቸው ነበር
አለ ፤ መሪ እየሰጠሁ ፤

ወእግረ ለሐንካሳን ፤

ለሐንካሳንም እግር እሆናቸው
ነበር ማለት ፈረስ፤ በቅሎ እሰ
ጣቸው ነበር ፤

፲፮፣ አነ ውእቱ አብ ምስኪናን ፤
የድኖች አባት እኔ ነበርሁ ፤
ስለምን መጣብኝ ይሆን ?

ወተኃውሥኩ ለዘኢየላምር ቅስተ ፤
ፀብዕ ክርክር ለማያውቅ እከራ
ክርለት ነበር፤ ድኃ ያመልክት፤
ዳኛ ይሟገት እንዲሉ ፤

፲፯፣ ወለበርኩ ስነህሆሙ ለዓማዕያን፤

አጽንተው የያዟቸውን ሥልጣ
ናቸውን አጠፋ ነበር ፤

ወአንገፍክምሙ እማዕከለ ጥረሲሆሙ
ዘመሠጡ ፤

የነጠቁትን አስጥሳቸው ነበር፤
ስለምን መጣብ ይሆን ?

፲፰፣ ወተሐዘብኩ እልሐቅ ወእር
ሳዕ ፤

እንዲህ ስላደረግሁ በተድላ በደ
ስታ እኖራለሁ ብዬ አስብ ነበር፤

ወእጎዬው ጉንዱዩ ዓመተ ከመ ነዋህ
በቀልተ ተመርት ፤

እንደ ዘምባባ ከብሬ ገንኜ እኖ
ራለሁ ብዬ ነበር ፤

ወከመ ኖግ አባገሳ መዋዕል ፤

ዘመኔን እንደ ባሕር አሸዋ አብ
ዛለሁ ብዬ ነበር ፤

፲፱፣ ወይትከዓው ማይ ለሥርወዩ፤

ለአባትነቴ ማየ ረድኤት ይሰጠ
ኛል ብዬ ነበር ፤

ወይወርድ ጠል ውስተ ማዕረርየ ፣
 ጠል በአዝመራዬ ይወርዳል ብዬ ነበር፤ አንድም ጠል ረድኤት በሰውነቴ ያድራል ብዬ ነበር፤
 ፳፮፡ ወክብርየ ሐዲስ ምስሌየ ፣
 እንግዳ የሆነ ዘውዴ ከኔ ጋራ ይኖራል ብዬ ነበር፤ አያቶቼ ዘውድ አልደፉምና እንግዳ አለው አንድም ዘውዴ ከኔ ጋራ ጸንቶ ይኖራል ብዬ ነበር ንዑ ነሐድስ መንግሥቶ ለሳዖል እንዲል ፣
 ወአሐውር እንዘ ቀስትየ ውስተ እዴየ፤
 ሥልጣኔ እንደጸና እኖራለሁ ብዬ ነበር ፣ አንድም ቅስትየ ይላል ፣ ፀብዕ ክርክሬ በቃሌ ጸንቶ ይኖራል ብዬ ነበር ፣
 ፳፯፡ ኪየ የጸምዑኒ ወይስምዑኒ፤
 እኔን ይሰሙኝ ያደምጡኝ ነበር፤
 ወያረምሙ በምክረ ዚአየ ፣
 የሱ ምክር ይሁን ይሉ ነበር፤
 ፳፰፡ ወኢይደግሙ ነገረ በዲባ ነገርየ ፣
 በኔ ነገር ላይ ዳግመኛ ነገር አይናገሩም ነበር ፣
 ወይትሐሠዩ ሶባ እትናገሮሙ ፣
 በተናገርኋቸው ጊዜ ደስ ይላቸው ነበር ፣

፳፫፡ ከመ ምድር ዕምዕት እንተ ትሰር ዝናመ ከማቡ እሙንቴ ለነገረ ዚአየ፤
 የተጠማች ምድር ዝናሙን እንድትታመን፤ እንደዚህም ሁሉ ነገራን ይታመኑት ነበር፤
 ፳፬፡ ወኢይትአመኑ እመ ሰሐቁ ምስሌሆሙ ፣
 ከነዚያ ጋራ በሣቅሁ ጊዜ እኛን ደስ ይበላቸው ብሎ ነው እንጂ አሁን ስቆ ነው ብለው አያምኑኝም ነበር ፣
 ወኢወድቀ ብርሃነ ገጽየ ፣
 ተድላ ደስታዬ አይጠፋም ብዬ ነበር ፣
 ፳፭፡ ኃሢሥየ ፍኖቶሙ ነበርኩ እንዘ እኳንኖሙ ፣
 ነገራቸውን መርምራ ስፈርድላቸው እኖር ነበር ፣
 ወነበርኩ ከመ ንጉሥ ባሕተትየ ፣
 እንደ ሌላ ንጉሥ፤ አንድም ንጉሥ እንደ መሆኔ ፣ አንድም እንደ ሰማያዊ ንጉሥ ብቻዬን ስፈርድላቸው እኖር ነበር ፣
 ሶባ ይላህወ ይትናዘዙ ብየ ፣
 በአዘነ ጊዜ በኔ ይረጋጉ ነበር።

ምዕራፍ ፴

ሠላሳኛው ምዕራፍ ይህ ነው፤
 ፩፡ ወይእዜሰ ትሐታን ይስሐቁኒ ፣
 ዛሬ ግን ቦለዶች ይዘብቱብኛል፤
 ወየምሰ ይምዕዱኒ ለባሕተቶሙ ፣
 ዛሬ ግን ብቻቸውን ይመክሩብኛል ፣
 እለ መንገዝምሙ ለአበዋሆሙ ወእለ ኢሀሰብክምሙ ፣
 አባቶቻቸውን የናቅሁዋቸው ከምንም ከምንም ትንሽ የጤፍ ያህል የማልቁጥራቸው ፣
 ወኢከመ ከለባተ መራዕይየ ፣
 መንገዴን እንደሚጠብቁ ውሾች የማልቁጥራቸው፤ አንድም መራዕየ ከለባት ይላል፤ ከንጉሥ ቤት ሶለጉ ብዙ ነውና ፣
 ፪፡ ወለምንት ሊተ ኃይለ እዴሆሙ፤ የዚህ ኃይለ ቃላቸው ለምኔ ነው፤ ወይመጽእ ላዕሌሆሙ ሞት ፣
 በነዚህስ ሞት ይመጣባቸዋል፤
 ፫፡ ወየስተፍዕሙ እምረኃብ እንዘ ይልሕሱ ፣
 ከረኃብ የተነሣ እየተሰደዱ ይቀላውጣሉ ፣
 እለ ይመስጡ እምነ በድው ፣
 በምድረ በዳ የሚቀሙ ፣

ትማልም በሥራህ ወበኃሣር ፣
 ትላንትና በገዕር በገግር ተይዘው የነበሩ ፣
 ፬፡ እለ ይዋሕዩ ወይስእሉ ወየስተፍዕሙ ፣
 የሚቀሙ፤ የሚለምኑ፤ የሚቀላውጡ ኃይለኛ ቢሆን ይለምኑታል፤ ደካማ ቢሆን ይቀሙታል የቅሚያ መጀመሪያው ልመና ነውና ፣ አንድም እንጀራ በመሰብ፤ ጠላ በገንቦ ሲመጣ አይተው የሚጎመጁ ፣
 እለ በተታሕሎ የሐይወ ፣
 ተለል ተለል የሚሉ ፣ አንድም በመቀላወጥ የሚኖሩ ፣
 ጎሠራን ወአማዕያን ፣
 ጎስቋሎች በደለኞች የሚሆኑ፤
 ወዕንላን እምኩሉ ሠናይ ፣
 ከበሳ ነገር ሁሉ የተቸገሩ ፣
 እለ ሥርወ ዕዕ ይሚጽፍ እምባይ ረኃብ ፣
 በጽነዕ ረኃብ ተይዘው ጅዋት እንጅዋን የሚያላምጡ ፣
 ፭፡ ተንሥኡ ላዕሌየ ሰረቅት ፣
 ሌቦች እነዚህ በጠላትነት ተነሡብኝ ፣
 እለ አብያቲሆሙ ውስተ ግበባ ኩኩሕ፤
 ቤታቸውን በዋሻ ያደረጉ ፣

፮፡ ወይወውዑ ማዕከለ መጽአዎ ፤
በበረሀ የሚደነፉ ፤
ወይትኃብዑ ውስተ ሣዕሪ ገዳም ፤
በምድረ በዳ ሣር ውስጥ የሚሠወፉ ፤
፯፡ አብዳን ውሉድ ፤
ሰነፎች ልጆች አባታቸው አይታወቅምና፤ አንድም እገሌ አባታችን አይሉምና ፤
ወአልቦሙ ስም ፤
ሰም የሌላቸው ፤
እስመ ጥፋአን እምድር ፤
ከዚህ ዓለም ጠፍተዋልና ፤
ወጥብብ እንተ ጠፍዐት እምድር ፤
ከሳቸው የነበረች ጥብብ ከልቡናቸው ጠፍታለችና ሰነፎች ልጆች ፤
፰፡ ወይእኬሰ መሰንቆ ኮንክዎሙ ፤
ዛሬ ግን መሰንቆ ሆንኋቸው፤
ወአነ መሐደምቶሙ ፤
እኔ ተረት ሆንኋቸው ፤
፱፡ ወያስቈርናኒ ወይርጎቀ እምኔየ፤
ይጸየፋኛል፤ ከኔ ይርቃሉ ፤
ወአይትሐከዩ ወሪቀ ውስተ ገጽየ፤
በፊቴ እንትፍ ማለትን ቸል አይሉም ማለት ይንቁኛል፤ አን

ድም ጌታ አይሁድ በፊቴ ምራቃቸውን እንትፍ ማለትን ቸል አይሉም ይላል፤
፲፡ ወከሠተ ምጉንጳሁ ወቀተለኒ ፤
መዓቱን አመጣ፤ አጠፋኝ ፤
ወፈነወ ልጓመ ለገጽየ ፤
በሰውነቴ ደዌ አመጣብኝ ፤
፲፩፡ ወተንሥአ በየማነ ኃይል ፤
በየማነ ኃይል ተነሣ ፤
ወሰፍሐ እገራሁ ዲቤየ ፤
እግረ መዓቱን በኔ ላይ አመጣ፤
ወገብረ ፍኖተ ሞት ላዕሌየ ፤
የሞት ሥራ የሚሆን ደዌን አመጣብኝ፤ አንድም ሳይናበብ ሞት ጌዳናውን አደረገኝ ፤
፲፪፡ ወደምሰሰ አሠርየ ፤
ፍለጋዬን አጠፋ ፤
ወሰለበኒ አልባስየ ፤
ልብሴን ገፈፈኝ፤ ልብስና ቀላሳ አይስማማምና፤ አንድም ተድላ ደስታዬን አሳጣኝ ፤
ወደጉፀኒ በአሕፃሁ ፤
ከሠተ ምጉንጳሁ ወደጉፀኒ ወቀተለኒ ሲል ነው፤ ጉራንጉሬውን ገለጠ በፍላፃ ወግቶ ገደለኝ ማለት ሥልጣኑን ገለጠ አጠፋኝ ፤

፲፫፡ ወረሰየኒ ዘከመ ፈቀደ ፤
እንደ ወደደ አደረገኝ ፤ ጌታ ሁን እንዳሻሻህ ትሆን እንዲሉ ፤
ወአአይስ በሕማም ፤
በደዌ ተይገፎ እዛብራለሁ ፤
፲፬፡ ውቱረ ይዋሕዩኒ ነፃራር ፤
ዘወትር ራስ ማዞር ይጎበኝኛል፤
ወትፍሕቅ ነፍስየ ወትልሕስ ወትፈልስ ፤
ሰውነቴ ስትጽር ሕቅ ሕቅ ትላለች በሞት ትሰደዳለች ፤
ኃለፈት ነፍስየ ከመ ደመና ዘተነጽሐ፤
ሰውነቴ እንደ ተበተነ ደመና ጠፋች ፤
፲፭፡ ወይእኬሰ ተክዕወት ነፍስየ በላዕሌየ ፤
ዛሬ ግን በኔ ላይ ያለች ሰውነቴ እንደ ውሀ ፈሰሰች ፤
ወመልዐ መዋዕልየ ፃዕረ ፤
ዘመኔ ጸር ጋርን መላ ፤
፲፮፡ ኮሎ ሌሊተ ይነድድ አዕዕም ትየ ፤
ሌሊቱን ሁሉ አጥንቴ እንደ እሳት ይነዳል ፤
ወይትመሰዉ አሥራውየ ፤
ጅማቴ እንደ ሰም ይቀልጣል፤
፲፯፡ እምጻሊይ ኃይል እትሚጠዎ ለልብስየ፤
ልብሴን በጭንቅ እለብሰዋለሁ፤

ወሐነቀኒ አፈ መልበስየ ፤
የቀሚሴ ቁልፍ አነቀኝ ማለት የቀሚሴ ቁልፍ ይውልበት በነበረው ደዌ ዋለበት ፤
ወሀባኔ ጸፈረ ውስተ ከሣድየ ፤
ተባት ቁልፍ ይውልበት በነበረው ደዌ ዋለበት፤ አንድም ወሀብል ይላል፤ እንስት ቁልፍ ይውልበት በነበረው ደዌ ዋለበት ፤
፲፰፡ ወኪዳኒ ከመ ዕቡር ፤
እንደ ጭቃ በመከራ ረገጡኝ፤
ሐመድ ወመሬት ኮነ መክፈልትየ፤
እድል ፈንታዬ አመድ ትቢያ ሆነ፤ ገል ደቁሰው፤ አመድ ነስን ሰው በሣጥን አስተኝተውታልና፤
፲፱፡ ገዐርኩ ኅሴክ ወኢሰማዕከኒ ቀደምየ ወኢጠየቀኒ ፤
በፊትህ ቁሜ ለመንሀህ ልመና ዬን ሰምተህ አልተረዳኸኝም ፤
ደቡዩ እለ አልቦሙ ምሕረት ፤
ርጎራኔ የሌላቸው አጋንንት፤ አንድም አሕዛብ ደበደቡኝ ፤
አንድም ዕፄያት አስጨነቀኝ፤
ወጸንዓት እድ እንተ ቀሠፈተኒ ፤
ያጠፋችኝ እደ መዓትህ ጸናች፤
፳፡ ኅደገኒ ውስተ ናሕክ ፤
በቅልቅል መከራ፤ አንድም ናዕክ ይላል፤ በዕነ-ዕ መከራ ጣልከኝ፤

ወእርጋቀኒ እምሕይወትዮ ፣
 ከሕይወቴ ለዮኸኝ ፤
 ፳፩፣ አእምር ከመሰ ሞት ይቀጠቅ ጠኒ ፣
 የዛሬው መከራ ያሳዘነኛል እንጂ ሂሳብ ሞት እንዳይቀርልኝ አውቃለሁ ፤
 ወማኅደሩሰ ለኩሉ ዘሞተ ምድር ፣
 ነገር ግን እኔ ብቻ አይደለሁም የሞተ ሰው ሁሉ ማደሪያው መቃብር ነው ፤
 ፳፪፣ ወእምፈተውኩ እትጐረዳይ ለልዮ ፣
 ታንቆ መሞት አይገባም እንጂ የሚገባ ቢሆን እኔ ታንቄ በሞትሁ ነበር ፤
 ወእመ አኮ አስተባባሪ ባዕደ ይግበር ሊተ ከማሁ ፣
 ይኸም ባይሆን ሌላውን አንቀህ ግደለኝ ብዬ በማለድሁ ነበር አይገባም እንጂ ፤
 ፳፫፣ አንሰ በእንተ ኩሉ ምንዱ በእበኪ ፣
 እኔ በመከራ ስለተጨነቀው ሰው ሁሉ አለቅስ ነበር ፤
 ወእነብዕ እመ ርኢኩ ሰብአ ሕሙመ፣ የታመመ ሰው ባየሁ ጊዜ አለቅስ ነበር ስለምን መጣብኝ ይሆን፤

፳፬፣ አነሰ አጽናዕከዋ ለሠናይት ፣
 እኔ በኅ ነገርን አጽንቼ ይገባት ነበር፤ ስለምን መጣብኝ ይሆን? ሠናሁ ተራከባኒ መዋዕል እኩያት፣
 ክፉ ዘመኖች ተገናኙኝ ፤
 ተሰፊውኩ ብርሃነ ወመጽአኒ ጽልመት ፣
 ተድላ ደስታውን ተስፋ አደረግሁ፣ መከራ አመጣብኝ ፤
 ፳፭፣ ትፈልጉ ከርሥዮ ወኢታረምም፣ ሰውነቴ ትናደዳለች አለ፣ ዝም አትልም ፤
 ወበጽሐኒ መዋዕል ተዕናስ ፣
 ችጋር ያለው ዘመን ደረሰብኝ፤
 ፳፮፣ ወቦዕኩ ውስተ መዕብብ ወአልቦ ዘየስተግሥ ሊተ ኃጣዕኩ፣
 ወደ ሣጥኑ ገባሁ፣ ሣጥኑን የሚያሰፋልኝ አጣሁ ፤ አንድም ወደ መከራው ገባሁ ፣ መከራውን የሚያርቅልኝ አጣሁ ፤
 ቆምኩ ማዕከል ብዙኃን ወአአወዬ ፣
 በብዙ ሰዎች መካከል ቁሜ አለቅሳለሁ ፤
 ፳፯፣ ኮንኩ እኅዋሆሙ ለጸግነት ፣
 ለሌሊት የፎች ወንድማቸው ሆንሁ ፤

ወቢጸን ለአዕዋፍ ፣
 ለጉጉትም ባልንጀራ ሆንሁ ፤
 ፳፰፣ ወያዝኃዝኃኒ በሕቁ ማዕከዮ ፣
 ሰውነቴ እርግፍ እርግፍ አለ፣ ተቀሎኩ ፣
 በመከራ ተቆላሁ ፤
 ወተኃርጸ ኩሉ አዕዕምትዮ ፣
 አጥንቴ ተፈጨ፤ አንድም አጥንቴ ጅማቱን ተቀማ ፤
 ፳፱፣ መሰንቆ ኩነኒ ሕማምዮ ፣
 መከራዬ መሰንቆ ሆነኝ፣ መሰንቆ እንዲያጨዋውት አጨዋውተኝ፤
 ወመገመራ ገብአኒ ብካይዮ ፣
 ልቅሶዬም በገና ወደመሆን ተመለሰብኝ ።

ምዕራፍ ፱፩

ሠላሳ አንደኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤
 ጉባዔ
 ፩፣ ሥርዓተ ገበርኩ ለአዕይንትዮ ፣
 ለዓይኔ ሥራት ሠራሁ ማለት የጉልማላ ሚስት አቅንቼ አላየሁም ነበር ፤
 ወኢነጸርከዋ ለድንግል ፣
 ድንግሊቱንም አቅንቼ አላየሁም ነበር፤ ስለምን መጣብኝ ይሆን፤

፪፣ ወዓዲ ክፍለ እግዚአብሔር ኢበላዕኩ ፣
 ዳግመኛ አሥራቱን፤ አንድም መሥዋዕቱን አልበላሁም ነበር፤
 ወርስቶሂ ለኃያል እምአርያም ፣
 በሰማይ ያለ የእግዚአብሔርን ቀዳማያቱን አላስቀረሁም ነበር፤ አንድም አምልኮቱን አልተውሁም ነበር፤ ስለምን መጣብኝ ይሆን ፤
 ፫፣ አሌ ሎ ለሞተ ዓማሂ ፣
 ለዓመፀኛ ሞት ወዮለት ፤
 ወተናክሮቶሙ ለእለ ይገብሩ ኃጢአተ ፣
 ኃጢአት የሚሠሩ ሰዎች በሞት ይለያሉ፤ አንድም በሞት ለመለያየታቸው ወዮላቸው ፤
 ፬፣ አኮኑ ውሕቱ ዘይሬእያ ሰፍኖ ትዮ ፣
 እንዲህም እንዳላደርግ ሥራዬን የሚመለከታት እሱ አይደለምን፤
 ውኑለቄ ኩሉ ሥግረትዮ ፣
 ወደ ኃጢአት መረግመዴን አካሄዴን የሚመለከት እሱ አይደለምን ፤
 ፭፣ ለቤሁ ሐርኩ ምስለ መሥተሣልቃን ፣
 ዓይኑ በፈረጠ ፣ እጁ እግሩ በተቆረጠ ከሚዘብቱ ሰዎች ጋራ የኖርሁ ቢሆን ፤

ሶቡ ተግሳውት እግርዮ እምፍኖቱ፤
 እግረ ልቡናዬን ከሕጉ ያራቅሁ ብሆን በዚህ ምክንያት መጣ ብኝ ባልሁ ባላዘንሁም ነበር፤ እግዚአብሔር ያውቃል፤
 ፮፤ ወቆምኩ በመዳልወ ጽድቅ፤ በውነተኛ ሕግ ጸንቼ ኖርሁ፤ ወየአምር እግዚአብሔር የውሀትየ፤ በጉነቴን እግዚአብሔር ያውቃል፤
 ፯፤ ወእመሂ ተግሳውት እግርዮ እምፍኖቱ፤ እግረ ልቡናዬ ከሕጉ የራቀች ብትሆን፤ ወእመ ተለወ ልብዩ ድጎረ ዓይንየ፤ ባይኔ ያየሁትን በልቡናዬ ባደርገው፤ ወእመ ተመጠውኩ ሕልዩን በእዴየ፤ በእጄ መማለጃ ተቀብዬ ብሆን በዚህ ምክንያት መጣብኝ ባልሁ ባላዘንሁም ነበር፤ እግዚአብሔር ያውቃል፤ አንድም በእጄ መማለጃ ተቀብዬ እንደሆነ፤
 10፤ ዘዘራዕኩ ባዕድ ይብልዮ፤ እኔ የዘራሁትን ሌላ ይብላው፤
 11፤ ወዘእንበለ ሥርወ እኩን ዲበ ምድር፤ በዚህ ዓለም ያላባትነት ልቅር፤

ወእመሂ ተለወ ድጎረ ልብዩ ብእ ሲተ ብእሲ፤
 ልቤ የጉልማሳ ሚስት ተከትሎ ቢሆን፤
 ወእመሂ ወሐይኩ ጥገተ ቤታ፤ የቤቷን ደጅ ጉብኝቼ ቢሆን በአማረ በተገባ ነበር፤ አንድም እንዲህ አድርጌ እንደሆነ፤
 12፤ ብእሲትየኒ ትትውሀብ ለካልዕ፤ ሚስቴም ለሌላ ሰው ትሰጥ፤ አንድም ተአድሞ ለካልዕ ብእሲ ይላል፤ ሌላውን ደስ ታሰኘው፤ ወደቂቅየኒ ለይጎሠሩ በመቅሠፍተ መዓቱ ዘይእንዝ፤ ልጆቼም ተቆጥቶ በአመጣው መዓት መቅሠፍት ይጉስቀሉ፤
 13፤ አርኩሶ ብእሲተ ብእሲ እሳት ውእቱ ዘይነድድ፤ እንዲህም እንዳላደርግ የጉልማሳ ሚስት የሚያገብቀላል እንደሚነድ እሳት እንዲጠፋ አላውቅ ምን፤ ወውስተ ኩሉ መለያልይ ነበ፤ ቦአ ይሄሩ እምሥርወ፤ ከአደረ ዘንድ ሕዋሳቱ ሁሉ እንዲጠፋ አላውቅምን፤
 14፤ ወእመ ሀመዕኩ ፍትሐ ገብርዮ ወእመትየ ሶበ ይትዋቀሱ በጎቤየ፤ ከኔ ዘንድ በተከራከሩ ጊዜ የሴት ባሪያዬን የወንድ ባሪያዬን ፍርድ

አድልቼ ብሆን በዚህ ምክንያት መጣብኝ ባልሁ ነበር፤
 15፤ ወምንተ እሬሲ አመ ገብረ እግዚአብሔር ሐተታየ፤ እንዲህ አደርግ ዘንድ፤ አይቴ ነበርከ ወምንተ ገበርከ ብሎ እግዚአብሔር በመረመረኝ ጊዜ ምን አደርጋለሁ፤
 ወእመሂ ቦ ዘሐወጸኒ እትዋሳዕነ ባቅድሜሁ፤ በትንሣኤ ዘገባዬ በጉብኝኝ ጊዜ አላደረግሁም ብዬ በፊቱ እከራከራለሁን፤
 16፤ አኮኑ በከመ ተፈጠርኩ እነ በውስተ ከርሥ እሙንቱሂ ከማሁ ኮኑ፤ እንዲህም እንዳላደርግ እኔ በማጎፀን እንደ ተፈጠርሁ እነዚያስ የተፈጠሩ አይደሉም? ወነበርነ ውስተ ይእቲ ከርሥ፤ በዚች ማጎፀን የኖርነ አይደለምን ባሕርዬ አንድ ነውና፤
 17፤ ትካትሰ ግብረ አደምዕ ዘፈቀድኩ፤ ቀድሞስ የወደድሁትን ሥራ አገኝ ነበር ስለምን መጣብኝ ይሆን፤
 ወእመሰውኩ ዓይነ ዕቤር ወዕንላ ማውታ፤ ገንዘቧን ወስጄ ባልቴቲቱን አስለቅሼ ዓይኗን አላጠፋሁም ነበር፤

ስለምን መጣብኝ ይሆን? እናት አባት የሌለውን አላስለቀስሁም ነበር፤ ስለምን መጣብኝ ይሆን፤
 18፤ ሶቡ ባሕቲትየ ባላዕኩ እክልየ፤ እህሌን ብቻዬን የበላሁ ቢሆን፤ ወእመሀብኩ ለነዳይ ወለምስኪን ወለዕቤር ወለዕንላ ማውታ፤ ለድኃ፤ ለጠም አዳሪ፤ ለባልቴት፤ እናት አባቱ ጥለውት ለሞቱ ከዚህ ያልሰጠሁ ብሆን በዚህ ምክንያት መጣብኝ ባልሁ፤ ባላዘንሁም ነበር እግዚአብሔር ያውቃል፤
 19፤ ወአሐዕኖ እምንዕሱ ከመ አቡሁ፤ ከሕፃንነቱ ጀምሮ እንደ አባቱ አሳድገው ነበር፤ ወአሐሐቅዎ ከመ እሙ እምአመ ተወልደ፤ ከተወለደ ጀምሮ እንደ እናቱ አሳድገው ነበር፤ ስለምን መጣብኝ ይሆን፤
 20፤ ወእመሂ ርእኩ ዕሩቀ ወኢያል በስክዎ እንዘ ይመውት በቀሩ፤ በብርድ ሲሞት ራቁቱን አይቼ ያላለበስኩት ቢሆን በዚህ ምክንያት መጣብኝ ባልሁ ነበር፤
 21፤ ወይድጎሩኒ ስኡናን፤ ደካሞች ይመርቁኝ ነበር ስለምን መጣብኝ ይሆን፤

ወእምፀምረ ዓባግዕዮ ሞቀ ዘባናቲ ሆሙ ፤

ከበጎቼ ብዝት የተነሣ ጀርባቸውን ሞቋቸው ነበር ስለምን መጣብኝ ይሆን ፤

፲፱፡ ወእመ አንግሳኤ እዴዮ ዲበ ዕንላ ማውታ ተአሚንዮ ከመ ብዙጎ ረድኤት ብዮ ፤

ብዙ ረዳት አለኝ ብዬ ተአምኜ እናት አባት በሌለው እጄን አን ስቼ ቢሆን በአማረ በተገባ ነበር፤ አንድም እንዲህ አድርጌ እንደ ሆነ ፤

ይትመተር መዝራዕትዮ እመትኩዮ፤ ክንዴ ከትከሻዬ ይቆረጥ ማለት ሥልጣኔ ይጥፋ ፤

ወይትተጥጥ እዴዮ እምኩርናዕዮ፤ እጄም ከክንዴ ይቆረጥ ማለት ሥልጣኔ ይጥፋ ፤

፳፡ እስመ ግርማ እግዚአብሔር አግዚኢ ኢየሙሥጥ እምእጊሁቱ ፤

ግርማ መዓቱ ይዞኛል ከመከራ አላመልጥም ፤

፳፩፡ ወእመ ደፈንኩ ወርቅዮ ውስተ መሬት ፤

ወርቁን በመሬት ቀብሬ እንደ ሆነ ፤

ወእመ ተአመንኩ በዕንቀጽ ዘብዙጎ ሄጡ ፤

ዋጋው ብዙ በሆነ ዕንቀጽ ተአ ምኜ እንደሆነ ፤

፳፪፡ ወእመ ተፈሳሕኩ በብዙጎ ብዕ ልዮ ፤

በብዙ ባለጸግኑቴ ደስ ብሎኝ ቢሆን ፤

ወእመ ወደይኩ እዴዮ ዲበ ዘአልቦ ጎሳልቀጽ ፤

ቀጽጥር ስፍር በሌለው ገንዘብ እጄን ጭኜ እንደሆነ ማለት አልሰጠሁ እንደሆነ ፤

፳፫፡ ኢይሬኢኑ ፀሐዮ ዘያበርህ ወይ ጠፍዕ ፤

እንዲሆን እንዳላደርግ የሚያበራ ፀሐይን አላይምን እሱ ስንኳ ያልፋል ፤

ወርኅኒ ትበኪ ፤

ጨረቃም ታለቅሳለች ፤ ሰዎች የሚያለቅሱባት ስለሆነ፤ አንድም አጥብቀው ትበኪ በክ ትሆናለች በጠፍ ጊዜ አታበራም ፤

እስመ ኢትኳንን ርእሳ ፤

እለፊ ጥፊ ቢላት በምን ኃጢ አቴ አትልምና ፤

፳፬፡ ወእመዎ ዘአስሐቶ ለልብዮ በጽሚት ፤

ልብናዬን ቀስ ብሎ ያሳተው አለ እንደሆነ ፤

ወእምወደይኩ ጎዴዮ ዲበ አፋዮ ፤ እጄን በአፌ ላይ ጭኜ እንደ ሆነ ፤

ወእመ ሰሚዓ ሰማዕኩ ወተጸመምኩ፤ ሰምቼ ዝም ብዬ እንደሆነ ፤

፳፭፡ ወዝኒ ይኩነኒ ዓቢዮ ኃጢአተ፤ ይህ ጽኑዕ ኃጢአት ይሁንብኝ፤

እመ ሐሰውኩ ቅድመ እግዚአብሔር ልዑል ፤

በእግዚአብሔር ፊት ሐሰት ነገር ተናግሬ እንደሆነ ፤

፳፮፡ ወእመ ተፈሳሕኩ በድቀተ ጸላ እዮ ፤

በጠላቴ ጥፋት ደስ ብሎኝ እንደ ሆነ ፤

፳፯፡ ወእመ እቤ ዕንቋዕ ዕንቋዕ ለል ብዮ ለትሰማዕ ዕዝንዮ እኩዮ ፤

በልቤ እሰይ እሰይ ስንኳ ብዬ እንደሆነ ጆርዮ ክፉ ነገርን ትሰማ ፤

ወይዓዕ ሊተ ስም እኩይ በውስተ ሕዝብዮ ፤

በወገኖቼ ዘንድ ክፉ ስም ይው ጣልኝ ፤

፳፰፡ ወእመ ይቤሉ ነባሪዮ ሙኑ እም ወሀበነ ንብላዕ ሥጋሁ እንዘ ጥቀ እምሕርሙ ፤

ቤተሰቦቼ ሥጋውን እንበላ ዘንድ ማን በሰጠን ባሉ ጊዜ የሰው ሥጋ አይበላም እንጂ የሚበላ ቢሆን በራራሁላቸው ነበር፤ አን ድም ኢዮብ ያረደውን ሥጋ

እንበላ ዘንድ ማን በሰጠን ቢሉ እራራላቸው ነበር ፤

፳፱፡ ወበአፍአ ኢጎደረ ነግድ ፤

እንግዳ ከእዳሪ አላደረም ነበር፤ ስለምን መጣብኝ ይሆን ፤

ወለኩሉ ዘመጽአ ርገው ጥጎትዮ ፤

ለመጣ ሰው ሁሉ ደጄ የተከፈተ ነበር፤ ስለምን መጣብኝ ይሆን፤

ለእመ አበስኩ ዓቢዮ ጌጋዮ ወከበትኩ፤ ጽኑዕ ኃጢአት ሠርቼ ሠውሬ እንደሆነ ፤

፴፡ ወኢኃፈርኩ እምብዙጎ ሰብእ ተናገዮ በጎቤሆሙ ፤

ተአምኖ አስተሥርዮ ሲል ነው፤ ከብዙ ሰዎች የተነሣ ኃጢአቴን ማመን ያላፈርሁ ብሆን ፤

ወእመ ምስኪን ይወጽእ እምጥጎትዮ እንዘ ዕራቁ ፤

ድኃ ሳይለብስ ራቁቱን ከደጄ የወጣ ቢሆን በዚህ ምክንያት መጣብኝ ባልሁ፤ ባላዘንሁ ነበር፤

፴፩፡ ሙኑ እምሀበኒ ዘያፀምአኒ ፤ ሲሰለቹት አይቶ የሚሰማኝ ማን በሰጠኝ ነበር ፤

ወእመ ኢፈራህኩ እደ እግዚአብሔር፤ የእግዚአብሔር እደ መዓቱን ያልፈራሁ ቢሆን በዚህ ምክን ያት መጣብኝ ባልሁ ፤

ወእመኒ ብዩ መጽሐፈ ዕጻ ዘይፈድ ዩኒ ፤

የሚከፍለኝ የገንዘቤ ደብዳቤ ቢኖር ፤

፴፪፡ እፀውር ዲበ መታክፍትዮ ወእነ ብብ በቅድመ ብዙኃን ሰብእ ወእሠ ጥጠ ፤

ትከሻ ለእጅ አጋዥ ነው፤ በእጄ ይገባ፤ አንድም የሚያነበው፤ አንድም የሚነበበው ፊት ለፊት ነውና በምስክር አንብቤ ቀድጄ እጥለው ነበር ፤

ወአገብህ እንዘ አልቦ ዘእነሥእ እም ኅበ ዘይፈድዩኒ ፤

ከሚከፍለኝ ሰው የሚከፍለኝ ገንዘብ ሳይኖር እመልሰው ነበር ፤

፴፫፡ ወእመ አግዳርክዋ ለምድር ፤

የምድርን ፍሬ ነስቼ ምድርን አስጨረህዎት እንደሆነ ፤

ወእመ በከዩ ትላሚሃ እምኔዮ ፤

ድምበር አፍርሼ እንደሆነ ፤

፴፬፡ ወእመ በሳዕኩ እክለ ባሕቲትዮ ዘእንበለ ሜጥ፤

አሥራቱን በኩራቱን ያለዋጋ በልቼ እንደሆነ ፤

ወእመ ሰደድክዎ ለበዓለ ምድር ፤

አራሹን ውረድ ከማማ፤ ውጣ ከአውድማ ብዬ ሰድጄው እንደሆነ ፤

ወአሕመምክዎ ነፍሶ ፤

ልቡናውን አሳዝኜው እንደሆነ፤

፴፭፡ ሀዩንተ ሥርናይ ክርዳድ ይብ ቊላኒ ፤

ስንዴ በሚበቅልበት ክርዳድ ይብ ቀልበት ፤

ወሀዩንተ ሰገም ሕንዕዋል ፤

ገብስ በሚበቅልበት ሲናር ይብ ቀልበት ብዬ እንደሆነ ስለተድሳው፤ ስለ ደስታው ፈንታ መከራ ይምጣብኝ ፤

ወኃደገ ኢዮብ ነገረ ፤

ኢዮብ መናገሩን ተወ ።

ምዕራፍ ፴፪

ሠላሳ ሁለተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፡ ወእርመሙ ፫ አዕርክቲሁ ፤

ሦስቱ ወዳጆቹ ዝም አሉ ፤

ወኢያውሥእም እንከ ለኢዮብ ፤

ለኢዮብ ዳግመኛ አልመለሱለትም ፤

እስመ ይጼደቅ ኢዮብ በቅድሚሆሙ፤

ኢዮብ በፊታቸው ይመጸደቅ ነበርና ተዉት፤ ቢሻው ይመጸደቅ ቅበት ብለው ፤ አንድም ይረታቸው ነበርና አልመለሱለትም ፤

፪፡ ወተምዓ ኤልዩስ ወልደ ብርክያል ዘቡዝ ዘሕዝበ አራም ዘብሔሪ አው ስጢድ ፤

ኤልዩስ የእገቱ ልጅ ነው፤ አንድም ሰይፍ ጃግሬው ነው፤ ሁለቱንም ገሥጸቸዋል፤ ጌታም የሁለቱን ነገር ሲጠላ የሱን ነገር ወደለታል ፤ የአውስጢድ ክፍል ከምትሆን ከአራም ወገን የሚሆን የብርክያል ልጅ ኤልዩስ ተቆጣ ፤

፫፡ ወተምዖ ለኢዮብ በሕቀ እስመ ይጼደቅ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ነኝ ይል ነበርና በገቢር ባትሠራ በሐልዮ ሳትሠራ ቀረህ? ብሎ ገሠጸው ፤

ወተምዖሙ ጥቀ ለ፫ቱ አዕርክቲሁ፤ ሦስቱን ወዳጆቹን ገሠጸቸው ፤ እንደ ሌባ፤ እንደ ቀማኛ ኃጥዕ ነህ ለምን ትሉታላችሁ? በገቢር ባትሠራ በሐልዮ ሳትሠራ ቀረህን በሉት እንጂ፤

እስመ ስዕኑ አውሥኦቶ ለኢዮብ ዘይትማሰል ፤

ዘይትማሰሎ ለነገሩ ዘይትማሰል ምስለ ነገሩ ብለህ ግጠም፤ ከነገሩ ጋራ የሚመስል ነገር መናገር መመለስ ተስኗቸዋልና ፤

ወረሰይዎ ከመ ዘኃጥዕ ፤

እንደ ሌባ እንደ ቀማኛ አድርገውታልና፤ አንድም በአጠገብ በእ

ጠገብ ለምን ትነግሩታላችሁ ገልጣችሁ ኃጥዕ በሉት እንጂ፤

፬፡ ወጸንሐሙ ኤልዩስ ያውሥእም ለኢዮብ እስመ ይልሕቅዎ በመዋዕሊ ሆሙ ፤

ለኢዮብ ይመልሱለት ዘንድ በዘመን ይበልጡታልና፤ ኤልዩስ ኋላ ይመልስላቸው ዘንድ ጠበቃቸው፤

፭፡ ወርእዮ ኤልዩስ ከመ አልቦ ነገር ውስተ አፈ ፫ቱ ዕደው ወተምዖሙ በመዓቱ ፤

ኤልዩስ በሦስቱ ሰዎች አንደ በት ነገር እንደሌለ አይቶ ፈጽሞ ተቆጣቸው ፤

፮፡ ወተሰጥወ ኤልዩስ ወልደ በራክዩ ዘቡዝ ፤

በራክዩ አባቱ፤ ቡዝ እናቱ፤ አንድም በራክዩ አያቱ፤ ቡዝ አባቱ፤ አንድም ለአንድ ሰው ሁለት ስም አለው፤ የቡዝ ወገን የሚሆን የበራክዩ ልጅ ኤልዩስ መለሰ ፤

ወይቤ ንዑስ አነ በመዋዕልዮ ፤

እኔ በዘመን ታናሽ ነኝ ፤

ወአንትሙስ ለሂቃን ወሊቃውንት፤

እናንተ ግን ሽማግሌዎች አዋቂዎች ነን ትላላችሁ ፤

በእንተዝ አርመምኩ ፈሪሆዩ ከመ እንግርክሙ ዘእሔሊ ፤

ያሰብኩትን ኋላ እነግራችሁ ዘንድ ስለዚህ ነገር ፈርቼ ዝም አልሁ፤

፯፡ ወእቤ ባሕቱ አኮ ዓመታት ዘያስ ተናግራ ፤

ነገር ግን ብዙ ዘመኖች የጥበብን ነገር የሚያናግሩ አይደሉም፤

ዘሉብዝሃ ክራማተ ኢየአምራ ለጥበብ ፤

ዘመንን ያበዛ ሰው ጥበብን የሚያውቃት አይደለም ፤

፰፡ ዳዕሙ መንፈስ ዘላዕለ መዋቲ፤ በሟች ሰው ላይ ያለ መንፈስ ቅዱስ ያውቃል እንጂ ፤

ወመንፈስ ዘኵሎ ይመልክ ውእቱ ይሚህር ፤

መንፈስ ዘኵሎ ለማለት ደግሞ ታል፤ ሁሉን የሚገዛ የእግዚአብሔር ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ እሱ ያስተምራል ፤

፱፡ አኮ እለ አብዣኑ ክራማተ ጠቢባን ፤

ዘመንን ያበዙ ሰዎች አዋቆች አይደሉም ፤

ሊቃውንትሂ ኢየአምርዋ ለፍትሕ፤ ሊቃውንቱም ፍርድን አያውቋትም ማስተማር ተስጥቷቸው፤ ስለማስረዳት ማስረዳት ተስጥቷቸው ስለ ማስተማር አይሆንላቸውምና ፤

፲፡ ወባሕቱ እቤ ስምዑኒ እንግርክሙ ዘአአምር ፤

ነገር ግን እኔ የማውቀውን እነግራችሁ ዘንድ ስሙኝ አልሁ ፤

ወአዕምዑኒ ነገርየ ፤

ነገራን አድምጡኝ ፤

፲፩፡ ወለከሙኒ አየድዓክሙ እስከ ትረክቡ ዘትነግሩ ፤

የምትናገሩት እስክታገኙ ድረስ ለናንተ እነግራችኋለሁ፤

፲፪፡ ወናሁ ተኃጥአ ዘይጌሥዎ ለኢዮብ ፤

ኢዮብን የሚገሥፀው ሰው ታጣ፤ ወዘያውሥላ ቃለ ለእንተ ነበበ እም ኔክሙ ፤

ከናንተ ለተናገረው ነገር የሚመልስ ታጥቷልና ፤

ከመ ኢትባሉ ረከብነ ጥበብ እምነበ እግዚአብሔር ወአፈድፈድነ ፤

ጥበብን ከእግዚአብሔር አገኘኝ፤ አበዛነ እንዳትሉ ከናንተ ጥበብ ታጣ ፤

፲፫፡ ወአባሕክም ለሰብእ ይንብብ ዘከመገነ ነገረ ፤

እንዲህ እንዲህ ያለ ነገር ይናገር ዘንድ ሰውን አሠለጠናችሁት ፤

፲፬፡ ወፈራህክሙ ወኢያውሣክሙ፤ ፈራችሁ አልመለሳችሁም ፤

ወበልየ ነገር እምኔክሙ ፤

ከናንት ነገር ጠፍቷልና ፤

፲፭፡ ጸናሕኩ ወኢነገርኩክሙ ፤ ቆየሁ አልተናገርኋችሁም ፤

እስመ አርመምክሙ ወኢያውሣክሙኒ ፤

ዝም ብላችኋልና አልመለሳችሁምና ፤

፲፮፡ ኅብ ተናገረ ኤልዩስ አውሥኦ ወይቤ ፤

ኤልዩስ ከተናገረ ዘንድ መለሰ፤ እንዲህ አለ ፤

ስማዕ ዘእነግረክ ካዕበ ፤

ስማዕ ካዕበ ዘእነግረክ ካዕበ ብለህ መግጠም ነው፤ ዳግመኛ የምነግርህን ነገር ስማ ፤

፲፯፡ ምሉዕ ነገር ኅቤየ ፤

ካዕበ ምሉዕ ነገር ኅቤየ ብሎ መግጠም ነው፤ ዳግመኛ ነገር እስከ አንገቴ መልቷል ፤

ወቀተላኒ መንፈስ ከርሥየ ፤

የልቡናዬ ዕውቀት እስከ አንገቴ ደርሶ ቀድጄህ ልውጣ ይለኛል፤ አንድም ወይሠጥወኒ ከርሥየ ዕውቀት ሰውነትህን ቀድጄህ ልውጣ ይለኛል ፤

፲፰፡ ወተአሥረት ከርሥየ ከመ ዝቀ ወይን ፤

ሰውነቴ እንደ ወይን ረዋት በዕውቀት ታሠረች ፤

ወትፈልህ ውዑየ ፤

ተናገር ተናገር ይለኛል ፤

፲፱፡ ወከመ ምብኳሐ ነሐቢ ስጡጥ እነብብ ከመ አእርፍ ፤

ስጡቅ ጥቁብ ይላል፤ እንደ ተቀደደ እንደ ተሰፋ እንደ ጃን ሸላሚ ወናፍ ያ ሲይዙት እንዲያኮርፍ ሲተዉት እንዲያርፍ ተናግራ አርፍ ዘንድ ፤

ወእከሥት ከናፍርየ ፤

ከንፈሮቼን እገልጣለሁ ፤

፳፡ እስመ ኢየሐፍር እምዕንላ እመሕያው ፤

ከሰው የተነሣ አላፍርምና ፤

ወኢይጌግዕ እመዋቲ ፤

ከሟች ሰው የተነሣ አልፈራም ተግ ተግ አልልም፤

፳፩፡ ወኢየአምር አድልዎ ለገጽ ፤

ለሰው ፊት ማድላት አላውቅም፤ ወእመሂ ቦ ዘየሐፍር እምሰብእ ፤

ከሰው የሚያፍር ሰው ቢኖር እኔ አላፍርም ።

ምዕራፍ ፴፫

ሠላሳ ሦስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፡ ወባሕቱ ስምዑኒ ኢዮብ ቃልየ፤ ነገር ግን ኢዮብ ነገራን ስማኝ፤ ወአዕምዑኒ ነገርየ ፤ ነገራን አድምጠኝ ፤

፪፫፡ ናሁ ከሠትኩ አፋዮ ወነበበ ልሳንዮ ፤

እነሆ አፌን ገለጥሁ፣ አንደበቴ እውነት ነገር ተናገረ ፤

፫፡ ወንጹሐ ይሔሊ ልብዩ ፤

ልቤ እውነት ነገርን ያስባል፤

ወጥበበ ከናፍርዮ ፤

ከንፈሬም ጥበብ የሚሆን ነገርን ይናገራል ፤

ወንጹሐ ይመክር መንፈስዮ ፤

ልብናዬ እውነት ነገርን ያስባል፤

፬፡ እግዚአብሔር ፈጠረኒ ፤

ሐሰት እንዳልናገር እግዚአብሔር ፈጥሮኛል ፤

ወመንፈስ ዘኩሎ ይመልክ ይሚረኒ ፤

ሁሉን የሚገዛ የእግዚአብሔር ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ ያስተምረኛል ፤

፭፡ እመ ትክል ታወሥአኒ በገ ነገር ተአገሠኒ ፤

በዚህ ነገር ትመልሰኝ ዘንድ ይቻላህ እንደሆነ ታገሠኝ ፤

አነኒ እንግርክ አንተሂ አውሥአኒ፤

እኔ ልንገርህ፣ አንተም መልስ ልኝ ፤

፮፡ እምጽቡር ብሕላሌክ ከማዮ ፤

ትላንትና ከተወለድህ ከአንተ ከመንጨረቁ ጋራ እከራከራለሁ

ትለኝ እንደሆነ ከመራት፤ አንድም ከአዳም መፈጠርህ እንደኔ ነው፤

፯፡ ወእምኔሁ ቅጣሜን ኢያገዝንክ፤ ከመራት ከመፈጠራችን የተነሣ በሞት መለቀማችን፤ በአእምሮ መጣፈጣችን አያሳዝንህ ፤

ወኢትትሐዘበኒ ፤

አያውቅም ብለህ አትጠራጠረኝ ፤

ወእዴየኒ ኢያከብድ ላዕሌክ ፤

ቃሌን አላበዛብህም ፤

፰፡ ወባሕቱ እነግረክ ግፍዓክ ፤

ነገር ግን በደልህን እነግርሃለሁ፤

፱፡ ስምዔኒ ቃለ ነገርዮ ፤

የተናገርኩትን ቃሌን ስማኝ ፤

እስመ ትቤ ንጹሕ እነ ወኢአበስኩ፤

እኔ ንጹሕ ነኝ አልበደልሁም ብለሃልና ፤

ወጻድቅ እነ ወኢገበርኩ ኃጢአተ ፤

እኔ ጻድቅ ነኝ ኃጢአት አልሠራሁም ብለሃልና ፤

ወረሰይክ ሎቱ ዘይነገር ፤

ነጋሪ ሽተህለታልና፣ ወነጸርክ ምክረ ረሲአን ብሎ ነበርና፣ ምሥጢፍ አላዋቂ አድርጎሃልና ሲል ነው፤ አንድም ወረሰይክ ሊተዘይነገር ይላል፣ ኃጢአቴን የሚናገር ደዌ አጅጣህብኝ ብለሃልና ፤

፲፡ ወረሰየኒ ከመ ጸላዒ ፤

እንደ ጠላት አደረገኝ ብለሃልና፤

፲፩፡ ወዓቀጥን ዲበ ዳሕዕ ለእገርዮ፤

እግሮቼን በዳሕዕ መከራ አቆማቸው ብለሃልና ፤

ወዕቀበ ኩሎ ፍናውዮ ፤

ሥራዬን ሁሉ ተመለከተ ብለሃልና ፤

፲፪፡ እር ትብል ጻድቅ እነ ፤

እኔ ጻድቅ ነኝ እንዴት ትላለህ፤ ወኢይሰምዔኒ ዘላለም ውእቱ ዘላዕለ መዋቲ ፤

በሚች ሰው ላይ ለዘላለም የሚኖር እግዚአብሔር እንዴት አይሰማኝም ትላለህ፤

፲፫፡ እር ትብል ኢይሰምዔኒ ኩሎ ነገረ ጽድቅዮ ፤

እውነተኛ ነገራን አይሰማኝም እንዴት ትላለህ ፤

፲፬፡ እምከመ ምዕረ ነገረ እግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔር በነቢያት አድርከተናገረ በኋላ ፤

ዳግመሰ በሕልም ፤

ዳግመኛ በሕልም ይነግረዋል፤

ወእመ እኮ በነገረ ሌሊት ፤

በሕልም ነግሮት አልመለስም ቢል ደዌ ያመጣበታል ፤

፲፭፡ ወያመጽእ ዓቢዮ ድንጋዔ ላዕለ ሰብእ እንዘ ይሰክብ ዲበ ምስካቡ ፤

በደዌው አልመለስም ቢል በመኝታው ተኝቶ ሳለ ጽኑ ድንጋዔ ያመጣበታል ፤

፲፮፡ ሶቤሃ ይከሥት ልቦ ለሰብእ ከመ ይርዓይ ግርማ ወይፍራህ ፤

የጌታን ግርማ መዓቱን አይቶ ይፈራ ዘንድ የሰውን ልቡና ያን ጊዜ ይገልጣል ፤

፲፯፡ ወይመይጦ ለሰብእ እምኃጢ አት ፤

እንዲህ አድርጎ ሰውን ከኃጢአት ይመልሰዋል ፤

ወያድኅኖ ለሥጋሁ እምድቀት ፤

ሰውነቱን ከመከራ ያድነዋል፤

፲፰፡ ወይምሀካ ለነፍሱ እሞት ፤

ነፍሱን ከሞት ይራራላታል፤

ከመ ኢይደቅ ውስተ ቀትል ፤

በመከራ እንዳይወድቅ ፤

፲፱፡ ወካዕበ ይሥዖ በደዌ በውስተ ምስካቡ ፤

በመኝታው ሳለ ዳግመኛ በደዌ ይገሥፀዋል ፤

ወይቋቋው ኩሎ አዕዕምቲሁ ፤

አጥንቶቹ ሁሉ ቋ ቋ ይላሉ፤ ይደርቃሉ ማለት ይከሳሉ ፤

፳፮፡ ወኢይክል ጥላመ ኩሎ መብልዐ እክል ወትፈቱ ነፍሱ ትብላዕ ፤

ሰውነቱ ትበላ ዘንድ ትወዳለች ምንምን የላመ የጣመ አይቀም ስም ፤ ፤

፳፯፡ እስከ የሐልቅ ሥጋው ወያሰተ ርኢ አዕዕምቲሁ ዕራቁ ፤

ሥጋው እስቲከሳ አጥንቱ ባዶ ውን እስኪታይ ድረስ ፤

፳፰፡ ወአልጸቀት ነፍሱ ለሞት ወሕ ይወቱሃ ለሲኦል ፤

ነፍሱ ለሞት ሰውነቱ ለመቃብር እስክትደርስ ድረስ ፤

፳፱፡ ወእመ ኮኑ ፲ቱ ፻ት መላእክተ ሞት ፩ እምኔሆሙ ኢይቀትሎ ፤

ለመዓት የታዘዙ መላእክት ሸሀ ቢሆኑ አንዱ ስንኳ አይገድለውም፤

ለእመ ኢሐለየ በልቡ ይትመየጥ ኅበ እግዚአብሔር ፤

ወደ እግዚአብሔር ይመለስ ዘንድ ካላሰበ ሁሉም ይገድሉታል እንጂ፤ አንድም ለመርዳት የታዘዙ መላእክት ብዙ ቢሆኑ አንዱ ስንኳ ብቻ የሚቀር አይደለም፤ ሁሉም ይረዱታል እንጂ በልቡ ወደ እግዚአብሔር ይመለስ ዘንድ ካላሰበ ፤

ከመ ይንግሮ ለሰብእ ኃጢአቱ ወያር እዮ ጌጋዮ ፤

ኃጢአቱን ለሰው ይነግረው ዘንድ በደሉን ይገልጥ ዘንድ፤

ወይትግቀብ ስመ ኢይደቅ ውስተ ሞት ፤

በመከራ እንዳይወድቅ ይጠበቃል ፤

፳፱፡ ወይሔድሳ ለነፍሱ ከመ ምረገ አረፍት ፤

ያረጀውን ምርግ አስለቅቀው እንዲያድሱ ሰውነቱን በንስሐ፤ በተድላ በደስታ ያድሳታል ፤

ወአዕዕምቲሁኒ ይመልሱ አንጐዕ ፤ አጥንቶቹ ስቡን ይመላሉ ማለት ተድላውን ደስታውን ያገኛሉ ፤

፳፳፡ ወያደክሞ ለሥጋሁ ከመ ዘሕፃን ፤

ሰውነቱን እንደ ሕፃን ገላ ያለሰ ልሰዋል ፤

ወይሬስዮ ጽኑዓ እምሰብእ ፤

ያደክሞ ማለቱ ያለሰልሰዋል ሲል ነው እንጂ ከሰው ሁሉ ያጸናዋል ፤

፳፻፡ ወዘጸለየሂ ኅበ እግዚአብሔር ይትዌከፍ ፤

ከእግዚአብሔር ዘንድ የለመነውን ልመና ይሰማዋል፤

ወይበውዕ በንጹሕ ገጽ እንዘ ይነግር፤ በንጹሕ ልቡና ሥረይ ሊተ እያለ ይገባል ፤

ወይፈድዮ ለሰብእ ጽድቆ ፤

ለሰው የምግባሩን ዋጋ ይሰጠዋል ፤

፳፯፡ ወሶቤሃ የሐይስ ርእሶ ሰብእ ፤ ያን ጊዜ ሰው ራሱን ይነቅፋል፤ ሰው ሁኖ ይህን ያህል ኃጢአት ብሎ፤ አንድም ሌላው ፤

ወለሊሁ ይብል ምንተ ገበርኩ ወኢ መጠንዩ ዘረከበኒ በጌጋይዩ ፤

እሱ ቅሉ ምን አደረገሁ በኃጢአቴ ያገኘኝ መከራ መጠኔ አይደለም፤ ኃጢአቴ ሲበዛ ነው ይላል ፤

፳፰፡ ወአድኃና ለነፍሱ ከመ ኢት ሐር ውስተ ሙስና ፤

ወደጥፋት እንዳትሔድ ሰውነቱን በቸርነቱ አዳናት እንጂ፤ አንድም ሰውነቱን በቸርነቱ አዳናት በለው ይለዋል ፤

ወትርዓይ ብርሃነ ሕይወትዮ ፤

ሰውነቱ ተድላውን ደስታውን ታይ ዘንድ ፤

፳፱፡ ዘኩሎ ይገብር ናሁ ኃያል ፤ ይህን ሁሉ የሚያደርግ እነሆ ኃያል እግዚአብሔር ነው ፤

ወቺቱ ፍናዊሁ ለብእሲ ፤

የሰው ሥራው ሦስት ነው፤ በሬት በሕልም ይነግረዋል፤ ኋላ በነቢያት አድሮ ይነግረዋል፤ ባይሰማ ኋላ ደዌ ያመጣበታል፤ አንተም ባትሰማ ደዌ አመጣብህ፤ አንድም ሐልዮ ነቢብ ገቢር ነው፤ አንተም

በዚህ ሁሉ ኃጢአት ሠራህ፤ በዚህ ምክንያት መከራ መጣብህ፤ አንድም የሰው ሥራው ሦስት ወገን ነው፤ ሕፃንነት፤ ጉልማስነት፤ ዕርግና ነው፤ በሕፃንነቱ ነበርህበት በጉልማስነቱም አለህበት፤ ኋላም ታረጃለህ፤ አንድም ጥዲና ደዌ ሞት ነው፤ በጥዲናው ነበርህበት፤ በደዌውም አለህበት፤ ኋላም ትሞታለህ፤ አንድም ደዌ ሞት መቃብር ነው፤ በደዌው አለህበት፤ ኋላም ትሞታለህ፤ ትቀበራለህ፤ አንድም ሞት መቃብር ትንግሌ ነው፤ ሞተህ ትቀበራለህ፤ ኋላም ትነግለህ ፤

፴፡ ወባሕቱ አድኅና ለነፍሱ የሞት ከመ ትሰባሕ ሕይወትዮ በውስተ ብርሃን ፤

ሰውነቱ በተድላ በደስታ ትከብር ዘንድ ነገር ግን ሰውነቱን ከሞት አድናት ፤

፴፩፡ አጽምዒ ኢዮብ ወስምዒ ፤ ኢዮብ ነገሬን አድምጠኝ ነገሬን ስማኝ ፤

ወጸጥ በል ወአነ እነግረከ ፤

ጸጥ በል እኔ እነግርሃለሁ ፤ ፴፪፡ ወእመሰ ቦ ዘትብል በል ንግር ዘትፈቅድ ጥቀ ትጽደቅ ፤

በል ተናገር የምትል እንደሆነ እውነተኛ ትባል ዘንድ እወዳለሁ ፤

፴፫፡ ወእመ አኮስ አንተ ስምዓኒ ፣
ነገር እንደ አንተ ካልሆነ እንደ
ደኔ ከሆነ ስማኝ ፣
ወእርምም እምሀርከ ጥበብ ፣
ጥበብን አስተምርህ ዘንድ ዝም
በል ።

ምዕራፍ ፴፬

ሠላሳ አራተኛው ምዕራፍ
ይህ ነው ፣

ጉባኤ

፩፡ ወአውሥአ ኤልዩስ ወይቤ ስም
ዑኒ ጠቢባን ፣

ኤልዩስ መለሰ፣ እንዲህ አለ፡
አዋቆች ነን የምትሉ ስሙ ፣

፪፡ ወአዕምዑኒ ሠናዩ ማዕምራን ፣

በኅ ነገርን የምታውቁ፣ አንድም
አዋቆች ነን የምትሉ እናንተ
በኅ ነገራን ስሙኝ ፣

፫፡ እስመ ዕገን ነገረ ያሚክር ፣

ጆሮ በኅ ነገርን ያውቃልና ፣

ወጉርዔ እከለ ይጥዕም ፣

ጉረሮ የእኅል ጣዕም ያውቃልና
የነገር ጣዕም በጆሮ ፣ የእህል
ጣዕም በጉረሮ እንዲሉ ፣

፬፡ ደይን ንነሥእ ለርዕስን ፣

እመ ኢገሠዕኖ ለኢዮብ ያለበት
ነው፣ ክፉና በኅ የምናውቅበት
አዕምሮ ተሰጥቶን ሳለ ከእግዚአ

ብሔር ጋራ በተከራከርሁ ሲል
ዝም ብንለው መከራ ያገኘናል፤
ነአምር ምንት ይኔይስ በማዕከሉና፤
በመካከላችን መከራከሩ እንዲ
ሻል እናውቃለን ፣

፭፡ እስመ ደቤ ኢዮብ ጸድቅ አነ ፣
ኢዮብ እኔ ጸድቅ ነኝ ብሏልና፤

ወሠለጠ ሊተ እግዚአብሔር ኩነኔዩ፤
እግዚአብሔር ደዌን አስገራገጥ
ሰኝ ብሏልና ፣

ወሐሰወኒ ፍትሕዩ ፣

እግዚአብሔር በሐሰት ፈረደ
ብኝ ብሏልና ፣

ወአሐምም በግፍዕ ዘእንበለ አበሳ ፣
ኃጢአት ሳልሠራ በግፍዕ መከራ
እቀበላለሁ ብሏልና ፣

፮፡ መኑ ሰብእ ከመ ኢዮብ ዘይሰ
ትያ ለትዕግሥት ከመ ማይ ፣

ትእግሥትን እንደ ውሀ የሚጠ
ጣት እንደ ኢዮብ ያለ ሰው
ማነው? ፍና ተሣልቆ ነው፤ አን
ድም በእውነቱ ፣

፯፡ ወአእበሰ ወኢጊዣ ፣

ፈጽሞ ያልበደለ ፣

ወግሙራ ኢተሳተፊ ምስለ ገበርተ
ዓመፃ ፣

ዓመዕን ከሚሠሩ ሰዎች ጋራ
አንድ ያልሆነ ?

ወኢሐሪ ምስለ ኃጥአን ፣

ከኃጥአን ጋራ ጸንቶ ያልኖረ
እንደ ኢዮብ ያለ ሰው ማነው፤

፰፡ ወይቤ ኢይዋሕይዎ ለሰብእ በሩ
ጸቱ ቅድመ እግዚአብሔር ፣

ሥላሴ ሰውን ፈጥኖ በሠራው
ኃጢአት በመከራ አይገሥጹ
ትም ያለ እንደ ኢዮብ ማን አለ?
አንድም ሥላሴ ሰውን ፈጥኖ
በሠራው ኃጢአት በመከራ አይ
ገሥጹትም አለ እንጂ እንዲ
ሀማ ባይል ትዕግሥትን እንደ
ውሀ አብዝቶ የሚጠጣት እንደ
ኢዮብ ያለ ማነው ?

፱፡ ወይእዜኒ ስምዑኒ ጠቢባን ልብ፣

አሁንም አዋቆች ነን የምትሉ
ስሙኝ ፣

ወኢትፍቅዱ ተአብሱ ቅድመ እግዚ
አብሔር ፣

በእግዚአብሔር ፊት ትበድሉ
ዘንድ አትውደዱ ፣

ወኢትውሕክዎ ለጸድቅ በቅድመ
ዘኩሎ ይመልክ ፣

ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር
ፊት ጸድቅ ኢዮብን አታውኩት፤

፲፡ ወይፈድዮ ለኩሎ ሰብእ በከመ
ምግባሩ ፣

ለሰው ሁሉ እንደ ሥራው ይከ
ፍለዋል ፣

ወይረከቦ ለሰብእ በከመ ፍኖቱ ፣

ሰውን እንደ ሥራው ፍዳ ያገ
ኘዋል፣ ለጸድቁ ዋጋውን ይሠ
ጠዋል በኃጥአ ይፈርድበታል ፣

፲፩፡ ትሬስዮኑ ከመ እግዚአብሔር
ይገፍዕ ፣

እግዚአብሔርን ገፋዲ ታሰኘዋ
ለህን ፣

ወዘኩሎ ይመልክ ይዌልጥ ፍትሐ፣

ሁሉን የሚገዛ እሱ ፍርድን
ይለውጣልን ፣

ዘውእቱ ፈጠራ ለምድር ፣

ምድርን የፈጠራት እግዚአብ
ሔርን በሐሰት ይፈርዳል ትለዋ
ለህን ፣

፲፪፡ መኑ ወእቱ ዘገብረ ዘታሕተ
ሰማይ ፣

ከሰማይ በታች ያለውን የፈጠረ
ማነው ?

ወኩሎ ዘውስቴታ ፣

በውስጥዋ ያለውን ሁሉ የፈጠረ
ማነው ?

፲፫፡ ለእመ ፈቀደ ያጽንዕ ወየኃዝ
መንፈስ ዘእምነቤሁ ፣

እሱ በሕይወት ያጸናው ዘንድ
ቢወድ የሚገድለው ማነው ?

፲፬፡ ወይመውት ኩሎ ዘሥጋ ፣

ሥጋዊ ደማዊ ሁሉ አንድ ሁኖ
ይሞታል ፣

ኩሉ መዋቲ ውስተ መሬት ይገብዕ
እምነብ ተፈጥረ ፤
ሟች ሰው ሁሉ ወደ ተፈጠረ
በት ወደ መሬት ይመለሳል፤
፲፩፡ ወእመ እኮሰ ተገሠዕ ፤
ነገር እንደኔ ከሆነ እንደ አንተ
ካልሆነ ተመከር ፤
ወስማዕ ዘንተ ወአዕምዕ ቃለ ነገርዮ
አንተ ፤
ይህን ስማ፣ የተናገርሁትን ነገር
አንተ አድምጥ ፤
፲፮፡ ዝኩ ዘይጸልዕ ዓመፃ ፤
ዓመዕን የሚጠላ እሱ ነው ፤
ወዘደጠፍዎሙ ለእኩያን ዘሰላም
ጸድቅ ፤
ክፉዎችን የሚያጠፋቸው ለዘለ
ዓለም የሚኖር እውነተኛ እሱ
ነው ፤
፲፯፡ ጽፍፍ ዘይብሎ ለንጉሥ አበሰከ፣
ንጉሡን ፣ አንድም ጌታን በደ
ልሀ የሚል የተነቀፈ ነው፤
ወእኩይሂ ብሂል ለመላእክት ፤
እኩያንሂ ሲል ነው፤ መላእክትን
ክፉዎች ናቸው የሚል የተነቀፈ
ነው፤ አንድም ሐዋርያትን ክፉ
ዎች ናቸው የሚል የተነቀፈ
ነው ፤
፲፰፡ ዘኢየሱስ ገጸ ክቡር ፤
የደገን ሰው ፊት የማያፍር ፤

ወዘኢየሱስ ክብር ዓቢይ ፤
ደገን ሰው ማክበር የማይውቅ፤
፲፱፡ ወዘኢይጌጌዕ እምነጸሙ ከንቱ
ይረክቦ ፤
ተግ ተግ የማይል መከራ ያገኘ
ዋል፤ አንድም ከንቱ ነው ፤
ዘይጸርሕ ወኢየሱስ ለሰብእ ፤
የሚጮህ ሰውን የማይሰማ ፤
ወገብረ እኩዮ ዲቦ ምስኪናን ፤
በድሆች ላይ ክፉ ነገር የሚያ
ደርግ ፤
፳፡ ለሊሁ ይሬኢ ምግባር ለሰብእ፣
ጌታ ምግባርን መርምሮ ያጠ
ፋዋል ፤
፳፩፡ አልቦ ምንትኒ ዘይትኃባዕ እም
ኔሁ ፤
ከሱ ምንም ምን የሚሠወር
የለም ፤
አልቦ ብሔር ነብ ይትኃብዕ ገበርተ
ዓመፃ ፤
ዓመዕን የሚሠፍ ሰዎች የሚሠ
ወሩበት ቦታ የለም ፤
እስመ ኢየሱስ ሥጡ እንከ እምእግዚ
አብሔር ዘኮሎ ይሬኢ ፤
ብርሃናትን፣ ነፋሳትን ከፈጠረ
ከእግዚአብሔር አያመልጥምና፤
፳፪፡ ወዘየአምር ዘአልቦ አሠር ፤
ሁሉን የሚያውቅ ባሕርዩ የማይ
መረመር እሱ ነው ፤

ከቡራተ ወመንክራተ ዘአልቦ ጉልቶ፣
ቀፋጥር ስፍር የሌላቸው የከበሩ
ድንቅ ተአምራትን የሚያደርግ
እሱ ነው ፤
፳፫፡ ዘየአምር ምግባርሙ ፤
የኃጥአንን ሥራቸውን መርምሮ
የሚያውቅ ፤
ወያገብዕ ሌሊተ ወየሐምሞሙ ፤
መከራ የሚያመጣ በመከራ የሚ
ያስጨንቃቸው ፤
፳፬፡ ወያጠፍዎሙ ለኃጥአን ፤
ኃጥአንን የሚያጠፋቸው እሱ
ነው ፤
ጸድቃንሰ ቅድሚሁ እሙንቱ ፤
ጸድቃን ግን በፊቱ በባለሟልነት
ጸንተው ይኖራሉ ፤
፳፭፡ ወእለሰ ተግሕሡ እምሕገ እግ
ዚአብሔር ፤
ከሕገ እግዚአብሔር የራቁ ሰዎች
ግን ፤
ወኢየሱስ ኩነኔሁ ከመ ያገብዕ
ላዕሌሆሙ ዓውያተ ነጻያን ወይሰምዕ
ገዓረ ምስኪናን ፤
የምስኪናን የነጻያንን ጩኸት
ሰምቶ ፍርዱን ወደሳቸው እንዲ
መልሰባቸው አያውቁም፤
፳፮፡ ወእቱ ይሁቦሙ ዕረፍተ ፤
ልመናቸውን ሰምቶ ዕረፍትን
ይሰጣቸዋል ፤

ወመኑ ውእቱ ዘይኳንን ወየኃብዕ
ገጸ ፤
በሐሰት የሚፈርድ ሰውን ፊቱን
በሞት የሚሠውር ማነው? አን
ድም ሐሰት ፈርዶ፣ እንዲያየው
ፊቱን የሚሠውር ማነው ?
ወአልቦ ዘይሬዕዮ በበሕዝቡ ወበበ
ሰብእ ነብረ ፤
በበዎታሁ ሲል ነው፤ ጌታን በየ
ወገኑ የሚያየው የለም ፤ አን
ድም ከወገኖቹ እንዲያየው የሚ
ያደርግ ማነው ?
፳፯፡ ወያነግሥ ብእሴ መደልወ በእ
ንተ እኩዮ ሕዝቡ ፤
ወነበርኩ ከመ ንጉሥ ብሎ ነበ
ርና ክፉ ጠሆን ያነግሠኝ ነበር?
ትለኝ እንደሆነ ልማድ ነው፤
ስለ ሕዝቡ ክፉት ክፉ ሰውን
ያነግሣል ፤
ዘይብሎ ለኃያል ነግዕት ወአልብዮ
አኅዝ ፤
ኃይለኛውን ወሰድሁ፣ መያገፍ
ዬን ያዝ የሚል እሱ ነው፤ አን
ድም እግዚአብሔርን ወሰድሁ
መያገዬን ያዝ የሚለው ማነው?
አንድም እንዲህ የሚለውን የሚ
ያጠፋ ማነው ፤
ወያነግሥ ብእሴ ራትዓ በእንተ ሠናዮ
ሕዝቡ ፤
ስለበጎዎች ሰዎች ግን ቀና ንጉሥ
ያነግሣል ፤

፳፰፡ እነኚ ለልዩ እሬኢ ወአንተኒ አርእዮኒ ፤

እኔም ተናገርሁ፤ አንተም ተናገር ፤

እመ ዓመፃ ገበርኩ ከመ ኢይድግም ተናግሮ ፤

ሐሰት ተናግሮ እንደሆነ ዳግ መኛ እንዳልናገር ፤

፳፱፡ ቦኑ እምነቤክ ነግዕክዋ ከመ ትትረኃቅ አንተ ፤

ጥበብ ትርቀኝ ዘንድ ከአንተ ተቀብይታለሁን ፤

እስመ አንተ ተሐሪ ወአኮ እነ ፤

የተበደለሁ እኔ ነኝ ብለሃልና እኔ አይደለሁምና ፤ አንድም ከሳሽ እኔ ነኝ ብለሃልና እኔ አይደለሁምና፤

፴፡ ወእመቦ ዘተአምር ንግር ፤

የምታውቀው ነገር አለ እንደሆነ ተናገር ፤

እስመ ጠቢባነ ልብ ይብሉ ከመዝ፤

ጠቢባነ ልብ ሳፍር በልዳዶስ ድኃ ያመልክት፤ ዳኛ ይሟገት ብለዋልና፤ አንድም ከሳሽ ይጠይቅ ፤ ተከሳሽ ይመልስ ፤ ዳኛ ሰምቶ ይፍረድ ብለዋልና፤

ወበእሲ ጠቢብ ይሰምዳኒ ቃልየ ፤

ብልህ ሰው ነገሬን ይሰማኛል፤

፴፩፡ ወኢዮብሰ አኮ ከመ ጠቢብ ዘይትናገር ፤

ኢዮብ ግን ብልህ እንደ መሆኑ እንደ ብልህ ሰው የሚናገር አይደለም ፤

ወነገሩሂ አኮ ከመ ምሁር ፤

ነገሩም የተማረ እንደ መሆኑ እንደ ተማረ ሰው አይደለም፤

፴፪፡ ወባሕቱ ተመሀር ኢዮብ ፤

ነገር ግን ኢዮብ አልተማርክምና ተማር ፤

ወኢታውሥእ ከመ ዓብዳን ከመ ኢትወስክ እንክ ዕበደ ዲበ ኃጣው ኢክ ፤

በኃጢአት ላይ ኃጢአት እንዳትጨምር እንግዲህ ወዲህ እንደ አላዋቆች አትናገር ፤

ወይከውነክ ጌጋየ ነቢበ ብዙኅ ነገር ቅድመ እግዚአብሔር ፤

በእግዚአብሔር ፊት ብዙ ነገር መናገር ኃጢአት ይሆንብሃል።

ምዕራፍ ፴፮

ሠላሳ አምስተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፡ ወአውሥእ ኤልዩስ ወይቤ ፤

ኤልዩስ መለሰ፤ እንዲህ አለ፤

፪፡ ወምንተ ትብል ተዋቂህክ አንተ፤

አንተ ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ትላለህ፤ በተከራከርህ ጊዜ ምን ትላለህ ፤

ወምንትኑ አንተ ከመ ትብል ጻድቅ እነ በቅድመ እግዚአብሔር ፤

በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ነኝ ትል ዘንድ አንተ ምንድነህ ፤

፫፡ ወትብል ምንተ እሬሲ እመ አበሰኩ ፤

ብበድልስ ምን አደርጋለሁ የምትል ፤

፬፡ እነ አውሥእክ ለክ ወለፎቱ አዕርኩትክ ፤

እኔ ለአንተ ለሦስቱ ወዳጆችህ እመልስላችኋለሁ ፤

፭፡ ነጽር ሰማየ ወአእምር ሚመጠን ርኑቅ እምኔክ ደመናት ፤

ስንኳን ከርሱ ከሰማይ ትደርስ እንደሆነ እይ፤ ደመና ከአንተ ምን ያህል ርቋል ፤

፮፡ እመሂ አበስክ ምንተ ትሬሲ ላዕሌሁ ፤

ይኔይሰከኑ እመ አበስኩ የምትል ብትበድል እሱን ምን ታደርገዋለህ ፤

ወእመሂ ጌገይክ ብዙኃ ምንተ ትክልገቢረ ፤

ብዙ ኃጢአት ብትሠራ ምን ማድረግ ይቻልሃል ፤

፯፡ ወእመ ጻድቅ አንተ ምንተ ወሀብክ ወምንተ ነሥእ እምኔክ ፤

ጻድቅስ ብትሆን ምን ሰጠኸው ከአንተስ ምን ተቀበለ ፤

፰፡ ለሰብእ ዘከማክ ኃጢአትክ ፤

ብትበድልስ እንደ አንተ ያሉ ሰዎችን ነው እንጂ ለሱ ምን ታደርግለታለህ፤ አንድም ብትበድልም ራስህን ነው፤ በኅ ነገር ብታደርግም ለራስህ ነው ፤

፱፡ እምብዝኖሙ ለመሥተፃግላን የአወይወ ፤

ከቀማኞች ብዛት የተነሣ ድኖች ያለቅሳሉ ይጮሃሉ ከነዚያም አንዱ አንተ ነህ ፤

ወይግዕሩ እመዛራዕተ ብዙኃን ፤

ከብዙዎች ሰዎች ሥልጣን የተነሣ ድኖች ያለቅሳሉ፤ ከነዚያ አንዱ አንተ ነህ ፤

፲፡ ወኢይቤ አይቱ ውእቱ እግዚአብሔር ዘፈጠረኒ ፤

የፈጠረኝ እግዚአብሔር ወዴት ነው አይልም፤ አንድም ወይቤ ይላል፤ ደኃው መከራ ሲጸናበት የፈጠረኝ እግዚአብሔር ወዴት ነው ይላል ፤

ወይኢዝዝ ንዋመ ሌሊት ፤

በሌሊት ዕረፍትን የሚሰጥ እሱ ነው ፤

ዘዮኔይሲኒ እምእንሰላ ምድር ፤

በነባቢት ነፍስ ከእንሰላት፤ በደማዊት ነፍስ ከዕፀው ከአዕባን የሚያሽለኝ እሱ ነው፤

ወእምአዕዋፈ ሰማይ ፤
 ከአዕዋፍ፣ አንድም ከአጋንንት
 የሚያሸለኝ እሱ ነው ፤
 ፲፩፡ በሀዩ ይጸርሑ ወኢይሰምዖም፣
 ስለ ሰው ኃጢአት ይጮሃሉ
 አይሰማቸውም ፤
 ወእምጽዕለተ እኩያን ፤
 ከክፉ ሰዎች ስድብ የተነሣ ፤
 ፲፪፡ እስመ ኢይፊቅድ እግዚአብሔር
 እኩዩ ይርአይ ፤
 እግዚአብሔር ክፉ ነገር ያይ
 ዘንድ አይወድምና ፤
 ፲፫፡ እስመ ውላቱ ዘኮሎ ይመልከ
 ማዕምር ውላቱ ኢይሰምዖም ለገበ
 ርተ ዓመፃ ፤
 ሁሉን የሚገዛ እሱ አዋቂ ነውና
 ክፉ የሚሠሩትን ሰዎች አይሰ
 ማቸውም ፤
 ተዋቀሰ እስኩ አንተ በቅድሚሁ እመ
 ትክል ሰብሐቶ ከመ ውላቱ፤
 ስንኳን መከራከር እንደ አምሳ
 ክነቱ ማመስገን ይቻልህ እንደ
 ሆነ እስተ ተከራከር፤ አንድም
 ኅዲገዝ ሰብሐቶ ማመስገኑን
 ትተህ ፤ አንድም እመ ትክል
 መዋዖቶ ፤ መርታት ይቻልህ
 እንደሆነ እሱ እንዲረታህ፤ አን
 ድም እመ ትክል አውሥአቶ፤
 መመለስ ይቻልህ እንደሆነ ከመ
 ውላቱ፤ እሱ እንዲመልሰልህ፤

አንድም ውርድ ቢጠይቅህ
 ጭብጥ ትመልሰለት እንደሆነ
 እሱ እንዲመልሰልህ፤ አንድም
 እመ ትክል አድምዖቶ እሱን
 ማግኘት ይቻልህ እንደሆነ ከመ
 ውላቱ እሱ እንዲያገኝህ ፤
 ፲፬፡ ወይእኬኒ እስመ አልቦ ዘየአ
 ምር ጊዜ መፃፍ ፤
 አሁንም የሚፈርድበትን ጊዜ
 የሚያውቅ የለምና ፤
 ወኢይትሔዘባ ለኃጢአቱ ዓባይ ፤
 ደገኛ ኃጢአቱን አያስባትም፤
 ፲፭፡ ወኢዮብስ በከንቱ ይከሥት
 አፋሁ ፤
 ኢዮብ ግን በከንቱ አፋን ይገል
 ጣል ፤
 ወበኢያእምሮ ያከብድ ነገር ፤
 ባለማወቅ ነገሩን ያበዛል ።

ምዕራፍ ፴፮

ሠላሳ ስድስተኛው ምዕራፍ
 ይህ ነው ፤
 ፩፡ ወአውሥአ ኤልዩስ ወይቤ ፤
 ኤልዩስ መለሰ፤ እንዲህ አለ፤
 ፪፡ ተዓገሠኒ ዓዲ ገጻጠ ወእሚሀረከ፤
 ዳግመኛ ጥቂት ታገሠኝ አስተ
 ምርሃለሁ ፤
 ዓዲ ብዩ ነገር ፤
 ዳግመኛ ነገር አለኝ ፤

፫፡ እትሚጠዋ ለነገርዮ እምርኑቅ ፤
 ነገሬን ከሩቅ ስቤ አመጣታለሁ
 ማለት እንደ አንተ ጠለፍ አድ
 ርጌ አልናገርም፤ አንድም ከእግ
 ዚአብሔር አግኝቼ እናገራለሁ፤
 አንድም ከአንተ አግኝቼ እናገ
 ሬለሁ፤ ከእግዚአብሔር ጋራ
 በተከራከርሁ ብሏልና ፤
 ምግባርየሰ ጽድቀ ዕበል ፤
 ኢይደልወኒ ያለበት ነው፤ ምግ
 ባሬ በኅ ነው እል ዘንድ አይገ
 ባኝም ፤
 ፬፡ እመን ነገርዮ ዘኢኮነ ሐሰተ ፤
 ሐሰት ያይደለ ነገሬ የታመነ
 ነው፤ አንድም ምንም የታመነ
 ቢሆን ፤
 ዓመፃኑ ይሰምዕ ፤
 በሐሰት ፈረደብኝ ብሏልና እግዚ
 አብሔር በሐሰት ይፈርዳልን ፤
 ፭፡ አእምር ባሕቱ ከመ ኢይገድፎ
 እግዚአብሔር ለየሆህ ፤
 ነገር ግን እግዚአብሔር ደጉን
 ሰው በመከራ እንዳይጥለው
 እወቅ ፤
 ኃያል ወጽኑዕ ውላቱ ፤
 ኃያል ጽኑዕ እሱ ነው ፤
 ፮፡ ወኢዮሐይዎ ለልቦ ኃጥዕ ፤
 የኃጥእን ልቡና ደስ አያሰኘውም
 ወሐይወ ልቡ ለያዕቆብ እንዲል፤

ወይሁብ ፍትሐ ለነዳያን ፤
 ለነዳያን ይፈርድላቸዋል ፤
 ፯፡ ኢዮአትት አዕይንቲሁ እምጻድቅ፤
 ዓይነ ረድኤቱን ከድኃው አያር
 ቅም፤ አንድም ጻድቅ ጌታ ረድ
 ኤቱን አያርቅም ፤
 ወየሐትቶ ለጻድቅ ፤
 ድኃውን ይመረምረዋል ፤
 ወያነብሮ ውስተ መናብርት ምስለ
 ነገሥት ፤
 ከነገሥታቱ ጋራ በዙፋን ያስቀ
 ምጠዋል፤ አንድም ከጻድቃን
 ጋራ ፤
 ወያነብሮሙ በዕልገቶሙ መልዕልተ
 ወይከብሩ ፤
 በሰለባቸው ምክንያት በላይ ያስ
 ቀምጣቸዋል፤ ይከብራሉ፤ አን
 ድም ፍተወታት እኩያት ኃጣው
 ዕን ድል በመንሣታቸው ከሁሉ
 በላይ ያኖራቸዋል፤ ይከብራሉ፤
 ፰፡ ወእለሂ ሙቁሐን እደዊሆሙ
 በሰናሰል ይትአኃዙ በሀብል ንዴት፤
 እጃቸውን በንፍገት ሰንሰለት
 የታሠሩ ሰዎች በችጋር ገመድ
 ይያዛሉ ፤
 ፱፡ ወይነግሮሙ ምግባሮሙ ወጌጋዮ
 ሙሂ እስመ ብዙኅ ፤
 ኃጢአታቸው ብዙ ነውና ፍዳ
 ይዞ ይገናኛቸዋል ያስፈርድባቸ
 ዋል ፤

፳፮፡ ወያዎሮዕ ዘበልዮ ፤
 የደረሰውን ያለመልማል ፤
 ወይከድን ደመና ዲበ መዋቲ ፤
 በሚች ሰው ላይ ደመናውን ይጋርዳል ፤
 ፳፯፡ ወይትከዳው ዝናም ዘአልቦ ኑልቀፍ ፤
 ቀፋጥር ስፍር የሌለው ዝናም ይዘንማል ፤
 ፳፰፡ ወየአምር ራኅበ ደመናት በአምጣን ጽላሎቱ ወናሁ ይሰፍሕ ኣእምሮ ላዕሌሁ ፤
 አካለ ደመናት ሲል ነው፤ ለሰው ጥላ በመሆኑ መጠን ዕውቀት ያሳድርበታል ማለት ለሰው ጥላ እንዲሆን ያደርገዋል፤ አንድም እንደ ወንፊት የተበሳሳ ነው፤ ጥፋውን ከዚህ አዝንሞ በረዳን በሰልሞን ያፈስሰዋል ፤
 ወይደፍኖ በማዕበል ባሕር ፤
 ማዕበሉን ይሸፍነዋል ፤
 ፳፱፡ እስመ ቦሙ ይኳንን አሕዛብ፤ ዝናም ለዘር ጠል ለመከር እየሰጠ ሕዝቡን አሕዛቡን ይዝዛል፤
 ወይሁብ ሲሳዩ ለጽኑዕ ፤
 ለልባም ምግቡን ይሰጠዋል ፤
 አንድም ለዕኑስ ይላል፤ ለችግረኛ ምግቡን ይሰጠዋል ፤

፴፡ ወለእንተ ትብዕስ ይከድና ብርሃን፤ ጨረቃን በምልዓት በብርሃን የሚሸፍናት እሱ ነው ፤
 ወአዘዘ ላቲ ዘይዳደቃ ፤
 ኅፀዕን የሚያመጣባት እሱ ነው፤ አንድም ወለእንተ ትብዕስ፤ ከአረጂት ሁሉ በምትከፋ በእባብ ዕውቀትን ያሳደረባት፤ በትረብእሲን ያዘዘባት እሱ ነው ፤
 አንድም ወበእንተ ትንዕስ ይላል በታናሽ ደመና ፀሐይን የጋረዳት እሱ ነው፤ በደመና ፀሐይን አዘዘባት ፤
 ፴፩፡ ወይንግር በእንቲአሁ አርኩ እንተ ረከቡቶ በዓመዓሁ ፤
 ወዳጁ፡ አንድም ወደ የሠራው ኃጢአቱ በዓመዓው ምክንያት ፍዳ ያመጣበታል ።

ምዕራፍ ፴፯

ሠላሳ ሰባተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤
 ፩፡ ወበእንተዝ ደንገወተኒ ልብዩ ወወድቀት እመካና ፤
 ስለዚህ ነገር ልቡናዩ ደነገጠኝ ብኝ ከአፎቷ ተለዮች ማለት ከዕውቀቷ ተለዮች ፤
 ፪፡ ስማዕ ድምፀ መቅሠፍተ መቡ፤ ለእግዚአብሔር ፤
 እግዚአብሔር ተቆጥቶ ያመጣው የመቅሠፍቱን የመብረቁን ድምፅ ስማ ፤

ወዘይወጽእ ነገር እምአፋሁ ፤
 ከአፋ የሚወጣ ነገርን ስማ ፤
 ፫፡ ይዌርዎ ታሕተ ኩሉ ሰማያት፤
 እርሱን ወደሰማያት ሁሉ ይሰደዋል ፤
 ወብርሃኑ ዲበ ከንፌ ምድር ፤
 ጽንፈ ምድር ሲል ነው፤ ብርሃኑ በጽንፈ ምድር ይታያል ፤
 ፬፡ ወበድኅሬሁ ይወጽእ ቃል ፤
 በኋላ ነገድንድ ይሰማል ፤
 ወያንጉደጉድ በቃለ መጻፍ ፤
 በትእዛዙ የመብረቅ፤ የነገድንድ ድምፅ ይሰማል ፤
 ወይማሎሙ እንዘ ይሰምዕ ቃሎሙ፤ ቃላቸውን ስምቶ ይቅር ይላቸዋል፤ አምላክ አናንያ ወአዛርያ ቃል ሥጋ ኮነ ሰአሊ ለነ ፤
 ቅድስት ይሉም እንደሆነ ፤
 ፭፡ ወያንጉደጉድ በዓዕ መደንገዕ፤ የሚያስደነግጥ የብልጭልጭታ ድምፅ ይሰማል ፤
 ወይሬሲ ለእንስሳ በበጊዜሁ ፤
 እንስሳ ገዳም በየጊዜው እንዲፀንሱ ያደርጋል ፤

ወየአምሩ ጊዜ ይሰክቡ ፤
 የሚፀንሱበትን ጊዜ ያውቃሉ፤
 በዝ ኩሉ ኢይደንገዕ ልብክ ፤
 በዚህ ሁሉ ልቡናህ አይደንግጥ ብህ ፤
 ወኢተወለጠ ልብክ እመኒ ሥጋሁ በዝ ኩሉ ፤
 በዚህ ሁሉ ልቡናህ ከግዘፋ አልተለወጠም ፤
 ወገብረ ዓቢዮተ ዘኢነአምር ፤
 ይገብር ሲል ነው፤ እኛ የማናውቀው ጽኑዕ ጽኑዕ፤ ገናና ገናና ሥራ ይሠራል ፤
 ፮፡ ወይኢዝዝ በረደ ይረድ ዲበ ምድር ፤
 በረድ ይረድ ዲበ ምድር ብለህ ግጠም፤ በዚህ ዓለም በረድ ይዘንም ዘንድ ያዝዘዋል፤ አንድም ይወርድ ዘንድ በረድን ያዝዘዋል ፤
 ወዝናመ ክረምት በኃይሉ ፤
 ዝናም በዝቶ ይዘንም ዘንድ ያዝዛል፤ አንድም በሱ ኃይል ይዘንም ዘንድ ፤
 ፯፡ ወየጻቅብ እደ ኩሉ ሰብእ ፤
 የሰው ሁሉ እጅ ዘርን በዕንቅብ፤ ምድርን በቅብቅብ ይዞ ይጠብቃል ፤

ከመ ያእምር ኮሉ ዕንላ ለመሕያው ድካም ፤

ሰው ሁሉ ደካማ ባሕርዩን ያውቅ ዘንድ ፤

፰፥ ወገኑ አራዊት ውስተ ጠፈር ፤

ይበውኑ ሲል ነው አራዊት ወደ ዋሻ ይገባሉ፤ አንድም አጋንንት በጠፈር አሉ ፤

ወአዕረፉ ውስተ ምስክሮቹ ፤

የአርፍ ሲል ነው፤ ከመኝታቸው ያርፋሉ ፤

፱፥ እምረኅብ ይመጽእሙ ሕግም፤

ከረሀብ የተነሣ መከራ ያገኛቸዋል፤ ምግብ ሲሹ አዳኞች ያገኛቸዋል ፤

ወእማኅደሪሆሙ ይቁርሩ ፤

በማደሪያቸው ይበረዳሉ ፤

፲፥ ወእምነፋስ ኃይል ይመጽእ አስሐትያ ፤

ከዕኑዕ ነፋስ የተነሣ ውርጭ ይመጣል ፤

ወይክፍሎ ለማይ ዘከመ ፈቀደ ፤

እንደ ወደደ ውሀውን ይሸፍነዋል፤ አንድም ነፋስ ከውቅያኖስ ከፍሎ ያመጣዋል ፤

፲፩፥ ወይሤውር ጎሩያን በደመና ፤

ዝናማትን ፤ አዝርዕትን ፤ ፀሐይን ፤ ጨረቃን በደመና ይሸፍናል፤ አንድም ጸድቃንን በክብር

ይሠውራል፤ አንድም ሂናክ ኤል ያስን በጸጋ በክብር ይሠውራል፤

ወይዘርዎ ለደመና በብርሃኑ ፤

ጌታ ደመናውን በፀሐይ ይበትነዋል፤ አንድም ፀሐይ በብርሃኑ ደመናውን ይበትነዋል ፤

ወውለቱ ይመይጦ በዓውዱ ፤

እሱ ፀሐይን በምዕራብ ገብቶ በምሥራቅ እንዲመለስ ያደርገዋል፤ አንድም ወንጌላዊ በዓውዱ ይመለሳል፤ ወንጌላዊ ዓውዱን የሚያገኘው በጅጅ ዘመን ነው ይላሉ ፤

፩ዱ ምክሩ በምግባሩ በኮሉ ዘእዘዘ ሆኖ፤

በእዘዛቸው ሥራ ሁሉ ምክሩ አንድ ነው ፤

ከመዝ ሥርዓት ዘእምነቤሁ በዲቦ ምድር ፤

ከሱ ተገኝቶ በዚህ ዓለም የሚሠራው ሥርዓት እንዲህ ነው ፤

፲፪፥ እመሂ ዘውስተ ገዳም ፤

ጌሽ አጋዘንም ቢሆን፤ አንድም ነጋድያንም ቢሆኑ ፤ አንድም መናንያንም ቢሆኑ ፤

ወዘሂ ውስተ ምድር ፤

በዚህ ዓለም ያሉ እንስሳትም ቢሆኑ፤ አንድም ሰብእ ዓለምም ቢሆኑ፤ አንድም ከሚስቶቻቸው ጋራ ቁርበው የሚኖሩም ቢሆኑ፤

ወለዘሂ በወናይ ይረከቦ ፤

ከነዚህ በበጎ የሚገኙ አሉ፤ መሥዋዕት የሚሆኑ፤ አንድም መናንያን ሰማዕታት አሉ ፤

፲፫፥ አዕምዕ ኢዮብ ዘንተ ፤

ኢዮብ ይህንን አድምጥ ፤

ወቁም ወተገሠዕ በኃይል እግዚአብሔር ፤

አምጸኤ ዓለማትነቱን ፈጣሪ መሆኑን በማወቅ ጽና ፤

፲፬፥ ነእምር ከመ እግዚአብሔር ሠርዐ ምግባር ፤

እግዚአብሔር ሁሉን አከናውኖ እንደፈጠረ እናውቃለን ፤

ወገብረ ብርሃን እምጽልመት ፤

ብርሃንን ከጨለማ ለይቶ ፈጠረ፤

፲፭፥ ቡኑ ተአምር ፈሊጦቶ ለደመና፤

በውኑ ዝናሙን ከደመና ለይተህ ታውቃለህን፤ አንድም እኛ የምናውቀው ፤ አንተ የማታውቀው ይህ ነው ፤

ግሩም ድቀቶሙ ለእኩያን ፤

የክፉ ሰዎች ጥፋታቸው ጽኑዕ ነው ፤

፲፮፥ ወለከሰ ምውቅ አልባሲክ ፤

ልብስህ የሞቀ ነው ማለት አንተ ግን ገላ ምሉ ልብስ ለብሰሃል ፤

ወአርምም እንከ በዲቦ ምድር ፤

እንግዲህ ወዲህ በዚህ ዓለም ሳለህ ዝም በል፤ አንድም ከምድር አብነት ነሥተህ ዝም በል ፤

፲፯፥ ወእምአዜብ ያጸንዕ ምስሌሁ ተጋድሎ ፤

ከፀሐይ ከቀሩ መጋደልን ከአጸና ከእሱ አብነትን ነሥተህ፤ አንድም እምአዜብኑ ትጸንዕ ለተጋድሎ፤ ከሱ ጋራ በተከራከርሁ ያልህ፤ ከፀሐይ ከቀሩ አንተ ትጸናለህን፤ አንድም ከአዜባዊ ነፋስ፤ ከአዜባዊ መሬት፤ ከአዜባዊ ፀሐይ ይልቅ አንተ ትበልጣለህን እሱንስ ስንኳ እለፍ ቢለው ያልፋል ይለዋል ኤል ዩስ ኢዮብን ፤

ግሩም ራዕዩ በዲቦ ብዙጎ ፤

እምነ ብዙኃን ሲል ነው፤ ከብዙ ሰዎች መልኩ ልዩ ነው ፤

፲፰፥ በእንተ ምንት ንግረኒ ፤

የሱን ነገር ማወቅ ይቻልህ እንደሆነ ስለ ምን ንገረኝ ፤

ወምንተ ንብሎ ወናርምም እንከ ፤

ምን እንበለው የሱን ነገር መናገር አይቻልምና ዝም እንበል ፤

ወአንተሂ ኢትንብብ ብዙኃ ፤

አንተም ብዙ ነገር አትናገር፤

፲፱፡ ቦኑ መጽሐፍ ወጸሐፊ ሎቱ ከመ አርምም እንዘ ይቀውም ብእሲ ኅብዩ፣

ኢዮብ ከእግዚአብሔር ጋራ በተ ከራከርሀ ሲል ዝም እል ዘንድ በውኑ ለኢዮብ ኤልዩስ ዝም ይበል የሚል ጸሐፊ ደብዳቤ አለውን፣ አለው እንደሆነ ያሳየ ኝና ዝም ልበል፣ አንድም ኢልዩስ በነገር ሲነሳብኝ ዝም እል ዘንድ በውኑ ለእግዚአብሔር ዕዳዩን የሚያውቅበት ጸሐፊ ደብዳቤ አለው እንጂ፣ አለህ ብሎ ያጣላ ዋል፣ አንድም ቦኑ ጸሐፊ ሊተ ኤልዩስ በነገር ሲነሳብኝ ዝም እል ዘንድ በደሌን የሚነግር ጸሐፊ ደብዳቤ አለኝን ፣

፳፡ አኮ ለኩሉ ዘይትዓወቆ ብርሃን፣

ዕውቀት ለሁሉ የሚሰጥ አይደ ለም ፣

ውብርሃን ውእቱ ውስተ ዘይበሊ ፣

ዕውቀት በዚህ ዓለም መልቶ ሳለ ለሁሉ የሚሰጥ አይደለም፣

ከመ ዘእምነቤሁ ዘውስተ ደመና መስዕ ብሩህ ፣

ከመ ደመና ብሩህ ዘውስተ መስዕ ሲል ነው፣ ከሱ ጋራ ያሉ ጸድቃን እንዲያውቁ በመስዕ አጠገብ ያለ ደመና ብሩህ ነው ማለት ያ ለመስዕ ቀረብሁ ብሎ እንዲያበራ ወደሱም የቀረቡ

ጸድቃን ያውቃሉ፣ አንድም በመ ስዕ ያለ ደመና ብሩህ እንደሆነ ከሱ ጋራ ያሉ ጸድቃን ያውቃሉ እንጂ፣ ዕውቀት ለሁሉ የሚሰጥ አይደለም፣ አንድም ከመ ደመና መስዕ ብለህ ግጠም፣ በመስዕ አጠገብ ባለ ደመና ላይ እንዳለ ብርሃን ያለ ዕውቀት በዓለም መልቶ ሳለ ዕውቀት ለሁሉ የሚሰጥ አይደለም ፣

፳፩፡ ቦኑ ዘከመገ ዓቢዩ ስብሐት ወክብር ቡነበ ዘኩሎ ይመልክ ፣

ሁሉን በሚገባ በጌታ ዘንድ በውኑ እንደ ጌታ ያለ ዓቢዩ ስብሐት ዓቢዩ ክብር አለ ?

፳፪፡ ወኢንረክብ ካልኦ ዘከመ ኃይሉ ዘጽድቀ ይኳንን ፣

እንደ ከሃሊነቱ እውነት የሚፈርድ እንደ ጌታ ያለ ሌላ አናገኝም ፣

እስመ ኢይፈቅድ ለብእሲ ኃጥዕ ፣

ኃጥዕን ሰው ይሰማው ዘንድ አይ ወድምና ፣

፳፫፡ ወባሕቱ ይፈርህ ዕንላ እመ ሕያው ፣

ነገር ግን ሰው ሁሉ ይፈራዋል፣

ወይፈርሕዎ ጠቢባነ ልብሂ ፣

ሳፍር በልዳዶስም ይፈሩታል።

ምዕራፍ ፴፰

ሠላሳ ስምንተኛው ምዕራፍ፣ ይህ ነው ፣

፩፡ ወእምድገረዝ ኅደገ ነገረ ኤል ዩስ ፣

ከዚህ በኋላ ኤልዩስ መናገሩን ተወ ፣

፪፡ ወተሰአሎ እግዚአብሔር ለኢዮብ በደመና ወበዓውሎ ፣

እግዚአብሔር በደመና በነፋስ ሁኖ ኢዮብን ጠየቀው፣ ደመና ብሩህ ነው፣ ጌታም ብሩህ ነውና፣ አንድም ደመና ግሩም ነው፣ ጌታም ግሩም ነውና፣ አንድም ደመና ልዑል ነው ፣ ጌታም ልዑል ነውና፣ ነፋስ ረቂቅ ኃያል ግሩም ምሉዕ ነው፣ ጌታም ረቂቅ ኃያል ግሩም ምሉዕ ነውና ፣ ሦስት ጊዜ ተናግሮታል፣ በመ ጀመሪያ ከደዌው ተፈውሷል፣ በሦስተኛው ኃይሉ ጸንቷል፣ በሦስተኛው በዮርዳኖስ ተጠ መቅ አለው ተጠመቀ ፣ እንደ እከክ ያለው ረግፎለታል፣ ኢዮብ፣ ንዕማን ፣ ጌታ ፣ የተጠመቁበት ወደቡ አንድ ነው ፣ የሚጠይቅ እየመሰለ ብዙ ሥነ ፍጥረትን ነግሮታል ፣

፫፡ ወይቤ መኑ ዘዩኃብእ እምነዩ ምክረ ፣

ምክርን ከኔ የሚሠውር ማነው? አለ ፣

ወመኑ ይከብት ነገረ ውስተ ልቡ፣ ነገሩን በልቡናው ከኔ የሚሠውር ማነው ?

እምነዩሁ ይሢውር ፣

ቢሠውር ቢሠውር ከእኔ የሚሠውር ይመስለዋል? አንድም ከእኔ ይሠውር ዘንድ መኑ ዘዩኃ ብእ፣ የሚሠውር ማነው ?

፬፡ ቅንት ሐቋክ ከመ ብእሲ ፣

በዓለ አእምሮ እንደመሆንህ በአ እምሮ ጽና፣ አንድም እንደ ሰው ሁኖ ወየው አግኝቼው ቀኝና ግራ ዘብጥና ተራራ ሁነን ተከራክረን ብለሃልና መጣሁ ታጠቅ ፣

ወአነ እሴአለክ ወአንተ አውሥአኒ፣ እኔ እጠይቅሃለሁ፣ አንተ መልስ ስልኝ ፣

፭፡ አይቱ ሀሎክ አመ ግረርክዋ ለምድር ፣

ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከርሁ ያልህ ምድርን በፈጠርኋት ጊዜ ወዴት ነበርህ ?

ንግረኒ እስኩ እመ ጠቢብ አንተ ፣

ብልህ እንደሆንህ እስቲ ንገረኝ?

፮፡ መኑ ሠርዕ እምጣኒሃ እመ ተአ ምር ፣

ታውቅ እንደሆነ ምድርን መጥኖ የፈጠራት ማነው? እኔ ነኝ አንተ?

ቅሉ እሱ ካላገዘው አይሆንለት ምና፤ አንድም ሰደኒ እስከ የሚለው ነውና፤ አንድም የብርሃነ ነፍስ አገሩ ወዴት ነው፤ ገነት ነው አይለውም ቢሉ ይህንኑ ቅሉ እሱ ካላገዘው አያውቀው ምና፤

ወአይቴኑ መካኑ ለጽልመት ፣

የጨለማ ቦታው ወዴት ነው፤ አዜብ አይለውም ቢሉ ይህ ቅሉ እሱ ካላገዘው አይሆንለትምና፤ አንድም ሰደኒ እስከ የሚለው ነውና፤ አንድም የጽልመተ ነፍስ አገሩ ወዴት ነው፤ ምነው ሲኦል ነው አይለውም ቢሉ ይህንኑ ቅሉ እሱ ካልነገረው አያውቀው ምና፤

፳፩፡ ሰደኒ እስከ ውስተ ደወሎው፤ እስቲ ወደ አውራጃቸው ውሰደኝ ፣

፳፪፡ ወእመ ተአምር ፍኖቶሙ አአምር እንከሰ እምአሜሃ ተወለድከ ፣

ይህንን ብትነግረኝ ያን ጊዜ እንደ ተወለድህ አውቃለሁ ፣

ወብዙኅ ኅላቁ ዓመታቲክ ፣

የዘመንህ ቀሩጥሩ ብዙ እንደሆነ አውቃለሁ ፣

፳፫፡ በጸሐኩ ኅዝብ መዝገብ በረድ፣

በረድ ካለበት ቦታ ደረሰህን እኔ በምልወት እንድደርስ ፣

ወርኢኩኑ ምስያመ አስሐትያ ፣ ውርጭ የሚረጋበትን ቦታ አየህን ፣

፳፬፡ ወይትዓቀብኑ ለከ ለጊዜ ፀርከ በዕለተ ፀብእ ወቀትል ፣

፳፭፡ ፀብዕ በሚደረግበት ቀን ጠላትህን ድል ልትነሣበት ይጠብቅልሃልን ፣

፳፮፡ ወእምአይቴ ይወዕእ ሐመዳ፣

እስቲ ታውቅ እንደሆነ የማየሚ ወጣበት ወዴት ነው ፣

፳፯፡ ወይትመየጥኑ አዜብ ዘታሕተ ሰማይ ፣

ፀሐይ፤ አንድም ነፋስ በአንተ ትእዛዝ በምዕራብ ገብቶ በምሥራቅ ይመለሳልን ፣

፳፰፡ መኑ ውእቱ ዘየጸንዖ ለኃያል ዝናም በውስተ በድው ከመ ይዝንም ብሔረ ኅዝ አልቦ ሰብእ በድው ኅዝ ኢይነብሮ ዕንሰ እመሕያው ፣

በውስተ በድውና በድው አንድ ወገን፣ ኅዝ አልቦ ሰብእና ኅዝ ኢይ ነብሮ ዕንሰ እመሕያው አንድ ወገን፣ ሰው በማይኖርበት በሌለ በት በምድረ በዳ ይዘንም ዘንድ ብዙ በረድን ያጸና ማነው ፣

፳፱፡ ከመ ያጸግብ ኅዝ አልቦ ዕዕ ወአልቦ ዘይነብሮ ፣

እንጨት በሌለበት ሰው በማይኖርበት ዝናሙን ያዘንም ዘንድ፣

ከመ ያብቀሩላ ሣዕረ ውስተ ገዳም፣ እህሉን ፣ ተክሉን በምድረ በዳ ያበቅል ዘንድ ፣

፳፱፡ መኑ አቡሁ ለዝናም ፣

ዝናምን የፈጠረ ማነው ፣

ወመኑ ይወልዶ ለሕንባባተ ነጠብ ጣብ ፣

ነጠብጣቡን የፈጠረ ማነው ፍሬ ፍሬ መስሎ ይወርዳልና፣

፴፩፡ ወእምከርሠ መኑ ይወጽእ በረድ፣

በረድስ ከማን ባሕርይ ይገኛል፤ ከአንተ ባሕርይ ነው ከእኔ ፣

ወመኑ ይወልዶ ለሐመዳ በሰማይ፣

በሰማይ የማን የሚፈጥረው ማን ነው ፣

ወይወርድ ዲቦ ምድር ፣

ወደምድር እንዲወርድ የሚያደርገው ማነው? እኔ ነኝ አንተ፣

፴፪፡ ወውስተ አእባን ይትኃብሁ ማያት ፣

ውሃዎች በደንጊያዎች ውስጥ ይሠወራሉ፤ አንድም ጠፈር ይሆናሉ፤ አንድም የሐውሩ ማያት ይላል፣ መና በመሆን በረድ በመሆን ይጸናሉ፣

ወከመ ማይ ይውሳዙ ፣

እንደ ውሃነታቸው ፣ አንድም እንደ ውሃነታቸው ይፈስሳሉ ፣ አንድም ጠፈር እንደ መሆናቸው ያልፋሉ ፣

ወመኑ አሳሠሮሙ ገጸሙ ለኃጥአን፣ ሰብእ ትካትን ያጌሰቁላቸው ማነው፤ አንድም አጋንንትን ያጌሰቁላቸው ማን ነው አንተ ነህ እኔ ፣

፴፫፡ ወተአምርሁ ማዕሠሮሙ ለብዙ ኃን ፣

የሰብእ ትካትን ሞታቸውን ታውቃለህን ፣

ወአቀምኩኑ ሙሐዘ ማይ ፣

ፈሳሽን ውሃ ያቆምኸው አንተ ነህን እኔ ፣

ወታርኑ ክረምተ በዓመት ፣

ክረምቱን በዓመት በዓመት ታመጣለህን እኔ እንዳመጣው፣

ወታመጽአኑ ለኃጋይ ድጎረ በዕድሜሁ ፣

በፍጻሜሁ ሲል ነው፤ ክረምቱ ሲፈጸም በጋውን የምታመጣው አንተ ነህን፤ አንድም በዕድሜሁ ይላል በጊዜው ጊዜ ታመጣለህን ፣

፴፬፡ ተአምርሁ ግዕዞ ለሰማይ ፣

በሰማይ የሚሠራውን ሥራ ታውቃለህን ፣

ወእመ አኮ ዘይከውን በመትሕተ ሰማይ ፣

ይህም ባይሆን ከሰማይ በታች በዚህ ዓለም የሚሆነውን ታውቃለህን ፣

፴፬፡ ትክልኑ ተአጋሳ ለትርፍ ከመ ኢትሔር ፤

ዓቢይ ኮከብ ፤ አንድም ፈጣን ኮከብ አስታርቦሽኸ ኮከብ እንዳ ትሔድ ትይዛት ዘንድ ትችላ ለህን ፤

ወርኢኩ ፍኖቶ ለደብራን ወሙጸለ፤ ንዑሳ ኮከብ ፤ አንድም ዳተኛ ኮከብ፤ አንድም እነሆስቶ የሚሂ ዱብትን ጉዳና አየህን ፤

፴፭፡ ተአምርኩ ጊዜሃ ለብላተነዓሻ ወሕዋሂሃ ፤

ጨረቃ ጠፍ የምታደርግበትን፤ ሠርቅ የምታደርግበትን ታውቃ ለህን እኔ እንዳውቀው ፤

፴፮፡ ትጸውዩኑ ለደመና በቃልከ ወዮ ወሥእኩ ማይ ብዙሳ እንዘ ይርዕድ፤

ደመናን ጠርተህ ታመጣዋለህ? ውሃውስ እየራደ ይመልስልሃ ልን ፤

፴፯፡ ወትራኑ ፀዓዕ ወየሐውር ፤

ብልጭልጭታውን ልከህ የምት ሰደው አንተ ነህ ፤

ወይብልከ ምንት ወእቱ ፤

መጥቶ ምን ላድርግ ይልሃልን፤

፴፰፡ ወመኑ ወሀዞን ለአንስት ጥበብ ከመ ይእንግ ወዘዘዚአሁ ትምህርተ፤

ሰየአበላላ ወርቁን ከሐር፤ ሐፍን ከወርቅ አስማምተው ይፈትሉ ዘንድ ለሴቶች ጥበብን ያስተማ ራቸው ማነው፤

፴፱፡ ወመኑ ጉለቆ ለደመና በጥበብ፤ ደመናውን በባሕርይ ጥበብ የቈ ጠረው ማነው ፤

ወአጽነኖ ለሰማይ ዲበ ምድር ፤

ሰማይን በደመና ላይ ያዘነበለው ማነው ፤

፵፡ ወተክዕወ ላዕለ ምድር ፤

በአድማስ ላይ በዚህ ዓለም የዘ ረጋው ማን ነው ፤

ወአስተጣበቅዋ ከመ ዕብነ ኩኩሕ፤

እንደ ዋሻ ደንጊያ እያያዝኝት ጠፈርና አድማስ እንደ ባጥና እንደ ግርግዳ፤ እንደ መሶብና እንደ መሶብ እፊያ ተያይዘዋል፤

፵፩፡ ወነዕውኩ አናብስተ መስዕ ፤

በመስዕ ያሉ አናብስትን አዳን ሃቸውን እኔ እንዳድናቸው ፤

ወታጸምምኑ ነፍስ አክይስት ፤

የእባብን ቀሩስል የምታድን አንተ ነህ? እባብ ቀስል ይጸናበታል፤ ትንሽ የቆሰለ እንደሆነ እየሰፋ ይሂዳል፤ አንድም ወታጸግብኑ ነፍስ አክይስት፤ እባብን የምታ ጠግብ አንተ ነህ እባብ ከአንገቱ እስከ ጅራቱ ሆድ ብቻ ነውና ፤

፵፪፡ ወጸኡ ውስተ ግበቢያሙ ፤

ይበውዑ ሲል ነው፤ ወደጉድጓ ዳቸው ይገባሉ ፤

ወይነብሩ ውስተ ያም ወያስተሐይቱ፤ በዛፉ ውስጥ ሁነው ሰውን ይመ ለከታሉ፤ አንድም የቆላ እባብ ከዛፍ ተቀምጦ ሰው ሲመጣ ያየው እንደሆነ ተወርውሮ ይነድ ፈዋል፤

፵፫፡ መኑ ዘያስተዴሌ ሲሳየ ቋዓት፤ የቁራዎችን ምግብ የሚያዘጋጅ ማነው ፤

ወየዐወይዉ ኅብ እግዚአብሔር ዕጉሊ ሆሙ ወየጎሥሡ ዘይበልዑ ፤

ልጆቻቸው የሚበሉት ሲሹ ወደ እግዚአብሔር ይለምናሉ፤ እሱ ባወቀ ይለምኑታልና፤ አንድም ባሕርያቸው የሚያሻው ስለሆነ፤ ሐተታ ቁራ በተወለደ ጊዜ አካሉ ፍሕም ይመስላል፤ እናት አባቱ ፈርተው ትተውት ይሂዳሉ፤ ከአ ካሉ ወዝ አይታጣም፤ ተሐዋስ ያን ያንን ሲሉ ይመጣሉ፤ እነዚ ያን እየተመገበ ያድጋል አርባ ቀን ሲሆነው ጠጉር ያበቅላል እናት አባቱ ይመለሱለታል ።

ምዕራፍ ፴፱

ሠላሳ ዘጠነኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

ጉባኤ

፩፡ ተአምርኩ ጊዜ ይትወለድ ኃየል፤ ዋሊያ የሚወለድበትን ጊዜውን ታውቀዋለህን እኔ እንዳውቀው፤

ወዓቀብኩ በውስተ ማኅምም ፤ በምጥ ጊዜ ጠበቅኸውን እኔ እንድጠብቀው ፤

፪፡ ውጉለቁኑ አውራጊሁ ማዕዜ ይትወለድ ፤

ወሩን ቈጠርኸው ? መች ይወለ ዳል የሚወለድበት ጊዜው መቼም መች እንደሆነ ቈጠርኸው ?፤

ፈታሕኩ እምሕማም ፤

ከምጥ ለየኸውን ፤

፫፡ ወሴሰይኮሙ ለደቂቁ ዘእንበለ ፍርሃት ፤

አጣለሁ ባለማለት ልጆቼን መገ ብሃቸውን ፤

ወተአትትኑ ሕማሞሙ ፤

መከራቸውን ታርቅላቸዋለህን፤

፬፡ ወያመሥሎ ዕጉሊሆሙ ወይትባ ዠኑ ወይትዋለዱ ፤

ልጆቻቸው ይሂዳሉ፤ በሂዱበት ይዋለዳሉ፤ ይበዛሉ ፤

ይወጽኡ ወኢይገብዑ ኅቢሆሙ ፤

ይወጣሉ ወደ እናት ወደ አባታ ቸው አይመለሱም፤ ሐተታ ይህ ዋሊያ ምጥ ይፀናበታል፤ እኩ ሌታ አካሉ ወጥቶ ሣር እየበላ መንፈቅ ይቀመጣል፤ የመብረቅ የነጉድጓድ ድምዕ በሰማ ጊዜ ፈትለክ ብሎ ወጥቶ ይሂዳል ከዚያ በኋላ አይመለስም ፤

፩፡ ወመኑ ዘአግዳህ ለሐለስትዮ ፤
 የምድረ በዳ አህያን ከአገዛዝ ነፃ የአወጣው ማነው ? አንተ ነህ እኔ ፤
 ወመኑ ፈትሐ ማዕመር ፤
 ማሠሪያውን የፈታው ማነው? አንተ ነህ እኔ ፤
 ፮፡ ወረሰይኩ ሎቱ ገዳመ ንብረቶ፤ መኖሪያውን በምድረ በዳ አደረግሁለት ፤
 ወማኅደርሂ ውስተ ጌው ፤
 ማደሪያውን በበረኃ አደረግሁ፤
 ፯፡ ወይስሕቆሙ ለብዙኃን አሕዛብ፤ በብዙ ሰዎች ይዘብትባቸዋል፤
 ወኢይሰምዕ ድምፅ ዘያጌርሞ ፤
 የሚያስፈራውን ሰው ድምፅ አይሰማም ፤
 ፰፡ ወየዓይል ውስተ ገዳም ይትረዓይ ፤
 በምድረ በዳ ይሰማራ ዘንድ ይዞራል ፤
 ወኅበ ሐመልማል ይዴግን ፤
 ልምላሜ ወደአለበት ይሄዳል፤
 ፱፡ ወይፈቅድኑ ይትቀነይ ለከ አርዌ ሐረስ ፤
 አውራረስ ይገዛልህ ዘንድ ይወዳልን ፤

ወይቢት ውስተ ቤትከ ፤
 በቤትህስ ያድር ዘንድ ይወዳልን ፤
 ፲፡ ወተአሥሮኑ በመፅመድ ወትወዲ አርፀተ ውስተ ክሣዱ ወየሐርስ ለከ ትልመ ገራውሂከ ፤
 ቀንበሩን በላመ ገመድ በአንገቱ አስረህ እርሻህን ያርስልሃልን ፤
 ፲፩፡ ወትላተፍ ላዕሌሁ እስመ ብዙኅ ኃይሉ ፤
 ትትአመን ሲል ነው፤ ኃይሉ ብዙ ነውና ብለህ በእሱ ትታመናለህን ፤
 ወተኅድግኑ ላዕሌሁ ተግባረከ ፤
 ሥራህን በእሱ ላይ ትጥላለህን፤
 ፲፪፡ ወትትአመኖ ከመ ያእቱ ገላከ ተግባረ ማዕረርከ ፤
 መከሩን ይሰበስብልህ ዘንድ ታምነዋለህን ፤
 ወያመጽእ ለከ እክለከ ፤
 እኅሉን ያመጣልሃልን ፤
 ፲፫፡ ሰገኖ ዘታዘልፍ ወትኅብር ውስተ ምድር እምከመ ኢዕንስት ኢትፈቅድ ትብላዕ ፤
 በበረኃ የምትኖር ሰኅን እንዲህ ናት ካልፀነሰች ትበላ ዘንድ አትወድም፤ ገሙት ይፀናባታልና፤ አንድም እምከመ ፀንሰት ትፈቅድ ትብላዕ ከፀነሰች በኋላ ትበላ ዘንድ ትወዳለች ፤

ወታብምዕ ውስተ ምድር ዕዘሂ ፤
 የአዳኝ ድምፅ፡ አንድም የአውራውን ድምፅ ለመስማት ጆሮዋን ከምድር አድርጋ ታደምጣለች ፤
 ፲፬፡ ወተሐፅን ውስተ ምድር እጉ ሊሃ ፤
 ልጆቿን በምድር ታሳድጋለች፤
 ወተኅድግ ኅበ ወለደት ፤
 ከወለደችበት ትተዋለች ፤
 ወትከይድ አራዊተ ምድር ፤
 በአራዊት ትሰለጥናለች ፤
 ፲፭፡ ወታልሕቅ ደቂቃ ወተኃድግ፤ ልጆቿን አሳድጋ ትተዋለች ፤
 ወተሐምም ወለከንቱ ትገመ፤
 ታምጣለች በከንቱ ትደክማለች ፵ ቀን ዓይኗን ተኩራ እንቁላ ሷን ትመለከታለች፤ ዙራ ያየች እንደሆነ ደንጊያ ይሆንባታል፤
 ወአልባቲ ፍርሃት ፤
 ፍርሃት የለባትም ፤
 ፲፮፡ እስመ ወሀባ እግዚአብሔር ጥበበ ወከፈላ ምክረ ፤
 እግዚአብሔር ጥበብን ገልጦላታልና፤ ምክርንም ከፍሏታልና፤ አድሏታልና ፤
 ፲፯፡ በበዓመቱ ታነውኅ ደቂቃ ወታልሕቅ ፤
 በዓመት በዓመት ልጆቿን ታሳድጋለች ፤

ወትስሕቅ ዲበ ፈረስ ወበዘይጼዓኖ፤ በፈረሱም በተቀመጠው ሰውም ላይ ትዘብታለች ፤
 ፲፰፡ አንተኑ ወሀብኮ ኃይለ ለፈረስ፤ ለፈረስ ኃይል የሰጠኸው አንተ ነህ እኔ ፤
 ወአልበስኮ ግርማ ዲበ ክሣዱ ፤
 በእምቢያው ግርማ ያሳደርህበት አንተ ነህ ?
 ፲፱፡ ወአስተረሰይኮ ለቀትል በንዋየ ሐቅል በግርማ እንግድዓሁ ፤
 ግርማ ባለበት በደረቱ ለሰልፍ በጥሩር ያስጌጥኸው አንተ ነህ?
 ፳፡ እንዘ ይረውጽ ወየአምቅ ምድረ በእግሩ ፤
 ሲሮጥ ምድሩን በእግሩ ያሳረጉ ደዋል ፤
 ወይወጽእ ገዳመ በኃይሉ ፤
 በኃይሉ ወደ ምድረ በዳ ይሄዳል ፤
 ፳፩፡ ወይስሕቆ ለሐፅ ዘይትቤቀሎ፤ የሚበቀለው ፍላጻውን ይዘብትበታል፤ አንድም ዘይትቆበሎ ይላል፤ የሚቀበለውን ፍላፃ ይዘብትበታል፤ አያገኘኝም ይላል፤
 ወኢይትመየጥ እምሐፅ ፤
 ከጦሩ የተነሣ አይመለስም ፤

፳፪፣ ወበላዕሊሁ ያጸንዕ ቀስተ ወመ ጥበሕተ ፣

ፍላግ ጦር በእሱ ይጸናል ማለት ያጌጠውን በለው ይላልና፤ አንድም ፈረሰኛ እየከበበ ለእግረኛ ይሰጣልና፤ አንድም ከእግረኛ ፈረሰኛ ሊወጋ ያጠብቃልና ፤

፳፫፣ ወበመጻፍቱ ያማሰን ምድረ ፣ በኃይሉ ምድሩን ያጉደጉደዋል፤ ወኢይትአመን እስከ አመ ይትነፋሕ ቀርን ፣

ውጋ ውጋ የሚል ነጋሪት እስቲ ሰማ ድረስ ጦርነት ይሆናል ብሎ አያምንም ፤

፳፬፣ ወእምከመ ተነፍሐ ቀርን ይብል ዕንቋዕ ዕንቋዕ ፣

ነጋሪት በተመታ ጊዜ እሶ እሶ (እሶይ እሶይ) ይላል ማለት (ያዙኝ ልቀቁኝ) ያላል እንደ ወሎ ፈረሰ ፤

ወእምርኑቅ ያጼንም ለቀትል ፣

ሰልፋን ከፍቅ ያሸተዋል፣ የወሎ ፈረሰ ሰልፍ ባየ ጊዜ ያሸካካል ይላሉ ፤

፳፭፣ ወበጥበብኩ ይቀውም ሆባይ ሰፊሆ ክነፊሁ ፣

አንጭት አሞራ ክንፋን ዘርግቶ የሚቆም በአንተ ጥበብ ነውን ፤

ወኢይትሐወስ ተመይጦ መንገል ደም፣ ወደቃውን ሲያይ ተመልሶ ደም ወደአለበት ለመሄድ አይንቀሳ ቀስምን ፤

፳፮፣ ወበትእዛዛኩ ይትሌዓል ንስር ሰማያተ ፣

ንስር ወደ አየር ከፍ ከፍ የሚል በአንተ ትእዛዝ ነውን፤

፳፯፣ ወአውስትኒ ሐቂፎ ዕጉሊሁ ይበይት ውስተ ኩኩሕ ወሆየ የኃብዕ፣

ጥምብ አሞራ ገላግልቱን ይዞ በዋሻ ያድራል፣ ከዚያ ይሠውራቸዋል ፤

፳፰፣ ወአንበሮ የኃሥሥ ዘያበልሥ፣

ልጆቹን ከዚያ አነሮ የሚያበላቸውን ይፈልጋል ፤

እምርኑቅ ያስተሐይባ አዕይንቲሁ፣

ዓይኖቹ ከእሩቅ ይመለከታሉ፤

፳፱፣ ወዕጉሊሁ ይረውጡ ነበ ደም፣

ልጆቹ ወደ ወደቃው ይሄዳሉ፤ አንድም እገራሁ ይላል፣ እግሮቹ ወደቃ ካለበት አያርፉም፣ በፊት ርቆ ያርፋል፣ ኋላ እያከበኩበ ወደወደቃው ይሄዳል ፤

ውነበ በድን ይበጽሑ ሶቤሃ ፣

ያን ጊዜ ገላግልቱ ወደቃ ካለ በት ይደርሳሉ ፤

፴፣ ወአውሥእ እግዚአብሔር ለኢዮብ ወይቤሎ ፣

እግዚአብሔር ለኢዮብ መለሰ ለት፣ እንዲህ አለው ፤

ምዕራፍ ፵

አርባኛው ምዕራፍ ይህ ነው፤

፩፣ ወዓዲ ተሰጥዎ እግዚአብሔር ለኢዮብ እምደመና ወይቤሎ ፣

ዳግመኛ እግዚአብሔር ለኢዮብ በደመና መለሰለት እንዲህ አለው ፤

፪፣ ዳዕሙ ቅንት ሐቄክ ከመ ብእሲ፣

ነገር ግን ባለ አእምሮ እንደ መሆንህ ወገብ ልቡናህን አጽና፤

ወእነ እሲአለከ ወአንተ አውሥአኒ፣

እኔ እጠይቅሃለሁ አንተ መልስ ልኝ ፤

፫፣ ወእመ እኮ ኅድግ ፍትሕየ ፣

ይህም ባይሆን ያለኃጠአቱ አመ ጣብኝ ማለትን ተው፤ አንድም ዳኛ አግኝቼ ተከራክራ ማለትን ተው ፤

ይመስለኩ ካልዕ ዘይኳንነክ ፣

ሌላ የሚፈርድብኝ ይመስልሃ ልን ፤

ዳዕሙ ከመ ያስተርኢ ጽድቅክ ፣

እኔ ነኝ እንጂ፣ አንድም በሌላው ኃጢአትህ የሚፈርድብኝ ይመ ስልሃልን፣ ጽድቅህ እንድትገለጥ ነው እንጂ፣ አንድም ሌላ የሚፈርድብኝ ይመስልሃልን፣ ጽድቅህ ናት እንጂ ፤

፴፩፣ ምስለ ቢጽኩ ትትዋቀሰ አንተ ከመ ትትዋሳዕ እንዘ እግዚአብሔር ይዘልፈክ ፣

እግዚአብሔር በደዌ ሲዘልፍህ አንተ ትመልሰለት ዘንድ ከባል ንጀራህ ጋራ የምትከራክር ይመ ስልሃል ?

፴፪፣ ወተሰጥዎ ኢዮብ ወይቤሎ ለእግዚአብሔር ፣

ኢዮብ መለሰ፣ እግዚአብሔርን እንዲህ አለው ፤

፴፫፣ ምንት ብየ ዘአውሥእ እንዘ ትሚሰረኒ ፣

ስታስተምረኝ የምመልሰው ምን አለኝ ? ምን እመልሳለሁ ?

ወምንትኑ እነ ከመ እትዋሳዕ ምስለ እግዚአብሔር እንዘ ዘንተ እሰምዕ ፣

ይህን ሰምቼ ከእግዚአብሔር ጋራ እከራክር ዘንድ እኔ ምንድ ነኝ ?

ወምንትኑ ዘአውሥእ እነ ዘእንበለ ዘእወዲ እይዎ ዲበ አፋየ ፣

እጄን በአፌ ላይ ጭኚ ዝም እላለሁ እንጂ እኔ የምመልሰው ምንድነው ?

፴፬፣ ምዕረ ነበብኩ ወኢይደግም እንክ ፣

አንድ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራክርኩ ብዬ ተናገርሁ ፣ እንግዲህ ወዲህ ዳግመኛ አል ናገርም አልደግምም ።

፬፤ መዝራዕትኩኑ ከመ እግዚአብሔር፤
ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከሩ
ርሁ ያልህ ሥልጣንህ እንደ
እግዚአብሔር ነውን ፤

ወቃልኩ ከመ ነጉድጓድ ፤
ቃልህስ እንደ ነጉድጓድ ያስፈራ
ራል ፤

፭፤ ልበስ እስኩ ኃይል ዘእምዓርያም፤
ከእግዚአብሔር ጋራ በተከራከሩ
ርሁ ያልህ ከሰማይ የተገኘ ኃይልን
እስቲ ገንዘብ አድርግ ፤

ወተረወደ በክብር መስብሐት ፤
ይቻልህ እንደሆነ በፍጹም ክብር
ተጠረር ፤

፮፤ ወፊኑ መላእክተ መዓት ፤
ለመዓት የታዘዙ መላእክትን
ስደድ ፤

ወአኅሥር ለጸላዒ ፤
ጠላትህን አገብቶላለው ፤

፯፤ ወአጥፍሎ ለዕቡያን ፤
ትዕቢተኞችን አጥፋቸው ፤

ወበጊዜሃ ድፍኖሙ ለረሲዓን ፤
ሕገ እግዚአብሔርን የዘነጉ ሰዎችን
በጊዜዋ ጊዜ አጥፋቸው ፤

ወአብልዮሙ ጎበረ ውስተ ምድር
በአፍኦ ፤

እኔ ዳታን አቤሮንን ከከተማ
በአፍኦ እንደ አጠፋኋቸው ከዚህ

ዓለም አፍኦ በሚሆን በመቃብር
አጥፋቸው ፤

፰፤ ወኅብዮሙ ውስተ ምድር ጎበረ
በአፍኦ ፤

ከዚህ ዓለም አፍኦ በሚሆን
በመቃብር አንድ አድርገህ ሠውራ
ቸው ፤

፱፤ ወአነሂ አእምነከ ከመ ትክል አድገኖ
ገኖ ፤

ይኸነን ብታደርግ እኔም ማዳን
እንዲቻልህ አውቃለሁ ፤

፲፤ ወናሁ አራዊት በጎቤከ ከመ
እንስሳ ሣዕረ ይትረዓዩ ፤

እነሆ አራዊት በአንተ ዘንድ አሉ?
እንደ እንስሳ ወደ ሣር ይሰማራሉን
ማለት ለኔ እንዲገዙልኝ ለአንተ
ይገዙልሃልን፤ አንድም አጋንንት
ከአንተ ዘንድ አሉ? እንደ ኪሩቤል
ወደቅዳሴ ይሰማራሉን ፤

፲፩፤ ወናሁ ኃይሉ ውስተ ሐቄሁ ፤

የዘንዶ የብሄሞት ኃይሉ በወገቡ
ነው፤ አንድም የዲያብሎስ ጽናቱ
በሠራዊቱ ነው ፤

ወፅኑዕ ውስተ ኅንብርተ ከርሡ ፤

የዘንዶ የብሄሞት ኃይሉ ጽናቱ
በእንብርቱ ነው፤ አንድም የዲያ
ብሎስ ጽናቱ በሠራዊቱ ነው ፤

፲፪፤ ወዓቀመ ዘነቦ ከመ ዕፁ ቁጽ
ርስስ ፤

ጅራቱን እንደ ሰኖባ እንጨት አዕና
፤ አንድም ዘባኖ ይላል፤ ዲያብሎስ
ሠራዊቱን አጸና ፤ ወሥረዊሁኒ ዕፋር ፤

የዘንዶ የብሔሞት ጅማቱ ንብብር
ነው፤ አንድም የዲያብሎስ ሠራዊቱ
ለማሳት ንብብር ናቸው፤

፲፫፤ ወአዕመ ገበዋቲሁኒ ዘብርት ፤
የጎኑ አጥንትም የብርት ነው ማለት
ጽኑዕ ነው፤ አንድም የዲያብሎስ ሠራዊት
ጽኑዓን ናቸው፤ ወዓዕመ ዘባኑሂ ዘሐሂን
ስብኮ ፤

የጀርባው አጥንት ተመትቶ የተሠራ
ብርት ነው ማለት ጽኑዕ ነው፤ አንድም
የዲያብሎስ ሠራዊቱ ጽኑዓን ናቸው ፤

፲፬፤ ዝውእቱ ቀዳሚ ተግባሩ ለእግዚ
አብሔር ፤

ቀዳማይ ሲል ነው፤ የእግዚአብሔር
ደገኛ ፍጥረቱ ብሔሞት ነው፤ አንድም
የእግዚአብሔር መጀመሪያ ፍጥረቱ
ዲያብሎስ ነው ፤

ወተገቢሮሂ ሰሐቅዎ መላእክቲሁ ፤

ዘንዶ ብሔሞት በተፈጠረ ጊዜ መላእክት
ይህን ደገኛ ፍጥረት የፈጠርህ ብለው
አመሰገኑ ፤ አንድም መላእክት ዲያብሎስ
ቀድሱኝ ቢል ዘበቱበት ፤

፲፭፤ ወሐረ ውስተ ደብር ነዋህ ፤

ብሔሞት ዘንዶ ተራራ ይወዳልና
ብሔሞትም ወደ ረዢም ተራራ ሄደ
ውነበ ሀለዉ ፪ አድባር ህየ ሀሎ
እንዲል፤ አንድም ዲያብሎስ ልዑል
አምላክ ነኝ አለ፤ አንድም ተራራውን
የፈጠርኩ እኔ ነኝ አለ ፤

ወገብረ ብሔረ ለእንስሳሁ ውስተ ቀኣር ፤

ቅዝቃዜ ባለበት በውቅያኖስ ለወገኖቹ
አገር አቀና፤ አንድም ዲያብሎስ
በአለበት በገሃንም ለወገኖቹ ለአጋንንት
አገር አቀና ፤

፲፮፤ ወይሰክብ ታሕተ ኩሉ ዕዕ ውስተ
ሕልት ወሰማዝ ወብርዕ ፤

ከእንጨቱ ሁሉ በታች በፊላው በቄጠማው
፤ በመቃው ውስጥ ይተኛል ፤

፲፯፤ ወይጺልሎ የመ ዳዕሮ ወአብ ትረ
ልብኔ ፤

ዋርካ ልምጭ ልባንጃ ይጋርደዋል፤
አንድም እኒህ ሁሉ ክፍት ክፍት ናቸው
፤ ዲያብሎስ አእምሮ መንፈሳዊ ባላደረበት
ሰው ነት ያድራል፤

፲፰፤ ወለእመ መጽአ ማይ ብዙኅ ኢያነክር ፤

ብሔሞት ዘንዶ ብዙ ውሀ ቢመጣ ያሰጥመኛል
ብሎ አያደንቅም፤ አንድም ዲያብሎስ
ብዙ ጥሙ

ቃን ቢመጡ ድል ይነሱኛል አይልም ፤

ይትአመን ከመ ይትጫጠዎ ለዮርዳ ኖስ በአፉቡ ፤

ዮርዳኖስን በአፉ እንዲቀበለው ይታመናል፤ አንድም ጥሙቃንን ድል እነሣቸዋለሁ ብሎ ይታመናል፤

፲፱፡ ወይትዌከፎ በዓይኑ ፤

ብሔሞት ዘንዶ ዮርዳኖስን በዓይኑ ይገድበዋል፤ አንድም ዲያብ ሎስ በሥልጣኑ ጥሙቃንን ድል ይነሣቸዋል ፤

ወይትመዋጥ ወዋቅብ አንፎ ፤

ተመልሶ አፍንጫውን ይጠብቃል፤ አንድም ዲያብሎስ ወደ አእምሮ ይመለሳል፤ ባሕርዩን ይጠብቃል ፤ ያዕቆብ ያዕቆብ አውአየተኒ ጸሎትክ እንዲል ፤

፳፡ ወታመጽኦ ለከይሲ በመሥገርት ፤

ዘንዶውን ራሱን በትርክዛ ወግ ተህ ታመጣዋለህ፤ አንድም ዲያብሎስን በመስቀል ድል ትነሣዋለህን ፤

ወትወዲ ሎቱ ዝማግተ ውስተ አንፋ፤

ትናጋውን በስተህ መሳቢያ ታበጅለታለህን ፤ አንድም በመስቀል ድል ትነሣዋለህን ፤

፳፩፡ ወተአሥርኑ ሎቱ ኅልቀተ ውስተ ሕልበቱ ፤

በጉንጨፎ ቀለበት ታስርበታለህን ፤

ወትሰቀሩ አንፎ በሕርት ፤

አፍንጫውን በመሮ ትመታቀለህን ፤

፳፪፡ ወያዎሥእኩ እንዘ ይትጋነይ ለከ ወይየውገክ ፤

ለአንተ ተገዝቶ ይመልስልሃልን ወይስ ያለዝብሃል እንደዚህ ሁሉ ዲያብሎስን በመስቀል ድል ትነሣዋለህ ፤

፳፫፡ ወይትካዩድኑ ኪዳነ ምስሌክ ፤

ከአንተ ጋራ መሐላን ይማግላልን፤ የተመግለ ጽኑዕ እንደሆነ በአንተ ትእዛዝ ጸንቶ ይኖራልን፤ አንድም ዲያብሎስ ከአንተ ጋራ ይማግላልን፤ ብዩ ማዕኩት ምስል ዘፈጠረኒ እንዲል ፤

ወትነሥእ ምስሌክ ይኩንከ ገብረ ዘለዓለም ፤

ከአንተ ጋራ ለዘለዓለም ተገዢ ሊሆን ትወስደዋለህን፤

፳፬፡ ወተአሥርኑ ከመ ያፈ ደቂቅ፤

ልጅ ያፍን እንዲያሥር ታሥረዋለህን ፤

ወትትዋነዮኑ ከመ ያፍ ፤

ልጅ በያፍ እንዲጫወት ትጫወትታለህ ፤

አሕዛብ ይከውኑ ሎቱ ፤

ይትኳነኑ ሲል ነው፤ አሕዛብ ለብሔሞት ይዝቡለታል ፤ አንድም ለዲያብሎስ ይዝቡለታል፤

፳፭፡ ወይትዌከፍዎ ሕዝበ ፊንቆን፤

ሕዝበ አረሚ ሲል ነው፤ የአረሚ ወገኖች ያምኑታል ፤

፳፮፡ ወእመ ኩሉ አዕዋፍ ተጋብቡ ኢያመጽኡ አሐተ እማዕስ ዘባኑ ፤

አዕዋፍ ሁሉ ቢሰበሰቡ ከጀርባው ጠጉር አንዲት አያመጡም፤ አንድም ምዕመናን ሁሉ ቢሰበሰቡ ድል አይነሡትም ፤

ወኢመሠግራን በአሕማር ርእሶ ፤

ዓሣ ወጋሪዎች አጥማጆች በመርኩብ ሁነው ራሱን በትርክዛ አይወጉትም፤ አንድም ምዕመናን በመስቀል ድል አይነሡትም፤

፳፯፡ ወትወዲ ሎቱ እዴከ ለገሢ ሦቱ ፤

እሱን ለመዳሰስ እጅህን ትዘረጋለህን፤ አንድም እጅህን ዘርግ ተህ ድል ትነሣዋለህ፤ እኔ ልጄን ሰድጄ ድል እንደነሣሁት ፤

ተዘከር ዘዑባክ በሥጋክ ከመ ኢትድግም እንክ ፤

ይህንንስ ትተህ በሥጋ የመጣብህን መከራ አስብ፤ ዳግመኛ እንዳትበድል ፤

፳፰፡ ርኢከሂ ወኢያንከርክ ፤

የኔን ነገር አይተህ አላደነቅህም፤

ወኢፈራህክ ነገር እስመ ሊተ አስተዳለውክ ፤

ያለ ኃጢአቴ አመጣብኝ ብለሃልና ነገሩን አላደነቅህም ።

ምዕራፍ ፱፩

አርባ አንደኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

ጉባኤ

፩፡ ወመኑ ውእቱ ዘይትቃወመኒ ፤

የሚቃወመኝ ማን ነው ?

፪፡ ወመኑ ዘይትዋሥኢ ወዋሐዩ፤

የሚከራከረኝ በሕይወት የሚኖር ማን ነው ?፤

ኩሉ ዘታሕተ ሰማይ ዚአዩ ውእቱ፤

ከሰማይ በታች ያለው ሁሉ የኔ ገንዘብ ነው ፤

፫፡ ወኢያረምም በእንቲአሁ ፤

ስለሱ ዝም አልልም ፤

ወቃለ ኃይል ይሣሉ ለዘከማሁ ፤

እንደ ብሔሞት ያለ ፍጥረቱን ጌታ ይቅር ይለዋል፤ አንድም ንግበር ሰብአ ብሎ የፈጠረውን ይቅር ይለዋል ፤

፬፡ ወመኑ ዘይቀፍጽ ግልባቤ ገጹ ፤

የዘንዶ የብሔሞትን ከንፈሩን የሚገልጠው ማንው ? አንድም

የዲያብሎስን ሠራዊት ድል የሚነሳ ማነው ?

ወመኑ ይበውለው ስት ማነበርተ እን ግድግቤ ፤

ወደ ደረቱ የሚገባ ማነው? እን ድም በማሳት ንብብር የሆኑ ሠራዊትን ድል የሚነሳ ማነው?

፩: ወመኑ ያርኑ መግባተ ዘቅድመ ገጹ ፤

በፊቱ ያለ መዝገብ የሚሆነውን የሚከ ፍት ማነው ማለት ሥልጣኑን የሚያርቅ ማነው ?

ወዶ ለስነሁ ግርማ ፤

የብሔሎች የዘንዶን ጥርስን መፈራት ከቦታል፤ እንድም የዲ ያብሎስን ጥርስ መፈራት ከቦ ታል ፤

፪: ወእማውቲሁ አራዊት ዘብርት ፤ እንጅቱ የብረት ነው፤ ማለት ዕኑዕ ነው፤ እንድም ሠራዊቶቹ ጽኑግን ናቸው ፤

ወቀራዕቲኒ ከመ ዕብነ ኩኩሕ ፤

ጅማቱ ቀሩጥርጥር ያለ ነው ማለት እንደ ዋሻ ደንጊያ ጽኑዕ ነው፤ እንድም ሠራዊቶቹ ጽኑግን ናቸው ፤

፫: ወአሐዱ ምስለ ካልዑ ተጣበቀ፤

እምተጣበቀ ሲል ነው፤ ብሔሎ ጎን ቢያይ እንዱ ከእንዱ ጋራ በተጨናነቀ ነበር፤ እንድም ዲያ

ብሎስ አምስት ሺህ ከአምስት መቶ ዘመን ሰውን አስጨንቆ ኖረ፤

ወመንፈስሂ ኢይበርብር ፤

ነፋስ አይገባውም፤ እንድም ምግ ባረ ነቢያት ድል አይነሳውም፤

፬: ወያስተላክዕ ብእሴ ምስለ እኑሁ፤

እምተላክዕ ሲል ነው፤ ብሔሎ ጎን ዘንዶን ቢያይ፤ ሰው ከወን ድሙ ጋራ በተያያዘ ነበር፤ እን ድም አምስት ሺህ ከአምስት መቶ ዘመን ወንድም ከወንድሙ ጋራ ተያይዞ ኖረ ፤

ወይጣበቁ ወኢይትፋትሑ ፤

እምተጣበቁ ሲል ነው፤ በተ ጨናነቁ በአልተለያዩም ነበር፤ እንድም አምስት ሺህ ከአም ስት መቶ ዘመን ተጨናነቁ አልተለያዩም ፤

፭: ወበዕጠሱ ይበርቅ ብርሃን ፤

ከብሔሎች ከዘንዶ በፊቱ እሳት ቦግ ይላል፤ እንድም ከዲያብ ሎስ ክፉ ዕውቀት ይገኛል ፤

ወአዕይንቲሁ ከመ ኮከበ ጽባሕ ፤

የብሔሎች የዘንዶ ዓይኖቹ እንደ አጥቢያ ኮከብ ናቸው፤ እንድም ዲያብሎስን በጥንት ተፈጥሮው ኮከበ ጽባሕ አለው፤ እፎ ወድቀ እምሰማይ ኮከበ ጽባሕ እንዲል፤

፲: ወእምአፋሁ ይወጽእ መኃትው ዘይነድድ ወይዌሩ አፍሐመ እሳት ፤

ከአፋ እሳት ይወጣል፤ የእሳት ፍም ይወረወራል ፤ እንድም ከዲያብሎስ ክፉ ዕውቀት ይገ ኛል ፤

፲፩: ወእምአንፋ ይወጽእ ጢስ ከመ ዕቶን ዘይነድድ በአፍሐመ እሳት ፤

በእሳት ፍሕም እንደሚነድ ምድጃ ከአፋ ጢስ ይወጣል፤

፲፪: ነፍሱሂ ፍሕም ይለቲ ፤

የብሔሎች ሰውነቱ እሳት ናት፤ እንድም የዲያብሎስ ተፈጥሮው ከእሳት ነው ፤

ነበልባል ይወጽእ እምአፋሁ ፤

ከአፋ እሳት ይወጣል፤ እንድም ከዲያብሎስ ክፉ ዕውቀት ይገ ኛል ፤

፲፫: ወውስተ ከማዱ ኅደረ ኃይል፤

በዘንዶ በብሔሎች በአንገቱ ኃይል አድርቦታል ፤ እንድም በዲያብሎስ በሠራዊቱ ኃይል አድርባቸዋል ፤

ወአለ በትድሚሁ ሞት ለዘይሬእዮ፤

እምወአለ ሲል ነው፤ ብሔሎችን ለሚያየው ሰው ሞት በፊቱ በዋለ ነበር ፤ እንድም ጅሺህ አምስት መቶ ዘመን ሞተ ነፍስ በፊቱ ተደረገ ፤

፲፬: ሥጋሁ ወነፍሱ ጥቡቅ ፤

የዘንዶ የብሔሎች ሰውነቱ ንብ ብር ነው ፤ እንድም ሠራዊቱ ለማሳት ንብብር ናቸው ፤

ወእመ ሦጡ ላዕሌሁ ዕብነ ኢይት ሐወስ ፤

ዘንዶ ብሔሎች ደንጊያ በላዩ ላይ ቢጥሉበት አይንቀሳቀስም፤ እንድም ዲያብሎስን ድል የሚ ነህ የለም ፤

፲፭: ልቡሂ ጽኑዕ ከመ ዕብነ ያላዕ፤

የዘንዶ የብሔሎች ልቡም እንደ ዋሻ ደንጊያ ጽኑዕ ነው፤ እን ድም አሕዛብ ዲያብሎስን ድል አይነሱትም ፤

ወይቀውም ከመ ሕፃን ንዑስ ፤

እንደ ታናሽ ሕፃን ቀጥ ብሎ ይቆማል፤ እንድም ሕፃን ቢሠራ ቢሠራ እንዳይደክም ዲያብሎ ስም ቢያስት ቢያስት አይደክ ምም ፤

፲፮: ወእመሂ ተመይጠ ይሚምዑ ኩሎሙ አራዊት ወእንስሳ ወዘይት ሐወስ ዲቦ ምድር ፤

ዘንዶ ብሔሎች ቢመለስ በዚህ ዓለም የሚመላለሱ እንስሳት አራዊት ሁሉ ይሸሻሉ፤ እንድም ዲያብሎስ ቢመለስ ምዕመናን ድል ይነሳሉ ፤

፲፯፡ ወእመሃ ጠበቆ ኩያንው አልቦ ዘይሬስዮ ፤

ብሔሞትን ዘንደን ጦር ቢያስ ጨንቀው የሚሳዳው የለም ፤ አንድም ዲያብሎስን ምግባረ ነቢያት ድል አይነሣውም ፤

፲፰፡ ረምሕ ወልብስ ሐሂን ከመ ሐሠር እሙንቱ በቅድሚታ ፤

ዘገር ጥሩር በእስ ዘንድ እንደ ገለባ ናቸው፤ አንድም ምግባረ ምዕመናን ድል አይነሣውም ፤

ውብርትኒ ከመ ዕዕ ብኑብኑ ፤

ብርቱም እንደ በሰበሰ ዕንጨት የተናቀ ነው፤ አንድም ምግባረ ምዕመናን ድል አይነሣውም ፤

፲፱፡ ወአይሠቀሩ ቀስተ ብርት ፤

የብርት ቀስት አይወጋውም፤ አን ድም ምግባረ ነቢያት ድል አይ ነሣውም ፤

ወዕብንኒ ከመ ኃሠር በቅድሚታ ፤

በዘንደ በብሔሞት ፊት ደንጊ ያው እንደ ገለባ የተናቀ ነው፤ አንድም በዲያብሎስ ፊት ምግ ባረ አሕዛብ የተናቀ ነው፤

ብርዕ ይመስሎ መፍጽሕ ፤

ድጅኖው ገለባ ይመስለዋል ፤ አንድም ምግባረ ምዕመናን ድል አይነሣውም ፤

ወይስሕቅ ላዕል ዕብን ዓቢይ ፤

ዘንደ ብሔሞት በታላቅ ደንጊያ ይዘብታል ማለት ይጉዳኛል አይልም፤ አንድም ዲያብሎስ በምዕመናን አሕዛብ ይዘብታል፤

፳፡ ወምስካቡሂ ሐውልት ዓቢይ ፤

ምኝታውም ታላቅ ደንጊያ ነው፤ አንድም አሕዛብ ማደሪያዎቹ ናቸው ፤

ወኩሉ ወርቀ ባሕር በጎቤሁ ከመ ዕቡር ዘአልቦ ኑልቀሩ ፤

ከባሕር የሚገኝ ወርቅ ሁሉ በሰ ዘንድ ቀሩጥር ስፍር እንደሌለው ጭቃ ነው፤ በወርቅ አሸዋ አስተ ኝቶታል፤ አንድም ወርቀ ባሕር ምዕመናን በዲያብሎስ ዘንድ እንደ ጭቃ የተናቀ ናቸው ፤

፳፩፡ ወያንሰአሥአ ለሲኦል ከመ ዕሕርት ፤

ብሔሞት ውቅያኖስን እንደ ብረት ድስት ውሀ ያፈላታል ፤ አንድም ዲያብሎስ ሲኦልን ያነሣታል ፤

ባሕርኒ በድወ ይመስሎ ፤

ለዘንደ ለብሔሞት ውቅያኖስ ምድረ በዳ ይመስለዋል ፤ አን ድም ለዲያብሎስ ገሃንም ምድረ በዳ ይመስለዋል ፤

ምዕራፍ ፵፪

አርባ ሁለተኛው ምዕራፍ ይህ ነው ፤

፩፡ ወተሰጥዎ ኢዮብ ለእግዚአብሔር ወይቤሎ ፤

ኢዮብ ለእግዚአብሔር መለሰ ለት እንዲህ አለው ፤

፪፡ አአምር ከመ ኩሎ ትክል ወኩሎ ይትክሃለከ ወአልቦ ዘይሰአክ ፤

ሁሉን እንድትችል ሁሉን ማድ ረግ እንዲቻልህ የሚሳንህ እንደ ሌለ አውቃለሁ ፤

፫፡ መኑ ውእቱ ዘየጎብክ ምክረ ፤ ምክር የሚሠውርህ ማነው ፤

ወዘይምሕክ ነገረ ውስተ ልቡ ፤

ነገርን በልቡናው የሚሠውር ማነው ፤

እምነክ ዘይሜውር ይመስሎ ፤

ከአንተ የሚሠውር ይመስለዋል፤ አንድም ቢሠውር ቢሠውር ከአንተ የሚሠውር ይመስለዋልን፤

መኑ ይነግረኒ ዘአየአምር አቢያተ ወመንክራተ ዘኢርኢኩ ፤

ያላየሁትን ድንቅ ነገር የማላው ቀውን ብዙ ነገር ማን ይነግረኝ ነበር፤ አንተ ነገርኸኝ እንጂ ፤

፬፡ ስምዔኒ እንግርክ እግዚአ ፤

አቤቱ እነግርህ ዘንድ ስማኝ፤

፳፪፡ ወቀሩሲ ሲኦልሂ ከመ ዓው ፤

የውቅያኖስ ቅዝቃዜ በረኃ ይመስለዋል፤ አንድም የሲኦል ቅዝቃዜ በረኃ ይመስለዋል ፤

ወረስያ ለሲኦል ነብ ያንሶሱ ፤

ብሔሞት ዘንደ ውቅያኖስን መመላለሻ አደረጋት፤ አንድም ዲያብሎስ ሲኦልን መመላለሻ አደረጋት ፤

፳፫፡ ወአልቦ በዳቢ ምድር ወአም ንትኒ ዘከማሁ ፤

በዚህ ዓለም እንደ ብሔሞት እንደ ዲያብሎስ ያለ ፍጥረት ምንም ምን የለም ፤

ወተፈጠሮ ተሣለቁ ላዕሌሁ መላእክቲሁ ፤

ብሔሞት በተፈጠረ ጊዜ መላእክት አመሠገኑ፤ አንድም ዲያብሎስ በተፈጠረ ጊዜ መላእክት ዘበቱበት ፤

፳፬፡ ወይሬኢ ኩሎ ነዋኝ ፤

ብሔሞት በሩቅ ያሉትን ያያል ዓይኑ ብሩህ ነው፤ አንድም ዲያብሎስ በጸጋ ዕውቀት መጻዕያትን ያውቃል ፤

ውእቱ ንጉምሙ ዘውስተ ማይ ፤

ብሔሞት በውሀ ውስጥ ላሉት ንጉሣቸው ነው፤ አንድም ዘውስተ ሰማይ ይላል ዲያብሎስ ለእጋንንት ንጉሣቸው ነው ።

አንሂ እሴአለከ ወአንተ መሀረኒ ፣
 እኔ እጠይቅሃለሁ አንተም አስተ
 ምረኝ ፣
 ፩፡ ሰሚዐስ ቀዳሙ ሰማዕቱ በእዝንዮ፣
 መስማቱንስ ቀድሞ በጀሮዬ
 ሰምቼ ነበር ፣
 ወይእዜሰ ርኢኩ በአዕይንትዮ ፣
 ዛሬ ግን በዓይኔ አየሁ ፣
 ፯፡ ወባሕቱ በዙተዛለፍኩሰ ተመሰ
 ውኩ ፣
 ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋራ
 በተከራከርሁ ብዬ በመጣብኝ
 መከራ እንደ ሰም ቀለጥሁ ፣
 አእምር ርእሰዮ ከመ መሬት ወሐ
 መድ አነ ፣
 እኔ አመድ ትቢያ እንደሆንሁ
 ራሴ አውቃለሁ ፣
 ፮፡ ወእምድኅረ ተናገር እግዚአብሔር
 ለኢዮብ ዘ ነገረ ፣
 እግዚአብሔር ለኢዮብ ይህን
 ነገር ከነገረው በኋላ ፣
 ይቤሎ እግዚአብሔር ለኤልፋዝ ቴሚ
 ናዊ አበስከ አንተ ወጀኤቱ አዕርክ
 ቲክ ፣
 እግዚአብሔር የቴሚን ሰው
 ኤልፋዝን አንተ በደልህ ሁለቱ
 ባለንጀሮችህም በደሉ አለው ፣

እስመ ኢተናገርከመ ጽድቀ ቅድሚያ
 ከመ ኢዮብ ቀሌልዮ ወኢአሐተኒ ፣
 እንደ ወዳጄ እንደ ኢዮብ አን
 ዲትስ ስንኳ በፊቴ እውነት ነገር
 አልተናገራችሁምና ፣
 ፰፡ ወይእዜኒ ንሥኡ ፯ አልህምተ
 ወ፯ አባግዐ ፣
 አሁንም ሰባት ላሞች ሰባት በጎች
 ይዛችሁ ፣
 ወሐሩ ኅበ ቀሌልዮ ኢዮብ ወይግ
 በር ለክመ መሥዋዕተ ፣
 ወደ ወዳጄ ወደ ኢዮብ ሒዱ
 መሥዋዕቱን ይሠዋላችሁ ፣
 ወኢዮብ ቀሌልዮ ይጸሊ በእንቲአ
 ክመ ወእምገጸ ዜአሁ እነሥእ ፣
 ስለናንተ ወዳጄ ኢዮብ ይጸል
 ይላችሁ ከእሱ እቀበላለሁ ፣
 ወሶበ አኮ በእንቲአሁ እምተተልኩ
 ክመ ፣
 እሱ ባይለምንላችሁ ባጠፋኋችሁ
 ነበር፤ አንድም የሱን ድኅነት
 ታያላችሁ ባልል ባጠፋኋችሁ
 ነበር፤ አንድም ትንቢቱ ይፈጸ
 ማል ባልል በአጠፋኋችሁ ነበር፤
 እስመ ኢነበብክመ ርትዓ ላዕለ ቀሌ
 ዲያ ኢዮብ ፣
 ጽድቀ ሲል ነው ፣ በወዳጄ
 በኢዮብ ላይ እውነት ነገር አል
 ተናገራችሁምና ፣

፱፡ ወሐሩ ኤልፋዝ ቴሚናዊ ወበል
 ዳዶስ አውኬናዊ ወሳፍር አሚናዊ ፣
 የቴሚን ሰው ኤልፋዝ የአው
 ኬን ሰው በልዳዶስ የአሚን
 ሰው ሳፍር ሂዱ ፣
 ወገብሩ በከመ አዘመ ፣
 እግዚአብሔር እንደ አዘዛቸው
 አደረጉ ፣
 ወሰረዮ ሎሙ ኃጢአቶሙ በእንተ
 ኢዮብ ፣
 ስለ ኢዮብ ፣ አንድም ኢዮብ
 ስለ ለመነላቸው እግዚአብሔር
 ኃጢአታቸውን ይቅር አላቸው፤
 ፲፡ ወአሕዩዎ እግዚአብሔር ለኢዮብ
 እምደዊሁ ፣
 እግዚአብሔር ኢዮብን ከደዌው
 አዳነው ፣
 ወጸለዮ በእንተ አዕርክቲሁ ፣
 ስለ ወዳጆቹ ለመነ ፣
 ወነደገ ሎሙ ኃጢአቶሙ ፣
 ኃጢአታቸውን ይቅር አላቸው፤
 ወመሀቦ እግዚአብሔር ለኢዮብ ካዕበ
 ኮሎ ንዋዮ ዘቀዲሙ ፣
 የቀደመ ገንዘቡን ሁሉ እጽፍ
 ድርብ አድርጎ እግዚአብሔር
 ለኢዮብ ሰጠው፤
 ወአመክዓበ ሎቱ ፣
 እጽፍ ድርብ አደረገለት፣ ከወ
 ዴት አምጥቶ ሰጥቶታል ቢሉ

ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር
 አለ፣ እምነብ አልቦ አምጥቶ
 ሰጥቶታል፤ አንድም እኒያ የዘረ
 ፉት አሕዛብ እንደረቡ አምጥ
 ተው ሰጥተውታል ፣
 ፲፩፡ ወሰምዑ ኮሎሙ አኃዊሁ ወአ
 ኃቲሁ ዘረከቦ ፣
 እኅቶቹ ወንድሞቹ ሁሉ ያገኘ
 ውን ሰሙ ፣
 ወመጽኡ ኅቤሁ ኮሎሙ እለ የአም
 ርዎ ቀዳሙ ፣
 ቀድሞ የሚያውቁት ሰዎች ሁሉ
 ወደእሱ መጡ ፣
 በልዑ ወሰትዮ ምስሌሁ ወአስተፍ
 ሥሕዎ ፣
 ከሱ ጋራ በሉ ጠጡ፣ ደስ አሰ
 ኙት ፣
 ወአንከሩ በእንተ ኮሎ ዘአምጽአ
 እግዚአብሔር ላዕሊሁ ፣
 ሎቱ ሲል ነው፤ እግዚአብሔር
 በሱ ስላመጣበት ሁሉ አደነቁ፤
 ወመሀብም ለልጅ፩ ዕምደ አልሕምት፣
 አንዱም አንዱ ጥምድ በሬ
 ሰጡት ፣ አንድም ወመሀቦሙ
 ይላል ፣ ለአንዱም ለአንዱም
 ጥምድ ጥምድ በሬ ሰጣቸው ፣
 ወርቀ ወብሩረ በመድሎቱ ዘድድ
 ርክሜ ፬ ፣
 አራቱንም ድረም አንድ በሚያ
 ደርግ ሚዛን ወርቁን፣ ብሩን

ሰጡት፤ አንድም አራት አራት ድረም ሰጣቸው ፤

፲፪፣ ወባረክ እግዚአብሔር ደኃሪቶ ለኢዮብ እምቀዳሚቱ ፤

ከቀደመው ይልቅ እግዚአብሔር ለኢዮብ የኋላውን ገንዘቡን አበዛለት ከብቱ ሁሉ እጥፍ እጥፍ ሁኗል ፤

ወእንስሳሁኒ ፱ወ፵፫ ፤

ሰባት ሺህ የነበሩ ከብቶቹም ፱ ከአራት (አሥራ አራት) ሽህ ሆኑ ፤

አባግዲሁ ፳፫ ፤

ወአመክባበ ሎቱ ብሎ ነበርና በኅቹ ሦስት ሽህ የነበሩ ስድስት ሽህ ሆኑ ፤

ዕምደ አልሐምቲሁኒ ፲፫ ፤

አምስት መቶ የነበረው ጥማዱ ሽህ ሁኗል ፤

ወአዕዱጊሁኒ አዕኑስ ፲፫ ፤

አምስት መቶ የነበሩ ባዝሮቹ ሽህ ሁነዋል ፤

ወአግማሊሁኒ ፲፫ ፤

አምስት መቶ የነበሩ ግመሎቹ ሽህ ሆኑ ፤

፲፫፣ ወተወልዱ ሎቱ ፯ደቂቅ ወሠላስ አዋልድ ፤

ስድስት ወንዶች ሦስት ሴቶች ልጆች ተወለዱለት፤ ልጆቹን ግን

እጥፍ አላደረገለትም ስለምን ቢሉ የሞቱት በነፍስ ሕይዋን ስለሆኑ ፤

፲፬፣ ወስማ ለቀዳሚት ዕለት ፤

የመጀመሪያዬቱ ዕለት ትባላለች ማለት ዐሐይ ማለት ነው፤ ኤልማማ ይላል ዐሐይ ማለት ነው፤

ወለካልዕታ ቃስያስ ፤

ሁለተኛዬቱ ቃስያስ ትባላለች ጨረቃ ማለት ነው፤ አንድም ቀስዋ ይላል ወርኅ ማለት ነው፤

ወለሣልስታሂ አሜልትያስቂራስ ፤

ሦስተኛዬቱ ኮከባ ትባላለች ፤ አንድም ቀርነፋሕ ይላል፤ ሥልጣን በዲበ ሥልጣን ቀርን በዲበ ቀርን ሽቱ ማለት ነው ፤

፲፭፣ ወኢተረክበ ሠናይ በታሕተ ሰማይ ዘከመ አዋልደ ኢዮብ ፤

ከሰማይ በታች በዚህ ዓለም እንደ ኢዮብ ልጆች ያለ መልክ መልካም አልነበረም ፤

ወወሀቦን አቡሆን ርስቶን ምስለ አኃዊሆን ፤

መልክ መልካም ስለሆኑ አባታቸው ርስታቸውን ከወንድሞቻቸው ጋራ ሰጣቸው ፤

፲፮፣ ወሐይወ ኢዮብ እምድገረ መቅሠፍቱ ፫ተ ወፎ ከረምተ ፤

ከደዌው ከተፈወሰ በኋላ ኢዮብ መቶ ሰባ ዘመን ኖረ ፤

ወኩሉ ዘሐይወ ፪፻፵ወ፳ ዓመት ፤ በዚህ ዓለም የኖረው መሳ ዘመኑ ሁለት መቶ ዓርባ ስምንት ነው፤

ወርእዩ ኢዮብ ደቂቆ ወደቂቀ ደቂቀ እስከ ራብዕ ትውልድ ፤

ኢዮብ እስከ አራት ትውልድ ድረስ ልጁን የልጅ ልጁን አየ፤

፲፯፣ ወሞተ ኢዮብ ልሂቆ ወፊዱሞ መዋዕሊሁ ፤

ኢዮብ አርጅቶ በተፈጥሮ የተሰጠውን ዘመኑን ፈጽሞ ሞተ ፤

፲፰፣ ወጽሑፍ ከመ ይትነሣእ ካዕበ ምስለ አለ ያነሥአሙ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር ከሚያስነሣቸው ጋራ ዳግመኛ እንዲነሣ ተጽፏል፤

፲፱፣ ወከመገ ትርጓሜሁ እመጽሐፈ ሶርያ ፤

ከሶርያ የመጣ የመጽሐፉ ትርጓሜ ይህ ነው፤ ከሱርስት ወደ ዕብራይስጥ ተመልሷልና፤ ሙሴ ምድያምን በወጋ ጊዜ የደጉ የኢዮብ መጽሐፍ ከዚህ አለ ብለው ነገሩት፤ እሱ ከሶርያ ወደ ዕብራይስጥ መልሶታል፤ አንድም ዳዊት ኤዶምያስን በወጋ ጊዜ ከዚያ አግኝቶ ይዞት መጥቷል፤

ብሔሩሰ ኅበ ይነብር አውስጢድ ዘደወለ ኤዶምያስ ዘዓረብ ፤

የሚኖርበት አገሩ ግን በምዕራብ በኩል ባለ በኤዶምያስ አውራጃ

አውስጢድ ነበር አውስጢድ ከተማው ነው፤ መላው ኤዶም ያስ ይባላል ፤

፳፣ ወሰመይዎ ስሞ ኢዮብ ፤

ስሙን ኢዮብ አሉት፤ ኢዮብ ማለት አበባ፤ ጨረቃ ማለት ነበር፤ ፍሬ ዐሐይ አሉት ፤

ወአውሰበ ብእሲተ ዓረባዊተ ፤

አረማዊተ ሲል ነው፤ አረማዊት ሴት አገባ ፤

ወወለደት ሎቱ ወልደ ዘስሙ ኄኖን፤

ስሙ ኄኖን የሚባል ወንድ ልጅ ወለደችለት ፤

ወውእቱ አቡሆሙ ለዝኑራን ፤

የዝኑራን አባታቸው ነው ፤

ወልደ ወልዱ ለኤሳው ፤

ይኸውም ኢዮብ የኤሳው የልጅ ልጅ ነው ፤

ወእሙ ባሱራስ ፤

እናቱም ባሱራስ ትባላለች ፤

ወኃምስ ውእቱ ኢዮብ እምአብርሃም፤

አብርሃምን ትቶ ቢቁጥሩ አምስተኛው ነው፤ ይስሐቅ፤ ኤሳው፤ ራጉኤል፤ ዛራ፤ ኢዮብ አምስተኛ ነው ፤

፳፩፣ ወእሉ ነገሥት እለ ነገሡ በኤዶም ፤

በኤዶምያስ የነገሡ ነገሥታት እኒህ ናቸው ፤

ጳጳጅ፡ ወውእቱ ኩነን በሐውርተ ቀዳሚ ባላቅ ወልደ ቢዖር ፤

መጀመሪያ የቢዖር ልጅ ባላቅ አገሩን ሁሉ ገዛ ፤

ወስመ ሀገሩ ዲናባ ፤

የሀገሩ ስም ዲናባ ይባላል ፤

ጳጳጅ፡ ወእምድኅረ ባላቅ ነገሠ ኢዮባብ ዘስሙ ኢዮብ ፤

ከሱ ቀጥሎ ስሙ ኢዮባብ የተባለ ኢዮብ ነገሠ ፤

ወእምድኅሬሁ አሶም ዘነገሠ በብሔረ ቴማን ፤

ከሱ ቀጥሎ ቴማን በሚባል አገር የነገሠ አሶም ነው ፤

ጳጳጅ፡ ወእምድኅሬሁ ለአሶም ነገሠ አዳድ ወልደ ባራድ ዘቀተሎሙ ለምድያም በሐቅላ ሞኖብ ፤

ከሱ ቀጥሎ በሞኖብ አውራጃ የምድያምን ሰዎች ያጠፋቸው አዳድ ወልደ ባራድ ነው ፤

ወስመ ሀገሩ ጌቴም ፤

የሀገሩ ስም ጌቴም ይባላል ፤

ጳጳጅ፡ ወእለሂ መጽሎ ንቤሁ አእርክቲሁ ኤልፋዝ ዘእምድቲቀ ኤሳው ንጉሠ ቴማን ፤

ወደሱ የመጡ ወዳጆቹም በቴማን የነገሠ ከኤሳው ልጆች ወገን የሚሆን ኤልፋዝ ነው ፤

ወበልዳዶስ መስፍን አውኬናምን ፤

በአውኬን የተሾመ በልዳዶስ ነው ፤

ወሳፍር ንጉሠ አሜኔምን ፤

የአሜኔምን ንጉሥ ሳፍር ነው፤ ተፈጸመ መጽሐፈ ኢዮብ ጻድቅ በረከተ አምላክ የሃሉ ምስሌን፤

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፤

አነቃቅቶ ለአስጀመረን አተጋግቶ ለአስፈጸመን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው አሜን ፤ በእውነት ።